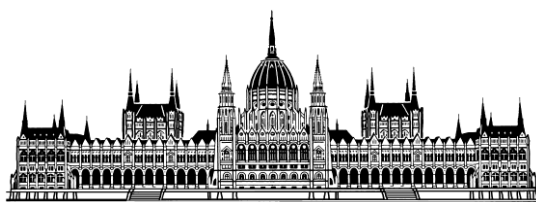

Országgyűlési Napló

*Kövér László, Jakab István,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Hegedűs Lorántné, Hiszékeny Dezső,
Móring József Attila, dr. Szűcs Lajos*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	31599
Napirend előtti felszólalók:	
<i>Dr. Szél Bernadett</i> (LMP)	31599
<i>Cseresnyés Péter</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	31601
<i>Dr. Tóth Bertalan</i> (MSZP)	31603
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	31604
<i>Soltész Miklós</i> (KDNP)	31606
<i>Potápi Árpád János</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	31608
<i>Szilágyi György</i> (Jobbik).....	31609
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	31611
<i>Kósa Lajos</i> (Fidesz).....	31613
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	31614
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
<i>Hiszékeny Dezső</i> jegyző	31616
Döntés határozati házsabálytól való eltérésről	31616
Döntések napirend módosításáról	31616
Az ülés napirendjének elfogadása	31617
Bizottság felkérése beszámoló határozathozatalára	31618

Interpellációk

<i>Burány Sándor, Hiller István</i> és <i>Kunhalmi Ágnes</i> (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Botrányos eset a Jahn Ferenc Dél-pesti Kórházban” címmel.....	31618
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	31619
Viszontválasz:	
<i>Burány Sándor</i> (MSZP)	31620
Határozathozatal	31621
<i>Dr. Lukács László György</i> (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hamarosan fel kell számolni a hálapénzt.” címmel	31621
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	31622
Viszontválasz:	
<i>Dr. Lukács László György</i> (Jobbik).....	31623
Határozathozatal	31624
<i>Sallai R. Benedek</i> és <i>Ikotity István</i> (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Hány kistéleplési iskolát fog bezárni a Fidesz-KDNP kormány?” címmel	31624
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	31625
Viszontválasz:	
<i>Ikotity István</i> (LMP).....	31627
Határozathozatal	31627
<i>Balla György</i> (Fidesz) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Miért fáj Brüsszelnek, hogy a magyar Kormány a multik helyett a családok oldalán áll?” címmel.....	31627
<i>Dr. Fónagy János</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	31628
Viszontválasz:	
<i>Balla György</i> (Fidesz)	31629
<i>Harangozó Gábor István</i> (MSZP) - az igazságügyi miniszterhez - „Mit tesz a Kormány, hogy megvédje gyermekeinket az online erőszaktól?” címmel.....	31629
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	31631
Viszontválasz:	
<i>Harangozó Gábor István</i> (MSZP).....	31632

Határozathozatal	31633
Dúró Dóra (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hajlandók-e valódi esélyeket teremteni a közmunka zsákutcája helyett?” címmel	31633
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	31634
Viszonzválasz:	
Dúró Dóra (Jobbik).....	31635
Határozathozatal	31636
Harrach Péter és Szászfalvi László (KDNP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Megvalósulnak-e az EuroVelo 6 és a balatoni bringakör hiányzó szakaszai?” címmel	31636
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	31637
Viszonzválasz:	
Szászfalvi László (KDNP)	31638
Kónya Péter (független) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hogyan és mikor akarják hatástalanítani a Magyarországon ketyegő halálos vírus bombákat?” címmel	31639
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	31640
Viszonzválasz:	
Kónya Péter (független)	31642
Határozathozatal	31642
Azonnali kérdések és válaszok órája	
Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	31643
Dr. Harangozó Tamás (MSZP) - a nemzetpolitikáért felelős tárca nélküli miniszterhez - „Hajlandó-e vállalni a politikai felelősséget, és nyilvánosan bocsánatot kérni azért, hogy Bayer Zsoltot állami kitüntetésre javasolta, aki szerint cigánygyerek elgázolása esetén bele kell taposni a gázba, aki a pesti zsidó újságírókról úgy vélekedik, hogy ők az indok-zsidók, akiknek pusztá létezése indokolja az antiszemitizmust, továbbá aki szerint a pápa vagy egy demens vénember vagy egy gazember?” címmel	31643
Dr. Semjén Zsolt , a nemzetpolitikáért felelős tárca nélküli miniszter válasza	31644
Viszonzválasz:	
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)	31645
Dr. Semjén Zsolt , a nemzetpolitikáért felelős tárca nélküli miniszter	31645
Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	31645
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Meddig tart még a hitelkárosultak kálváriája?” címmel	31647
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter válasza	31648
Viszonzválasz:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	31648
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter	31649
Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	31649
Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mikor ismeri be a kormány, hogy az egykulcsos adórendszer szétszakítja a társadalmat?” címmel.....	31650
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	31651
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	31652
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	31652
Pócs János (Fidesz) - a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez - „Ki az iszlám utolsó reménye?” címmel.....	31653
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának válasza	31653
Viszonzválasz:	
Pócs János (Fidesz).....	31655
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	31655

Tukacs István (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Botránys esetek az egészségügyben” címmel	31656
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	31656
Viszonzválasz:	
Tukacs István (MSZP)	31657
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	31658
Vágó Sebestyén (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „És így mennyibe kerül?” címmel.....	31658
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	31659
Viszonzválasz:	
Vágó Sebestyén (Jobbik).....	31660
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára	31660
Földi László (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hogyan változott a sürgősségi betegellátás helyzete?” címmel	31661
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	31661
Viszonzválasz:	
Földi László (KDNP).....	31662
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	31662
Ikotity István (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Orbán Viktor és Lázár János kezdi érteni, hogy beköszöntött a 21. század?” címmel	31663
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter válasza	31664
Viszonzválasz:	
Ikotity István (LMP).....	31665
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter	31665
Heringes Anita (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért nem tesznek semmit a térségben élőkért?” címmel	31666
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	31667
Viszonzválasz:	
Heringes Anita (MSZP)	31668
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	31668
Kérdések	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Veszélyben az iskolai étkeztetés?” címmel.....	31669
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	31670
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mit kíván tenni a Kormány a stratégiai megállapodást kötött vállalatok munkavállalóinak megvédése érdekében?” címmel	31671
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	31672
Schmuck Erzsébet (LMP) - az igazságügyi miniszterhez - „Mikor lélegezhetnek már fel a Buda-Cash károsultjai?” címmel	31673
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	31673
Riz Gábor (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „Felvállalják-e?” címmel	31674
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	31675
Szelényi Zsuzsanna (független) - a miniszterelnökhöz - „Miért nem lép fel a magyar kormány egyértelműen és határozottan a magyarországi orosz befolyásszerzés ellen?” címmel	31676
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	31677
Gúr Nándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Tarthatatlan a közműszolgáltatás területén dolgozók helyzete és az évek óta elmaradt bérfejlesztés?” címmel.....	31678
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	31679

Farkas Gergely (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Csak a fénymásolás? - Miért nem foglalkozik a Kormány a szakmai gyakorlatok kapcsán tapasztalt problémákkal?” címmel	31680
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	31681

Az alapvető élelmiszerek árának csökkentése érdekében az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelme..	31682
Gőgös Zoltán (MSZP), a napirendi pont előterjesztője	31682
Felszólalók:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	31684
Schmuck Erzsébet (LMP)	31685
Harangozó Gábor István (MSZP)	31686
Gőgös Zoltán (MSZP) előterjesztői válasza	31686

A közfinanszírozott egészségügyi ellátórendszer összeomlásának megakadályozásához szükséges halaszthatatlan intézkedésekről szóló határozati javaslat tárgysorozatba-vételi kérelme	31687
Korózs Lajos (MSZP), a napirendi pont előterjesztője	31688
Felszólalók:	
Dr. Lukács László György (Jobbik)	31689
Schmuck Erzsébet (LMP)	31690
Dr. Kovács József (Fidesz)	31691
Korózs Lajos (MSZP) előterjesztői válasza	31692

A 2017-es év Ápolók Évének nyilvánításáról szóló határozati javaslat tárgysorozatba-vételi kérelme..	31692
Dr. Lukács László György (Jobbik) , a napirendi pont előterjesztője	31692
Felszólalók:	
Korózs Lajos (MSZP)	31694
Schmuck Erzsébet (LMP)	31695
Dr. Kovács József (Fidesz)	31695
Dr. Lukács László György (Jobbik) előterjesztői válasza	31696

Az örmény népirtás elítéléséről szóló határozati javaslat tárgysorozatba-vételi kérelme	31697
Schmuck Erzsébet (LMP), a napirendi pont előterjesztője	31697
Felszólalók:	
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	31698
Ikotity István (LMP)	31699
Schmuck Erzsébet (LMP) előterjesztői válasza	31699

Egyes törvényeknek a közpénzek és a közvagyon hatékonyabb védelme érdekében szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelme	31699
Ikotity István (LMP), a napirendi pont előterjesztője	31700
Felszólalók:	
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)	31701
Szilágyi György (Jobbik)	31701
Dr. Vas Imre (Fidesz)	31702
Ikotity István (LMP) előterjesztői válasza	31703

A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény és egyes törvények eljárásjogi kérdésekkel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott zárószavazás előtti jelentés és a zárószavazás előtti módosító javaslat vitája	31703
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	31704

A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	31704
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	31705
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	31705
Dr. Galambos Dénes (Fidesz) előterjesztői válasza	31706

A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény és a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	31706
Felszólalók:	
Dr. Salacz László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	31706
Pócs János (Fidesz), a napirendi pont előadója	31707
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	31707
A közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLIII. törvény és az azzal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	31707
Felszólalók:	
Vécsey László , a Törvényalkotási bizottság előadója	31708
A Magyar Corvin-lánc Testületről szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	31709
Felszólalók:	
Dunai Mónika , a Törvényalkotási bizottság előadója	31710
A hivatalos statisztikáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	31710
Felszólalók:	
Dunai Mónika , a Törvényalkotási bizottság előadója	31711
A muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	31711
Felszólalók:	
Dunai Mónika , a Törvényalkotási bizottság előadója	31711
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	31712
A mozgóképről szóló 2004. évi II. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	31713
Felszólalók:	
Dunai Mónika , a Törvényalkotási bizottság előadója	31713
Az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	31714
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	31714
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	31715
A közigazgatási perrendtartásról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	31716
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	31716
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	31717
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	31718
A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény, valamint a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	31718
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	31719
Az elektronikus hírközléssel és a fogyasztóvédelemmel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	31719

Felszólalók:

Hadházy Sándor , a Törvényalkotási bizottság előadója	31720
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	31721

A közlekedéssel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	31721
---	-------

Felszólalók:

Dr. Galambos Dénes , a Törvényalkotási bizottság előadója	31721
Ander Balázs (Jobbik).....	31723
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	31725

Energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	31727
--	-------

Felszólalók:

Hadházy Sándor , a Törvényalkotási bizottság előadója	31727
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	31728

A nemzeti turizmusfejlesztésről szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	31728
--	-------

Felszólalók:

Dr. Galambos Dénes , a Törvényalkotási bizottság előadója	31728
Kepli Lajos (Jobbik).....	31729
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	31730

Egyes energetikai tárgyú törvények árszabályozási célú módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	31730
--	-------

Felszólalók:

Vécsey László , a Törvényalkotási bizottság előadója	31731
Dr. Szakács László (MSZP)	31731
Kepli Lajos (Jobbik).....	31734
Dr. Szakács László (MSZP)	31736
Kepli Lajos (Jobbik).....	31737
Dr. Galambos Dénes (Fidesz) előterjesztői válasza	31737

Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	31739
---	-------

Felszólalók:

Dr. Salacz László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	31739
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	31740

Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló 2016. évi XC. törvény eltérő szöveggel való hatálybalépéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	31740
--	-------

Felszólalók:

Vantara Gyula , a Törvényalkotási bizottság előadója	31740
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	31741

Egyes foglalkoztatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	31742
--	-------

Felszólalók:

Dr. Salacz László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	31742
Ander Balázs (Jobbik).....	31743
Gúr Nándor (MSZP)	31745
Dunai Mónika (Fidesz)	31747
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	31748

Egyes egészség- és önszegélyező szolgáltatások védelméről szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	31751
--	-------

Felszólalók:

Dr. Galambos Dénes , a Törvényalkotási bizottság előadója	31751
Dr. Galambos Dénes (Fidesz) előterjesztői válasza	31751

Egyes iskolaszövetkezetekkel összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 31751
Felszólalók:

Dunai Mónika, a Törvényalkotási bizottság előadója 31753
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár 31753
Gúr Nándor (MSZP) 31754
Dunai Mónika (Fidesz) 31757
Gúr Nándor (MSZP) 31757

A szakképzési és felnőttképzési hatósági feladatok átadásával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 31757
Felszólalók:

Dunai Mónika, a Törvényalkotási bizottság előadója 31758
Pintér Tamás, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója 31759
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár 31759
Gúr Nándor (MSZP) 31761
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár 31763
Gúr Nándor (MSZP) 31764
Dunai Mónika (Fidesz) 31764

Egyes törvényeknek a táncművészeti életjáradék bevezetésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 31765
Felszólalók:

Dr. Selmeczi Gabriella, a Törvényalkotási bizottság előadója 31765
Dr. Hoppál Péter emberi erőforrások minisztériumi államtitkár 31766
Dunai Mónika (Fidesz) előterjesztői válasza 31766

Napirend utáni felszólalók:

Kész Zoltán (független) 31767
Pintér Tamás (Jobbik) 31769
Horváth László (Fidesz) 31770

Az ülésnap bezárása 31772

Az ülésen jelen voltak:

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, TASÓ LÁSZLÓ államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. HOPPÁL PÉTER emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
28. ülésnapja
2016. december 5-én, hétfőn
(13.06 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az őszi ülészak 28. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm a kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP részéről: „A kormány a saját maga által okozott bérválságot sem tudja megoldani” címmel. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nehéz kommunikációs bravúrokat próbál a kormány végrehajtani, hiszen egyszerre próbálja győzködni az embereket arról, hogy eddig is jól mentek a dolgok Magyarországon, a másik oldalról pedig úgy állítja be a béremelést, mintha valami egészen új korszak indulna el Magyarországon. Láthatóan ez egy lehetetlen vállalkozás.

Ha eddig is jól mentek a dolgok Magyarországon, akkor miért csak most emelnek béreket? Miért érkezünk korszakhatárhoz, ahogy Varga Mihály fogalmazott, ha egyszer évek óta folyamatos önök szerint a reálbérek emelkedése, és egyre kisebb az adó? Nem arról van szó, hogy már megint próbálnak itt szemfényvesztéssel a választók közelébe férközni? Elég izzadságszagú a Fidesznek a politikája, tetten érhető abban is, amikor Orbán Viktor úr arról beszélt, hogy eddig csak azért nem a bérekkel voltak elfoglalva, mert munkahelyeket teremtettek - mondja ezt a Fidesz, akinek nincs munkahelyteremtési programja. De ott van Varga Mihály miniszter úr, akit ugyan már régen láttam a parlamentben, de elég rendszeresen ellentmondásba keveredik önmagával rendszeresen. Egyszer azt mondja, hogy a bérek emelkedését a versenyképes vállalkozások teszik lehetővé, de a következő mondatban már arról beszél, hogy a béremelés fogja növelni szerinte a versenyképességet.

Egy szó mint száz: akármennyire is erőlködik a Fidesz, hogy megpróbálja egyszerre az eddigi politikájának a szerves részeként értelmezni a béremelést, vagy pedig helyes irányváltásként a másik pillanatban, az a helyzet, hogy ettől még egyik sem lesz igaz. Az igazság ugyanis az, hogy a béremelés nem az eddigi politikának a szerves folytatása, nem az önök eddigi politikájából következik. Egyszerűen arról van szó, hogy önök olcsó béreket hoztak létre Magyarországon, és az elmúlt években akkora kivándorlást és

munkaerőhiányt generáltak, ami kikényszerítette a béremelést. Tehát nem az elmúlt évek sikerei tették lehetővé azt, hogy végre emelkedjenek a bérek, hanem az eddigi politikának a kudarca.

De a helyzet az, hogy semmiképpen nem nevezhetjük korszakhatárnak ezt a béremelést, nem mondhatjuk ugyanis azt, hogy lezárult az alacsony béreknek az időszaka, mert egy olyan országban élünk - és ha most meg is emelik a minimálbért például, attól még jövőre is ugyanolyan országban fogunk élni -, ahol a dolgozóknak egy jelentős része dolgozói szegénységben él.

Ez azt jelenti, hogy gyakorlatilag ledolgoznak magyar emberek nyolc órát, és nem tudnak belőle megélni, mert ha még meg is emelik a minimálbért, jövőre akkor is a létminimum alatt lesz a szintje, méghozzá a 2015-ös létminimum alatt, de azt gondolom, hogy ezt nem kellene annyira ünnepelni a magyar kormánynak.

De ott van rengeteg vesztese ennek a politikának, amit önök folytatnak, ott van több százezer közmunkás, akik gyakorlatilag 52 ezer forintból tengődnek egyik napról a másikra. Mint említettem, a közalkalmazottaknak gyakorlatilag jövőre kilencedik éve nem fog emelkedni a bérük, és gyakorlatilag azt látjuk, hogy a legkisebb kötelező bérek már a közalkalmazotti bértáblának a kétharmadát fogják lefedni, és egy pályakezdő érettségizett ugyanannyit fog keresni, mint egy tíz éve a pályán lévő diplomás közszolga. De nem beszélhetünk irányváltásról azért sem, mert a minimálbér és a bérminimum fölött keresők sem kerülnek jobb helyzetbe, sőt, sőt. A kormány ugyanis továbbra is ragaszkodik az igazságtalan egykulcsos adóhoz, holott például a Lehet Más a Politika által javasolt többkulcsos adó nemcsak a minimálbér szintjén, de az átlag, sőt a kétszeres átlag szintjén is növelné a béreket.

Tehát a mi politikánkkal mindenki jobban járna; aki például az átlagbérek kétszeresét keresi, még azok az emberek is jobban járnának. Ha az államtitkár uraknak egy kicsit rosszabbul menne a sorsa, lehet, hogy azt önök fájlalnák, de az a helyzet, hogy mi például a magyar embereknek szeretnénk politizálni, és jelenleg a magyar dolgozóknak a kétharmada átlagbér alatt keres. Ezek az emberek velünk mind jól járnának, de az is, aki a kétszeres átlagbért megkeresi.

Hozzá szeretném tenni, hogy a munkaadójáru-lék-csökkenéssel az is a probléma, hogy alapvetően ez is a munkaadóknak jó és nem a munkavállalóknak. Mi azt mondtuk, hogy a munkavállalói járulékokat kell csökkenteni, mert az kapásból ott van nettóban a zsebükben. Önök azt mondták, hogy inkább legyen a munkaadói járulékok, de majd aztán megnézzük, hogy az béremelésre lesz fordítva, hát utána elfelejtették azt mondani, úgyhogy innentől elkezdve csak azt látjuk, hogy a munkaadók jobban fognak járni, a munkavállalóknak pedig olyan lesz az életük, mint eddig vagy még rosszabb. Ugyanis nem elég, hogy az 1,2 millió minimálbéresen kívül nem

emelkedik a dolgozóknak a bére, ők kifejezetten még rosszul is járhatnak.

A kormány ugyanis - nagyon hibásan - a vállalkozók terheinek a növelésével emeli a minimálbért, amit a kis- és középvállalkozások egy jelentős része egyszerűen nem tud kigazdálkodni. Egy minimálbéres szintjén 15 ezerrel, egy bérminimumot keresőnél 33 ezer forinttal nő a bérköltség. Ez fel fogja nyomni az árakat is; látjuk, hogy a pékek már be is jelentették a 30 százalékos drágulást. Úgyhogy a kormány így nemcsak a kis- és középvállalkozásokkal szúr ki, hanem mindenkivel, aki kenyeret eszik Magyarországon, de úgy is mondhatnám, hogy mindenkivel, akinek jövőre nem emelkedik a bére. És akkor nem beszéltünk még a nyugdíjasokról, a szegénységben élőkről, a munkanélküliekről, akiket a drágulás a legérzékenyebben fog érinteni.

De ami miatt legfőképpen nem nevezhetjük irányváltásnak azt, amit a kormány csinál, az az, hogy a nagyvállalatok lesznek a legnagyobb nyertesek, és például a kis- és középvállalkozók pedig *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* megint nem kapnak semmit a magyar kormánytól.

A Lehet Más a Politika továbbra is teljes irányváltást szorgalmaz, de erre láthatóan a Fidesz képtelen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Cseresnyés Péter államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Nem akarom félremagyarázni a szavait, de ha jól értem, amit ön itt elmondott ide-oda kapkodva, akkor nem kellene bért emelni Magyarországon, mert annak következményei lesznek. *(Dr. Szél Bernadett: Nem jól értette!)* Szerintünk meg kell bért emelni, mert annak olyan következménye van, hogy több pénz marad a családoknál, több pénz marad az embereknél, többet tudnak fordítani a saját családjukra, saját magukra.

Azt kell mondani, hogy itt tényként próbált néhány mondatot megfogalmazni, de hogy mennyire hiteles az ön mondanivalója, az ön napirend előtti hozzászólása, két dolgot hadd emeljek ki belőle. Azt mondja, hogy nincs foglalkoztatáspolitikája ennek a kormánynak. Akkor legyen szíves, magyarázza meg az embereknek, akik hallgatják önt, hogy hogyan történhetett meg az, hogy közel 700 ezer emberrel növekedett a foglalkoztatottak száma az elmúlt hat évben, 2010 és 2016 között úgy, hogy közben a versenyszférában tudott elhelyezkedni ezen foglalkoztatottaknak a nagy része.

(13.10)

Ön azt mondja, hogy Varga miniszter urat régen látta a parlamentben, nem volt bent mostanában a

parlamentben. A múlt héten válaszolt az önök kérdéseire is többek között, tehát azt hiszem, ennyire hiteles ön, ennyire hiteles az, amit önök mondanak ebből az ellenzéki álláspontjukból.

Szeretném akkor a tényeket elmondani, hogy mi történt az elmúlt időszakban, hat év távlatában és az elmúlt egy-két hónapban is. Az elmúlt időszak adatai egyértelműen igazolják, hogy a gazdaság növekedési pályára állt. Ez többek között annak is igazolása, hogy a foglalkoztatás nőtt, ahogy már mondtam, közel 700 ezerrel többen dolgoznak ma Magyarországon, mint 2010-ben, és a bérek is emelkedtek annak eredményeképpen, hogy a gazdaság megerősödött és a foglalkoztatás növekedett. 2013 óta körülbelül 24 százalékkal emelkedett a reálbér, nem a nominális bér, hanem a reálbér, amit ön el próbál tagadni.

Nézzük évre lebontva! 2013-ban 2,7 százalékkal, 2014-ben 4 százalékkal, 2015-ben 4,2 százalékkal nőttek átlagosan a reálbérek nemzetgazdasági szinten, és 2016 első kilenc hónapjában 7,6 százalékkal nőttek a bérek; a versenyszférában egy kicsit kisebb mértékben, a közszférában lényegesen nagyobb mértékben, 8 százalék fölötti béremelkedés volt.

Az elmúlt két hétben, az elmúlt másfél hónapban folytatott hosszú tárgyalások eredményeképpen körülbelül két hete írta alá a miniszterelnök úr azt a bérmegállapodást, amely a szociális területen dolgozók együttműködésével született meg. A munkaadók és a munkavállalók képviselőivel együtt írta alá a miniszterelnök úr azt a minimálbér- és garantáltbérminimum-megállapodást, amely jelentős mértékben emelte meg ezeket a béreket, és ami várhatóan a következő időszakban olyan jelentős hatással fog bírni a bérekre, hogy a bérek más kategóriákban is emelkedni fognak, úgy, ahogy eddig mindig megtették akkor, amikor a minimálbér és a garantáltbérminimum emelkedett. A következő időszakban a bérek folyamatos emelkedését várjuk, és a következő időszakra ezt az előrejelzést is mutatják azok a szakértők, akik ezt vizsgálják.

Hogy mit is jelentett a minimálbér-emelés, azt még egyszer szeretném elismételni, bár a múlt héten is erről már volt szó. A következő évben ez jelentősen megemeli a bérek alsó szintjét, és jelentős hatással lesz várhatóan a magasabb bért keresők bérére is: 2017-ben 15 százalékkal, 2018-ban 8 százalékkal fog emelkedni a minimálbér, a garantáltbérminimum, a szakmunkás-bérminimum pedig 2017-ben 25 százalékkal és 2018-ban 12 százalékkal fog megemelkedni. Ez jelentős mértékben fogja a reálbért is természetesen megemelni, ami azt jelenti, hogy a családok, ahogy már említettem, többet tudnak magukra fordítani.

Egy dolgot szeretnék még mondani: a közszférában dolgozók, az állami cégeknél dolgozók bérére is kitért, hogy ott is béremelésre van szükség. Ahogy említettem már, 8 százaléknál magasabb értékben emelkedett a közszférában dolgozók és a közalkalmazottak bére az elmúlt időszakban reálértékben, és

folynak azok a tárgyalások, amelyek az állami fenntartású cégeknél, a közszférában dolgozók bérének az alakítását fogják majd eredményképpen a tárgyalások befejeztével felmutatni. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*

A magyar gazdaság erős, és biztosítja annak lehetőségét, hogy ezek a bérek a következő időszakban emelkedjenek. Köszönöm szépen. Elnézést, elnök úr! *(Taps a kormányártok soraiban.)*

ELNÖK: Ugyancsak napirend előtti felszólalásra jelentkezett az MSZP képviselőcsoportjának vezetője, Tóth Bertalan képviselő úr: „Biztos megélhetést!” címmel. Parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! „Úton vagyunk, és az irány sikerrel kecsegtet”- mondta ezt a miniszterelnök múlt hét pénteken, szokásos rádióinterjújában. Előtte egy bizonyos Edward John Smith is ezt mondhatta, 1912 áprilisában, amikor egy Titanic nevű hajó kapitánya volt: úton vagyunk, és az irány sikerrel kecsegtet - aztán jött a jéghegy, a tragikus következményeket pedig sajnos ismerjük.

Tisztelt Képviselőtársaim! Évek óta mondjuk, hogy a magyar társadalom három részre szakadt: az urizáló fideszes elite, a gyengülő középosztályra és a kiszolgáltatottak egyre növekvő tömegére. Ez a kép nagyon hasonlít ahhoz, ahogyan az utasokat származási és vagyoni helyzet alapján besorolták a Titanicon. A miniszterelnök, csakúgy, mint a Titanic kapitánya, abban érdekelt, hogy ezek között a társadalmi csoportok között lehetőleg ne legyen átjárás. A szegény család tehetséges gyereke lehetőleg az oktatásban ne zavarja a Garancsik, Tiborcok gyermekeit; ezért volt a közoktatási rendszer lezüllesztése, a szociális kiadások csökkentése, a minimálbér megadóztatása.

A miniszterelnök, csakúgy, mint a Titanic kapitánya, abban érdekelt, hogy minél kisebb terhet cipeljen: nem kell annyi mentőcsónak, nem kell annyi szociális kiadás, nem kell annyi nyugdíj sem. A miniszterelnök, csakúgy, mint a Titanic kapitánya, abban érdekelt, hogy a jól fizető utasoknak, az urizáló fideszes elitnek minél könnyebb legyen az élete: adócsökkentések, kedvezmények, állami megbízások a fideszes elitnek, mert ez kell a hatalom hosszú távú megtartásához.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mi nem ilyen Magyarországot szeretnénk. Mi abban hiszünk, hogy minden ember egyenlő, mindegy, hogy gazdag vagy szegény családban született, ezért mindenkinek meg kell kapnia az esélyt arra, hogy a tehetsége, teljesítménye alapján jusson előre, ne pedig az urizáló fideszes elit iránti hűsége miatt. Ehhez első lépésként meg kell teremteni a biztos megélhetés alapjait, emelni kell a fizetéseket, meg kell duplázni a tervezett nyugdíjmelés mértékét, csökkenteni kell az alapvető élelmiszerek áfáját, és csökkenteni kell az energiaárakat.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jéghegy elkerüléséhez irányváltásra van szükség, az első lépés a fizetés-emelés. Mi azt mondjuk, hogy legyen nettó 100 ezer forint a minimálbér. Nem a multik nyereségadóját kell csökkenteni, hanem a magyar munkavállalók, a magyar kis- és középvállalkozások terheit kell mérsékelni.

(13.20)

Erre a mai napon megteesszük a javaslatunkat. Kérem, hogy álljanak át a multik oldaláról és támogassák a javaslatunkat.

A második lépés a nyugdíjmelés. A magyar nyugdíjasoknak nemcsak egyszeri juttatásra van szükségük, hanem kétszer nagyobb állandó nyugdíj-emelésre. Ha az urizáló fideszes elit nem rontaná a gazdaság teljesítőképességét, ennél lényegesen nagyobb nyugdíjmelésre is sor kerülhetne.

A harmadik lépés az alapvető élelmiszerek áfájának csökkentése. Lehet, hogy ez az urizáló fideszes elitnek nem számít, de az átlagembereknek, a nyugdíjasoknak, a családoknak igen.

A negyedik lépés az energiaárak csökkentése. Az energiaárak csökkentésével kapcsolatban több javaslatot megfogalmaztunk; ezt az urizáló fideszes elit éppen ma is a bizottsági ülésen leszavazta. Miért van az, hogy annak idején, amikor 50 dollár volt az olaj ára, akkor 50 forint volt egy köbméter gáz ára? És miért van az, hogy most, amikor 45-50 dollár között mozog a kőolaj ára, akkor több mint kétszeresét, több mint 100 forintot fizetnek a magyar emberek a gázért? Miért nem lehet csökkenteni, miért nem fogadják el, hogy az átlagfogyasztásig 20 százalékkal csökkenjen a gáz ára, átlagfogyasztásig pedig 10-10 százalékkal a villamos energia és a távhő ára.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Titanic kapitánya számos figyelmeztetést kapott a jéghegyek veszélyeiről, de figyelmen kívül hagyta őket. Önök ne kövessék el ezt a hibát, támogassák javaslatunkat.

S ha már a hajónál tartunk, a közlekedési eszközöknél, akkor el kell mondanom, egészen elképesztő az, ami Budapesten történt az elmúlt napokban, hogy négy metróvonal közül háromban üzemzavar keletkezett. Értjük és látjuk Tarlós István és Lázár János civakodását, de most már a budapestiek élete és testi épsége van veszélyben. Rendszerhibáról van szó, amiben a kormánynak is van felelőssége.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jéghegyet el kell kerülni közös jövőnkért, Magyarországért. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Dömötör Csaba államtitkár úrnak adom meg a szót.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! A Magyar Szocialista Párt fontos kérdéseket feszeget akkor, amikor azt járja körbe,

hogyan élnek a magyar emberek és milyenek a jövőbeni életkilátásaik. Szerintem is időről időre meg kell vizsgálni itt a napirend előtti felszólalások során is, hogy mire számíthatnak a magyar családok.

Tisztelt Ház! Én értem, hogy a Magyar Szocialista Párt egy ellenzéki párt, s mégsem töltheti azzal a mindennapjait, hogy tapsikolva köszönti a kormány döntéseit, de azért mégiscsak történtek az elmúlt hetekben olyan intézkedések, amelyeknek önök is örülhetnének, már ha valóban számít önöknek a bérből és fizetésből élők helyzete. Sokadjára szólalnak itt fel úgy, mintha nem olvasták volna a híreket, s mintha teljesen figyelmen kívül hagynák azt a tényt, hogy megszületett egy nagy megállapodás a munkaadók, a munkavállalók és a kormány között, amely több évre megteremti a tartós béremelések lehetőségét.

Talán az önök számára sem közömbös az, hogy hogyan alakulnak a minimálbérek. Nos, ezek jövőre 15 százalékkal emelkednek, a rákövetkező évben pedig további 8 százalékkal. Ami a szakmunkás-minimálbért illeti: ezek 25 százalékkal emelkednek, majd a rákövetkező évben további 12 százalékkal. A helyzet tehát az, hogy az MSZP nyolc év alatt nem emelte annyira a minimálbért, mint ez a kormány négy év alatt, és ezt követik még további emelkedések. Amikor önök kormányoztak, a minimálbér reálértéke mindössze 1 százalékkal emelkedett, ezzel szemben a jelenlegi kormány 73 ezerről 2018-ra 138 ezerre emeli a minimálbért; majdnem duplája ez annak, amit önök hagytak hátra. *(Burány Sándor: A minimálbér reálértéke meg csökken!)*

Engedje meg, hogy felvessek egy elvi szándékot ezzel kapcsolatban. A kormány 2010 óta arra törekszik, hogy következetesen csökkentse az adókat, és a mostani minimálbér-emeléseket, a mostani béremeléseket is ezek az adócsökkentések teszik lehetővé. Jövőre ugyanis 5 százalékkal csökkennek a munkaadói adók, és 9 százalékra csökken a társasági adó, amely egyébként a legalacsonyabb lesz Európában. Olyan csökkentések ezek, amelyekkel a magyar munkaadók is könnyebben tudják kigazdálkodni az emelt béreket.

Szeretném önt is arról tájékoztatni, hogy a kormány az idősek számára is hozott kedvező döntéseket. Szeretnénk megbecsülni azokat, akik évtizedeken át a hátukon vitték ezt az országot. A tervezettnél nagyobb mértékben, összesen 1,6 százalékkal nőnek januártól a nyugdíjak. Azért van ez így, mert amikor ez a kormány hivatalba lépett, azt vállalta, hogy megőrzi a nyugdíjak értékét, és ezt a vállalását teljesíti is. Ma már 8 százalékkal nagyobb a nyugdíjak értéke, mint 2010-ben volt, ez azt is jelenti, hogy miközben az MSZP elvett egyhavi nyugdíjat az idősektől, a polgári kormány visszaadta azt.

Ami az energiaárak csökkentését illeti: furcsa, hogy önök most rezsicsökkentésért érvelnek, miközben nem támogatták azt, és Brüsszel, illetve a multik oldalára álltak. Amikor önök kormányoztak, duplájára nőtt a gáz ára és háromszorosára az áramé.

Szeretném még azt is elmondani önnek, hogy a legfontosabb élelmiszerek áfája is csökken. Egy olyan intézkedésről van szó, amit önök pár hónappal ez előtt támogattak, majd amikor a szavazásra került sor, akkor nem támogatták. Ennyit az önök hozzáállásáról.

Nemcsak az idősek, hanem a fiatalok is tehetnek egy lépést előre a saját életükben. Bővül a gyermekek utáni családi adókedvezmény, a házasság után is jár majd adókedvezmény, és csökken az internetezés áfája is. Mindezeket túl a kormány vizsgálja annak a lehetőségét, hogy hogyan tudnák még többen igénybe venni az otthonteremtési kedvezményt. Mint ismert, már most is több mint 30 ezren éltek az otthonteremtési program adta lehetőségekkel, de szeretnénk, ha ez a szám tovább nőne.

Nem azt állítjuk, tisztelt frakcióvezető úr, hogy ezek a lépések elegendők, de azt igen, hogy ezek jó irányba tett lépések. Ezzel szemben önök a legtöbb esetben még csak az irányt sem találták el. Adócsökkentés helyett magasan tartották az adókat. Jól emlékszünk arra, hogy az szja-kulcs volt 38 százalékos is, a bérek inflálódtak, a munkanélküliség az önök kormányzása alatt megduplázódott, az ország eladósodott, a családok pedig nem számíhattak másra, mint megszorításokra, és ha ezek megvoltak, akkor újabb megszorításokra. Ez volt a Titanic előtti jéghegy, nem pedig a mostani béremelések. A magyarok erre mondtak nemet több választáson is, és az elmúlt évek őket igazolták.

Magyarország erősödik, és ez még akkor is így van, ha nagyon sok munka van még hátra, és akkor is igaz, ha a baloldalra ebben a munkában, amint elnézzük, továbbra sem számíthatunk. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypártok sorai-ban.)*

ELNÖK: Ugyancsak napirend előtti felszólalásra jelentkezett a KDNP képviselője, Soltész Miklós: „Nemzet- és hazaárulás, akkor és most” címmel. Képviselő úré a szó.

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Ne fizessünk rá a kettős állampolgárságra, ne fizessünk havi 20 ezer forintot családunk pénzéből, ne fizessünk mások helyett adót, nyugdíjat, ne fizessünk állásunkkal az olcsó, határon túli munkavállalók miatt - 2004. december 5., egy népszavazás 12 évvel ezelőtt. Ilyen plakátot készítettek a szocialisták, ráadásul elég cinikus módon, azért, hogy még ócsítanak is - ezt az önök szavával mondom -, mindezt Székelyföldön gyártották le.

Lendvai Ildikó a következőt mondta: egy tömeges bevándorlás összeroppanthatja az anyaország gazdaságát. Gyurcsány Ferenc, az önök partnere: a magyarigazolványt mintegy 770 ezren váltották ki, ha ők állampolgárságot kapnak és élnek a jogaikkal, az a számítások szerint évente 168 ezer forint pluszköltségbe kerül minden Magyarországon élő polgár-

nak. Korózs Lajos, jelenlegi szocialista képviselő pedig azt mondta, hogy 800 ezer ember áttelepülésével számolva ezek a kiadások 161 milliárd forintot tennének ki, egyébként azt sem tudják az emberek, hogy miről fognak szavazni.

Tisztelt Országgyűlés! Irigység, csak gazdasági szempontok a határon túliakról, a határon túlra szakadt emberekről, akiket egyébként egy békediktátum tett oda, ahol most vannak, és ennek a következménye 12 évvel ezelőtt folytatódott. Kicsit hasonló volt ez a magatartás, mint amikor egy saját gyereket, hozzátartozót csak azért akar valaki kitagadni, mert ő esetleg anyagilag nem tud előrébb haladni, vagy pedig valamiben esetleg szükségét szenvedne.

Tisztelt Országgyűlés! 2010-ben folytatódott a baloldal ámokfutása, hiszen sok szocialista képviselő - akkor még közöttük ült Gyurcsány Ferenc és Molnár Csaba, a jelenleg EP-képviselő Szanyi Tibor - nem volt hajlandó megszavazni a kettős állampolgársági törvényt. Szanyi Tibor azóta is folytatja ámokfutását, és nem olvastam, nem hallottam sehol, hogy ez ellen tiltakoztak volna baloldali szervezetek, baloldali pártok. Ő a következőt mondta a békemenetre reagálva: nagy szeretettel láttam, hogy egyébként a határon túlról is szám számmal érkeztek, úgy-hogy majd fogom őket köszönteni az anyanyelvükön; majd később lerománozta a magyar embereket.

(13-30)

Ideje lenne azt az ukrán nemzeti színekre hajazó, félholdas műizét leszedni a magyar Parlament épületéről - mondta a székely zászlóról Szanyi Tibor 2014. november 8-án.

Tisztelt Országgyűlés! Azt még megértjük, hogy a kettős állampolgársági törvény 2010-es szavazásánál Lendvai Ildikó nem volt jelen. De hogy Vona Gábor sem vett részt a szavazáson, azt csak a mostani jobbikos úgymond nemzetpolitika fényében lehet megérteni. Hiszen a Jobbik szavakban nemzeti, a határon túlon feszültséget keltő és hőzöngő, tettekben pedig hazaáruló. Amikor Magyarország megvédéséről van szó, a Jobbik is kicsinyes zsarolási játszmákba kezd. Vona Gábor pártelnök nem elég, hogy nem vett részt a legutóbbi MÁÉRT együttes ülésen, megtagadva ezzel is egyébként a határon túli vezetőket, a következőket mondta: hazaáruló az, aki az Alaptörvény módosítását nem szavazza meg.

Tisztelt Országgyűlés! Ebből is látszik, hogy a Jobbik összevissza beszél és hazudik. Ugyanis Volner János frakcióvezető néhány héttel ezelőtt azt mondta, hogy az Alaptörvény módosításával az ország jogi védelmet kap a betelepítési kvótákkal szemben. Nem tudják eldönteni, hogy mit akarnak. Sokadszorra kerülnek egyébként egy platformra a szocialistákkal, a baloldallal és Gyurcsány Ferencsel. Ki kell mondanunk, hogy 12 év alatt az ellenzék semmit sem változott. Bebizonyosodott, hogy a magyar embereket akár határon belül, akár határon kívül csak a Fidesz-KDNP-pártszövetség képviseli, csak ránk számíthatnak.

Nem véletlen az a siker, ami a Kárpát-medencén belül, illetve szerte a világban 920 ezer új állampolgárságot jelent. Megvédtük az országot a migrációval szemben, és tovább is küzdeni fogunk a kötelező betelepítési kvótával szemben. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Potápi Árpád úrnak adom meg a szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Nehéz nap volt a mai 12 évvel ezelőtt, sokaknak okozott nagy fájdalmat. A határon is túl élők sokan érezhették úgy, hogy a magyar nemzet kettészakadt. Az elmúlt években azonban mindannyian nagyon sokat tettünk azért, hogy ez a törés összeforrjon. Ma a magyarországi pártok szinte mindegyike közös álláspontot képvisel a külföldi magyarok állampolgárságát illetően, így közel teljes a nemzetpolitikai konszenzus. Ez önmagában is nagyon nagy eredmény. Sajnáljuk és egyben felháborítónak tartjuk azonban, hogy a Demokratikus Koalíció továbbra sem kíván csatlakozni ehhez az egyetértéshez.

Történelmi siker volt az állampolgársági törvény 2010. évi módosítása, amely lehetővé tette a külföldi magyarok kettős állampolgárságát. Mint ahogy képviselő úr is említette, a honosítási folyamat kezdete óta 920 ezer fővel bővült a magyar állampolgárok száma. Ez azt mutatja, hogy tartani fogjuk az ígéretünket: a ciklus végére egymillió új magyar állampolgár lesz. A külföldi állampolgárok már a nemzet közügyeibe is beleszólhatnak, hiszen választójoggal is rendelkeznek. Az új Alaptörvényünk kibővítette a határon túli magyarokért viselt felelősségvállalást is. Ezekkel az intézkedésekkel megvalósult a nemzet közjogi egyesítése.

A közjogi egyesítés mellett egyre nagyobb figyelmet kell azonban fordítanunk a Kárpát-medencei egységes gazdasági tér megteremtésére. Ahhoz, hogy a demográfiai helyzet javuljon, emelkedjen a születésszám, csökkenjen az elvándorlás mértéke, többen válasszák a szülőföldön való boldogulást, gazdaságilag is meg kell erősíteni a külföldi magyarokat. Ezért támogatjuk a régiós gazdaságfejlesztési tervet, a Vajdaság esetében 50, Kárpátalja esetében 32 milliárd forinttal, ezért fejlesztjük a szakképzést, támogatjuk a fiatal vállalkozók megerősítését.

A nemzeti ügyek közös rendezését mutatja, hogy az elmúlt héten ülésezett a Magyar Diaszpóra Tanács és a Magyar Állandó Értekezlet is. A két fórum zárónyilatkozatában egyetértettünk abban, hogy a magyar kormány által indított programok, így a Kőrösi-Csoma Sándor-, a Petőfi Sándor-program, a Mikes Kelemen-program, a „2016 a külföldi magyar fiatal vállalkozók éve” program, a Márton Áron-emlékévé mind-mind a magyar identitás megerősítését szolgálják. A Magyar Diaszpóra Tanács elfogadta „A magyar diaszpórapolitika - Stratégiai irányok” című

dokumentumot, amely nemzetközi példák alapján négy újabb fejlesztési irányt javasol a diaszpórapolitikánkat illetően. Negyven ország diaszpórapolitikáját néztük meg.

Azt gondolom, hogy ezek az eredmények, amelyek az elmúlt években megszülettek, nagyon fontosak nemcsak a Kárpát-medencei, nemcsak a diaszpóramagyarságnak, hanem itt, nekünk, magyarországi magyaroknak is. Továbbra is szükség van azonban arra, hogy az egész nemzetet illető kérdésekben összefogjunk. A kormányzat eddigi lépései reményeink szerint segítettek elfeledni azt a szégyenfoltot, amely a nemzetünkön esett 2004. december 5-én.

Ma a legfontosabb feladatunk a magyar politikai képviselet és intézményrendszer határon túli megerősítése. Fontos lesz az összefogás december 11-én, amikor erdélyi barátaink méretik meg magukat a román választásokon. Innen is kérek mindenkit, így a Magyarországon élő román állampolgársággal is rendelkezőket és a diaszpórában élőket is, hogy minél többen vegyenek részt a szavazáson, és erősítsék meg a magyar érdekképviseletet Romániában, Erdélyben. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most a jobbik képviselője, Szilágyi György úr következik: „Miképpen működik ma a korrupció Magyarországon?” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ha a korrupciót mint jelenséget vizsgáljuk, akkor megkerülhetetlen Rogán Antal személye. Hiszen azt a luxust, azt az urizáló életmódot, amit a miniszter úr folytat, az eddigi életében legalísan megkeresett pénzből nem lehetne folytatni. Akkor miből telik minderre Rogán Antalnak? - vetődik fel a kérdés. Vagy miből él napjainkban a miniszter úr, ha csak a miniszteri fizetéséből van bevétele, hiszen a havi kiadásait a miniszteri fizetés biztosan nem fedezi? Luxusingatlan, luxusnyaraló, luxuskocsi fenntartása, banki törlesztőrészlet, luxusutazások, költözködés, drága táskák, a család ellátásának egyéb költségei, és még sorolhatnánk.

A másik, ami miatt megkerülhetetlen a személye, ha a korrupciót vizsgáljuk, az, hogy a neve komoly korrupciógyanús ügyeknél rendre felbukkan. Gondoljunk csak az V. kerületi ingatlanügyekre! Vagy gondoljunk csak a Portik Tamáshoz fűződő viszonyára - vajon kapott-e 10 millió forintot kenőpénzként Portik Tamástól vagy nem kapott? Vagy gondoljunk csak a Vizoviczki Lászlóhoz fűződő viszonyára - hogyan intézték vajon az V. kerületben a különböző teraszengedélyeket? Vagy gondoljunk csak Rogán Antal Pasa parki szomszédjainak szárnyalására a különböző állami megbízások terén! Vagy gondoljunk csak a Rogán-Habony-Andy Vajna aranyháromszög különböző ügyeire! Vagy a másik nagy hármast, Rogán-Habony-Kertész Balázs nemrég

napvilágot látott kétes ügyeire! És végeláthatatlanul sorolhatnánk az ügyeket, mert vannak.

Vannak ügyek, csak hajlamosak vagyunk elfelejteni a múltat. Netán még emlékeznek rá, Kertész Balázs neve már egy 20 milliárdos sikkasztásnál, a Kulcsár Attila nevével fémjelzett K&H-botránynál is felmerült. Vagy azokat a régi, különböző számítástechnikai projekteket is említhetnénk, amelyekben Rogán ismerősei és barátai rendre feltűntek a 2000-es évek elején. Ha ehhez hozzávesszük a legutóbbi helikopterezést vagy a hazugságokat - hiszen ne felejtjük, egy magyar miniszter egy hónap alatt háromszor hazudott a választópolgároknak, háromszor hazudott a magyar társadalomnak -, akkor valóban érthetetlen, ha ezeket mind számba vesszük, hogy miért ragaszkodik Orbán Viktor ennyire ehhez az emberhez.

De ha tüzetesebben megvizsgáljuk a Fidesz által tökéletesre fejlesztett, központosított korrupciós gépezetet, akkor rá kell jönnünk, hogy Orbán Viktor számára kulcsfigura Rogán az államilag irányított korrupciós rendszerben. Egyértelmű, hogy ma Magyarországon minden csak Orbán Viktor beleegyezésével történhet; Viktor engedi vagy nem engedi. Sőt, az egész rendszert valószínűleg Orbán Viktor találta ki.

(13.40)

Ő működtetheti a háttérből, és oszthatja le a különböző feladatokat a különböző embereknek. És Rogán egy fontos láncszem ebben az orbáni rendszerben, ő az ütközőpont, aki a testével és a személyével hárítja el a támadásokat Orbán Viktortól. Ő a rosszfiú, aki ezzel a szereppel nagyon jól keres, mert a főnök hagyja keresni. Rogán Antal a legutóbbi miniszteri meghallgatásán maga jelentette ki, hogy addig örül, amíg őt ütik, addig sem a miniszterelnökkel teszük ugyanezt, mondja. Ebből is látszik, hogy nem más, mint maga a miniszterelnök állhat a háttérben, ő találta ki, hogy kell neki egy korrupcióügyi miniszter, aki elviszi a balhét, míg a háttérben a szajrén osztoznak. Így már az is teljesen más értelmet nyer, hogy miért mondta Orbán Viktor, hogy a támadások pedig csak megerősítik Rogán Antal pozícióját, érthető ugyanis, hogy a miniszterelnök semmit sem szeretne kevésbé, mint hogy maga kerüljön a korrupciógyanús esetek középpontjába.

Naivitás ugyanakkor azt gondolni, hogy ez mindig így marad, hiszen látható, hogy mára már a Fidesz táborában is oszlásnak indult a miniszterelnök nimbusza. Korrupcióügyi miniszter ide vagy oda, Rogán, Mészáros Lőrinc, Tiborcz, Vajna, Habony üzemeltetői nyomán maga a miniszterelnök vált a korrupció emblematikus figurájává.

Nem lehet elmenni szó nélkül azonban amellet sem, hogy a korrupció mocsara már-már olyan bűzös és olyan szennyes, hogy már egyes fideszes prominensek is elhatárolódnak. Gondolok itt a házelnök többszöri megnyilvánulására vagy éppen a Minisz-

terelnökséget vezető miniszter megjegyzésére, mely szerint mindenkinek saját magáért kell felelnie. Értethető, de mégis abszurd, hogy egy magára adó miniszternek jelenleg nincs más lehetősége, mint hogy a kollektív felelősséget visszautasítva, lényegében elhatárolódjék saját minisztertársától.

Uraim, ez így nem mehet sokáig! És az, hogy önök ebbe belebuknak, az még nem is lenne baj, de ha még sokáig működtetik ezt a fideszes korrupciós rendszert, akkor abban sajnos az ország is tönkremegy. Ha önöknek fontos Magyarország, akkor számolják fel azt a korrupciós rendszert, amit önök építettek föl, önök tökéletesítettek az elmúlt hat évben, és hagyják abba az ország szétrablását és kirablását! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Válaszadásra ismét Dömötör Csaba államtitkár úrnak adom meg a szót.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Ami a miniszterrel kapcsolatos megjegyzéseit illeti: amióta közvetlenül segíti a miniszterelnök munkáját, jól látszik, hogy Rogán Antal egyre több politikai támadás éri. Ezen semmilyen csodálkoznivaló nincs, hiszen a baloldal már 2008-ban arra szövetkezett egy maffiavezérrel, hogy lejárató anyagokat gyűjtsön vagy gyártson fideszes politikusokról, és azon a listán Rogán Antal már akkor is szerepelt. Az egy új fejlemény, hogy ezek szerint önök is csatlakoznak ehhez a baloldali törekvéshez.

Az ön felszólalása is jól bizonyítja azt, hogy valójában a miniszterelnököt támadják, most éppen a munkatársain keresztül.

Egyébként meg furcsa elfogadni kioktatást egy olyan párttól, amelyik mind a mai napig nem tisztázta saját frakcióvezetőjének egy kiterjedt áfacsalásban játszott szerepét *(Dúró Dóra: Nem igaz!)*, és amely mind a mai napig nem képes arra választ adni, hogy hogyan áramolhat a frakcióköltségek jelentős része egy titokzatos üzletemberhez. *(Dúró Dóra: Nem igaz!)* Feltették-e már önök ezt a kérdést?

De hogy a lényegről beszéljünk: megint azt érzi az ember a felszólalása után, hogy a Jobbik kapkod, agresszívan támad, és megpróbálja valahogy meg nem történné tenni azt, hogy fajsúlyos kérdésekben rendre szembe megy az ország érdekeivel. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Így van!)* Sok példát tudunk erre felhozni. Ezek közül a legkirívóbb mégiscsak az, hogy a Jobbik pár héttel ezelőtt nem támogatta az Alaptörvény módosítását. Ennek az volt a célja, hogy kellő erővel tudjunk fellépni a brüsszeli betelepítési tervek ellen. A Jobbik a többi ellenzéki párttal együtt keresztbefeledt a módosításnak, pedig korábban hazaárulásnak minősítették ezt. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Úgy van! - Szégyen!)* Mindegyik párt másképp magyarázkodott, más alibit hozott fel; önök például színvonalatlan zsarolgatásba kezdtek, amely stílusában egyébként hasonló ahhoz, mint az

ön felszólalása volt. És ahogy elnézem, ezt a zsarolgatást próbálják folytatni ezután is. Szeretném elmondani önnek, hogy 3,3 millió embert nem lehet csak úgy zsarolgatni. Az az érzésünk, hogy a Jobbik szavakban egy nemzeti párt, de tettekben maga a megvalósult napraforgó: mindig odafordul, ahonnan egy kicsi hatalmat remél. Ezért van az, hogy a pártelnök szerint az iszlám az emberiség utolsó reménye, aztán az alelnöke vidéken egy iszlámellenes rendeletet fogad el.

De nem az alkotmánymódosítás ügye az egyetlen példa. Jól emlékszünk arra, hogy milyen sebeket ejtett magyar és magyar között a december 5-ei népszavazás. Erről imént már volt szó. Ennek egyik fontos jóvátétele volt az, hogy az Országgyűlés végül megszavazta a kettős állampolgárságot. A Jobbik elnökének azonban akkor fontosabb dolga akadt, nem szavazott.

Aztán ott van a Magyar Állandó Értekezlet kérdése. Ez az a fórum, ahol a külföldi magyarság és az anyaország vezetői időről időre találkoznak, itt szokták megvitatni a legfontosabb nemzeti ügyeket. *(Szávay István: Semmit nem szoktunk megvitatni! Az égvilágon semmit!)*

A Jobbik azonban nem tartotta fontosnak, hogy elnöki szinten képviseltesse magát. Ilyen húzása még az MSZP-nek sem volt, ők is elnöki szinten vettek részt. Ezek után joggal teszi fel a kérdést minden nemzeti érzelmű magyar ember és a külföldi magyar vezetők is: vajon mi lehetett fontosabb a Jobbik elnökének, mint a MÁÉRT ülése? Az itt ülő képviselők vajon feltették neki ezt a kérdést? Hadd kérdezzem meg! *(Mirkóczki Ádám: Kérdezd meg tőle! - Szávay István: Neked tettünk fel kérdést!)* Ezek szerint nem. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Válaszolj, ne a Jobbik elnökével foglalkozz! - Ez legyen a mi dolgunk! - Bíz rá!)*

Tisztelt Ház! Idén nyáron a Jobbik elnöke egy beszédes írást tett közzé, amelyben azt mondta, hogy elvette a párt lelkét. Sokáig nem nagyon tudtuk, mit is jelent ez, de most már azért tisztább a kép, ugyanis csak egy lélek nélküli párt képes arra, hogy elgáncsolja az alkotmánymódosítást, miközben korábban hazaárulásnak tartotta azt; csak egy lélek nélküli párt tűr meg kémekeket a sorai között *(Szávay István: A lényegről beszéljünk már!)*; és csak egy lélek nélküli párt működik együtt szélsőséges szervezetekkel úgy, hogy közben rendvédelmet hirdet.

Nem tudom, hogy milyen okból vették el a Jobbik lelkét, de azt javasoljuk, hogy gyorsan hozzák vissza; na, nem azért, mert nagy könnyeket hullajtának a Jobbik miatt, hanem azért, mert a közéletben olyan pártokra van szükség, amelyek, ha kell, képesek kiállni Magyarország érdekeiért. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Úgy van! - Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Huh! - Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: A napirendi felszólalások sorában utolsóként Kósa Lajos frakcióvezető úr kap szót, a Fidesz

részéről: „Adócsökkentés és béremelés Magyarországon”. Parancsoljon! *(Közbeszólás az MSZP sorai- ból: Na, stand-up!)*

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! A közelmúltban a rendszerváltás óta *(Zaj. - Az elnök csenget.)* volt legnagyobb jelentőségű bérmegállapo- dást kötötte a kormány a munkaadókkal és a mun- kavállalókkal. Ennek kapcsán Magyarország megin- dulhat azon a bérfelzárkózási úton, aminek a végcél- ja mégiscsak az, hogy a magyar bérszínvonal az eu- rópai uniós átlaghoz közelítsen. Ennek érdekében természetesen a megállapodáson túl, aminek óriási jelentősége van, hiszen 15 százalékkal emelkedik most a minimálbér és jövőre 8 százalékkal, a szak- munkás-minimálbér 25 százalékkal emelkedik most és jövőre még 12 százalékkal, a társadalombiztosítási költségek 5 százalékkal csökkennek, ezzel megte- remtve a fedezetet a béremeléshez 5 százalékkal és még 2 százalékkal jövőre, tehát ez önmagában is egy rendkívül jelentős béremelés. De nagyon fontos azt tudni, hogy a parlamentnek is van feladata ezzel, hiszen ha az idevonatkozó jogszabályokat még ebben az évben nem tudjuk elfogadni, akkor január 1-jétől az általunk elképzelt felzárkózási rendszer nem tud elindulni.

Persze mindenki eldöntheti, hogy mit tart fon- tosnak és mit nem. Nyilvánvalóan az emberek is tud- nak számolni, akármit mondanak a szocialisták, két számot kell összehasonlítani: a szocialisták utolsó évében 73 500 forint volt a minimálbér, január 1-jé- től 27 500 forint lesz... *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* ...127 500 forint lesz. Na most, a 73 500 forint nyilvánvalóan drámaian kevesebb, mint a 127 500 forint, bármit mondanak a szocialisták a béremelésről, az ő produkciójuk az, hogy Magyaror- szágon a minimálbér minimálisan emelkedett, és Magyarországon egész egyszerűen nemhogy bérfel- zárkózás valósulhatott volna meg, hanem a reálbérek tekintetében is folyamatosan csökkent az ország lehetősége és pozíciója.

Én most arra szeretném kérni a képviselőket, hogy támogassák azt a törvénymódosítást, ami az adócsomagnak ezt a részét jelenti, támogassák az adócsökkentést, és támogassák azt, hogy az adócsök- kentésen keresztül megvalósulhasson a minimálbér- emelés is. A kettő nyilván csak egyszerre értelmezhe- tő, hiszen csak a szocialisták képesek arra, hogy egy- szerre keveselljék a minimálbér-emelést és követel- jenek sokkal többet, és ugyanazzal a mozdulattal egyszerre sajnálkozzanak azon, hogy a minimálbér- emelkedés tönkreteszi a vállalkozásokat. És ez őket nem zavarja, de a valóság zavaró tényei nem kell hogy zavarják a szocialistákat ebben a tekintetben. Nekünk muszáj egy megvalósítható programot ide- terjeszteni a parlament elé, azzal, hogy ennek a meg- szavazása egész biztosan nem a magyar gazdaság tönkretételét szolgálja, hanem a magyar gazdaság versenyképességét is képes javítani. Így kellett a megállapodást megkötni.

(13.50)

Természetesen nemcsak a gazdasági folyamatok és a gazdaságban zajló béremelések foglalkoztatnak bennünket, hanem ennek kapcsán számos egyéb ágazatban a béremelés részben már korábban meg- történt, részben még előttünk áll.

A parlament egy ötpárti megállapodással a pol- gármesterek bérrendezését is előkészítette, ezzel kapcsolatban a következőt szeretném a képviselőtár- sagnak mondani: teljesen nyilvánvaló, hogy az a javaslat csak részlegesen kezelte, amit az ötpárti megállapodás elfogadott, részlegesen kezelte a probl- émát. Meggyőződésünk, hogy a rendszer egészét kell újragondolni és majd a magyar önkormányzatokról szóló törvényben a polgármesteri, képviselői java- dalmazások kapcsán egy átfogó megoldást és rende- zést kell letenni az asztalra. Tehát ez az ügy nem lekerült a napirendről, hanem a februári ülészakon ezzel kell foglalkoznunk, annak a megállapodásnak a megfogalmazásával, amit egyébként az ötpárti meg- állapodás magában tükrözött.

Összességében azt szeretném kérni a képviselő- társaktól, hogy támogassák a kormány adócsökken- tési javaslatát, és támogassák azt, hogy ez az adó- csökkentés lehetővé tegye a bérfelzárkózás megkez- dését és azt a béremelést, ami minden magyar dolgo- zó számára egy kedvező béremelkedési folyamatot indíthat el. Kérem a támogatásukat. Köszönöm szé- pen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: A válaszadásra Tállai András állam- titkár úré a szó. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri- umi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Or- szágyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! *(Zaj. - Az el- nök csenget.)* Ha megengedi nekem, akkor egy kicsit visszatekintnék néhány évre, pontosan hat évre, a 2010-es állapotokhoz, hogy milyen állapotban is volt akkor az ország ebben a tekintetben.

Először is, a munkanélküliség mértéke közel 12 százalék volt még 2010-ben, a kormányváltáskor, ez azt jelentette, hogy több mint 500 ezer munkanélküli volt Magyarországon. A 15-74 év közötti foglalkozta- tottak száma 2010-ben 3 millió 732 ezer 400 fő volt. A kormány egyértelműen kitűzte azt a célt, hogy 10 év alatt egymillió munkahelyet teremtsen Magyaror- szágon, kitűzte azt a célt, hogy csökkenteni kell a munkanélküliséget és növelni a foglalkoztatottak számát és arányát.

Hat év kemény, következetes munka eredmé- nyeképpen ugyanezek a számok a 2016. év végén a következőképpen néznek ki: a munkanélküliség mér- téke Magyarországon 5 százalék alá csökkent; a 15- 74 év közötti foglalkoztatottak száma pedig 4 mil- lió 342 ezer 700, azaz 600 ezerrel több embernek van munkája, mint a kormányváltáskor. Ez azt is jelenti Magyarországon, hogy míg a kormány 2010- től a növekvő munkanélküliséggel kellett hogy szem-

benézzen, hat év alatt elérte azt, hogy lényegében Magyarországon most már munkaerőhiány van.

Ahhoz, hogy a növekedési pályára állított gazdaságot, a gazdaság értékét, erejét meg tudjuk tartani, ahhoz versenyképes gazdaságra van szükség, versenyképes munkaerőre van szükség, s a kormány kimondta, hogy a versenyképesség érdekében jelentősen szükséges növelni a munkajövedelmeket, jelentősen szükséges növelni a minimálbért, illetve a szakmunkásbért.

Fontos versenyképességi szempontból az, hogy a magyarországi vállalkozások ennek a forrását elő tudják teremteni, ezért a kormány egy hatéves bér-megállapodást kötött novemberben, ami egyébként példa nélküli Magyarország történelmében, de nemzetközi viszonylatban is, hiszen megállapodott a kormány a munkaadókkal és a munkavállalókkal, hogy hat év alatt mennyivel fogják növelni a béreket, és ugyanakkor pedig a kormány vállalja a közterhek csökkentését. Erre nem volt példa még Magyarországon. Azt gondolom, nem nagy szavak, amikor azt tudom mondani erre a megállapodásra, hogy történelmi jelentőségű megállapodás született Magyarország életében, a magyar munkavállalók, a munkaadók és a kormányzat életében.

Nagyon fontos az, hogy ezeket a forrásokat a vállalkozások elő tudják teremteni, ezért a kormány részéről a vállalás a következő: egyrészt csökkenti a társasági adó mértékét egységesen 9 százalékra, ez 145 milliárd forintot hagy a vállalkozások kasszájában, amiből fejlesztéseket tudnak megvalósítani, ezzel új munkahelyet teremteni, illetve emelni a munkavállalói béreket. A 9 százalékos társasági adóval az Európai Unió tekintetében elsők vagyunk, hiszen Magyarországon így a legalacsonyabb a társasági adó mértéke.

Jelentős lépést teszünk a munkáltatókat terhelő adók csökkentése tekintetében is, hiszen ez most az adóék 48,2 százalék, amivel az OECD-országok tekintetében a 6., nem olyan jó helyen állunk. Ezt felismerve csökkentjük a munkáltatókat terhelő adók mértékét, azaz a szociális hozzájárulási adót 2017-ben 5 százalékkal s az azt követő években pedig 2 százalékkal, illetve feltételekhez, bérnövekedéshez kötötten 2-2 százalékkal a következő három, illetve négy évben, így összesen 15,5 százalékkal csökkenhet a munkáltatói adó mértéke a következő hat évben.

Ez azt jelenti, hogy Magyarország ezt a közterhet tekintve is az Európai Unió éllovasává válhat. Magyarország néhány éven belül az Európai Unió egyik legversenyképesebb országa tud lenni, és ehhez kellett az elmúlt hat év kőkemény kormányzati, következetes munkája, kellett a magyar gazdaság, a magyar emberek teljesítménye, ezt az embereket ilyen formában, bérnövekedés formájában fogják most visszakapni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Hiszékeny

Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a további **napirenden kívüli felszólalókat**.

HISZÉKENY DEZSÓ (MSZP): Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Kész Zoltán, független; Pintér Tamás, Jobbik; Horváth László, Fidesz.

A keddi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Hadházy Ákos, LMP; Korózs Lajos, MSZP; Staudt Gábor, Jobbik; Harrach Péter, KDNP; Hörcsik Richárd, Fidesz. A keddi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Magyar Zoltán, Jobbik; Gúr Nándor, MSZP.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Gyüre Csaba, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

A csütörtöki napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Lukács László György, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Szávay István, Jobbik.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy Szabó Marcel, az alapvető jogok biztosságának a jövő nemzedékek érdekeinek védelmét ellátó helyettese e megbízatásáról 2016. november 30-án lemondott annak érdekében, hogy alkotmánybírói megbízatását elláthassa.

Tisztelt Ház! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Elsőként házszabálytól eltérésről határozunk. A Házbizottság a házszabálytól való eltérésben azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés az egyes pénzügyi és gazdasági tárgyú törvények módosításáról szóló T/13159. számú előterjesztés tárgyalása során úgy térjen el a házszabálytól, hogy képviselő módosító javaslatot december 6-án 16 óra 30 percig nyújthasson be, a zárószavazásra pedig december 12-én kerüljön sor. A házszabálytól eltérésre tett javaslatot T/13159/2. számon a honlapon megismerhetik.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házszabálytól való eltéréshez. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 154 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett a **házszabálytól való eltérést** elfogadta.

Elfogadott döntésünknek megfelelően a módosító javaslatok benyújtására holnap 16 óra 30 percig van lehetőség.

(14.00)

Most a **napirend módosítására** tett indítványról döntünk.

A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az egyes pénzügyi és gazdasági tárgyú törvények módosításáról szóló T/13159. számú törvényjavaslat összevont vitájára a csütörtöki ülésnapon első napirendi pontként kerüljön sor, az összegző módosító

javaslatról történő határozathozatalra és a zárószavazásra december 12-én, hétfőn kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! (Szavazás.) Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak a Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a mai ülésnapon az egyes törvényeknek a táncművészeti életjáradék bevezetésével összefüggő módosításáról szóló T/12739. számú törvényjavaslat bizottsági jelentéseinek és összegző módosító javaslatának a vitájára utolsó napirendi pontként kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze! (Szavazás.) Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a javaslatot elfogadta.

A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a B/12080. számon benyújtott, az Országos Bírósági Hivatal elnökének 2015. évi beszámolója és az ennek elfogadásáról szóló H/12933. számú határozati javaslat együttes általános vitájára a keddi ülésnapon utolsó napirendi pontként kerüljön sor. Aki ezt támogatja, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! (Szavazás.) Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a javaslatot támogatta.

Még mindig a Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az egyes törvényeknek a nagypéntek munkaszüneti nappá történő nyilvánításával összefüggő módosításáról szóló T/12969. számú törvényjavaslat általános vitájára a lezárásig a csütörtöki ülésnapon ne kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze! (Szavazás.) Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosításokkal. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! (Szavazás.) Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a **napirendet elfogadta**.

Tisztelt Ház! Házbizottsági egyetértés hiányában most előterjesztés bizottsági megtárgyalásáról és döntéshozataláról határozunk. Az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat szerint az Országgyűlés az ország területi folyamatainak 2009 és 2014 közötti alakulásáról és a területfejlesztési politika, a területrendezési tervek érvényesítésének hatásairól, a területfejlesztést szolgáló pénzeszközök felhasználásáról, valamint a nemzetközi és határ menti területfejlesztési és területrendezési tevékenységről szóló B/13058. számú előterjesztési határozathozatalára a kijelölt bizottságot kérje fel.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Gazdasági bizottságot a B/13058. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a kijelölt bizottságot a javaslat szerint 110 igen szavazattal, 50 nem ellenében, tartózkodás nélkül **felkérte**.

Tisztelt Országgyűlés! Személyi javaslatról való döntésre a mai napon nem kerül sor.

Most, 14 óra 4 perckor áttérünk az **interpellációk**, az azonnali kérdések és kérdések tárgyalására.

Tisztelt Országgyűlés! Burány Sándor, Hiller István és Kunhalmi Ágnes, az MSZP képviselői, interpellációt nyújtottak be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Botrányos eset a Jahn Ferenc Dél-pesti Kórházban”** címmel. Burány képviselő úré a szó.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A napokban példátlan, legalábbis addig példátlan, a közvéleményt joggal megrendítő és joggal felháborító eset történt a Jahn Ferenc Dél-pesti Kórházban: az egészségügyi intézmény IX. emeleti várójának női mosdójában egy többnapos - ismétlem: többnapos! - holttestet találtak, ott, ahol elvileg legalább naponta kellene takarítani.

Tisztelt Ház! Egyszerűen nincsenek szavak a történetek kommentálására. Szavak nincsenek, de tények vannak, ezek sorába tartozik, hogy egyre több sajtóhír, beszámoló jelent meg az utóbbi időben a Jahn Ferenc Kórházban uralkodó tarthatatlan állapotokról.

A tényekhez tartozik, hogy miközben a kormány szuperkórházak építésével ötletel, csak ígéreti a már meglévő kórházak fejlesztését. A Jahn Ferenc Dél-pesti Kórház és Rendelőintézet közel 380 ezer ember ellátását végzi, a sürgősségi osztályon naponta átlagosan 90-100 beteg fordul meg. A dolgozók rendkívül nagy leterheltség mellett végzik munkájukat, április 1-jétől 24 órás sebészeti ügyeletet is el kell látniuk, ami további terheket ró az orvosokra és a szakdolgozókra.

Tisztelt Államtitkár Úr! A kórházban történt döbbenetes esemény következmény, következménye annak, hogy az önkormányzat 2010 óta évente nagyjából 400 milliárd forintot von el az ágazatból, lerohasztották a kórházakat és szétverték az alapellátást - ez is szegény. Napjainkban többen halnak meg kórházi fertőzésekben, mint autóbalesetben, az orvoselváncorlás, az ápolóhiány krónikus méreteket öltött. Az önkormányzat egészségügyi politikájában nincs sem emberség, sem pedig erőforrás.

Hogyan volt lehetséges, hogy napokig nem tűnt fel egy holttest a kórházi mosdóban? Elrendelte-e a miniszter úr vagy az államtitkár úr, hogy a konkrét eset kivizsgálását, a felelősségre vonást követően átvilágítják a kórházakat? Érez-e személyes felelősséget a Jahn Ferenc Kórházban történetekért? Várom válaszát. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Válaszadásra Rétvári Bence államtitkár úré a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az esetről egy azonnali és részletes vizsgálatot rendelt el a kórház, pontosan azért, hogy minden tényt, minden pontos adatot megtudjunk. Ön itt készpénzként kezelte, hogy hány napja feküdt ott az a holttest - nem tudjuk jelen pillanatban. Ha majd a boncolásnak vége lesz, és látjuk, hogy pontosan mik annak az eredményei, akkor fogjuk látni, hogy valóban több napja feküdt ott az a holttest vagy nem, de ettől függetlenül mindenképpen egy azonnali vizsgálatot kellett elindítani a halál okának és a halál időpontjának az egyaránt való meghatározására. Azt tudjuk, hogy maga az elhunyt többször járt a kórházban különböző kezeléseken, ezeket a kezeléseket mind megkapta, orvosi ellátásban részesült, ugyanakkor több krónikus betegségben is szenvedett. A holttestet az igazságügyi intézetbe szállították, ott fogják megvizsgálni, de a rendőrség a helyszínelés során idegenkezűsége utaló nyomot nem talált, tehát nem valószínű, hogy valamilyen merényletnek az áldozata lett.

Szeretném egypár kijelentését kiigazítani, tisztelt képviselő úr, az egészségüggyel kapcsolatban, és nemcsak a tárcánk adatai alapján, hanem az OECD adatai alapján, amelyek az ön több mondatát cáfolják. Ön azt mondja, hogy évente 400 milliárd forint került kivonásra az egészségügyből, mondtak már egyébként 200-at meg 100-at is, úgy látszik, igyekeznek hétről hétre egymásra licitálni, hogy ki tud magasabb számot mondani.

Ezzel szemben az OECD-nek pont másfél héttel ezelőtt jelent meg az az éves jelentése, éves figyelője, amely monitorozza a magyar egészségügynek a támogatását és a helyzetét is, és megállapítja, hogy bár az egészségügyben 2010 előtt nagyon nagy mértékű forráskivonás volt jellemző, ennek ellentételezéseként 2010 után viszont forrástöbblet biztosítása történt meg. Ő 2015-ig vizsgálta az egészségügynek a költségvetési helyzetét, és majdnem 1,5 százalékos, 1,2 százalékos GDP-arányos növekedést mutatott ki, és ez a növekedés úgy történt, hogy mindemellett magának a GDP-nek az összege is növekedett. Tehát maga az OECD is egyértelművé tette, hogy többletforrások jelentek meg végre az egészségügyben, hiszen olyan fejlesztéseket tudtunk az elmúlt hat esztendőben megvalósítani, amelyek nem négy éve, nem öt éve, hanem 20-30 éve halasztott fejlesztések voltak az egészségügyben, elsősorban vidéken.

Ami a kórházi fertőzéseknek a számát, arányát illeti, tisztelt képviselő úr, ezek az adatok is nemcsak a magyar egészségügyi honlapokon, hanem a nemzetközi szervezeteknek, az európai uniós intézményeknek a honlapjain is olvashatóak. Ebből két dolog derül ki: Magyarországon az adatszolgáltatásnak a szélessége, mélysége sokkal nagyobb, mint sok más európai uniós országban, ebben nincs szégyenkeznivalónk, az pedig külön pozitívum, és szerintem mindnyájan örülhetünk neki, hogy az elmúlt egy

évben a három leggyakoribb kórházi fertőzéssel kapcsolatos esetszám 5 százalékkal csökkent, ez is egy jó hír. Nyilvánvalóan minden esetszámot lehet tovább javítani, de az, hogy a tendencia pozitív, szerintünk mindnyájunknak örömeire szolgálhat.

Úgyhogy szemben azzal, ami a korábbi időknek a forráskivonását illette, most már végre forrástöbblet van az egészségügyben, és ez itt-ott-amott látható is, tetten is érhető, egyrészt az orvosi bérekben, amelyek már idén szeptember 1-jétől is a kórházakban a szakorvosok esetében, szakgyógyszerészek esetében 107 ezer forinttal nőttek, és a jövő év november 1-jétől is 100 ezer forinttal nőnek, de ugyanúgy megállapítható ez az ápolók fizetésében, amelyek idén 26,5 százalékkal, jövőre 12 százalékkal, utána 8 és további 8 százalékkal nőnek.

(14.10)

Ezek a tételek is mind pluszforrásként fognak megjelenni az egészségügy költségvetésében. Az idei évben ez körülbelül 20 milliárd forint, a következő esztendőben pedig több mint 80 milliárd forint, ami csak bérben jelenik meg az egészségügyben többletforrásként. Összességében 171 milliárd forinttal többet tartalmaz a 2017-es költségvetés az egészségügy számára, mint amennyit tartalmazott a 2016-ra eredetileg elfogadott költségvetés. Ez már GDP-nagyságrendben is mérhető, ez a GDP további fél százaléka. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Tehát ez összességében majdnem a GDP 2 százalékát kitevő plusz egészségügyi forrást jelent az elmúlt három-négy évben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: A képviselő úrnak megadom a szót vizsgálatra.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Ez a válasz egészen egyszerűen elfogadhatatlan, államtitkár úr. Az a baj, hogy önök a győzelmi jelentéseiktől képtelenek észrevenni a valóságot. Egészen egyszerűen példátlan az, hogy ennyi orvos megy külföldre. Egészen egyszerűen példátlan az, hogy ilyen krónikus az ápolóhiány. Egészen egyszerűen példátlan az, hogy miközben az emberek gyógyulni mennek a kórházba, egyre többször halunk ilyen tragikus esetekről.

Az teljesen mindegy, hogy 3 vagy 5 napos volt ez a holttest. Többnapos holttest nem lehet egy kórház mosdójában észrevétlenül! Egyszerűen elfogadhatatlan az ezzel kapcsolatos példálózás; és államtitkár úr, nem egyedi eset, sajnós.

Azóta Győrben is találtak egy többnapos hullát egy kórházban. Önök ezt megpróbálják megmagyarázni?! Ennél kevesebbért egy miniszternek illene lemondania. Államtitkár úr, megismétlem, ez a válasz elfogadhatatlan. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadják-e államtitkár úr válaszát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

A Ház a választ 106 igen szavazattal, 37 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Hamarosan fel kell számolni a hálapénzt.”** címmel. A képviselő úr a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Korábban már volt téma a hálapénz kérdése. Akkor, úgy gondolom, hogy nem kaptam megfelelő, kielégítő választ. Éppen ezért most, úgy gondolom, ismételten beszélni kell a hálapénz intézményéről, így ismételten figyelmébe ajánlom a következőket.

Abban megállapodhatunk, hogy a magyar egészségügy talán egyik legvisszataszítóbb eleme a hálapénz. A hálapénz annyira a mai ellátórendszer része, hogy vannak olyan újságírók, akik tesztelik, hogy túl lehet-e élni egy műtétet vagy egy kórházi tartózkodást éppen nélküle. De vannak olyan fórumok, ahol a betegek arra keresik a választ, hogy melyik orvosnak melyik kórházban mennyit illik vagy éppen kötelező adni, mert bizony ilyen is van, hogy kötelező adni. Kötelező, sőt elvárt, előre tarifaként is megszabják azt, sőt kialakultak komoly üzletágak is a hálapénzre, amikor egyes orvosok úgy, hogy egyébként nem az intézmény dolgozói, csak azért mennek be dolgozni, műtétet elvégezni, szüléseket levezetni, hogy megkaphassák hálapénzüket a beavatkozásért éppen azt követően vagy akár előre. Nekik nem a munkaviszony, hanem a beteg, illetve azok kiszolgáltatottsága a lényeg.

Le kell szögezni, hogy a hálapénznek ma már semmi köze a cserébe érzett hálához, sokkal inkább a félelem bére. A jelenlegi jogi szabályozás a hálapénzt szegényszemre legálisnak tartja, abban az esetben, ha az intézmény vezetője megengedi, és ezt nem előre, hanem a beavatkozás után adják. Ez a szabályozás persze nemcsak legitimizálja egyrészt a hálapénz rendszerét, hanem kiskapukat is hagy, kiskapuknak nyit utat, illegális hálapénzutasakat működtet.

A józanul gondolkodó törvényalkotó is azt hihetné, hogy ha a jogszabály lehetőséget ad arra, hogy ilyen jogszabályi feltételek mellett intézményvezetői engedéllyel hálapénzt fogadjanak el a dolgozók, akkor erről valamiféle nyilvántartást is vezetnek. Azonban úgy néz ki, hogy az állam a fáradtságot sem veszi, hogy átláthatóvá tegye a hálapénzzel kapcsolatos adatokat, sőt vezessen rá bármilyen nyilvántartást. A probléma ismerete nélkül pedig, le kell szögezni, nem lehet eredményesen fellépni ellene.

Hogyan is fogja bárki tudni, hogy a hálapénzt, amit ad, illegálisan vagy legálisan adja, vagy egyáltalán kinek adhatja, kinek nem, sőt egyáltalán, miért kell neki adnia? Azért, hogy segítsük az embereket az

átláthatóság megteremtésében az elmúlt időben, egy hálapénztérképet készítettünk közérdekűadat-kikérés alapján, amelyből most már lehet tudni, hogy mely kórházakban tilos adni, és mely kórházakban van még mindig hálapénz.

Azaz most már tudjuk, hogy hol kell megszüntetni, hiszen, tisztelt államtitkár úr, ezt is ki kell mondani, a hálapénzt meg kell szüntetni, azt is ki kell mondani, hogy a lehető legkésőbb 2020-ig, tehát 2020-ig bezárólag a hálapénznek el kell tűnnie a rendszerből. (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)

Tisztelt Államtitkár Úr! Mit tesz a kormány azért, hogy a hálapénz eltűnjön a rendszerből? Miért nem tudja az állami intézményfenntartó, hol lehet és hol nem adni, és hogyan kívánja a kormány felszámolni a hálapénz rendszerét? Várom megtisztelő válaszát. (Taps a Jobbik padsoraiban.)

ELNÖK: Képviselő úr, legközelebb a kérdéseit ne a 3 perc lejártakor kezdje el sorolni. Köszönöm szépen. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Úgy látom, a Jobbik követő üzemmódban van, és több év késéssel ismeri föl az egyes problémákat, és próbál rá olyan javaslatokat tenni vagy olyan célokat kitűzni pontosabban, amelyeket előtte már mások kitűztek, viszont azokat a javaslatokat rendre leszavazták, melyek a hálapénznek is pontosan a megszüntetését, pontosabban azon helyzetek megszüntetését hivatottak rendezni, amelyek a hálapénzrendszerhez vezetnek; pontosan azért, mert szerintem akár napokat lehetne végigbeszélni arról, hogy mennyi negatív következménye van a hálapénznek.

Egyrészt a szürkegazdaságot növeli, másrészt rossz nyilván annak, aki adja, a betegnek, hiszen a kiszolgáltatottság érzése ezáltal még inkább nő benne, rossz az orvosnak, hiszen ő sem nyilvánvalóan borítékban szeretné ezeket a pénzeket megkapni, hanem a fizetési papírával együtt, legális jövedelemként. És rossz az egész ellátórendszernek, hiszen sok esetben nem az ellátás, nem a beteg érdeke, hanem a hálapénz maximalizálása az, ami egyes szereplők fejében forog, és próbálják a betegellátást is egyes helyeken úgy szervezni, hogy ez a hálapénzre van tekintettel, nem pedig a beteg érdekeire.

Mindenféleképpen nehéz ez. Fiatal orvosoknak talán azért duplán, hiszen nekik az előrejutásban is sokszor pontosan a hálapénzrendszer lehet az, ami az előrejutást nehezíti, és nem tudnak a saját területükön a betegekkel találkozni, a betegeket kezelni, és a saját szakmájukban előrehaladni. Ezért döntötte el a kormány, hogy minden úton-módon, ahogy a hálapénz ellen tenni lehet, tenni fogunk, és pontosan azon a módon, amiről már sokszor beszéltünk is, elsősorban a fizetésemeléseknek, az orvosi-ápolói béremeléseknek az útján.

Azt pedig a legnagyobb sajnálatunkra mondhatjuk el, hogy a Jobbik egyik lépést sem támogatta itt a parlamentben (*Dr. Szakács László: Nem volt elég többségetek?*), hiszen bármikor volt szó arról, akár 2012-13-ban, akár az idei évben, hogy a költségvetési törvényben többletforrásokat biztosítsunk az egészségügyben dolgozóknak, a kórházaknak, és ezek által olyan anyagi helyzetet teremtsünk, ami közelebb visz minket a hálapénz megszüntetéséhez, sajnos a Jobbik egyik javaslatot sem támogatta.

Az pedig, hogy önök hálapénz-nyilvántartást szeretnének vezetni, hogy ki hol mennyi hálapénzt kér, az pedig egész egyszerűen elborzasztó, hiszen magának a rendszernek a konzerválását jelentené, és így tennék egyértelművé a tarifákat ebben a legalább 1958 óta magunk előtt görgetett rendszerben, hiszen hivatalosan akkor hangzott el először a hálapénz kifejezés egy MSZMP-kongresszuson.

Ahogy mondtam, már a fizetésemelések elején arra törekedtünk, hogy ez a hálapénz ellen hasson. Ennek egyértelmű jele volt az, hogy az a 3500 fiatal szakorvos, aki belépett az elmúlt években a rezidens-támogatási programba, 2011 óta, tehát az elmúlt öt évben, mindenki aláírta, hogy azért a 100-150 vagy 200 ezer forintos plusz ösztöndíjért, amit megkap, cserébe ő nem fog hálapénzt elfogadni. Bízunk benne, hogy ez a 3500 fiatal orvos tisztább és átláthatóbb rendszerben tevékenykedik.

Az is fontos, hogy maga a béremelés, amelynek a mértéke, ahogy mondtam, 107 plusz 100 ezer forint, illetve az ápolók esetében 2012-19 között 100 százalékos, tehát megduplázza az ő jövedelmüket, ez nem csak az alpbérrre terjed ki. Ugyanúgy kiterjed a mozgóbér-elemekre. Emlékszük, a korábbi '12-13-as béremelésnek '15 nyarán történt meg az alpbéremelésen túl a mozgóbér-elemekre való kiterjesztése.

Nos, tehát ez az emelkedés magával húzza, följebb húzza az ügyeleti díjakat, följebb húzza a készenléti díjat, följebb húzza a rendkívüli munkavégzés bérpótlékát, följebb húzza a műszakpótlékokat, így mindegyiknél figyelembe kell venni, tehát ami valójában az orvosoknál, az ápolóknál a zsebükben jelentkezik, az nagyobb összeg is lehet.

(14.20)

Tisztelt képviselő úr, amikor arról beszél, hogy az egészség nem üzlet, hogy nem lehet a közfinanszírozott közegészségügy rovására magánhaszonra szert tenni, akkor gondoljon vissza a saját üzletére, amikor a szorongatott helyzetű orvosok helyzetét kihasználva őket akarta ön külföldre exportálni. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Képviselő úr, elfogadja-e a választ?

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Minden vágyam az lenne, hogy egyszer elfogadjam az államtitkár úr választát, de az csak

akkor valósulhatna meg, ha a következő feltételek fennállnának. Ön előállna, és azt mondaná, hogy a Fidesz megszüntette vagy most megszünteti rövid időn belül a hálapénzt. Ha ön azt mondaná, hogy a kormány lépéseket tett azért, hogy az időhúzást abbahagyja és megszünteti a hálapénzt. Vagy azt mondja, hogy a kormány 2020-ig kiveti a hálapénzt. Önök nem ezt választották. Önök azt választották, hogy ismételten a betegeknek kelljen, ismételten a betegeknek kelljen zsebbe nyúlniuk, hogy nekik rossz üzlet legyen ez.

De ha már üzletnél járunk, akkor nézzük is meg, melyik pártnak lesz jó a budai szuperkórház esete. Az önök egyik volt képviselőjének egyik ingatlanpanamája lesz ez az ügy, a budai szuperkórház, a szuperégségügy az emberek szuperszívásaként fog elhíresülni, ahol önök szedik le a sápot az állami pénzekről, az önök képviselői fogják ezt az ingatlanpanamát eljátszani. A választát nem tudom elfogadni. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

A választ 109 igen szavazattal, 35 nem ellenében, tartózkodás nélkül a Ház elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek és Ikotity István, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be a miniszterelnökhöz: **„Hány kistelepülési iskolát fog bezárni a Fidesz-KDNP-kormány?”** címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára fog válaszolni. Parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A különböző hírek és a kormánypárti nyilatkozatok alapján nagyon úgy tűnik, hogy újabb komoly iskolafenntartási változtatásra készül a kormány. Konkrétan arról van szó, hogy számos kistelepülési iskolát bezárhatnak. Szeretnénk, ha az államtitkár úr egyértelműen cáfolná ezeket a híreszteléseket és félelmeket.

A minap olvashattuk a hírt, hogy több mint 2 ezer iskola szűnt meg Magyarországon az elmúlt tíz évben, miközben csupán 800 új oktatási intézményt nyitottak meg. A Magyar Nemzet kérte ki az adatokat az Oktatási Hivaltól, amelyből kiderült, hogy az Orbán-kormány is bezárt több száz intézményt. Kiemelték a 2011-es és a 2015-ös évet, e két évben 475 iskola zárt be. Ezek egy része csak a statisztikákban jelent persze bezárást, mert átkerült a KLIK fenntartásából a Nemzetgazdasági Minisztérium alá. De saját gyűjtésünk alapján 2010 után megszünt közel 150 óvoda, 100 általános iskola, több mint 40 gimnázium és szakközépiskola, 25 művelődési központ, több mint 30 művészeti intézmény, de bezártak több könyvtárat is.

Az LMP attól tart, hogy a bezárási hullám tovább folytatódik, a Fidesz-KDNP-kabinet folytatja az

MSZP-SZDSZ-kormányok iskolabezárási gyakorlatát, amely különösen a kistelepülések esetében jelent halálos csapást a falvakra, a közösségekre. Ha bezárják az iskolát, nincs semmi, ami a gyerekeket a településen tartsa, óriási veszteséget jelent, felbomlik a közösség, a település elveszti vonzerejét, lakosság-megtartó képességét. Ráadásul minden oktatással foglalkozó szakember tudja, hogy a falusi kisiskolákban a hozzáadott pedagógiai érték nem rosszabb, mint a nagyobb településeken. A rosszabb iskolai teljesítmény oka a halmozottan hátrányos helyzetű gyerekek nagy száma. Nekik nem jelent majd különbséget, ha utaztatják, idegen környezetbe helyezik őket, tehát nem jelent könnyebbséget számukra, ha nagyobb létszámú osztályokba zsúfolják őket. Éppen ellenkezőleg.

De miért félünk attól, hogy a Fidesz további iskolabezárásokat készít elő? Bő két hete zárult egy jelentkezés - idézem - „Az iskolarendszer térségi fejlesztése” címet viselő EFOP-pályázatra. Mintegy 80 milliárd forintos pályázatról van szó, jelentős összegről beszélünk tehát. Ismert a térségi iskolaközpontok létrehozásának a terve is. Arról lehet szó, hogy a Fidesz-KDNP-kormány nagyobb települések iskoláit jelöli ki, ezeket fejlesztik valamennyire, hogy be tudják fogadni a kisebb települések diákjait. Az ő iskoláikat pedig bezárhatják. Nem kellene a falvakba, közösségekbe iskolák? Tényleg arról van szó, hogy be akarják zárni a falusi, községi iskolákat, és át akarják irányítani a gyerekeket a nagyobb települések iskolájába? Várom válaszát.

ELNÖK: Ismét Rétvári Bence államtitkár úr a szó.

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Fura dolgot kért ön tőlem. Azt kérte, hogy a saját maguk által kitalált álhíreket cáfoljam, majd önmaga is cáfolta a saját álhírét, és folytatta az interpellációjának felolvasását. Elégé cserben hagyta önt Sallai R. Benedek képviselőtársa, aki leadta ezt az interpellációt, majd kérte önt, hogy vegye a nevére, és olvassa most itt fel, hiszen rendkívül rossz ajtón kopogtatnak.

Valóban volt Magyarországon egy olyan korszak, amikor iskolákat zártak be, nem keveset, hanem tömegesen, összesen 381 feladatellátási helyen tettek lakatot iskolaépületek ajtajára, és mindeközben elbocsátottak 15 ezer pedagógust. Csakhogy ez az MSZP-SZDSZ-kormányzás időszakában volt. Amikor a Fidesz-KDNP megkapta a kormányzás lehetőségét, azonnal igyekezett stabilizálni a kistelepülési iskolák helyzetét, ezt az állami fenntartásban és az állami működtetésben találhatták meg a kistelepülési iskolák. Igyekeztünk újra is nyitni ezeket az iskolákat. Ha csak 2011-et mondom, az egyik évszám, amit ön is idézett, az ön által állítottakkal szemben én konkrétumokat mondanék, ha ön ezt hajlandó meghallgatni. Nos, akkor új iskolákat nyi-

tottunk, újraindítottunk pontosabban iskolákat Ér-nagypatakon, Lipóton, Siklósnagyfalun vagy Pecölben, és további 24 kistelepülési iskolának adtunk segítséget, hogy ne kelljen a bezárás rémével szembenézniük. De pár évvel később, 2013-ban újraindítottunk megint újabb iskolákat Gáborjánban, Medgyesbodzásán, Nyírderzsen, Mezőkomáromban vagy Náraiban. Ezek mind-mind újraindított iskolák.

Ön is, azt hiszem, megcáfolta a saját álláspontját, amikor azt mondta, hogy az önök statisztikái szerint azok az iskolák szűntek meg, amelyek az EMMI háttérintézményének, a KLIK-nek a fenntartásából elkerültek az NGM fenntartásába. Semmiképpen nem mondanám azt, hogy intézménybezárásról van szó, amikor a szakképző iskolákat átvették a Nemzetgazdasági Minisztérium kötelékébe. Tehát ezek az állítások ön által is cáfolt állítások. Azt hiszem, hogy aki írta ezt a szöveget, nem fukarkodott a költői túlzásokban.

Mi azonban azt mondtuk, hogy a kistelepülésen levő gyermekek számára is ugyanazt a lehetőséget, ugyanazt az esélyt kell biztosítani, mint a nagyobb településeken levők számára, és láttuk, hogy korábban 1200 milliárd forint adósságba verték magukat az önkormányzatok azért, mert ezeket a kistelepülési intézményeket, egészségügyi, szociális és oktatási intézményeket fenntartották. Azt mondtuk egy hosszú vita után, hogy nemzetstratégiai cél a kistelepülési iskolák fenntartása.

Éppen ezért ön is megismerhette volna a közművelődési törvénynek azt az elfogadott, bár az LMP által nem támogatott szövegét, amely szerint ha nyolc alsó tagozatos korú gyermek van, és feltételezhető, hogy a következő három évben is így marad, akkor bizony ezen a településen, ha az önkormányzat ezt kezdeményezi, az államnak gondoskodnia kell az osztályok, az iskola fenntartásáról, működtetéséről. Így tehát minden kistelepülési iskola számára garanciális elemek lettek beépítve az új köznevelési törvénybe, amelyek lehetővé teszik, hogy ha tényleg nyolc család így szeretné, hogy a gyermekeik ott helyben járhassanak iskolába, akkor ezt megtehesék. Mi is úgy gondoljuk, hogy fontos és jelentős érték az, hogy a gyermekek a saját településükön járhassanak iskolába, és a nevelés céljait is ez jobban használja, mintsem ha máshova kellene menniük.

Az teljesen független attól, amit ön pályázati forrásként az iskolarendszer térségi fejlesztése kapcsán említett. Ez egy óriási többletforrás, amit mondott. Miután ön is sokszor felszólalt a parlamentben, örülök, hogy kimondta, hogy erre a területre például 80 milliárd forintnyi - megismétlem, 80 milliárd forintnyi - többletforrást juttatunk, hogy az iskolaközpontokban mind a lemaradók számára felzárkózási segítség legyen, mind a tehetségesek számára tehetésgondozási feladatra legyen keret. Így tudjuk megteremteni a nemzetstratégiai alapon álló, de XXI. századi korszerű és modern magyar iskolarendszert. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padso-raiból.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a választ.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Tisztelt Államtitkár Úr! Az ön állításában azokat a tényeket nem tudom, ki gyűjtötte össze, de arra kérem tisztelettel, jelezze neki, hogy van egy Oktatási Hivatal, és az működtet egy köznevelési információs rendszert. Ezekből teljesen egyértelműen kiderülnek azok a számok, hogy 2002-től 2010-ig az MSZP-SZDSZ-kormányzatok bezártak 1350 oktatási-nevelési intézményt, míg 2010-től 2015 végéig gyakorlatilag 650 intézményt zárt be az önök kormánya.

(14.30)

650 intézményt! Azt kérdeztem, államtitkár úr... (Dr. Rétvári Bence: Mondjál ötöt, ami bezárt!) Ezek az Oktatási Hivatal információs rendszerében vannak, államtitkár úr, kérem, nézzen utána a tényeknek. (Dr. Rétvári Bence: Ötöt mondjál, ami bezárt!) 650 intézményt zártak önök be, a Fidesz-KDNP kormányzat. Arra kérem, hogy nézzenek utána a tényeknek. S ahogy jeleztem, féltő, hogy ez a 80 milliárd forintos fejlesztés a kisiskolák, a települési iskolák rovására fog menni. Erre nem válaszolt. Nem fogadom el a választát.

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

A Ház a választ 106 igen szavazattal, 38 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Balla György, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Miért fáj Brüsszelnek, hogy a magyar Kormány a multik helyett a családok oldalán áll?**” címmel. Képviselő úré a szó.

BALLA GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt mindannyian tudjuk, hogy a rezsicsökkentés előtt az Európai Unióban a magyar emberek voltak kénytelenek a legtöbbet fizetni jövedelmükhöz képest a gázért és a villanyáramért. Azt is mindannyian tudjuk, hogy mindez azért következett be, mert a szocialisták először pofátlanul elkótyavetyélték a gáz- és áramszolgáltatókat, majd pedig kormányzásuk alatt több mint harmincszor emelték a gáz és a villanyáram árát. Így fordulhatott elő az, hogy a villanyáram ára a duplájára, a földgáz ára pedig a háromszorosára emelkedett. Igaz, a választási kampányban még arról beszéltek, hogy nem lesz gázáremelés, ezek után emelték háromszorosára a földgáz árát. Eközben az elkótyavetyélt és így külföldi kézbe került energiaszolgáltató vállalatok több mint ezermilliárd forintos extraprofitra tehettek szert. Érdekes módon Brüsszel ekkor hallgatott. Brüsszel ezt az eljárást nem kifogásolta.

Megtörtént a rezsicsökkentés, aminek az eredményeként Magyarországon csökkent a földgáz, a

villanyáram, a víz, a csatorna, a távhőszolgáltatás, a palackos gáz, a kéményseprés, a hulladékiszállítás díja, magyarul: az emberek jártak jól, és nem a külföldi szolgáltatók. Ma egy nyugdíjas háztartás is nyugodtan elmondhatja magáról, hogy évente körülbelül 120 ezer forinttal kell kevesebbet fizetnie ilyen szolgáltatásokért, mint a rezsicsökkentést megelőzően. S érdekes módon Brüsszel az első pillanattól kezdve támadta a rezsicsökkentést.

Eddig minden támadást sikerült kivédnünk, de ők soha nem adják föl. Pedig szeretném világossá tenni, hogy a rezsicsökkentés nemcsak az emberek számára fontos háztartási költségvetési kérdés, hanem nemzeti szuverenitási kérdés is. Egy országnak világosan el kell tudnia dönteni, hogy az emberek mellé áll, világosan kell tudnia dönteni abban, hogy hogyan és milyen módon kívánja segíteni az embereket. Két és fél millió magyar polgár tett hitet a rezsicsökkentés mellett, Brüsszel pedig újra támadást intéz Magyarország és a magyar emberek ellen.

Ezért tisztelettel kérdezném államtitkár urat: mire készül a kormány? Hogyan kívánjuk kivédeni Brüsszel újabb támadását a rezsicsökkentéssel és a magyar emberekkel szemben? Várom megtisztelő választát. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Válaszadásra Fónagy János államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Előljáróban szeretném leszögezni, hogy a rezsicsökkentés nem egy egyszeri feladat, az egy folyamatos kormányzati magatartás. A kormány válasza határozott igen, eddig is megvédtük és a jövőben is meg fogjuk védeni az elért eredményeket.

A kormány minden család számára segített azaz, hogy 2013-ban döntött amellett, hogy a háztartásokat kivétel nélkül mindenütt sújtó és Európában egyik legmagasabb rezsiköltséget csökkenti. A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal adatai alapján a rezsicsökkentésnek köszönhetően 2013. január és 2015. december 31-e között a lakossági fogyasztók a földgáz-, a villamosenergia- és a távhőszámlákon 580 milliárd forintot takarítottak meg. Ha a víz-, csatorna-, kémény-, valamint a hulladékdíjak csökkentését számoljuk, akkor ez a megtakarítás meghaladja a 640 milliárdot.

A 2015. évi adatokból kiindulva '16. október 31-ig 865 milliárdot takarítottak meg a háztartások. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez egy rendkívül jelentős összeg. Egy többgenerációs nagycsalád évente akár 300 ezer forintot, egy családi házban élő, földgázzal fűtő, nyugdíjas házaspár 115 ezer forintot, egy kétgyermekes, társasházi lakásban élő család pedig éves szinten 110 ezer forintot képes megtakarítani.

Külön szeretnék szólni arról, hogy a korábban, évek során felhalmozott hátralékokat is jelentős mértékben mérsékelte a rezsicsökkentés. A 30 napon túli villamosenergia-díjhátralékok 2012-ről 2016-ra 29

milliárdról 17 milliárdra, a földgáz esetében 45 milliárdról 23,5 milliárdra csökkentek. Ezek a számok mutatják a rezsicsökkentés társadalmi hatását, ugyanakkor azt is, hogy ennek eredményeit meg kell védeni, hiszen ezt a folyamatot folytatni kell, mert még mindig van hátralék, amit le kell dolgozni.

Csak jellemző adatként: 2012-ben 140 ezer lakossági fogyasztó volt kikapcsolva, 2016-ban csak - ha egyáltalán lehet ezt a szót használni - 96 ezer. Éppen ezért van tennivalónk a rezsicsökkentés eddigi eredményeinek a megvédésében s ennek a folyamatnak az állandó kormányzati magatartásként történő folytatásában. A rezsipolitikánkkal szembeni támadások ellen határozottan fellépünk, és fel is fogunk lépni, s a Brüsszélből érkező nyomásnak nem engedünk. A fogyasztók továbbra is megfizethető áron jutnak hozzá az energiához, és azon vagyunk, hogy a lakosság mellett az ipari rezsicsökkentés kérdését is napirendre vegyük. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Viszonválaszra megadom a szót Balla képviselő úrnak.

BALLA GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr, és köszönöm szépen a választ, államtitkár úr. Külön köszönet, hogy betegen is rendelkezésünkre állt, és értékes gondolatait megosztotta velünk.

Azzal teljes mértékben egyetértek, amit az államtitkár úr mondott: meg kell védeni a rezsicsökkentést, meg kell védeni a rezsicsökkentés eredményeit Brüsszellel szemben is.

Az egyik megoldási mód - kérem, figyeljenek, tisztelt képviselőtársaim - önök előtt fekszik. A jövő héten szavazni fogunk egy törvényjavaslatról, amely kifejezetten abból a célból született, hogy Brüsszellel szemben a magyar emberek oldalára álljunk, és megvédjük a rezsicsökkentés eredményeit. Kíváncsi leszek, hogy a magyar baloldal, Gyurcsány Ferenc és a szocialisták hogyan fognak szavazni a jövő héten, hajlandóak-e végre életükben először egyszer Brüsszellel szemben menni és a magyar emberek oldalára állni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Ha jól értettem, a képviselő úr elfogadta államtitkár úr válaszát, úgyhogy most nem kell szavaznunk.

Harangozó Gábor, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az igazságügyi miniszterhez: **„Mit tesz a Kormány, hogy megvédje gyermekeinket az online erőszaktól?”** címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára fog válaszolni. Parancsoljon, képviselő úr!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Magyaror-

szágon minden harmadik gyermeket érinthet online zaklatás és egyéb, az internetről érkező veszély, melyeket a szülők rendre alábecsülnek. A veszély jelenlétét több ezer anonim vallomás tanúsítja, melynek hatására egy országjáró kezdeményezés vaskos javaslatot tett le a döntéshozók asztalára.

(14.40)

Sokkal több gyermeket érint az internetes zaklatás, mint ahogy a szülők vagy a pedagógusok gondolnák. A felmérések azt mutatják, hogy átlagosan minden gyermeket zaklattak már csetelés közben, pornográf tartalmakkal több mint 40 százalékuk találkozott. És egészen rémisztő, hogy az internetező gyermekek 15 százaléka szexuális ajánlatot is kapott már. Egy hegyvidéki felmérés szerint a gyermekek 21 százaléka találkozott már olyan emberrel, akit az interneten ismert meg. Tehát az internetes zaklatás egy nemzetközi jelenség, amelyre a magyarországi válasz viszont igen-igen hanyag: az érdemi lépések még mindig váratnak magukra, mintha a kormányzat nem érezné a probléma súlyát.

A gyermekek védelmében kulcsszerepet kellene adni a pedagógusoknak, de a pedagógusképzésben indokolatlan módon nem jelenik meg kötelezően olyan gyakorlati képzés, amely eszközt adhatna a pedagógusoknak az egyre nagyobb hatással bíró közösségi média és az internet vadhajtásai ellen.

A kormányzat problémaérzetlenségét látva logikusnak hangozna a civil szféra helyzetbe hozása gyermekeink védelme érdekében. Volt is erre próbálkozás korábban, például „Az internet nem felejt” című országos program. A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkársága nyújtott támogatást ezen tapasztalatok feldolgozására. A szervezők a munka eredményeképpen egy több száz oldalas programot tettek le az asztalra, melynek célja a program kiterjesztése volt. A támogató államtitkárságot azonban megszüntették, a szervezők így nem tudnak hatékonyan dolgozni, az előadások száma megcsappant, a program paragon hever.

Tisztelt Államtitkár Úr! Közben stratégia született, azonban a határidők, amelyek a stratégiában le vannak fektetve, illetve a végrehajtásról szóló kormányhatározatban, hajmeresztőek. Miért nem tesznek végre valamit? Ma az üzleti szektorban keresik a problémával foglalkozók a támogatást a programjuk folytatására, azonban annak dacára, hogy a gyermekek védelme alkotmányban rögzített állami feladat lenne, az állam még mindig nem tette meg az érdemi lépéseket.

Államtitkár Úr! A kérdésem az lenne, hogy mit tesznek, hogy a jövő pedagógusai felkészülten álljanak a problémával szemben. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Ha komolyan gondolja a kormány a probléma megoldását, miért ad éveket a felkészülésre, az előkészülésre?

Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az MSZP sorai-
ban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Rétvári Bence állam-
titkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások
Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a
szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház!
Mivel a probléma valós és a gyermekek veszélyeztet-
ettsége valós, ezért 2010 óta nagyon sok intézkedést
hoztunk annak érdekében, hogy minél inkább min-
denki tisztában legyen a probléma valóságával. Hi-
szen amelyik gyermeknek a kezében ott van egy
okostelefon, vagy aki fölmegey a Facebookra, fölmegey
az internetre, ennek a veszélynek igenis ki van téve,
és minél többen tudják azt, hogy hogyan lehet a
gyermekeket megóvni, hogy lehet megkérdezni őket,
hogy történt-e velük ilyen, és a gyermekek is el-
mondják, ha esetleg ilyen történt velük, vagy meg-
tudják azt, hogy hogyan tudják megelőzni az ilyen és
hasonló cselekményeket.

Éppen ezért az új büntető törvénykönyvben már
erre szabott korszerű tényállásokat hoztunk létre, a
2012. évi C. törvény egyaránt tartalmazza a zaklatás
tényállását, amely így is megvalósulhat, az ön által
leírt módon, és pontosan ezért hoztuk létre az elekt-
ronikus adat végleges hozzáférhetetlenné tétele in-
tézkedési lehetőségét és természetesen a büntetőeljá-
rási törvényben az elektronikus adat ideiglenes hoz-
záférhetetlenné tételét. Ha illet tapasztalunk, hogy
valamilyen csatornák vagy valamilyen személyek a
profiljukat arra használják, hogy másokat zaklatnak,
vagy kéretlen, illetlen tartalommal spamelnek meg
másokat, akkor lehetőségünk legyen arra, hogy ezt a
tevékenységüket az interneten ne folytathassák to-
vább. Mind az eljárásjogi törvény, mind az anyagi
jogi törvény most már ezeket a szankciókat, ezeket az
intézkedéseket tartalmazza, föl lehet lépni a rendőr-
ség és a bíróság erejével.

Az is fontos, hogy az oktatásban is megjelenje-
nek a megelőzést szolgáló programok. Ön is mondta,
hogy egy komplett stratégia is született, amely a
gyermekeket, fiatalokat hivatott védeni. Még a stra-
tégia megszületése előtt létrejött viszont egy olyan
ingyenes szoftver, amit már évek óta kötelező min-
den magyar internetszolgáltatónak hozzáférhetővé
tenni a felhasználók számára, és amit a szülők a saját
internet-hozzáférésükön keresztül saját gyermekeik
böngészésének a biztonságosabbá tétele érdekében
letölthetnek, és ezáltal óvhatják meg a gyermekeiket
azoktól a tartalmaktól, amelyek a későbbiekben akár
traumát okozhatnak, vagy akár bűncselekményt
valósítanak meg a másik oldalon történő elkövetők
részéről.

Ezek a programok, ezek a szűrőprogramok in-
gyenesek, és évek óta kötelezően biztosítandók, és
minden internet-előfizető által hozzáférhető. Fon-
tosak ezek a feketelisták, fehérlisták, amelyek biz-
tonságosabbá teszik a szűrést, a hatékony műszaki

fellépés lehetőségét. Ez nemcsak a korábbi években
adódott, hanem természetesen a stratégiában is sze-
repelel.

Fontos a stratégiában az ingyenesen hozzáférhe-
tő magyar nyelvű szűrőszoftverek megerősítése, va-
lamint készül egy külön, önálló gyűjtőhonlap, amely
bemutatja a gyermek számára biztonságos internete-
zés legfontosabb elemeit.

A kormány emellett átfogó tájékoztatási prog-
ramot is indít, segít a sérelmekkel szembeni fellépés
lehetőségeinek tisztázásában és természetesen a
megelőzésben is. Átfogó és ingyenes képzési és to-
vábbképzési programokat indítunk az online zakla-
tások ügyében elsősorban a pedagógusok számára,
és a Nemzeti alaptantervben, amelyet önök olyan
sokszor korszerűtlennek mondanak, ezek a legkor-
szerűbb tételek is szerepelnek, a médiatudatosságra
nevelés és a gyermekek megóvása.

A gyermekbarát igazságszolgáltatás intézkedés-
csomagban szerepelt az is, hogy most már, ha valaki
gyermekek sérelmére követ el ilyen cselekményt, az
ő erkölcsi bizonyítványában külön megjelenik, hogy
azt gyermek sérelmére követte el. Ha súlyos bűncse-
lekményt követ el, tehát öt évnél súlyosabban büntet-
hetőt, az nem évül el soha; ha öt évnél enyhébben
büntetendőt, akkor is nyugszik az elévülési idő a
gyermek 18 éves koráig, és 18 éves kortól indul újra,
hogy feljelentést tehessen már nagykorúként. A fog-
lalkozástól eltiltás külön szigorú szabályok alá esik,
ha valaki gyermek sérelmére követ el bűncselek-
ményt, nem lehet köznevelési intézménynek vagy
más olyan intézménynek az alkalmazottja *(Az elnök
a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*,
ahol gyermekekkel közvetlenül kapcsolatba kerül. És
még tudnám sorolni, hogy milyen különleges bán-
ásmódot igyekszünk a sértett gyermekek javára
bevezetni.

Úgyhogy kérem, hogy fogadja el a válaszomat,
mert számtalan intézkedésről be tudtam önnek szá-
molni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok
soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a
választ.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Állam-
titkár úr, a gond az, hogy amit ön elmondott, abból
az derül ki, hogy fölismerték a problémát, készítettek
rá stratégiát is, de azért nem lehet elfogadni a vála-
szát, mert ennek ellenére nem tesznek érdemi lépé-
seket. Államtitkár úr, az, hogy önök beleírják a stra-
tégiába azt, hogy a pedagógusok képzésére 2017.
december 31-ei határidővel kell majd elkészíteni
azokat a programokat, amelyeket majd beleépítenek
a pedagógusképzésbe, ez elfogadhatatlan. Elfogadha-
tatlan, mert ez egy pótcselekvés!

Államtitkár úr, a XII. kerületben van olyan
program, aminek a keretében a pedagógusokat, a
kerület pedagógusait képzik és felkészítik arra, hogy
fölismerjék ezt a problémát és érdemi lépéseket tud-

janak ellene tenni, hogy a szülőket képbe hozzák és hogy a gyerekeket fölkészítsék. 2014 óta létezik az a program, az az akkreditált program, amiben ezeket a pedagógusokat föl tudják készíteni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Nem új stratégiát kell készíteni, hanem az államnak végre cselekednie kellene, hogy az egész országban mindenhol elérhető legyen. Köszönöm, elnök úr, a türelmét. Ezért nem tudom elfogadni a válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérem a tisztelt Házat, szavazzon, hogy elfogadjá-e! *(Szavazás.)*

A Ház a választ 107 igen szavazattal, 38 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Dúró Dóra, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Hajlandók-e valódi esélyeket teremteni a közmunka zsákutcája helyett?”** címmel. A képviselő asszonyt illeti a szó.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Az oktatási rendszer egyik elsődleges feladata kellene hogy legyen az esélyteremtés, a társadalmi mobilitás biztosítása. Ezzel szemben Magyarországon az iskola-rendszer is felelős azért, hogy a különbségek egyre inkább nőnek, a szegények még szegényebbek, a gazdagok még gazdagabbak lesznek.

Mindez persze nem csoda annak fényében, hogy Balog Zoltán, az ezért a területért is felelős miniszter olyan alapvetésekkel sincs tisztában, mint a funkcionális analfabetizmus jelensége. Miniszteri meghallgatásán, ahol egy remek fideszes indítvány következtében képviselőnként három egész percben feltehetjük a kérdéseinket a teljes oktatási, kulturális és sportágazatra vonatkozóan, azt mondta, hogy ha valaki valamit el tud olvasni, akkor az érti is. Továbbra is úgy gondolják, hogy ez így van?

A KSH adatai alapján a 15 éves fiúk több mint negyede, míg a lányok nyolcada gyakorlatilag funkcionális analfabéta. A hivatal szerint ez összefügg a korai iskolaelhagyással is, amelynek regionális lebontása is tanulságos lehet a minisztérium számára, arányuk Észak-Magyarországon volt a legmagasabb, de 15 százalék feletti a leszakadók aránya a Dél-Dunántúlon és az Észak-Alföldön is.

(14.50)

Az önök válasza egyértelmű: 16 évesen ki lehet lépni az iskola-rendszerből, és be lehet állni közmunkásnak. Csakhogy ez zsákutca. Ez a szemlélet nem fogja a nyomorból, a tudatlanságból, a funkcionális analfabetizmusból kiemelni ezeket a gyerekeket. Ez annak az elismerése, hogy az oktatási rendszer nem tud mit kezdeni ezekkel a gyerekekkel, nem tudják őket a tudás útjára terelni. Ez elfogadhatatlan.

A Jobbik szerint vannak olyan családok, olyan helyzetek, amelyekben a bentlakásos iskolák tudnának érdemi segítséget, előrelépést jelenteni, hiszen sok esetben - a térségben dolgozó pedagógusok beszámolója alapján - a családban nincs meg az a támogató közeg, amire szükség lenne. A külföldön jól működő és hazánkban önkéntesen létrehozott intézmények pozitív példájából kiindulva országos hálózattá lehetne tenni ezt az intézménytípust, hiszen szakmailag és pénzügyileg is teljesen kivitelezhető, csak a politikai akarat hiányzik hozzá.

Mindezek alapján kérdezem államtitkár urat: hajlandók-e valódi esélyeket teremteni a szegény családok gyerekeinek a közmunka zsákutcája helyett? Miért gondolják úgy, hogy egyetlen olyan gyermek sincs, akinek az esélyeit növelné, ha bentlakásos iskolában tanulna? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Ismét Rétvári Bence államtitkár úré a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ha megnézzük, hogy mennyi időt töltenek a magyar gyermekek a magyar iskolarendszerben és mennyit töltenek a legfejlettebb országok gyermekei a saját iskolarendszerükben, akkor azt látjuk, hogy körülbelül ugyanakkora ez a szám, az 5-39 év közötti gyermekek esetében 17 év az, amit Magyarországon egy gyermek átlagosan az iskolarendszerben tölt, és más országokban is ennyit. Ha a legfrissebb számokat és az előző évek számait nézzük meg abból a szempontból, hogy Magyarországon többen hagyják-e el végzettség nélkül az iskolát, mint amennyi a legfejlettebb országok átlaga - ezek 11-12 százalék körüli számok -, akkor azt mondhatjuk, hogy a magyar átlag is úgy alakult, mint az Európai Unió, illetve a legfejlettebb országok átlaga.

Amit ön próbált sugallni, hogy a tankötelezettség 16 éves bevezetése bármilyen módon is elvette az esélyét, a lehetőségét ezeknek a gyerekeknek, hogy nagyobb mértékű lett a végzettség nélküli iskolaelhagyók száma, aránya, nem igazolódott be az elmúlt évektől kezdve. Amit a gyermekek oktatásának a különbségéről mondott egyes iskolákban, illetve más-más országrészekben, az egy kortesbeszédnek is elmegetett volna, mégpedig a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ létrehozatala kapcsán, ami lehetőséget nyit arra, hogy a 25 év alatt egyre terebélyesedő problémákkal szemben, amelyek az önkormányzatok eltérő anyagi lehetőségeiből adódtak, egy állami fenntartás sokkal inkább segíthet esélyt teremteni a nehezebb sorsú gyermekek számára is a szegényebb önkormányzatoknál.

Mi abban hiszünk, hogy azt a problémát, amit felvetett, hogy vajon milyen képességekkel rendelkeznek alsóban vagy felsőben a diákok, leginkább azzal kell megoldanunk, hogy egyrészt speciális programokat indítunk, nem kötelezően berakjuk

őket egy kollégiumba, másrészt pedig már az iskola előtt olyan nevelésben, képességfejlesztésben részesítjük őket, ami elsős korukra csökkenti az otthonról hozott különbségeket. Éppen ezért ha megnézi, hogy Magyarországon mennyien vesznek részt iskola előtti nevelés-oktatásban, akkor azt láthatja, hogy ez 94,5 százalék, míg az uniós átlag 93,2, tehát nálunk jóval többen vesznek részt iskola előtti nevelésben, azaz azok a lemaradások, amelyeket valaki a családból, otthonról hoz, Magyarországon jobban kompenzálhatók, mint más országokban. Azt szintén minden nemzetközi, felzárkózással kapcsolatos tanulmány és tudósműhely elismeri, hogy a hároméves kortól kötelező óvodáztatás bevezetése pontosan az ön által említett problémára egy jó és megelőző esélyt és lehetőséget teremt, hogy már hároméves kortól csökkentsük azt a különbséget, ami akár másfél év is lehet egy jobb családból és egy nehezebb sorsú családból érkező gyermek esetében.

Szintén fontos: ha megnézi az elmúlt évek kormányzati intézkedéseit, akkor azt látja, hogy azt az integrált módszert, amit Hejőkeresztúron bevezettünk, sikerre tudtuk vinni. Ezt más településekre, más iskolákba is el akarjuk vinni, ahol sok a hátrányos és a halmozottan hátrányos helyzetű gyermek. Az önök javaslatának kicsit íróasztalszaga van, nem a gyakorlati életből merítkezik, míg a mi példánk, mind a hároméves kortól kötelező óvodáztatás, mind pedig a hejőkeresztúri modell egy létező, működő modellt jelent, amely az önök és az LMP által az előbbiekben kritizált térségi iskolahálózatban megvalósulhat, hogy ezek a bevált módszerek minél több iskolában segítsenek abban, hogy mindegyik gyermek megszerezze azt a tudást, amire szüksége van.

Ha pedig kikerülnek az iskolából, és reményeink szerint végzettséget is szereznek, akkor ösztöndíj-programokkal tudjuk őket segíteni. 9 ezer hátrányos helyzetű gyerek kap Útravaló-ösztöndíjat, 900-an egyetemi ösztöndíjat, a tanodák számát hat év alatt a háromszorosára növeltük, 60-ról 180-ra, és szeretnénk 300 közelébe vinni, és a 25 év alattiaknak az ifjúsági garanciarendszerbe történő belépéssel szeretnénk végzettséget és munkát adni. Így a közfoglalkoztatás semmiképpen nem lesz perspektíva egy fiatalnak, hanem bízunk benne, hogy piacképes tudást tud szerezni. Mi ehhez a támogatást megadjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a választ.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Az, hogy a nemzetközi összehasonlításban kizárólag az iskolában eltöltött időt hasonlítjuk össze, fals eredményre vezet. Egész más a családi háttérük, egész mások az anyagi körülményeik a Nyugat-Európában élő gyerekeknek, családoknak, mint azoknak a gyerekeknek, akikről én beszélek. A KLIK nem oldja meg ezt a problémát, ezt az önök háttérintézete is

világosan leírta egy tanulmányban. A ló túlsó oldalára estek, nem fogja az esélyeket növelni, nem fogja a különbségeket csökkenteni.

Továbbra is fenntartom, államtitkár úr, hogy vannak olyan helyzetek, ahol nem fognak elegendő esélyt teremteni azok az intézkedések, amelyeket ön most felsorolt. Vannak olyan gyerekek, akiknek a bentlakásos iskolák jelentenének esélyt. És nem íróasztal mögött született ez a javaslat. Ahogy említettem is, Magyarországon is vannak jelenleg önkéntesen működő ilyen intézmények, látogatást is tettem annyiban, amennyiben csak tudtam, és a külföldi példákat is átnéztük, és azok alapján javasoljuk ezt. De ha önök szerint senkinek nem segítene ez Magyarországon, az egy világos beszéd. A választ nem fogadom el. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Házat, hogy elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház a választ 108 igen szavazattal, 35 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Harrach Péter és Szászfalvi László, a KDNP képviselői, interpellációt nyújtottak be a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Megvalósulnak-e az EuroVelo 6 és a balatoni bringakör hiányzó szakaszai?”** címmel. Szászfalvi László képviselő úr a szó.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A 2010 utáni kormányok a kezdetektől jól és eredményesen képviselték a közlekedés- és fejlesztéspolitikában a környezetkímélő, egészséges, a túlsúlyos közutak terhelését mérséklő kerékpározás ügyét. A 2007-2013 közötti uniós pénzügyi időszokban 2015 végéig mintegy 70 milliárd forint uniós támogatással összesen több mint 1500 kilométer kerékpárút épült. Egymást érik és egyre szélesebb közönséget érnek el a kerékpározást népszerűsítő, szemléletformáló kampányok.

Magyarország európai szinten is élenjáró részt vállal az európai mobilitási hét eseménysorozatából. E magas kiinduló szinthez képest is fokozódó figyelemre utal, hogy a kormány a kerékpáros-fejlesztések koordinálását, további gyorsítását Révész Máriusz képviselőtársunkra bízta, aki kormánybiztosként érvényesítheti a kerekezők érdekeit akár a fejlesztési tárca hatáskörén túlmutató ügyekben is.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Folyamatosan bővül a kiemeltté nyilvánított kerékpárút-építések, korszerűsítések listája. A hírek 2020-ig 50-100 milliárd forintnyi hálózatbővítésre, szolgáltatásfejlesztésre fordítható forrás mozgósításáról szólnak.

Az ország első számú kerékpárútja a Rajka-Budapest összeköttetés, az EuroVelo 6, a Duna men-

ti kerékpárút legfontosabb magyarországi szakasza. A tervek szerint megépül a turisztikai szempontból is páratlan lehetőségeket rejtő útkapcsolat egészen a Balatonig, ahogyan megújul, kiegészül a sok helyen előregedett, már-már balesetveszélyes bringakör is a magyar tenger körül. E beruházások természetesen jó ideje a kiemelt körbe tartoznak, a kerékpáros-útvonalak fejlesztésének finanszírozásáról szóló, a napokban megjelent kormányhatározatból azonban több szakaszuk is hiányzik. A felsorolásban nem szerepelnek a Zamárdi-Balatonlelle, Tihany-Balatonkenese, Balatonakarattya-Siófok, Budapest-Szentendre, Budapest-Dunakeszi, Budapest-Etyek és a Budapest-Százhalombatta-Érd szakaszok.

(15.00)

Tisztelt Államtitkár Úr! A fentiek alapján kérdem tisztelt államtitkár urat, miért maradtak ki a hiányolt szakaszok a kormányhatározatból. Megvalósulnak-e az EuroVelo6 és a balatoni bringakör hiányzó szakaszai? Tisztelettel várom államtitkár úr válaszát. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Tasó László államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Magyarországon a közlekedésben és a turizmusban is egyre növekvő szerepet tölt be a kerékpározás, egyre többen választják az egészségesebb és olcsóbb, környezetkímélő közlekedési módot. A Nemzeti Fejlesztési Minisztérium az elmúlt két és fél évben számos programban tette népszerűvé a kerékpározást Magyarországon, a közlekedésbiztonsági programjaink már gyermekkortól segítik a biztonságos kerékpáros közlekedés megismerésének lehetőségét, és használatának további térnyerése még mellé hálózatfejlesztéssel is bővül.

2007 és '13 között Magyarországon mintegy 1100 kilométernyi kerékpárút épült, 172 kilométernyi hazai forrásból, illetve 500 kilométernyi épült meg a határ menti programok keretében. 2015 második félévében külön még 11,5 milliárd forintot tudtunk fordítani mintegy 80 kilométernyi kerékpárút építésére, amelynek nagyon sokan és több településen is örülhettek. A „Kerékpárral hét határon át” programunk hatalmas sikert aratott a határon túli, magyar lakta területeken is. Azt gondolom, ebben az évben mindenképpen folytatni kell az összes többi, már megkezdett programot.

Elő van készítve a következő évre a közlekedésbiztonsági csomagunk következő etapja is, amely minden bizonnyal segíteni fogja ezzel kapcsolatos elképzeléseink megvalósulását. Körülbelül 67 milliárd forintnyi fejlesztésünk lesz a következő években,

amellyel összefüggő turisztikai szempontból is érzékelhető útvonalak alakulnak majd ki Magyarországon. Javulni fog a közlekedés biztonsága, csökkenni fog a környezet szennyezése, és azt gondoljuk, hogy sok vállalkozás tud majd ráépülni ezekre a hálózat-szerűen megépült kerékpárutakra is.

A kérdésre válaszolva viszont mindenképpen ki kell emelnem, hogy azért nem szerepeltek az említett határozatban, mert e két program segítségével, amely gazdaságfejlesztési és innovációs program és a versenyképes Közép-Magyarország operatív program, már adtunk hozzá forrásokat. Tehát ahogy tudja és említette is, a Budapest-Szentendre, a Budapest-Dunakeszi, a Budapest-Érd-Százhalombatta, a Szentendre-Dömös I. üteme és a Budapest-Etyek szakaszok a VEKOP forrásból fognak megvalósulni, itt 2,7 milliárd forint áll rendelkezésre. A Zamárdi-Balatonlelle, a Tihany-Balatonkenese, a Balatonakarattya-Siófok és a Balaton-Kis-Balaton összeköttetése pedig a GINOP-ból fog megvalósulni, ahol 3,6 milliárd forintnyi összeg áll rendelkezésre.

Nagyon bízom benne, hogy a következő években is meghatározó lesz a kerékpárút-hálózat fejlesztése. Kelet-Magyarországon is lesz lehetőségünk erre, hiszen, mint ahogy hallottuk, a következő időszakban valamennyi program, amit a kormány jóváhagyott, meg fog valósulni. Nagyon bízom benne, hogy ezzel tudjuk segíteni a kerékpározás további elterjedését, és még több egészséges, jóra való magyar ember tud majd kerékpározni az egyre összefüggőbb kerékpárút-hálózatokon.

Tisztelettel köszönöm a kérdését, és hadd köszöntsem közben, ha megengedi elnök úr, Nyír-Adonyból érkezett vendégeinket, akik most jöttek el, ma először az Országgyűlést megnézni.

Köszönöm figyelmüket, köszönöm a szót. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Kérdem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó, képviselő úr.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen államtitkár úr megnyugtató válaszát. Természetesen elfogadom azt. Megítélésem szerint az elkövetkezendő időszaknak a közlekedésstratégiában az egyik legfontosabb iránya a kerékpárút-hálózat fejlesztése lesz. Fontos stratégiai irány turisztikai szempontból, fontos stratégiai irány gazdaságfejlesztési szempontból, és persze nem utolsósorban fontos a gazdaság és az egészséges életmód tekintetében is ez az irány.

Azt kérem államtitkár úrtól, hogy továbbra is minél több forrás álljon rendelkezésre. Tudjuk azt, hogy a TOP-ból is lesznek forráslehetőségek, illetve a határon átnyúló programok keretén belül is kerékpárutak fejlesztésére. Bízom benne, hogy az elkövetkező időszakban még tovább tud bővülni a magyar kerékpárút-hálózat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy köszöntsem a karzaton helyzet foglalo Heves megyei ifjú gazdák delegációjának tagjait és vezetését. (Taps.) Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Kónya Péter független képviselő interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Hogyan és mikor akarják hatástalanítani a Magyarországon ketyegő halálos vírus bombákat?”** címmel. Képviselő úr, ön é a szó.

KÓNYA PÉTER (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyre melegebb éghajlat hatására a világ különböző térségeibe irányuló turizmus fellendülése, valamint az Európát előzőnlő bevándorlók által behurcolt betegségek következtében olyan kórokozók is megjelentek, megjelennek hazánkban, amelyek eddig Magyarországon ismeretlenek voltak, vagy épp a hatékony védekezésnek köszönhetően évtizedekkel, évszázadokkal ezelőtt kipusztultak.

Magyarországon korábban szinte ismeretlen volt a szúnyogok által terjesztett nyugat-nílusi láz, ám 2003 óta minden évben rendszeresen regisztrálnak ilyen megbetegedéseket, ráadásul a számuk évről évre egyre növekszik. Ezt nemcsak a humán gyógyászat adatai igazolják, de az állatorvosi statisztikák is alátámasztják. A fertőző szúnyogok csípése leginkább a lovaknál és az embereknél okoz agyvelőgyuladást.

Ma már kevesen tudják, hogy valamikor Magyarországon a mocsaras vidékek, vizes rétek környékén lakók között rettegett, szúnyog által terjesztett betegség volt a malária. 1927-ben, amikor megalakult az Országos Közegészségügyi Intézet, a szakembereinek mai szemmel rendkívül radikális és durva módszerrel sikerült az egész ország területén kiirtani a maláriát terjesztő szúnyogokat. A rovarok lakhelyéül szolgáló természetes vizek felszínére benzint és gázolajat locsoltak, így a szúnyoglárva megfulladtak. E beavatkozás előtt előfordult azonban, hogy egy év leforgása alatt 70 ezer új maláriás fertőzést regisztráltak hazánkban, 20 év múlva viszont, körülbelül a '40-es évek elejére teljesen eltűnt Magyarországról ez a betegség.

Ez az optimális állapot azonban nem tekinthető véglegesnek. A malária bármikor újfent megjelenhet, és ismét szedheti áldozatait. Magyarországon jelenleg is hat olyan szúnyogfaj él, amelyik képes a malária kórokozójának hordozására. Csupán annyi is elég lehet egy új maláriajárvány elterjedéséhez hazánkban, hogy egy ilyen szúnyog megcsípjen egy olyan bevándorlót vagy éppen nyaralásából hazatért honfitársunkat, akik a betegséget már korábban elkapták. Berencsi György, a szúnyogok által terjesztett betegségek kutatásának nemzetközi szak tekintélyű professzora a halálát megelőzően, már 2013-ban arról nyilatkozott, hogy Magyarországon egyre hangosab-

ban ketyeg a maláriabomba. A szakemberek mégsem tesznek ez ellen semmit.

Rövidíték, mert úgy látom, ki fogok futni az időből. A legmagasabb kockázati csoportba tartozó kórokozók közös jellemzője a magyar halálozási arány, a védekezési, illetve terápiás eszközök hiánya, a könnyű emberről emberre terjedés. Ebbe a körbe tartoznak az olyan vírusok, mint a rettegett fekete himlő, az ebola vagy a krími-kongói vérzéses láz. Fontos kiemelni, hogy a krími-kongói vérzéses láz vírusa déli szomszédjainknál jelen van, az azt terjesztő kullancs elterjedési határvonala egyre északabbra tolódott, így a betegség felvonulása nemcsak hazánkban várható, de a környező országokban is. 2013-ban a Margitszigeten élő sündisznók kullancsaiban egyértelműen kimutatták a krími-kongói vérzéses láz vírusát. Volt olyan sündisznó, amelyben közel 200 darab kullancsot találtak, amely fertőzött volt.

Ezzel kapcsolatban szeretném föltenni azt a kérdést, mit tett a kormány a hazánkban is ketyegő halálos vírusbombák hatástalanítása érdekében, különös tekintettel az egész Magyarország lakosságát fenyegető, a Margitszigeten már megtalálható krími-kongói vírus okozta járvány elkerülése érdekében. Köszönöm a türelmét, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Ön é a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Örülök, hogy az ellenzék számára is mára már világossá vált, hogy a bevándorlásnak számtalan kockázata van, és ebből az egyik a járványügyi kockázat. Hiszen olyan betegségek jelenhetnek meg Európában, amelyek korábban nem voltak itt jellemzők, de a tömeges bevándorlással és a kontroll nélkül beáramló tömegek korábbi betegségeinek ismerete nélkül ezek újra fölbukkanhatnak, illetőleg korábban Európában terjedő betegségek, amelyek már évtizedek vagy évszázadok, mindenesetre generációk óta nem bukkantak föl, újra fölbukkanhatnak és veszélyt jelentenek magukban.

Éppen ezért maga a bevándorlás természetesen járványügyi kockázattal is jár. Ebben újdonság, azt hiszem, senki számára nincs, maximum annyi ebben az újdonság, hogy ezt most már az ellenzékben is egyre többen elkezdik látni.

(15.10)

Magyarországon mindenfajta hasonló fertőzés kiszűrése érdekében egy nagyon magas szintű figyelemrendszert működtetünk. Ennek a központja az Országos Epidemiológiai Központ. Két speciális laboratórium is van az OEK-ben erre, az egyik a Nemzeti Referencia Laboratórium, a másik pedig a Nem-

zeti Biztonsági Laboratórium. Abban az esetben, ha valamilyen egzotikus, nehezen beazonosítható, speciális betegséget kimutatnának bárkiben vagy bárhol, akkor a betegeket a fővárosi Egyesített Szent István és Szent László Kórháznak két külön izolált kórtermében lehet elhelyezni, és ott lehet az ilyesfajta betegségeket gyógyítani, úgyhogy ebben az esetben is mindenki biztonságban érezheti magát Magyarországon, hiszen felkészült az egészségügyi ellátórendszer arra, hogy ha ilyen egzotikus betegségek felbukkannak, akkor hogyan lehet ezeket beazonosítani, és utána a betegeket kezelni.

Közép-Európában egyébként egyedülálló az OEK-ben lévő Nemzeti Biztonsági Laboratórium abból a szempontból, hogy a biztonsági besorolása a legmagasabb a közép-európai országok közül. BSL-4 kategóriába tartozik, ez azt jelenti, hogy a legveszélyesebb kórokozókat négy órán belül ki tudják mutatni, és nyilván, ha valaki esetleg ezzel fertőződött, akkor az előbb említett izolált közegben, az Egyesített Szent István és Szent László Kórházban kezelést is kaphat, és másokat nem fertőz meg.

Az ön által említett margitszigeti eset kapcsán csak olyan kullancsfajról volt szó, ami terjesztheti ezt a speciális vérzéses lázat, de fertőzött kullancsot Magyarországon nem találtak, úgyhogy szerencsére ezzel nem kell szembenéznünk. *(Kónya Péter rázza a fejét.)*

Ettől függetlenül akkor, amikor értékeljük magának a bevándorlásnak, a több millió ember beáramlásának a kockázatát, akkor ezeket az egészségügyi kockázatokat is fel kell mérni, nemcsak azt, hogy utána ők esetleg egy baleset vagy valami egyéb miatt ellátásra szorulnak, és ez nyilvánvalóan az európai adófizetők számára jelent kockázatot, hanem azt is, hogy bizony ők maguk nem vettek részt a szűréseken, töredék százalékuk az, akiről elmondható, hogy részt is vett a kötelező szűrésen és vissza is ment az iratokért, pedig a saját érdekük is lett volna, hogy tudják magukról, hogy van olyan betegségük, vagy az út során, amely nyilván számtalan fizikai megpróbáltatással járt, összeszedtek-e valami olyan betegséget, ami rájuk nézve is veszélyes, és természetesen ez veszélyes a velük foglalkozó rendőrökre, orvosokra, és veszélyes mindazokra az emberekre, akik a környezetükben élnek.

Ha ezt az európai emberek megteszik, ha ők tartják az ilyesfajta járványügyi megelőző intézkedéseket, ugyanilyen fontos lenne ez a bevándorlók részéről is, hogy ők is ebben partnerek legyenek. Amikor Magyarországon ezelőtt bő egy évvel a nagy roham volt, akkor azt láthattuk, hogy ebben ők nem voltak partnerek, ettől függetlenül, bár ez fokozott kockázat minden európai országban, a magyar egészségügyi szervezetrendszer mind vakcinából, mind ellátási kapacitásból, mind pedig a speciális laboratóriumok különleges felszereléséből felkészült arra az esetre, ha mégis, ne adj' isten, valamilyen speciális vírus felbukkanna Magyarországon. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

KÓNYA PÉTER (független): Államtitkár úr, ön tévedésben van, én a szünyoglárváról mondtam azt, hogy terjesztheti, a kullancsokban viszont 2013-ban kimutatták a krími-kongói vírust, több olyan kullancsot találtak, ami fertőzött volt. Csak a vakszerencsének köszönhető, hogy ez még nem terjedt át emberre. Itt szeretném elmondani önöknek, hogy ha bármikor egy Margitszigeten élő kullancs belemegy egy emberbe, amelyik fertőzött volt, akkor megállíthatatlan járvány fog kitörni Magyarországon, ugyanis ez a vírus, ez a kórokozó levegőben terjed. Egy ilyen ember felszáll a 6-os villamosra, és végigfertőzi az egész országot. És ezt nem fogják tudni megállítani.

Ez a vírus, államtitkár úr, 50 százalék fölötti halálzási arányt mutat ki, tünetei azonosak az eboláéval. Önök semmit nem tesznek az ellen, hogy ezt megállítsák, és van egy rossz hírem önöknek: egy ilyen járvány elterjedésétől Orbán Viktort, aki mostanában golyóálló mellényben jár be a parlamentbe, sem a TEK, sem a golyóálló mellény nem fogja tudni megvédeni attól, hogy elkapja ezt a járványt. Úgyhogy kérem a képviselőtársaimat is, gondoljanak a szeretteikre, és ne fogadják el az államtitkár úr válaszát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Ha jól érzékeltem, képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 103 igen szavazattal, 18 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! 15 óra 14 perc van, az interpellációk végére értünk.

Az **azonnali kérdések** tárgyalására térünk át. Megkérem azon képviselőtársaimat, akik halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt távoznak az ülésteremből, ezt mindenképp halkan, csendben tegyék meg. Köszönöm megértésüket.

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Gógös Zoltán, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Szó nélkül tíri Miniszterelnök Úr, hogy Szolnok Fideszes polgármestere alpári stílusban gyalázzon közösségük érdekében fellépő idős hölgyeket? Majd összevissza hazudozva próbálja menteni a menthetetlent?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt választásra Fazekas Sándor miniszter urat jelölte ki.

Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a választadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Miniszter úrral majd más egyéb dolgokról beszélgetünk, ezzel megvárom miniszterelnök urat.

ELNÖK: Köszönöm. Tájékoztatom képviselő urat, hogy a miniszterelnök úrnak a **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Most ébred rá, hogy tönkretette a Magyar Honvédséget?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Fazekas Sándor miniszter urat jelölte ki. *(Derűtség az MSZP és a Jobbik soraiban.)* Kérdezem képviselő asszonyt... *(Folyamatos zaj.)* Képviselőtársaim, kérem, szíveskedjenek türelemmel végighallgatni! Tehát kérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Mivel miniszterelnök úr annyira komolyan veszi a honvédség ügyét, hogy egyébként a földművelésügyi miniszterre testálná a kérdés megválaszolását, én ezt személyesen szeretném a miniszterelnök úron számonkérni, úgy-hogy megvárom. *(Taps az MSZP soraiban. - Dr. Semjén Zsolt: Sokoldalú!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Miniszterelnök úrnak a harmadik **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Tamás, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetpolitikáért felelős tárca nélküli miniszterhez: **„Hajlandó-e vállalni a politikai felelősséget, és nyilvánosan bocsánatot kérni azért, hogy Bayer Zsoltot állami kitüntetésre javasolta, aki szerint cigány gyerek elgázolása esetén bele kell taposni a gázba, aki a pesti zsidó újságírókról úgy vélekedik, hogy ők az indok-zsidók, akiknek pusztá létezése indokolja az antiszemitizmust, továbbá aki szerint a pápa vagy egy demens vénember, vagy egy gazember?”** címmel. Harangozó Tamás képviselő urat illeti a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Talán nem is kellene tovább kommentálni, de azért aki esetleg nem tudja, hogy miről van szó: Orbán Viktor miniszterelnök előterjesztésére Áder János köztársasági elnök augusztus 20-án a Magyar Érdemrend lovagkeresztjét adományozta Bayer Zsoltnak. *(Boldog István: Nagyon helyes! - Balla György tapsol.)* Figyelemmel Bayer Zsolt társadalmat megosztó, a keresztény szellemiséggel és erkölccsel élesen szemben álló nyilatkozatainak sokaságára, részletesebb magyarázatot várt volna a magyar közvélemény, ezért írásbeli kérdéssel próbáltam ezt kideríteni.

Számtalan, sértegető hangnemben megfogalmazott, törvényellenes módon érdemi válasz nélkül hagyott kérdés után végül egy közérdekű adatigénylésre adott válaszból derült ki, hogy nem Rogán Antal és nem is Lázár János, hanem ön volt az, aki e

botrányos javaslatot megtette. Elégge érdekes ez, tekintve, hogy Bayer Zsolt milyen vállalhatatlan megnyilvánulásokat tett az elmúlt időszakban. Idézek is még egyszer egy-kettőt: tehát a cigány gyerekek elgázolása esetén tapossunk bele a gázba; a pesti zsidósággal kapcsolatban azt mondja, hogy ők azok az indok-zsidók, akik létükkel igazolják az antiszemitizmust, és Ferenc pápáról pedig nem kevesebbet állított nyilvános publicisztikájában, mint hogy a pápa vagy egy demens vénember, aki teljességgel alkalmatlan a pápai poszt betöltésére, vagy egy gazember.

Fentiek tükrében szeretném kérdezni, hogy ön szerint ez az otromba hangnemben valóban példa értékű újságírói tevékenysége, ön szerint ez lenne-e az egyetemes emberi értékek gyarapítása, ami alapján egy ilyen kitüntetésre érdemessé lehet válni. És kérdezem önt, mert nemcsak a kormány miniszterelnök-helyettese, hanem a Kereszténydemokrata Néppárt elnöke is: ön a Kereszténydemokrata Néppárt elnökeként felterjeszt egy olyan embert, aki nyilvánosan a katolikus pápáról ilyeneket ír? Várom választát, miniszterelnök-helyettes úr. *(Taps az MSZP soraiban. - Boldog István közbeszól.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úrnak. Parancsoljon!

(15.20)

DR. SEMJÉN ZSOLT, a nemzetpolitikáért felelős tárca nélküli miniszter: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nagyné Pintér Jolán, a GULÁG-okban Elpusztultak Emlékének Megörökítésére Alapítvány elnökhelyettese a következő szövegű felterjesztést, javaslatot tette: „A gulág rabtelepein fogva tartottakkal való érzelmi azonosulásért, az erdélyi magyarság életének hiteles bemutatásáért.” Én hajszálpontosan ezt a szöveget hagytam jóvá és írtam alá.

Más vonatkozásban, indulatból írt szerencsétlen mondataiért Bayer Zsolt bocsánatot kért. *(Gógös Zoltán: Ezt én nem olvastam sehol.)*

Személyes vonatkozásban pedig: gyerekkorában Bayer Zsolt mellettem ült az iskolapadban. *(Moraj az MSZP soraiból. - Gógös Zoltán: Így már értem! - Közbeszólás az MSZP soraiból: Ez mindent megmagyaráz!)* Mellettem fog állni a halálos ágyamon is. *(Zaj. - Az elnök csenget.)* Én Bayer Zsoltot sosem fogom megtagadni. *(Moraj az MSZP soraiból.)*

Önöknek, a Szocialista Pártnak csak azt kívánom, hogy legyen legalább néhány olyan ember, olyan publicista az önök holdudvarában, aki magyarságban és tehetségben megközelíti Bayer Zsoltot. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Úgy van! Úgy van! - Felzúdulás az MSZP soraiban. - Közbeszólás az MSZP soraiból: Istenem! - Taps a kormánypárti*

padsorokban. - Gőgös Zoltán: Ezt a baromságot megtapsoljátok! Ez komoly? - Közbeszólások az MSZP soraiból: Elképesztő!

ELNÖK: Köszönöm miniszterelnök-helyettes úr választát. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak. (Zaj.) Képviselőtársaim, hallgassuk meg egymást, azt gondolom, ez a leghelyesebb! Öné a szó, képviselő úr.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Én nagyon remélem, nagyon remélem, hogy egyszer sem kell szégyenkezniem (Balla György: Már most is kell!), hogy ilyen szöveget egyáltalán előadó vezető politikus (Zaj. - Az elnök csenget.) mellett kelljen ülnöm bármikor, mint amit ön itt most előadott gyalázatos módon. Egyetlenegy gyűlölködő, antiszemita, cigányellenes vagy éppen a katolikus pápát ócsároló embert nem lehet ennek a nemzetnek a nevében (Zaj. - Közbeszólások az MSZP soraiból: Így van! Így van!) közös kitüntetésre felterjeszteni, akkor sem, ha a maga haverja! (Zaj. - Az elnök csenget.) Szégyellje magát! (Zaj. - Az elnök csenget.)

Tudja, mi a különbség még mindig Bayer Zsolt és ön között? Hogy ezek szerint állítólag Bayer Zsolt bocsánatot kért. Én nem hallottam. Tegyük fel, hogy most nem hazudott. Ön bocsánatot kért ezek után, hogy felterjesztette a magyar nemzet nevében közös kitüntetésre? (Boldog István: Bocsánatot kértél a határon túli magyaroktól?) Miniszterelnök-helyettes úr, ha ön ezt most nem teszi meg a következő egy percben, akkor ön szégyene ennek az országnak! (Felzúdulás a kormánypárti sorokban.) Szégyene ennek az országnak, és szégyene (Zaj. - Az elnök csenget.) a kereszténydemokráciának is úgy, ahogy van. Köszönöm szépen. (Taps az MSZP sorában.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök-helyettes úr!

DR. SEMJÉN ZSOLT, a nemzetpolitikaért felelős tárca nélküli miniszter: Az én javaslatomban két dolgról van szó: a gulágról és a határon túli magyarságról. A 60. évfordulója van a gulágnak. Önöknek - mint jogutód pártoknak - ebben a kérdésben mérsékeltebben kellene viselkedni és nagyobb empátiával azok iránt (Moraj az MSZP soraiból. - Dr. Józsa István: El fogsz küldeni?), akik az ön elődjük eszmerendszere miatt jutottak a gulágra.

A másik, hogy 2016. december 5-e van, az önök pártja hazaárulásának és nemzetárulásának a napja. (Moraj az MSZP soraiból. - Gőgös Zoltán: Ne beszélj mellé! - Balla György: Szégyelljétek magatokat!) Bayer Zsolt a magyarság (Zaj. - Az elnök csenget.) mellett állt ki, ezért javasoltam kitüntetésre. (Közbeszólások a Fidesz soraiból: Szégyelljétek magatokat!) Önöknek a mai napon a legnagyobb

csendben és szégyenben kell lenni a hazaárulásuk miatt! (Közbeszólások a Fidesz soraiból: Úgy van! Úgy van! - Moraj az MSZP soraiból. - Nagy taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök-helyettes úr. (Miközben dr. Semjén Zsolt az üléstermet elhagyja, int a Fidesz padsorai felé. - Közbeszólások az MSZP soraiból: Mit mutogatsz? Integessél csak! Űlj rá a fehér lóra! Vágtass ki a fehér lovon! Lóra! Lóra! Lóra! Lóra! - Dr. Hoppál Péter: Szégyelljétek magatokat! - Közbeszólások az MSZP soraiból: Ti szégyelljétek magatokat! - Zaj. - Az elnök csenget.)

Tisztelt Országgyűlés! Gyöngyösi Márton... (Zaj.) Képviselőtársaim, folytatjuk munkánkat. Gyöngyösi Márton, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Fontosabb a családi és baráti vagyon gyarapodása, mint a nemzet biztonsága?” címmel.

A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Mivel a kérdésem közvetlenül Orbán Viktor miniszterelnök úr kormányfői tevékenységéhez köthető, illetve baráti és családi köréhez közvetlenül kötődik, így megvárnám a személyes válaszára a miniszterelnök urat. Köszönöm.

ELNÖK: Képviselő úr, tájékoztatom önt, hogy miniszterelnök úrnak a harmadik **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Volner János, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Miért nem tesz meg mindent a dolgozó magyar emberek béremelésének érdekében a kormány?” címmel.

Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, frakcióvezető urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Megvárom miniszterelnök urat. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tájékoztatom, hogy a miniszterelnök úrnak a **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! (Zaj.) Képviselőtársaim, ha megengedik, az Országgyűlés folytatja munkáját. Kérem, vegyék ezt figyelembe!

Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „**Meddig tart még a hitelkárosultak kálváriája?**” címmel. Miniszterelnök úr

halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter urat jelölte ki. *(Derűltég a Jobbik soraiban. - Közbeszólás a Jobbik soraiból: A polihisztor!)*

Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Elfogadom. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Hoppá!)*

ELNÖK: Képviselő úr, ön é a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Számomra és a devizahitelkárosultak számára is megtisztelő, hogy a földművelésügyi avatott szakértője válaszol majd a hitelesek kálváriájának különböző részleteit illető kérdéseimre, ezért csapjunk is bele.

A kormány igen gyakran büszkélkedik azzal, hogy a lakossági devizaadósság-állomány mérhető módon csökken, hiszen önök egy gyalázatos forintosítási törvényt és intézkedést hoztak, amelynek értelmében nem a felvétel napjának árfolyamán, hanem a későbbi, sokkal magasabb piaci árfolyamon forintosították azokat az úgynevezett hiteleket, amelyek ily módon történő „rendezése” által önök százmilliárdokkal kurtították meg a magyar lakosság büdzséjét, és bizony az érintett bankok számláján jóváírták ezt az indokolatlanul elrabolt összeget.

Jelen pillanatban a helyzet az, hogy bár az adósságot lehet, hogy nem devizában mérjük, forintban ezek a családok szinte ugyanolyan mértékben eladósodottak, 140 ezer fölött található azok száma, akik 90 napon túli tartozással rendelkeznek vagy nem képesek időben teljesíteni, és azt is látjuk, hogy önök elképesztő módon hagyták felpörögni a kilakoltatásokat. Szó szerinti tízezres nagyságrendről beszélünk a veszélyeztetettek számát illetően, és azt is látjuk, hogy az árverések sokszor már azért nem kerülnek befejezésre, mert egész egyszerűen nincs elég vevő a piacon, de a kormány engedné kiszórni ezeket az embereket az otthonaikból.

Adódik tehát a kérdés, hogy amíg egy országgal keletebbre olyan döntés született, hogy felvételi árfolyamon váltják vissza ezeket az úgynevezett hiteleket, miért ennyire bátortalan ez a kormányzat. Igaz-e, hogy paktumot kötött a bankrendszerrel? Miniszter úr, tettek-e önök olyan vállalat a bankok irányában, hogy nem hártanak rájuk további költségeket a hitelkárosultak helyzetének rendezése érdekében, hovatovább annak érdekében, hogy a magyar emberek számára az ellopott pénzt végre valaki viszszaadja?

Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik pad-soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Fazekas Sándor miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Házelnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném képviselő urat megnyugtatni, hogy a kormány valamennyi tagja elkötelezett a devizahitelesek megsegítésének az ügyében. Igyekszünk mindent megtenni azért, hogy a jogrend keretei között, figyelemmel a Kúria és más bírósági ítéletekre is, a lehető legjobb megoldást találjuk számukra.

Bizonyára a tisztelt Ház előtt sem ismeretlen, hogy a kormány 2010 óta számos intézkedést hozott a hitelfelvevők védelme érdekében. A probléma átfogó rendezésére a Kúria 2014. júniusi döntése biztosított jogi lehetőséget. A 2014-2015 közötti intézkedések végleges megoldást biztosítottak a devizahiteles problémájára. Ennek köszönhetően a lakossági devizahitelek gyakorlatilag kivezetésre kerülnek 2016-ra. A folyamat sikeresen lezárult, a háztartások árfolyamkockázatnak való kitettsége megszűnt. A kúriai döntésen alapuló, 2014-ben elfogadott törvények alapján a bankoknak 2015. március-április folyamán el kellett számolniuk devizaalapú hitelt felvett ügyfeleikkel a tisztességtelen árfolyamrés és egyoldalú szerződésmódosítás miatti túlfizetések visszatérítéséről. Mintegy 2 millió jelenlegi és volt adós kapott elszámolólevelet a hitelezőjétől. Az adósoknak ennek köszönhetően csökkent a fennálló tőketartozása és átlagosan 20-25 százalékkal a havonta fizetendő törlesztési kötelezettsége is. Az elszámolási kötelezettség vonatkozott a fogyasztási hitelekre is.

(15.30)

Az ügyfelek törlesztési kötelezettségét tovább csökkentette, hogy valamennyi, az elszámolással érintett hitelszerződésnél 2015. február 1-jétől vissza kellett állítani a tisztességes kamatozatokat, amelyek jellemzően megegyeztek a szerződés megkötésekor alkalmazott kamatokkal. Nincsen tehát semmiféle külön megállapodás, ezek a jogszabályban foglalt előírások, amelyeket a bankoknak be kell tartaniuk. *(Az elnök csenget.)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm a miniszter úr válaszát. Visszonválaszra megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Miniszter úr, én csak annyit kérek, hogy tiszteljen meg engem annyival, hogy nem az előre megírt papírkáját olvassa fel, hanem a valódi, saját gondolatait ebben a kérdésben, tényadatokkal alátámasztva közölje velünk.

Elkötelezettnek mondja ezt a kormányt azt illetően, hogy rendezésre törekszik. Milyen rendezésre? A Nemzeti Eszközkezelőben van még pár száz hely pár száz magyar család számára, miközben egy több mint 30 ezres kvóta fog betelni, és önök nem különí-

tettek el újabb költségvetési forrást a nehéz helyzetben lévő családok megsegítésére. Igenis paktumot kötöttek, a nemzetgazdasági miniszter úr is erről beszélt, a Bankszövetség is erről beszélt, velük is lepaktáltak, hogy nem terhelik az érintett bankokat a lakosság javára, de el kell hogy mondjuk: a Magyar Nemzeti Banknál felhalmozódott irgalmatlan többletet is fordíthatják volna erre a célra.

Miniszter úr, a személyes véleményére vagyok kíváncsi, és kérem, hogy egy mondatban válaszoljon erre: ön szerint tisztességes az, hogy ha valaki 156 forintot vette fel az úgynevezett hitelét, akkor majdnem 100 forinttal magasabb átváltási árfolyamon rendezzék az ő helyzetét? Tisztességes ez vagy sem? Várom válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzás illeti meg a miniszter urat. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Tisztelt Képviselő Úr! Énnekem meggyőződésem az, hogy ez egy olyan komoly téma, amelyben a szavaknak, a számoknak és a kormánydöntéseknek, illetve a törvényeknek is pontosan megvan a maguk jelentősége. A Fidesz-KDNP-kormány volt az egyetlen, amely erre az örökölt problémára megoldást talált, önök pedig ezt buzgón támadták, és a mai napig támadják azt a rendezést *(Gőgös Zoltán: Mert nem megoldás, azért! - Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*, amelynek köszönhetően emberek százazreit, családok százazreit tudtuk tehermentesíteni *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)* egy ilyen nagyon nehéz és kritikus ügylet keretében *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*, mint amilyen a devizahiteleknek a kivezetése és felszámolása. Önök ezeket az intézkedéseket mindig elleneztek *(Közbeszólások a Jobbik soraiból. - Harangozó Gábor István közbeszól. - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Igen vagy nem?)*, és úgy látom, hogy még mindig ebből a témából próbálnak soványka politikai tőkét kovácsolni. Ez a véleményem. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból. - Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen a miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Mikor ismeri fel a kormány, hogy rossz az irány II.?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelettel megvárom a miniszterelnök urat.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tájékoztatom, hogy a miniszterelnök úrnak a **SORON**

KÖVETKEZŐ azonnali kérdések órájában kell válaszolnia. Tisztelt Országgyűlés! Hadházy Ákos, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Mi a magyarázat?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Fazekas Sándor miniszter urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszterelnök úrtól kéri a választ. *(Dr. Józsa István közbeszól.)*

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm, azt hiszem, hogy erre a miniszterelnök úr tudja majd a választ. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Képviselő úr, tájékoztatom kell önt, hogy a miniszterelnök úrnak a **SORON KÖVETKEZŐ** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Mikor ismeri be a kormány, hogy az egykulcsos adórendszer szétszakítja a társadalmat?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő asszonyt, frakcióvezető asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszter úrtól kéri a választ.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az OECD a novemberi elemzésében azt vizsgálta, hogy hogyan változtak a jövedelmi különbségek az egyes országokban 2007 és 2014 között. Megállapították, hogy a vizsgált hét évben nőtt a jövedelemeloszlás egyenlőtlensége, és Magyarország is azon országok közé tartozik, ahol nőtték a jövedelmi különbségek. *(Dr. Rétvári Bence: Nem igaz!)* De mást is megállapított az OECD Magyarország kapcsán: hazánkban úgy nőtték a jövedelmi különbségek, hogy közben nőtt az alacsonykeresetűek jövedelme. Hogy volt ez lehetséges? Hát úgy, hogy csak a bruttó bér nőtt, a kormány agyonadóztatta az alacsony béreket, a pénzt pedig a gazdagoknak adta.

Az egykulcsos személyi jövedelemadó következtében a dolgozók 60 százalékának nőtt az adója, a felső 10 százalék zsebében pedig évi 500 milliárdot hagytak, a minimálbért megadóztatták. Így történhetett meg az, hogy bár 2011-ben 20 százalékkal nőtt a minimálbér, az emberek ebből semmit nem éreztek, sőt az átlagbér vagy az az alatt keresők nettó bére még csökkent is, ha a cégek nem hajtották végre az elvárt béremelést. Az igazságtalan adórendszer mellett a kormány felszámolta a szociális védelmi rendszert is, például megkurtította a munkanélküli-ellátásokat, ami szintén az alacsonyjövedelműeket sújtotta.

Az OECD megnézte a nettó jövedelmek változását is, és arra jutott, hogy 2010 és '14 között Magyarországon csökkent a legnagyobb mértékben az állam

szerepe a jövedelemkülönbségek mérséklésében. Ezt támasztja alá, amit az LMP évek óta mond: a kormány gazdaság- és társadalompolitikája miatt a szegények szegényebbé, a gazdagabbak még gazdagabbá váltak.

Azt kérdezem az államtitkár úrtól: mikor ismerik be végre, hogy megbukott az egykulcsos adó, emiatt szakadt szét a társadalom és ez akadályozza a béremelést? Csak nehogy azt válaszolja, államtitkár úr, hogy az LMP adót akar emelni! Köszönöm. (*Moraj.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Asszony! Azt gondolom, hogy ön téved, amikor helytelennek minősíti a kormány adópolitikáját. Az egyik kérdés az, hogy az OECD azt is mondta, hogy a GDP-hez mért adóterhelés a 42 százalékról a kormány alatt 38 százalék körülre csökkent, és az OECD azt is kimondta, hogy egyébként a feketegazdaság elleni küzdelemben Magyarország nagyon jól áll (*Bangóné Borbély Ildikó: Nagyon!*), hiszen az áfarés mértéke mintegy 5 százalékkal csökkent.

Egyébként, ha egy ország eléri azt, hogy egykulcsos személyijövedelemadó-rendszert vezessen be, az véleményem szerint óriási érték és óriási eredmény, mint ahogy az Európai Unióban öt ország végzi ezt hasonlóan: Bulgária, Észtország, Litvánia, Lettország és Románia (*Dr. Józsa István: A legfejlettebbek!*), ezekben az országokban is egykulcsos személyi jövedelemadó van, van, amelyik országban alacsonyabb, például Bulgáriában 10 százalék mindössze a személyi jövedelemadónak a mértéke.

Ha önnek igaza lenne, akkor nem lenne igaz az a tény, hogy az embereknek a reáljövedelme az elmúlt hat évben a GDP-hez mérten a duplájára növekedett, jelentősebben nőtt a jövedelem mértéke, mint ahogy a gazdasági növekedés azt el tudta érni; és az sem lenne egyébként igaz, hogy évről évre növekszik a fogyasztás, többet tudnak költeni az emberek. És az sem lenne igaz, hogy az alacsonyjövedelműeknek, különösen a családi adókedvezményt igénybe vevőknek - mert előtte, amikor a minimálbér nem adózott, akkor ezt nem tudta igénybe venni több százezer család, most már igénybe tudja venni - jelentősen megnövekedett a reáljövedelme, és így jelentősen növekedett a családnak a büdzséje, és ezáltal a gyermekneveléshez jelentősen hozzájárul ez az új, a Fidesz által bevezetett egykulcsos személyijövedelemadó-rendszer. Köszönöm. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót a képviselő asszonynak. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, talán ön is tudja, hogy ma körülbelül 2 millió adófizető a létminimum alatt él Magyarországon. Én nagyon kíváncsi lennék arra, hogy ön havi 88 ezer forintból hány hónapra keresztül tudna megélni. Nem tudom, hogy tudja-e, államtitkár úr, hogy mennyi egy átlagos lakásban a rezsi (*Dr. Rétvári Bence: Kevesebb, mint hat éve!*), mennyit kell a kajára fizetni, és főleg az idősebb embereknek mennyibe kerül a gyógyszer. Tegnap reggel a rádióban hallottam, hogy egy nyugdíjas arról panaszkodott, akinek nagyon kevés a nyugdíja, hogy havonta 38 ezer forintot fizet ki gyógyszerekre. Ön el tudja képzelni, hogy ez hogyan lehetséges?

Őnök azt mondják, hogy az egykulcsos személyi jövedelemadó a megoldás. Ez vice! Felajánlom a kormány tagjainak, akik nem értik a különbséget az egykulcsos és a többkulcsos személyi jövedelemadó között, hogy szívesen tartunk önöknek ebből képzést, hogy mik a hatásai a többkulcsos személyi jövedelemadónak (*Boldog István: Adóemelés! - Dömötör Csaba: Adóemelés! - Boldog István: Adóemelés, értelemszerű! - Dr. Rétvári Bence közbeszól. - Közbeszólások az MSZP soraiból.*), és mi az egykulcsos személyi jövedelemadónak.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásról illeti meg az államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Ami a nyugdíjasokat illeti, tisztelt képviselő asszony, a Fidesznek van egy vállalása, hogy a nyugdíjaknak a reálértéke nem csökken - nem úgy, mint az előző kormányok idején. (*Dr. Józsa István: Mikor nem?*) A Fidesz ettől sokkal többet ért el a nyugdíjak tekintetében, például a következő évben is 1,6 százalékos emelést biztosít a kormány (*Dr. Józsa István: Hát, ez szegény!*), ami jelentősen fölötte van az inflációnak. (*Dr. Józsa István: Ez sem igaz!*)

(15.40)

Ami pedig a minimálbér és a szakmunkásbér növekedését illeti, biztosan követi a sajtót, ha a parlamentben nem is figyel oda arra, amit a kormányzat mond, hogy 6 éves bérmegállapodást kötött a kormány a munkaadókkal és a munkavállalókkal, ezért a minimálbér mértéke jövőre 15 százalékkal, a szakmunkás-minimálbér pedig 25 százalékkal fog növekedni, 2018-ban pedig ez az arány 8 százalék, illetve 12 százalék.

Mi növeljük a béreket és a jövedelmeket, ellenben önökkel, akik a személyi jövedelemadó mértékét kívánják növelni és ezáltal a jövedelmet csökkenteni. Az LMP-é a rossz út, nem pedig a Fideszé. (*Taps a kormányzó partok padsoraiban. - Közbeszólás ugyanonnan: Úgy van!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Pócs János, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez: „**Ki az iszlám utolsó reménye?**” címmel. *(Moraj a Jobbik padsoraiból, közbeszólás ugyanonnan: Jaj! - Derűltség az MSZP padsoraiból.)*

A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Dömötör Csaba államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Pócs János bólint.)* Igen. Öné a szó, képviselő úr.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. A Jobbik pártszíneit képviselő egyik vidéki polgármester, aki nem mellesleg a párt alelnöke is egyben, nemrég elfogadta a képviselő-testületével egy rendeletet, amely megtiltja a településen a mecset-építést és a burka viselését.

Az ügy kínos nyilatkozási vákuumot okozott a Jobbiknál. Az a néhány jobbikos képviselőtársunk, aki nyilatkozni mert, arról beszélt, hogy a döntés elég szerencsétlen, vagy hogy nem volt egyeztetés, vagy hogy a többség éppen inkább hallgatott. Helyettük a pártfegyelem alatt álló *(sic!)* Novák Előd mondta ki az elhallgatott gondolatokat. Az ő elmondása szerint: le a kalappal az előtt a példamutató kezdeményezés előtt, amely egy fontos jogi eszköze hazánk megvédésének. *(Folyamatos közbeszólások a Jobbik padsoraiból.)* A párt hagyományait ismerve nem nehéz elképzelni, hogy a Jobbikban sokan vannak ugyanezen a véleményen. Vona Gábor a következő nyilatkozatával kívánt pontot tenni az ügy végére: felelőtlen és felesleges a muszlimokat megbélyegző rendelet.

A történet lényegi része ugyanakkor most kezdődik. Összegezzük a tényeket! A Jobbik, először elnöki vezérlettel, nem járult hozzá az Alaptörvény módosításához. Vezérük pedig néhány héttel később már az iszlám utolsó reményeként lépett fel. Nyilván nem megfelelő megoldás az ásoththalmi önkormányzati rendelet, mert a megfelelő megoldás az Alaptörvény módosítása lett volna, a Jobbikban ugyanakkor érzik, hogy valamit tenni kell. Ilyenkor ösztönösen mindig radikális megoldáshoz nyúlnak. Vona Gábor kétségbeesetten az iszlám megmentőjeként lépett fel.

Kérdezem az államtitkár úrtól: összhangban áll-e a vallásszabadságot erősen korlátozó ásoththalmi önkormányzati rendelet az Alaptörvénnyel? Kezelhető-e önkormányzati szinten az Alaptörvény módosításának elmaradása? Várom megtisztelő válaszát, államtitkár úr. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban. - Sneider Tamás: Dicséret volt vagy támadás?)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Dömötör Csaba államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Valóban

érdekes kérdéseket feszegetett a felszólalásában. Arról van szó, hogy a Jobbik egyik alelnöke egy muszlimellenes rendeletet fogadtatott el Ásoththalmon, a pártelnök eközben úgy tesz, mint ha elhatárolódna, azt mondja, hogy ez egy felesleges és muszlimokat megbélyegző rendelet. *(Folyamatos közbeszólások a Jobbik padsoraiból.)* Ilyen értelemben egyébként hű maradt korábbi mondataihoz, miszerint az iszlám az emberiség utolsó reménye. *(Mirkóczki Ádám: Mit mondott Orbán?)*

Nem tudni, hogy a párt elnöke és alelnöke előre egyeztetették-e ezt, vagy csak spontán káoszról van szó, de a biztos az az, hogy *(Közbeszólások a Jobbik padsoraiból: Őket kérdezzétek! - Kérdezzétek meg! - Ne te válaszolj!)* nem ez az egyetlen példa a Jobbik kettős beszédére. A párt egyik nap nem szavazza meg azt, hogy a nők 40 év után nyugdíjba menjenek, majd a másik nap követeli a „Férfiak 40”-et. *(Moraj a Jobbik padsoraiból.)* Egyik nap uniós zászlót égetnek, majd másnap, ráutaló magatartással, megtámogatják az uniós bevándorláspolitikát. Egyik nap jóban akarnak lenni az Egyesült Államokkal, másnap otromba félőriültnek nevezik a megválasztott elnököt - ezek az önök szavai. Rendet ígérnek, de olyan szervezetekkel tartanak fenn kapcsolatot, amelyekhez aztán rendőrgyilkosság kötődik. *(Z. Kárpát Dániel: Szép volt!)* Mindenki jól láthatja ezek után, hogy milyen is az, amikor egy pártelnök elveszi egy pártnak a lelkét - nem jó nézni, az biztos.

Tisztelt Képviselő Úr! Ami az ásoththalmi ügyet illeti. Engem egyébként őszintén érdekel, hogy miért nem szólal meg ebben az ügyben az MSZP *(Derűltség és szórványos taps a Jobbik padsoraiból. - Tukacs István felállva és magára mutatva: Mi?)*, amelyik korábban minden pici ügyben, minden pici levélredezűlésre petíciót kezdeményezett *(Dr. Józsa István: Fasiszták vagytok! - Mirkóczki Ádám: Az LMP se szólal meg!)*, menetet indított, Brüsszelbe szaladgált, és valóban fasiszmust kiáltott. Mi az oka a hallgatásnak, miért nem szólal meg ugyanilyen vérbő stílusban Harangozó képviselő úr az ásoththalmi ügyben? *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Mi bajod van? - Mirkóczki Ádám: Meg a függetlenek is csendben voltak!)*

Azt gondolom, hogy az illetékes hatóságok és az Alkotmánybíróság feladata végső soron *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* eldönteni, hogy az ásoththalmi rendeletek kiállják-e a törvényesség próbáját, de addig is, amíg ezek a döntések megszületnek, ezek a rendeletek a jobbikos kettős *(Az elnök újból csenget.)* beszéd otromba szimbólumai maradnak. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban. - Korózs Lajos tapsolva: Nagyot tapsol Korózs Lajos! - Dr. Józsa István: Mondd meg neki, Lali! - Közbeszólás a Jobbikból: Őrség!)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr válaszát. Viszonválaszra megadom a szót a képviselő úrnak. *(Folyamatos zaj.)* Kedves MSZP-s Képviselő

társaim! Megvan a lehetőség arra, hogy a véleményüket kifejtsek, nyilván a parlamentáris keretek között. Öné a szó, képviselő úr.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a történet is igazolja, hogy Vona Gábor igyekszik terelni a figyelmet a pártján belüli nyilvánvaló feszültségekről. *(Mirkóczki Ádám: Most írtad le? - Bangóné Borbély Ildikó: A válasz is meg van írva?)* Így a múlt héten is kemény kijelentésekkel és rágalmakkal illette a miniszterelnököt. Vádjai elég visszásak, hiszen saját pártján belül komoly kérdéseket kellene tisztázni. *(Z. Kárpát Dániel: Meg kell őrizni a komolyságunkat!)* Az EU Csalás Elleni Hivatala például vizsgálatot indított Kovács Béla, a Jobbik EP-képviselője ellen *(Moraj, szórványos taps és közbeszólások a Jobbik padsoraiból, többek között: Szép volt! - Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Na, végre!)* gyakornoki fiktív foglalkoztatás miatt. Korábban kiderült, hogy a párt pénzeinek egy része a Jobbik baráti körénél landolt, különféle kétes megbízások révén.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik feladja a korábbi, konstruktívnak mondható ellenzéki szerepét. Viselkedésében és kommunikációjában gyakorlatilag a baloldal és Gyurcsány Ferenc szintjére süllyed. Egy ilyen, a hitelét egyre jobban elvesztő párttól el lehet-e fogadni, hogy komolyan gondolták az Alaptörvény módosítását, amikor benyújtották az ezzel kapcsolatos legutóbbi javaslatukat? Köszönöm, elnök úr. *(Bangóné Borbély Ildikó: Honnan tudta a képviselő úr, hogy mit fog mondani az államtitkár úr? - Tukacs István közbeszólása.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg az államtitkár urat. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Valóban lehetne folytatni a sort, de abban igaza van, hogy a jobbikos kettős beszéd egyik legdurvább szimbóluma az Alaptörvény módosítása. Arról a módosításról van szó, amelyik valódi garanciát jelentene a brüsszeli kvóták ellen. *(Z. Kárpát Dániel: Keményen, így van!)*

A történet úgy kezdődött, hogy a Jobbik először támogatta ezt. A párt elnöke azt mondta, hogy hazaáruló az, hazaárulónak lehet tekinteni, aki nem szavazza meg. *(Mirkóczki Ádám: Melyiket, amelyiket ti nem szavaztátok meg?)* Majd eltelik pár hét, és irányt váltanak, méghozzá 180 fokban. Nem szavazák meg az Alaptörvény módosítását *(Dr. Rétvári Bence: A saját frakciója...)*, és még színvonalatlan zsarolatásba is kezdenek. *(Mirkóczki Ádám: Nem szavaztátok meg! - Sneider Tamás: Tényleg!)*

Én szeretném itt is elmondani, hogy több mint 3 millió embert nem lehet csak úgy zsarolatni. Ebből is látszik, hogy a Jobbik ma nem egy nemzeti párt *(Z. Kárpát Dániel: Seychelle-szigetek...)*, hanem sokkal inkább *(Mirkóczki Ádám: Ti vagytok a nemzeti*

párt!) egy napraforgópárt, amelyik bárhova odafordul, ahonnan egy kis hasznot remél. *(Mirkóczki Ádám: Ha ti vagytok a nemzeti, akkor mi nem vagyunk...)* Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Tukacs István, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Botrányos esetek az egészségügyben”** címmel. Képviselő úr, öné a szó.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az államtitkár úr az imént azt kérdezte, hogy az MSZP miért nem nyilvánul meg a Jobbikról szóló beszélgetéseikben. Azért, tisztelt államtitkár úr, mert bennünket fontosabb dolgok foglalkoztatnak. *(Dr. Rétvári Bence: Nem volt ez mindig így!)*

Mindjárt mondjuk, az, hogy a makói kórház leszakadó plafonja alól dögölt madarak potyognak ki egy műtőbe, ahol azért műtenek, mert az új műtő alkalmatlan a munkavégzésre. Mondjuk, az, hogy egy emlődagyanatos asszonyt értelmezhetetlen lelettel bocsátanak el; nem megy aztán vissza kontrollra, mert nem tudja, hogy ezt kell tennie, és meghal. Mondjuk, az, hogy kórházak között ingázik egy család a gyerekeivel, sehol nem fogadják őket, és a gyerekek meghal. És mondjuk, az, hogy holttestet találnak egy budapesti kórház mosdójában, majd utána egy győri kórház egyik helyiségében, és ezek a példátlan esetek nem oda vezetnek, hogy az egészségügyi tárca vizsgálatot tart és nem bízza a vizsgálatot az intézményre; a vizsgálat eredményét közli, felelősöket nevez meg, és megmondja azt, hogy mit akar tenni a következő ilyen esetek elkerülésére.

Államtitkár úr, példátlan az, hogy egy holttest hever egy kórház mosdójában. És most ne nyissuk meg azt a vitát, hogy ez öt nap volt vagy csak egy - ez így is, meg úgy is probléma. Ne nyissuk meg azt a vitát, hogy Győrben egy hajléktalan holttestét találták meg. A halálban minden embertársunk ugyanolyan méltósággal bír, államtitkár úr.

Arról van szó, hogy az önök által csodálatosnak leírt egészségügyi intézményhálózat látnivalóan nem működik, és önöknek mint tárának ehhez nincs szava. Menekülnek. Menekülnek, és nem kommentálják, eltolják a problémát: ez nem a mi problémánk, ez az intézményeké.

Államtitkár úr, miért teszik ezt? Ez a kérdésem. Várom a választát. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház!

Nem volt ez mindig így, hogy önök hallgattak akkor, amikor a Jobbik megszólalt, de most nem ez a témánk, hanem egy nagyon fontos másik kérdés, a magyar egészségügy helyzete, amelyről nem lehet szerintem semmikor sem eleget beszélni itt a parlamentben.

(15-50)

Ezért kérem, hogy azokra a nüanszoknak tűnő, de azért lényeges részletekre, amikor felsorolásokat tesz, térjen ki, amikor a győri kórházról beszél, hogy ott nem a kórház kezelésében lévő, hanem egy sportegyesületnek bérbe adott ingatlanról van szó, ahol nyilván nem a bérbeadó tartja fenn a rendet, hanem a bérlő, tehát neki kellett arról gondoskodni, hogy pontosan mi történik az általa bérelt lakásban. Ha valaki lakást bérbe ad, körülbelül hasonló a helyzet, nem túl bonyolult, tehát ott a bérlő sportegyesületnek kell megnézni a történéseket, hogy pontosan mi miért következett be.

De ettől függetlenül a budapesti eset kapcsán, ahogy ez már a mai napon a parlamentben is elhangzott, egy azonnali és részletes vizsgálatot rendeltek el, hogy pontosan lássuk, mi volt esetleg valakinek az a mulasztása, mi volt az a hiba esetleg, ami ehhez az esethez vezetett. De ettől függetlenül egy minisztériumnak, egy kormányzatnak folyamatos felelőssége, hogy az egész egészségügyi rendszert mind finanszírozásában, mind technikai felszereltségében, szervezettségében igyekezzen megújítani, és arról, amit tettünk a budapesti sürgősségi ellátás kapcsán, bebizonyosodott, hogy jól tettük, jó volt az az átszervezés.

A szuperkórházaknak a javaslatát szakmai körökben mindenki támogatja, hiszen egy olyan XXI. századi, modern ellátási formát jelent, amely tényleg más országokban, Ausztriától kezdve sok más országban szolgálja a betegbiztonságot. Az is, hogy több évre szóló, kiszámítható béremelési programot indítottunk, mindenki által elismerten javít a betegbiztonságon, javít az egészségügynek az ellátóképességén. Azok a fejlesztések, hogy évtizedes műszereket cseréltek le több mint százmilliárd forint értékben, szintén javították a betegbiztonságot. Ezek az intézkedések kellenek ahhoz, hogy jobb legyen Magyarországon az egészségügy. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót Tukacs István képviselő úrnak. Parancsoljon!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár úr, csak azt vártam volna öntől most, hogy elmondja, milyen intézkedéseket tesznek annak elkerülésére, hogy egy kórház ne tartsa be a saját maga takarításra vonatkozó szabályait, hogy egy kórház ne kössön olyan szerződést, mint például Győrben, hogy nem biztosítottak az őrzés feltételei.

Csupán azt vártam volna, hogy bemutatja, hogy ön és a kormánya mit tesz azért, hogy lehetőség szerint egyetlen szerencsétlen se haljon meg egy intézményben, tehát a dolgukat kellett volna ebben végezni, én ezt vártam. Ön ehelyett arról beszél, hogy van vizsgálat - persze, önvizsgálat. Az az intézmény, amely hibázott, megvizsgálja magát, hogy miben hibázott. Azért ez erősen sántít.

És még valamit, államtitkár úr: önöknek mind-ezeken kívül egy részvevő szava nem volt arról a két elhunyt szerencsétlenről; önöknek, akiknek az első kellett volna legyen, hogy azt mondják, sajnálják két ember halálát. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzásért illeti meg az államtitkár urat. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ha jobban odafigyelt volna a képviselő úr, akár a korábbi interpellációs időszakban is elmondtuk, hogy az, akit a budapesti kórházban találtak meg holtan, többször ellátásban részesült, és minden ellátást megkapott, amire igénye volt *(Tukacs István: Mert jár neki!)*, és valóban többféle betegségben szenvedett. Igyekeztünk az ő betegségein is segíteni, és azt hiszem, minden embertársunk halála nyilvánvalóan ugyanolyan veszteséget jelent mindenki számára.

Természetesen azért igyekszünk az ellátás színvonalán is javítani, hogy minél többen minél több évet tudjanak egészségben tölteni, minél több évet tudjanak a szeretteik között tölteni. És ha ön is megnézi az elmúlt éveknek a különböző kalkulációit, láthatóan évről évre sikerült is az egészségben eltöltött időt hónapokkal, évekkel kitolni, és bízunk benne, hogy ez a későbbiekben is így lesz, hogy mindenki minél több évet tudjon egészségben eltölteni a szerettei között. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Vágó Sebestyén, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**És így mennyibe kerül?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Csepreghy Nándor államtitkár urat, miniszterhelyettest jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, képviselő úr.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Lázár János a múlt héten bejelentette, hogy sokallja a Posta által ajánlott 480 forintos kiszállítási díjat az Erzsébet-utalványok kapcsán, amit nyugdíjasoknak kívánnak eljuttatni még karácsony előtt. Azt mondta, hogy ehelyett inkább akkor a

kormányhivatalok dolgozói lesznek azok, akik ezt a kiszállítást, ezt a kézbesítést el fogják végezni.

A kérdésem lényege az, hogy ez így mennyibe fog kerülni, számoltak-e azzal, hogy a kiszállítás költsége mennyi lesz. Nagy vagyoni értékről beszélünk, nem lehet csak úgy egy kormányzati Superbbe beletenni, és levinni a kormányhivatalokba, hanem ennek a biztonságát garantálni kell. Ugyanez a helyzet az utalványok tárolásával is, az sem egy egyszerű papírkupacnak a tárolása, hanem ott is vannak különböző előírások.

Nem beszéltünk még arról, hogy ha belekalkuláljuk a biztonsági őr órabéréit, ez mennyire jön ki. Kalkulálhatunk akár a kormánytisztviselőnek a bérével vagy akár kiszámított órabérével is, vagy ami rosszabb eset, ha önök úgy gondolják, hogy ezt a költséget meg lehet spórolni, ugyanis ráterhelhető a kormánytisztviselői állományra ez a feladat is, arra a túlterhelt kormánytisztviselői állományra, amelyek kérdéses, hogy ki tudja-e venni az év végéig a szabadságát, kérdéses, hogy az év végéig a lezárandó ügyeket el tudja-e látni. A legújabb ombudsmani jelentés szerint a gyámhivatalok létszámihiánnyal küzdenek, az ott lévő iratok mennyiségét nem tudják ellátni, nem tudják normálisan elvégezni a feladataikat, nem biztosítottak számukra a körülmények. Ha ehhez még hozzávesszük a kézbesítési feladatot is, meg ha a múltba tekintünk, és figyelembe vesszük a kampánycélra felhasznált telefonszolgáltatásokat, akkor, úgy gondolom, méltánytalan ez a kormánytisztviselői karral szemben. Hogy képzelik ezt? Hogyan lehet ezt megvalósítani?

A legfőbb kérdésem természetesen az, hogy ez hogyan jön ki olcsóbbra, mint a Posta által kínált és ajánlott 480 forint. Ennél már csak az lenne a morbidabb, ha arra kérnék a nyugdíjasokat, hogy Budapesten a minisztériumban vegyék át az Erzsébet-utalványokat. Várom a választát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Csepreghy Nándor államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Valószínű, hogy a képviselői munkája miatt nem tudta követni a híreket. Szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy a miniszterelnök úr kérésére Lázár miniszter úr két órával ezelőtt fogadta a Magyar Köztisztviselők, Közalkalmazottak és Közszolgálati Dolgozók Szakszervezetének vezetőit, Boros Péternét és Árva Jánost.

A miniszter úr mérlegelte, meghallgatta és elfogadta a szakszervezet javaslatát, és arra kérte a Postát, hogy egy új ajánlatot adjanak, amely a gyorsabb és az olcsóbb kiszállítást lehetővé teszi, és így a járási és kormányhivatalok munkatársait mentesíti a kiszállítás feladatai alól, függetlenül attól, hogy ez egy lehetőség lett volna, hogy azokkal az emberekkel

élethelyzetükben találkozzanak, akiknek a kiszolgálására lényegében ők nap mint nap dolgoznak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úr választát. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ez egy komédia. Javasolnám Lázár János miniszter úrnak, hogy jobban gondolja át, mielőtt kijelentéseket tesz, jobban gondolja át, hogy akár a kormánytisztviselői karban ennek milyen következményei lesznek, és jobban gondolja át az anyagi következményeket is, mert ha bruttó nettóról beszélünk a Posta 480 forintos ajánlatánál, ha azt a logikát követjük, mint az Erzsébet-utalványoknál, annak a 480 forintnak jelentős része visszakerül az államháztartásba, tehát nettó 300 forint körüli összegről beszélünk, ezt is vegyék figyelembe.

Az utóbbi napok bebizonyították azt, hogy bár én szociális szakemberként nem tartom magam egy pénzügyi zseninek, pénzügy terén jártasnak, de úgy látszik, hogy Tállai András NAV-ért felelős államtitkárnál jobban értek a pénzügyekhez. Éppen ezért merem azt javasolni, hogy gondolják át az általunk javasolt megoldást, vagyis hogy nem Erzsébet-utalványban, hanem egyszeri tízezer forintos nyugdíj-kiegészítésként a bankszámlára, illetve az adott módon utalva biztosítsák ezt az összeget a nyugdíjasok számára. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban. - Sneider Tamás: Nincs adó! Nem kell adót fizetni!)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzás leti meg az államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Amint önnek lehet, hogy elkerülte eddig a figyelmét, a kormányzás egy dialógusnak az eredményeképpen jön létre. Most a szakszervezeti dolgozókkal volt egy problémafelvetés, amire kínáltunk egy megoldást, ők azt mondták, hogy ennél van jobb javaslatuk is, ezt a miniszter úr megfogadta, akceptálta.

Mindig azt kérik számon a kormányon, hogy nem folytat érdemi dialógust, ennek az ellenkezőjét láthatták most is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Földi László, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Hogyan változott a sürgősségi betegellátás helyzete?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a képviselő úr a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, képviselő úr.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Sokszor és sok helyen megfogalmazták már, hogy a magyar gazdaság végre kilábal a korábbi nehéz helyzetéből. A társadalom egyre nagyobb része érzi ezt a mindennapokban is. A gazdaság növekedése, annak eredményei és az európai uniós forrásokból megvalósult fejlesztések az egészségügyben is komoly változásokat hoztak.

(16.00)

A statisztikai adatokból jól látszik, hogy míg 2003-ban egészségügyi kiadásokra a kormányzati alrendszerek alig több mint 1000 milliárd forintot fordítottak, ez 2010-ben közel 1400 milliárd forintra, míg 2014-ben már több mint 1800 milliárd forintra növekedett, ezen belül a járóbeteg-szakellátás kiadása a 2010-es 244 milliárdról 2014-re 284 milliárdra növekedett.

Az egészségügyön belül a sürgősségi betegellátás, mint a megelőzésen túl az egészségügy első védelmi vonala, kiemelten fontos, hiszen akut esetekben az első órákban a korai vizsgálatokon alapuló döntések megmenthetik a beteg életét, vagy jótékony hatással lehetnek a beteg teljes gyógyítására. Hallani még olyan esetekről, hogy a sürgősségre beszállított betegnél a szakképzett nővér által végzett sürgősségi állapotfelmérést követően csak jóval később történik meg a beteg panaszát tisztázó differenciált diagnosztikai jelentőséggel bíró vizsgálatok végzése. A nem azonnali ellátást igénylő beteg paramétereinek megfelelő időközönkénti kontrollja, az akut ellátást igénylő betegek számának függvényében történő későbbi ellátása a sürgősségi ellátási protokoll részét képezi.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az eddigi és a várható egészségügyi fejlesztések kapcsán kérdezem a tisztelt államtitkár urat, hogy az egészségügyi fejlesztések mennyiben javíthatják a sürgősségi ellátás színvonalát. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Milyen esetleges további intézkedéseket tervez a kormány a sürgősségi betegellátás terén? Várom az államtitkár úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. A budapesti sürgősségi ellátásnak már tavasz óta jól működik az új szerkezete. A budapesti komplex kórházprogram célja az akut sürgősségi ellátás 24 órás biztosítása továbbra is, ami a betegeket a lehető leg-
rövidebb idő alatt, de legfeljebb 24 órán belül a megfelelő helyre irányítja, legyen az járóbeteg-ellátás, kórházi ápolás vagy pedig alapellátás.

A TIOP 2.2.1. pályázat a sürgősségi ellátórendszer kórházi szintjeinek infrastrukturális fejlesztését célozta új sürgősségi osztályok kialakításával és már meglévő sürgősségi osztályok korszerűsítésével vagy magasabb szintre történő fejlesztésével. A modernizáció ebben az esetben a konvergenciaregiókat érintette, alapvető célja a magas színvonalú egészségügyi ellátásokhoz való hozzáférés területi kiegyenlítése, a fennálló társadalmi esélykülönbségek csökkentése volt, és továbbra is az a megvalósítás során.

A projekt keretében összesen 11 sürgősségi betegellátási osztályt érintően zajlottak fejlesztések 11 megyében, ezeknek az összértéke több mint 6,5 milliárd forint volt. Az utóbbi évek eszközfejlesztésének és az erős szakmai szemléletnek köszönhetően a sürgősségi betegellátási osztályok szakmai követelményei változtak, továbbá a fejlesztések hatására a sürgősségi osztályok számára érezhető és elérhető diagnosztikai eszközpark az utóbbi időben kiszélesedett. Kötelezővé vált a mobil röntgen és a mobil ultrahang, továbbá a point of care készülékek jelenléte, amelyek úgynevezett ágy mellett, azaz az ellátás helyszínén történő, ott végezhető labordiagnosztikai vizsgálatokra nyújtanak lehetőséget. Minden sürgősségi osztályon lennie kell EKG-nak, mini Dopplernek - ez ultrahangos vizsgálatra alkalmas készülék. Minden sürgősségi osztályon lennie kell vérgáz-analizátornak, amely többek között a beteg oxigénellátottságáról is információt ad, továbbá a vércukor-, a hemoglobin- és az ionszint mérésének a lehetőségét szintén biztosítani kell.

Innen folytatom majd az egy percben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Visszonválaszra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a választ, államtitkár úr. Azt gondolom, mind az uniós, mind pedig a hazai források felhasználásában egyre jobban megújul a magyar egészségügy és ezen belül a sürgősségi ellátás is. Abban reménykedem, és bízom is benne, hogy ez nemcsak a konvergenciaregiókat érintette, hanem reményeim szerint Pest megye is részesülni fog ilyen fejlesztésekben, hiszen Pest megyében is több mint 1 millió 300 ezer ember él, és nagyon fontos, hogy a Pest megyei kórházak is rendelkezzenek olyan SBO osztállyal, ahol csakugyan nagyon tisztességes ellátást tudnak kapni a betegek. Köszönöm, államtitkár úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Visszonválasz illeti meg az államtitkár urat. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Természetesen, ahogy mondtam, a vidéki fejlesztés után következett

idén tavasszal a budapesti átszervezés és fejlesztés, hiszen kiemelt prioritásunk a sürgősségi betegellátás, és ennek megfelelően azon dolgozunk, hogy minél jobb körülmények között, minél jobb eszközparkkal, megfelelő színvonalú, egységesen hozzáférhető ellátás legyen az ország minden részén, mind a 19 megyében és a fővárosban. Az alapellátás fejlesztésének keretében a cél az alapellátás, a mentés, valamint az intézményi sürgősségi ellátás összehangolása.

Visszatérve az előző fejlesztés ismertetésére, az ágy melletti labordiagnosztika elérhetősége a sürgősségi betegellátó osztályokon lehetőséget adott a koszorúér-betegségek, valamint a trombózisok gyors felismerésére, hiszen az adott vizsgálatok most már 20 percen belül eredményt adnak. Ezen túlmenően a sürgősségi betegellátó osztályok számára sürgősséggel elérhető egyéb röntgenvizsgálat, CT-, illetőleg további laborvizsgálat is. Mindennek megfelelően a sürgősségi betegellátó osztályokon kellően alátámasztott és teljes körű diagnózist lehet elérni.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhez: **„Orbán Viktor és Lázár János kezdi érteni, hogy beköszöntött a 21. század”** címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt a válaszára Fazekas Sándor miniszter urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Ikotity István jelzésére:)* Igen, öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Az elmúlt héten csütörtökön a miniszterelnök úr, illetve a Miniszterelnökséget vezető miniszter úr olyan kijelentést tett, amelyek között összefüggés van nyilvánvalóan. Szeretném, hogy a miniszter úr megadja ezt a választ, hogy mi ez az összefüggés.

Múlt hét csütörtökön azt mondta a miniszterelnök úr, nyilván a saját maga által okozott bérválságból kivezető utakról beszélt, idézem: „Egy technológiai forradalom, új ipari forradalom küszöbén állunk. Olyan nagyarányú technológiai változás történik a modern gazdaságokban, ideértve Magyarországot is, ami mindent meg fog változtatni.” Egyrészt nyilván örülünk, hogy a miniszterelnök úr látja azt, hogy a XXI. századba értünk, őszintén egyébként, ismét idézem: „meg fogja rengetni az egész modern gazdaságot, és komoly kihívás elé állít mindannyiunkat” - ezt mondta a miniszterelnök úr. Mire ugyanezen a napon, múlt hét csütörtökön Lázár János pedig, amikor kiállt a nyilvánosság elé és beszélt az EU-s pénzek kipörgetéséről - ami egyébként, tudjuk azt, egy korrupcióval erősen átszótt folyamat -, akkor kifejezetten a magyar gyengeségek közé sorolta az EU-s pénzek felhasználását és a technológiai

forradalomban való részvételt. Ezt mondta: „Nincs válasz arra, hogy egy technológiai forradalomban hogyan tud az ország részt venni.” A miniszterelnök úr belátta azt, hogy van itt egy XXI. század, ahol csak így tudunk részt venni, Lázár János úr pedig azt mondta, hogy nem tudunk részt venni ebben.

Erre a Lehet Más a Politikának jó néhány javaslata van, amit mindenképpen meg kellene tenni. A miniszter úr felé az a kérdésünk, hogy megfogadják-e ezek közül akár néhányat. Ilyen például az oktatás forrásainak radikális növelése, az új, a diákok igényeihez igazodó alaptanterv bevezetése, a szakképzés rendszerének megreformálása, az oligarchák csapdájából való kivezetése, a felsőoktatás kapuinak minél szélesebbre tárása *(Az elnök csengetésével jelzi az időkeret leteltét.)*, a tandíj eltörlése, innováció, kutatás-fejlesztés...

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Mindezeket megfogadják-e, miniszter úr?

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Fazekas Sándor miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Nagy érdeklődéssel hallgattam az ön okfejtését. Szerintem nincsen ellentmondás a két, a miniszterelnök úr által elmondott és a Lázár János miniszter úr által elmondott vélemény között.

Én személy szerint is azon a meggyőződésen vagyok, hogy rendkívül nagy változások várhatóak az elkövetkező években, évtizedekben, hiszen látszik az, hogy az ipar automatizálása, a technológiai fejlődés, a hatékonyság növelése a gazdaságban azt mutatja, hogy gyors fejlődés, robbanásszerű fejlődés előtt állunk. Ez a mezőgazdaságra is érvényes egyébként, tehát, bár két irányba halad a mezőgazdaság, az egyik a GMO-s termelés, a másik pedig a hagyományos termelés fejlesztése, itt szintén megfigyelhető, hogy egyre korszerűbb módszerekkel, egyre hatékonyabban tudunk termelni, el tudjuk látni azokat az embereket, akiknek élelmiszerre van szükségük a világ legtávolabbi pontjain is. Tehát én úgy látom, hogy itt a fejlődés, a civilizációs fejlődés egyértelmű.

Az nyilvánvaló, hogy Magyarországnak is itt az őt megillető helyet el kell foglalnia, ehhez az európai uniós források egy adottságot, egy felhasználható keretet jelentenek, de ezen kívül azért vannak nyilvános lehetőségek is, hiszen a magyar tudományos, kulturális élet, a kutatóintézeti hálózatrendszer, az Akadémia és annak intézetei komoly alapot jelentenek arra, hogy Magyarország itt a fejlődésnek ebben a fő vonalában részt vegyen.

Illetve vannak olyan cégek, olyan nagyvállalkozások, külföldiek és belföldiek egyaránt, amelyek a

legmagasabb technológiai szintet, technikai szintet képviselik.

(16.10)

Hogy milyen válaszokat lehet adni? Az szerintem mindig egy-egy konkrét területre értendő. Hogyha van olyan elképzelés, amit a kormány meg tud fontolni, illetve a gazdaság szereplői meg tudnak fontolni, akár ha az önköktől érkeznek, akkor is minden további nélkül beépíthető egy ilyen alkalmazkodási folyamatba, amely a magyar gazdaság, Magyarország előtt áll az elkövetkező években. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Visszonválaszra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Nem állítottam, hogy ellentmondás van, az összefüggést keresem. Miniszterelnök úr úgy értelmezi a helyzetet - észrevéve, hogy itt egy nagy technológiai változás előtt állunk -: ez egy ténymegállapítás, meg fogja rengetni az egész világot. Ezt állítja miniszterelnök úr. Lázár János miniszter úr pedig azt állítja, hogy nem vagyunk erre fölkészülve. Idézem még egyszer pontosan: „Nincs válasz arra, hogy a technológiai forradalomban hogyan tud az ország részt venni.” Tehát ez az én igazi kérdésem, hogy ha nincsen önöknek erre válasza, megfogadnak-e olyan általános javaslatokat, amiket az előbb elkezdtem sorolni, amilyen például az innováció és a kutatás-fejlesztés pályázatainak nyomon követése. Hogy csak egyet említek: ezt a GOP 1.1.1-11. pályázatot, amit augusztusban Hadházy kollégám alaposan kielemezett, gyakorlatilag jelentős részben olyan cégek nyerték, aminek semmi köze nincs kutatás-fejlesztéshez, ezek tanácsadó cégek. Ha ezeket megállítanánk, akkor sokkal felkészültebbek lennének önök is a XXI. század kihívásaira.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Visszonválasz illeti meg Fazekas Sándor miniszter urat. Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Tisztelt Képviselő Úr! Én úgy látom, hogy itt az absztrakciós szintek keverednek az ön által elmondottakban, egyszer egy konkrét pályázatról beszél, utána pedig a világ előtt álló kihívásokról, majd az ország vagy a kormány előtt álló kihívásokról. Szerintem ezeket érdemes külön kezelni.

Egyébként, akikre hivatkozik, miniszterelnök úr és miniszter úr is eltérő nagyságrendű témának tekintik ezt, és eltérő síkjait vetette fel ennek a problémának. Szerintem egyébként a világ olyan változás előtt áll, amire még egyetlen ország sincsen felkészülve. Ez jól látható a robotika fejlődésében, auto-

mata gyárak jönnek létre, kevés emberi részvétellel van szükség a mezőgazdasági termelés egyes területein, műholdról irányítható mezőgazdasági termelési rendszerek vannak, számítógép-vezérelt termelési rendszerek. Tehát ez, azt hiszem, meg fogja rengetni a világról kialakított hagyományos filozófiánkat, hogyha ezt az oldalát nézzük a dolognak. És erre vajmi kevesen vannak fölkészülve.

(A jegyzői székben dr. Szűcs Lajost Móriny József Attila váltja fel.)

A másik pedig egy mindennapi alkalmazkodás, amit nyilván meg kell hogy tegyen a mindenkori kormányzat, a tudományos és technológiai területen dolgozók, ezeknek a területeknek a szereplői is. Ha van elképzelésük, azt örömmel fogadjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszter úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért nem tesznek semmit a térségben élőkért?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Heringes Anita jelzésére:)* Igen. Öné a szó, képviselő asszony.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm a szót. Államtitkár Úr! Elsősorban egy szakmai politikai kérdéssel fordulok most önhöz, és kérem, legyen közvetítő, és ne politikai választ adjon nekünk most, hanem legyen közvetítő abban, hogy a helyiek problémája eljusson a szakállamtitkár úrhoz.

Pincehely térség egészségügyi ellátási problémájával fordulok ismét önhöz. A pincehelyi kórháztól elvették az aktív ágyakat, és számos szakrendelés is megszűnt. Azt az ígéretet kapták az itt élők, hogy legalább fizioterápiai rendelésük újraindulhat, de ez is elmaradt.

Az anno jó hírű kiskórház szülészettel, sebészettel, belgyógyászattal rendelkezett. A környékbeli kistélepülésen élők bizalommal fordultak az itt dolgozókhöz, elérhető távolságban volt ez a kiskórház. Mára ebből semmi sem maradt. Reumatológiára az idős emberek az elmúlt időszakban Tamásiba járhattak át, ahová a környékbeli zsáktelepüléseken élők is csak átszállással, várakozással juthattak el. Sokaknak ez akár egy félnapos tortúra is lehetett. December 1-jével viszont Tamásiban is megszűnik a reumatológiai szakrendelés, így a környékbeli lakosoknak már egy teljes napos utazgatással lesz majd lehetősége megkapni a kezeléseket és az ellátást.

Hol van itt az idősek tisztelete, amire önök mindig hivatkoznak? Hol van itt a Pincehely környékén élők tisztelete? Mit üzen a miniszter úr ozorai, fürgedi, regölyi, belecskai, udvari, miszlai, tolnánémedi, pincehelyi, nagyszékelyi és kisszékelyi lako-

soknak? Ez rengeteg ember, államtitkár úr! Nekik nem jár az elérhető egészségügy, az elérhető reumatológiai kezelés? A kistelepülésen élő idős emberek és sokszor nem túl jómódú emberek, úgy néz ki, most az ő egészségükről lemond a kormány. Akinek nincs autója, az nem fog tudni elmenni egy ilyen kezelésre? Várom válaszukat, és tényleg kérem, államtitkár úr, szakmai választ adjon ebben, és ha kell, akkor fogadják a minisztériumban ezeket az embereket, akik el tudják mondani a helyi problémákat. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! A válasz olyan lesz, mint az ön kérdése: ön mit üzen az Országos Pszichiátriai és Neurológiai Intézet egykori betegeinek? Ön mit üzen az Országos Gyógyintézeti Központ egykori betegeinek? Ön mit üzen a Svábhegyi Országos Gyermekallergológiai, Pulmonológiai és Fejlődésneurológiai Intézet egykori betegeinek? Ön mit üzen az Országos Baleseti és Sürgősségi Intézet egykori betegeinek? Ezek, képviselő asszony, olyan kórházak, amelyeket önök zártak be teljes mértékben és véglegesen, működtek, nagy igény volt a tevékenységükre, és mégis bezárták őket. Amelyeket, mondjuk, a Fővárosi Önkormányzattal, Demszky Gáborral közösen zártak be, azokat nem is tettem emellé.

Ehhez képest mi igyekeztünk nemcsak a nagyvárosokban, hanem a kistelepülésen élő emberek számára is minél jobb minőségű egészségügyi ellátást biztosítani. Például az ön által hozott pincehelyi ellátás ügyében, amely a Dombóvári Szent Lukács Kórház működtetésében működik most már évek óta. Ennek a telephelynek a fejlesztésére, korszerűsítésére 190 millió forintot fordítottunk.

Azzal szemben, ami az önök előbb felsorolt kórházakkal szembeni tevékenysége volt, a bezárás, mi Pincehelyen igyekeztünk mindenkinek, amit csak lehet, megadni, és ezért 190 millió forint értékű fejlesztést odavinni, pontosan azért, hogy az épület egyik szárnyát teljeskörűen fel lehessen újítani, és ennek következtében az ottani betegek is most már XXI. századi körülmények között tudjanak abban az épületszárnyban gyógyulni, és minden igényt kielégítsenek ott az infrastrukturális körülmények, és mindemellett új eszközök is beszerzésre kerülhessenek. Így a környékbeli lakosság számára járóbetegszakrendelések közül belgyógyászat, sebészet, szülészet, nőgyógyászat, vérvétel révén továbbra is rendelkezésre állnak ezek a közszolgáltatások, melyek többségén egyébként az országos átlagtól messze elmaradó a betegforgalom, ami ott helyben tapasztalható. Amit lehet, mi szeretnénk a pincehelyieknek is megadni, ellentétben azzal, amit önök műveltek.

Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak. Parancsoljon, képviselő asszony!

HERINGES ANITA (MSZP): Tudja, államtitkár úr, a Pincehely környékén élő emberek nem a politikai acsarkodásainkra kíváncsiak, nem az elmúlt nyolc-évezésre kíváncsiak; arra kíváncsiak, hogy megoldjuk-e a problémájukat, főleg tudunk-e emelkedni pártpolitikai kérdéseken, főleg tudunk-e emelkedni azon, amin önnek most nem sikerült felülemelkednie.

A Pincehely környékén élők azt kérdezik, hogy mégis ők hogy jussanak el reumatológiai szakrendelésre Dombóvárra vagy akár Szekszárdra, ahová beutalják őket. Ez egy egész napos utazgatás. Én értem, hogy eddig az volt a válasz, hogy Tamásiba át tudnak jutni, hiszen az 15 kilométer maximum egyes településekről, de a legtöbbször ez légvonalban 15 kilométer, és sok esetben pincehelyi átszállással történhet meg. Egy idős ember számára ez majdnem lehetetlen túráról jelent.

Kérem, lassan itt a karácsony, lépünk túl a pártpolitikán, fogadja a pincehelyi delegációt a szakállamtitkár úr! Én megadom az elérhetőségeiket, beszéljék meg szakmai alapon, ha már önnel nem lehetett. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásul illet meg államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Ha a pincehelyiek szeretnének egy delegációval, az ottani kórházból orvosokkal, vezetőkkel vagy lakosokkal együtt menni, mindig is nyitott kapujuk volt, nem lesz ez másként a következőkben sem. Viszont akkor, amikor önök is gyerekek és felnőtt betegek tízezreiről döntöttek, akkor valahogy ez a lelkiismeretesség nem volt önökre jellemző. Tudja, a politika sok szempontból hitelességi kérdés, hogy hiteles-e az az ember, aki egy olyan pártot képvisel, amely csak Budapesten pár év alatt bezárt öt kórházat, most pedig, amikor ellenzékben van, akkor elkezd aggódni egy másik kórházért.

Mi igyekeztünk vidéken is sok iskolát, sok kórházat megmenteni, nem csak megmenteni, korszerűsíteni, az állami fenntartásban a működését garantálni, hogy amire elegendő betegszám van egyik-másik kisebb kórházban, az is megmaradjon, és nem csak vizitdíjban és hasonlóknak gondolkoztunk, önökkel szemben.

Az idén év végén is az a pénzösszeg, amit felszabadítottunk a kórházak számára, az önök kórházai számára, az ott a megyében is, a térségben is nagy lehetőséget, segítséget ad. 45 plusz 15 milliárd forint!

45 milliárd forint a lejárt szállítói tartozásokra, továbbá 15 milliárd forint pedig különböző hatékonyságnövelő kiadásokra. Ez érezhető segítség, érzékelhető segítség, amely minden, a legkisebb magyar kórházakhoz is el fog jutni. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

(16.20)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdések végére értünk. A szóbeli **kérdések** tárgyalására térünk át. 16 óra 20 perc van.

Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Veszélyben az iskolai étkeztetés?**” címmel. Képviselő asszony, öné a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! 2017. január 1-jén állami kézbe kerül az iskolák működtetése és fenntartása. Nagyon sok mindent hallottunk az elmúlt időben az iskolák államosításáról, de nem beszélünk azokról a munkatársakról, akik karbantartói feladatokat végeznek, gondnoki, portási, takarítói feladatokat látnak el, és nagyon is kevés szó esik a közétkeztetésről.

Egy részletet olvasnék a KLIK 2016. szeptember 7-ei közleményéből: „A működtetési feladatok ellátása többféleképpen is történhet: saját erőforrásokkal és eszközökkel, vagy az önkormányzati alkalmazásban álló foglalkoztatottak átvételével, ezt a vonatkozó jogszabály elő is írja, amennyiben az önkormányzat úgy dönt, hogy a feladattal együtt a munkavállalókat is 'adja'. A tankerület létrehozhat a működtetéssel foglalkozó szervezetet vagy szervezeti egységet...” - nem olvasom tovább, államtitkár úr biztos ismeri a közleményt.

Szeretném megkérdezni, államtitkár úr, mi lesz azokkal a konyhakkal, amiket az iskolák működtetnek. Mi lesz azokkal a közétkeztetési konyhakkal, ahol nemcsak az iskolásoknak főznek, hanem óvodásoknak, bölcsődéseknek, iskolásoknak, szociális ellátórendszerben időseknek és talán még a helyi lakosoknak is? Hogyan fogják azt különválasztani, hogy az óvoda működtetése az önkormányzathoz tartozik, az iskola fenntartása pedig a KLIK-hez kerül át? Hogyan lehet egy étkeztetésnek a költségvetését megbontani, ha egy épületen belül sok feladatot fog el látni? Mi van azokkal a hírekkel, amelyek kikerültek a médiába, hogy ha átkerülnek a karbantartók, portások, gondnokok, ők a fizetésükön kívül semmiféle pluszjövédelmet - mondjuk, Erzsébet-utalványt - nem fognak kapni? Tömegével kezdenek felmondani! Már tudunk olyan önkormányzatokat, ahol már előre felmondanak a dolgozók, mert így nem vállalják a munkát.

Államtitkár úr, veszélybe kerül-e a közétkeztetés január 1-jétől? Vagy egy kaotikus állapot fog ural-

kodni január 1-jétől, amikor majd január 2-án a gyerekek az iskolába mennek?

Várom a válaszát, államtitkár úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ha ön arra kíváncsi, képviselő asszony, hogy mi fog történni január 1-je után, akkor vissza kell hogy menjek 2013-ba, hiszen akkor az önkormányzatok az iskolák felének nemcsak a fenntartását, hanem a működtetését is átadták a KLIK-nek. Azokban az esetekben az iskolai étkeztetésnek vagy az iskola karbantartásának a folyamatossága zökkenőmentes volt. Akkor az iskoláknak számszerűen nagyobb része, diáklétszámban körülbelül a fele ment át az önkormányzatoktól nemcsak fenntartásban, hanem működtetésben is a KLIK-hez.

Most pedig számosságában a kisebb része, de diáklétszámban körülbelül hasonló része fog szintén átkerülni a KLIK-hez. Ha megnézi a három évvel ezelőtti átadás-átvétel és folyamatos működtetés akkori tapasztalatait, ami akkor történt több iskola esetében, most ez fog történni kevesebb iskola esetében. Akkor is folyamatos volt a közétkeztetés, mivel ez önkormányzati feladat, a törvényben az önkormányzatok kapták meg ezt a feladatot, ők kapják erre a támogatást, rajtuk keresztül juttatja el ezt a közszolgáltatást az állam a családokhoz, de a családok ezt már egyenként igénylik, nem csak a polgármester döntése alapján.

Tehát egy korábbi folytonos működtetési feladat fog itt is megvalósulni, és ugyanaz fog lezajlani most kevesebb iskola esetében, mint 2013-ban több iskola esetében.

Éppen ezért szerintem felesleges ezzel kapcsolatban bármifajta vészharangot kongatni, már csak azért is, mert ez valószínűleg még politikailag sem lesz önöknek kifizetődő, hiszen, ahogy mondtam, bő három évvel ezelőtt ezek az átállások, ezek a feladatok közötti cserék megtörténtek a kisiskoláknál. A közétkeztetést a törvény továbbra is ugyanolyan feladatnak tartja.

Hogy ki kapott béren kívüli juttatást és ki nem kapott béren kívüli juttatást, az nyilvánvalóan a korábbiakban is teljesen mozaikszerű képet mutatott. Volt, ahol voltak, volt, ahol nem voltak ilyen juttatások. Az 58 tankerületi központnál nyilván a tankerületi központ gazdálkodása fogja majd kihozni azt, hogy a jövő évben megnövelt forrásokból - hiszen a jövő évben több mint 104 milliárd forinttal több pénz áll az intézményfenntartás rendelkezésére, mint az idénre elfogadott tavalyi költségvetésben - ki tudják-e ezt gazdálkodni és milyen mértékben. Köszönöm. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! Gyüre Csaba, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Mit kíván tenni a Kormány a stratégiai megállapodást kötött vállalatok munkavállalóinak megvédése érdekében?”** címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Sziijártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úr képviselője Szabó László államtitkár úr, miniszterhelyettes válaszol. Gyüre Csaba képviselő urat illeti a szó.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarország Kormányára 2013. április 15-én stratégiai partneri megállapodást kötött a LEGO Manufacturing Kft.-vel. A dán játékgyártó cég 19. volt ebben a sorban. A kormány kommunikációja szerint ezeket a stratégiai megállapodásokat a magyar gazdaság versenyképességének javítása, a magyar beszállítók arányának javítása, a vállalat magyarországi hosszú távú jelenlétének biztosítása, új munkahelyek teremtése, a külföldi cégek nyeresége minél nagyobb arányú részének Magyarországon történő befektetése céljából kell, kellett megkötnie. Ezzel szemben az elmúlt négy évben súlyos kudarcok is jellemezték ezt a kormányzati szándékot, például a komáromi Nokia-gyár bezárása.

Most elterjedt a hír, hogy egy hónap időtartamra leáll a LEGO magyarországi gyára is. A dolgozók bérvisszavételéről, beosztási visszatorolásokról kaptak információt. A LEGO Manufacturing Kft. körülbelül 1500 embernek biztosít munkalehetőséget. Szabolcs-Szatmár-Bereg megye egész területéről, sőt még Hajdú-Bihartól is érkeznek ide dolgozók. Az a hír is elterjedt, hogy a Trenkwalder Kft. által kölcsönzött bér munkaező egy részének felmondanak, így igen nagy számú családot érintene egy esetleges létszámcsökkentés, főleg ha figyelembe vesszük, hogy Északkelet-Magyarország hazánk munkanélküliség által leginkább sújtott megyéje. A Trenkwalder által a LEGO-nál foglalkoztatott bér munkaező különösen bizonytalan helyzetben van. Sokan már évek óta ugyanazon a munkahelyen dolgoznak, végleges munkaszerződésük azonban nincs. Időközönként meghosszabbítják a munkaszerződésüket, esetleg új, határozott időre szóló munkaszerződést kötnek velük, ezáltal bizonytalan a helyzetük. Ők a LEGO állandó dolgozói számára biztosított többletjuttatásokat sem kapják meg. Ezek az emberek nem tudnak hitelt felvenni, nem tudnak hosszabb távra, de még középtávra sem tervezni. A kormány által megkötött stratégiai megállapodások semmilyen jogi kötelezettséget nem írnak elő.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérdezem, mit kíván tenni a kormány a stratégiai megállapodást kötő nagyvállalatoknál dolgozók munkahelyének megvédése érdekében. Várom megtisztelő érdemi választását. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Szabó László miniszterhelyettes, államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! A kormány hat éve folytatott gazdaságpolitikájának eredményessége szerintünk önmagáért beszél; érdemes a számokat megnézni. S ha már a számokról beszélünk, 2010 óta 680 ezer új munkahely jött létre, kétharmaduk a versenyszférában. Az ötödik legalacsonyabb munkanélküliséggel rendelkező ország lett Magyarország Európában és az Európai Unióban. Az észak-alföldi régió volt az egyik legnagyobb kedvezményezettje ennek a gazdaságpolitikának, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében 26 százalékkal nőtt a foglalkoztatottak száma az elmúlt hat évben.

A jelenlegi 72 stratégiai partner 165 ezer embert alkalmaz, és közel 14 ezerrel több ember dolgozik ezeknél a cégeknél a stratégiai megállapodások aláírása óta. Tehát egy nagyon jelentős, dinamikus fejlődés történt ezeknél a vállalatoknál. Ráadásul az összes stratégiai partnernek több mint 1300 új dolgozója kifejezetten kutatás-fejlesztési területen dolgozik, ami nyilván Magyarország versenyképességét is javítja. Eddig Magyarországon ezek a cégek több mint 10 ezer milliárd forintot fektettek be, és csak a stratégiai megállapodások megkötése óta 1600 milliárd forintnyi új beruházás jött létre az országban.

Azon szerintem nem is lehet vita, hogy ez egy nagyon sikeres program. Azt természetesen a valóság élet diktálja, hogy a cégeknek vannak hullámvölgyei és nagyon sikeres periódusai is.

(16.30)

Egyébként a LEGO éppen híres arról, hogy National Instrumentsszel együtt egy olyan innovációs digitálistechnológia-oktató programot vezetett be néhány évvel ezelőtt, ami már a következő két-három generáció digitális képességeit javítja. Tehát biztos vagyok benne, hogy ez egy ideiglenes megintás a LEGO sikereiben, és biztos vagyok benne, hogy a továbbiakban is nagyon sikeres fejlődést fog majd a cég bemutatni, ahogy eddig.

Egyébként a stratégiai megállapodások, ahogy ön is helyesen mondta, önkéntesek, csak szándéknyilatkozatok, és mi a vállalatok aktuális gazdasági ügyeibe természetesen nem szólhatunk bele, támogatjuk azokat. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszterhez: **„Mikor lélegezhetnek már fel a Budacash károsultjai?”** címmel. Képviselő asszony, öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Másfél év telt el a brókerbotrányok kirobbanása óta, és még mindig nem tudni, hogy a károsultak jelentős része mikor és milyen formában juthat jogos követeléseikhez. Úgy tűnik, hogy a kormány nem tudja megakadályozni, hogy kikerüljenek olyan vagyonelemek a Buda-Cash céghálózatából, amelyek alapját képezhetnék a befektetők irányába történő kárrendezésnek. Abból is látszik a zavar az elszámolás körül, hogy a tavalyi felszámolás óta a kormányzat házi felszámoló cégénél már a harmadik felügyelőbiztos tevékenykedik, de még mindig nem sikerült megoldani azt a problémát, hogy biztosítva legyen a vagyon, akár egy zárgondnok kirendelésével vagy a vagyonelemek közvetlen zár alá helyezése útján.

Ameddig ezeket a hiányosságokat nem rendezik, addig nincs biztonságban a vagyon, és egyre csökken az esélye annak, hogy kifizetésre kerüljenek a károsultak. A Buda-Cash Brókerház többségi tulajdonosa a Buda-Cash Vagyonkezelő Zrt., jelenleg 4B Zrt., az egyik kisebbségi tulajdonos pedig a BC 2000 Kft. Gyarmati János, aki büntetőeljárás alatt áll, a BC 2000 Kft.-ben még mindig tulajdonos.

A következőket kérdezem, államtitkár úr. Mire számíthatnak azok a befektetők, akik kárának kiegyenlítése csak a Buda-Cash Brókerház Zrt. vagy a kapcsolt vállalkozások vagyonelemeiből történhet meg? Mit tesz a kormány annak érdekében, hogy a Buda-Cash Brókerházzal azonos érdekeltségi körbe tartozó cégek hálózatában kézen-közön ne tűnjön el az a vagyontömeg, amely fedezetétül szolgálhat a felmerülő kárigényeknek? Lát-e lehetőséget, illetve milyen lépéseket tervez a kormány arra vonatkozóan, hogy felgyorsítsa azokat a folyamatokat, amelyek megakadályozhatnák a Buda-Cash-vagyon további elherdálását? Várom megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kérdésre Völner Pál államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Képviselő asszony kérdéseiben több témakört is érintett. Talán kezdjük azzal, hogy a Buda-Cash Brókerház károsultjai egyrészt, ha kártérítési igényeiket benyújtották, a Befektetővédelmi Alaptól 6 millió forint értékhatárig az ezek szerint rendeződik. A másik része, hogy maga a brókerház felszámolás alatt áll, illetve azok a vagyonelemek, amelyeket magával rántott, a felszámoló érdekkörébe tartoznak, a felszámolás szabályai szerint jár el, nyilván a felszabaduló vagyon, az értékesített vagyonelemek a kártérítés alapjául fognak szolgálni.

A harmadik elem pedig a bűncselekményben részt vevő személyek vagyonára vonatkozó kérdés volt. Ebben a tekintetben a brókerbotrányok áldozatainak kártérítését szolgáló vagyon biztonságba he-

lyezéséről szóló 2015. évi XXXI. törvényben a végrehajtásról szóló törvény módosításra került, itt beiktatásra került a 202/A. §, amely a bűncselekmények miatt indult büntetőeljárásban elrendelt zár alá vétel esetén zárgondnok feladatává tette, hogy a zár alá vett vagyon megőrzéséről a rendes gazdálkodás szabályai szerint gondoskodjon.

Ezen a területen a 2016. október 20. napján kihirdetett 2016. évi CIII. törvény, amely a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvényt kiegészítette, a bűnügyi vagyon kezelésének szabályait meghatározó 160/A. §-sal, tehát ezek a vonatkozó szabályok, amelyek ezt a kérdéskört kezelik a büntetőeljárás keretében. Hangsúlyozom, itt azokról a magánszemélyekről van szó, akik a bűncselekményt elkövették és az ő vagyonai körükről.

Remélhetőleg a hatóságok kezdeményezésére a bíróság megfelelően engedélyezi ezeknek a vagyonelemeknek a bevonását. Az értékesítés során pedig, hogy hová kerülnek a vagyonelemek és milyen értékben, a vonatkozó szabályok szerint történik. Anélkül nincs befolyó kárfedezet, ha ezek a vagyonelemek nem kerülnek értékesítésre. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Riz Gábor, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: „**Felvállalják-e?**” címmel. Riz Gábor képviselő urat illeti a szó.

RIZ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Miközben a Jobbik minden idegszálával tagadja, hogy bármi köze lenne félkatonai alakulatokhoz, ezt tételesen cáfolni tudom. Létezik jelenleg egy egyenruhás, bakancsos csoport, amelyik állítólag, erre internetes felületük a bizonyosság, a magyar nemzeti értékrend és élettér megvédésére szövetkezik. Tagjai elsősorban olyan helyeken, településeken tűnnek föl, ahol, mily csodálatos, a cigányság magas lélekszámban él, arányuk meghatározó a településen.

Megjelenésük, ahogy korábban a Magyar Gárda megjelenése a településeken, itt is félelmet, aggodalmat kelt. Az internetes forrásokra támaszkodva jól látható, hogy a Magyar Önvédelmi Mozgalom igyekszik minél több helyi csoportot alakítani határon belül és a határon túl. Ideológiájuk elsősorban a megtéveszthető, jó szándékú vagy a szélsőségre hajlamos emberekben talál elfogadásra. Környezetemben, a választókerületemben is felbukkant ez a csoport, és tipográfiai igényes plakáttal *(Felmutatja.)* jelent meg, amiben éppen ők az ördögi célok ellen-szere.

Erre hirdetnek toborzó nagygyűlést. Egyedül a polgármester asszony leleményességén múlt, hogy meghíúsította második körben. Első körben ki is állították a számlát a szervezet rendezvényére, és mily érdekes, a számla költségviselője a Jobbik Magyarországért Mozgalom volt.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mindannyiunkban fölmerül a kérdés, hogy vajon akkor vállalja vagy nem vállalja a Jobbik a gyökereit. Vállalja azokat a félkatonai szervezeteket, amelyek között az ő korábbi vagy jelenlegi tagjai is ott masíroznak? Van-e kapcsolat a Jobbik és az egyenruhás, lögyakorlatokat tartó, félkatonai szervezetek között, illetve jelent-e bármely település polgárára közvetlen biztonsági veszélyt az ő megjelenésük, masírozásuk?

Köszönöm szépen, várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A rendőrség, a titkosszolgálatok és a TEK fellépésének köszönhetően az elmúlt napokban több rajtaütés történt a félkatonai szervezetek felderítése és felszámolása érdekében. A TEK Bőny, Budakalász, Budapest, Jászberény, Mosonmagyaróvár, Rád, Sajókeresztúr és Vác területén hajtott végre elfogásokat. A rajtaütésekben összesen 12 embert állítottak elő, és a házkutatások során találtak fegyvereket is.

A gyanúsítottak mindegyike összefüggésbe hozható a Magyar Nemzeti Arcvonal valamely ágával. Több lőfegyvert lefoglaltak, és öt embert előállítottak a Nemzeti Nyomozó Iroda és a TEK közös akciójával, Budapesten, Ipolytölgyesen, Jászárokszálláson és Putnokon hajtottak végre összehangolt akciókat. Az akciók utáni házkutatásoknál több lőfegyvert, adathordozókat, feljegyzéseket, propagandaanyagokat foglalt le a Nyomozó Iroda. Ezek a félkatonai szervezetek a lakosság megfélemlítésével, a rendfenntartás ígéretével próbálnak támogatókat szerezni, politikailag is meghatározó szereplővé válni. Alkalmi jelleggel, önköltségi alapon éleslövészeteket szerveznek, taggyűléseket tartanak.

Az Alaptörvény 46. cikke alapján és a rendőrségi törvény vonatkozó rendelkezése szerint a közrend és közbiztonság fenntartása kizárólag a rendőrség feladata Magyarországon. A kormány elkötelezett emellett, hogy ennek az alaptörvényi tételnek érvényt szerezzen, és azt tudom ígérni, tisztelt képviselő úr, hogy érvényt is fog szerezni a jövőt illetően is. Szeretném megnyugtatni képviselő urat, hogy a Belügyminisztérium és a titkosszolgálatok fellépnek és megvédik a magyar emberek biztonságát, legyen szó akár a Magyar Gárdáról, a Magyar Nemzeti Arcvonalról, a Szebb Jövőért Egyesületről vagy bármilyen más olyan szervezetről, akár az ön által említett szervezetről is, amelyek hasonló célok érdekében fejtik ki működésüket.

A belügyminiszter úr előreláthatólag a héten fogja tájékoztatni az Országgyűlés illetékes szakbizottságait a szélsőjobboldali politikai, illetőleg félkatonai szervezetekkel kapcsolatos további tényekről,

információkról. Köszönöm képviselő úrnak, hogy erre fölhívta a figyelmet, és szeretném biztosítani arról, hogy a rendőrség, a Belügyminisztérium, a TEK, a szolgálatok mindent megtesznek a magyar emberek, Magyarország biztonsága érdekében. Köszönöm szépen. *(Dr. Staudt Gábor közbeszól.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Tisztelt Országgyűlés! Szelényi Zsuzsanna független képviselő...

(16.40)

Képviselő úr, megvan minden lehetősége arra, hogy kérdéssel forduljon a belügyminiszter úrhoz. Köszönöm szépen. Megköszönöm együttműködését, folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Szelényi Zsuzsanna, független képviselő, kérdést kívánt feltenni a miniszterelnöknek: **„Miért nem lép fel a magyar kormány egyértelműen és határozottan a magyarországi orosz befolyásszerzés ellen?”** címmel. A kérdésre miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Pintér Sándor belügyminiszter úr képviseletében Kontrát Károly államtitkár úr válaszol. Képviselő asszony, ön é a szó.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Egyfajta természetes folytatása az én kérdésem annak, amit az előbb hallottunk, és remélem, hogy megnyugtató választ fogok kapni. Már jó ideje foglalkozom azzal a kérdéssel, hogy a magyarországi orosz befolyást tanulmányozom.

Mindannyian tudjuk, hogy szerte a világon az elmúlt években megerősödött a Putyin-rezsim jelenléte, és kifejezetten a mi régióinkban, Kelet-Európában ez különösen fontos. Szinte minden környékbeli országban nagyon egyértelmű lépések történnének annak érdekében, hogy visszaszorítsák a különböző módszereit az orosz befolyásnak, de Magyarországról lényegében soha semmi ezzel kapcsolatos hír nem jelenik meg, és ezt rendkívül aggasztónak találom.

Többek között tudjuk az elmúlt hetek történéseiből, hogy orosz diplomaták szélsőjobboldali szervezetekkel együtt gyakorlatoztak az előbb emlegetett Magyar Nemzeti Arcvonal keretei között. Tudjuk azt, hogy például a hidfo.net nevű internetes portál pár évvel ezelőtt a nevét is megváltoztatta; egyértelműen Oroszországból irányítják ezt az internetes hírportált, ami hihetetlen mennyiségű hamis hírt közvetít. Hasonló esetek bőven vannak más kelet-európai országokban. Például tudjuk, hogy ahol közös kiképzés zajlik orosz, úgynevezett diplomatákkal, onnan például Szlovákiából zsoldosok mentek harcolni ukrainai területekre.

Az internetes behatolás pedig már egyszerűen közhelyszerű a világban. Tudjuk azt is, hogy Magyarországon több mint száz dezinformációs ilyen portál működik, és azok nemcsak hogy téves híreket ömlesztnek, hanem hihetetlen aktivitást fejtenek ki. Átlagosan napi 72 hírt közöl például a Leleplező című portál. Szijjártó Péter nemrégén, a múlt héten azt mondta nekem, hogy nyugodjak meg, a magyar kormány kontrollban van. Én azonban semmi módon nem vagyok megnyugodva, bizonyítékokat szeretnénk látni, konkrét lépéseket akarunk tudni, különben kénytelenek vagyunk azt hinni, hogy a magyar kormány Putyin zsebében és kezében van. Köszönöm, és várom válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Szeretném biztosítani önt, hogy a magyar kormány határozottan megakadályoz minden, Magyarország ellen irányuló külföldi befolyástervezést. Ez jöhet keletről, nyugatról, északról vagy délről, mi, a magyar hatóságok, a magyar kormány fellép ez ellen.

A titkosszolgálatok a rendelkezésükre álló valamennyi eszközzel megtesznek mindent, hogy az idegen hatalmi érdekek ne befolyásolhassák a magyar kormányzati döntéseket, érkezzen bármilyen országból vagy szervezettől is az erre irányuló törekvés. A nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló törvény alapján a nemzetbiztonsági szolgálatok felderítik és elhárítják a Magyarország függetlenségét, politikai, gazdasági vagy más fontos érdekét sértő vagy veszélyeztető külföldi titkosszolgálati törekvéseket és tevékenységet.

Nem egyedül harcolunk, hanem szövetségeseinkkel közösen, az ő eredményeikben is megmutatkozik a magyarországi titkosszolgálatok sikeres tevékenysége. Az Alkotmányvédelmi Hivatal feladatait a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény határozza meg. A hivatal minden esetben maradéktalanul eleget tesz a jogszabályban rögzített kötelezettségének, azonban a tevékenysége nem a nyilvánosság előtt zajlik.

A törvény lehetővé teszi az Országgyűlés számára, hogy a Nemzetbiztonsági bizottságon keresztül gyakorolja a nemzetbiztonsági szolgálatok parlamenti ellenőrzését, ennek keretében tájékoztatást kérhet az ország nemzetbiztonsági helyzetéről, a nemzetbiztonsági szolgálatok működéséről és tevékenységéről. A bizottság élt is ezzel a jogával, több alkalommal is zárt ülésen tárgyalta az ön által feltett kérdésben szereplő ügyet, a feltett képviselői kérdésekre a válaszokat a szolgálatok a bizottsági üléseken megadták. Azt szeretném hangsúlyozni, hogy a bizottságnak, a

bizottság tagjainak továbbra is van lehetősége a tájékozódásra ebben a kérdésben.

A belügyminiszter irányítása alá tartozó nemzetbiztonsági szolgálatok az Alkotmányvédelmi Hivatal és a Nemzetbiztonsági bizottság munkáját maradéktalanul támogatják a jövőben is. Megnyugtatom képviselő asszonyt, hogy amennyiben ellenséges külföldi titkosszolgálati tevékenység van hazánkban, az ellen kellő gyorsasággal és hatékonysággal fognak fellépni a hatóságok.

És ami a Jobbikra vonatkozó kérdést illeti (*Dr. Staudt Gábor: Olyan nem volt!*), illetőleg az előbbi hozzászólást is, bízunk abban, hogy a Jobbik nyilatkozik a tekintetben, hogy ezek a feltételezések, amik elhangzottak, fennállnak-e vagy sem. Köszönöm szépen. (*Gyöngyösi Márton: Hangokat hall! Ismerek orvost, aki erre specializálódott. - Taps a kormányártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Tarthatatlan a közműszolgáltatás területén dolgozók helyzete és az évek óta elmaradt bérfejlesztés?”** címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter úr válasza helyett Tasó László államtitkár úr válaszol. Képviselő úr, ön a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár úr, az idézőjelbe tett rezsicsökkentés keretei között vannak áldozatok, tudja, azok, akiket becsaptak, amikor emelték a szolgáltatási díjakat 2011-12-ben, majd utána adták az apró nyálókákat. Tudja ön is! Meg hát ezen túl persze azok a közszolgálatban dolgozók, akiknek a bére az elmúlt években nem emelkedett a közüzemi szolgáltatások szintjén.

Azt kell hogy mondjam, hogy - példát mondok: a gázüzemág - a gázhálózati szektorban, ön is tudja nagyon jól, hogy mondjuk, az elmúlt két-három évben az importárak hogyan nőttek, a gázárak hogyan alakultak. Azt is tudja, hogy a 2010-es kormányváltáskori gázár alacsonyabb volt, mint most, 2016-ban az 1200 köbméter feletti fogyasztáshoz kapcsolódó gázár mértéke. Na, ez az önök rezsicsökkentése! De nem csak gáz, ez ugyanúgy a vízügy tekintetében, a víziközmű-szolgáltatás vonatkozásában vagy éppen a szemétszállítás vonatkozásában is igaz. Ha már a vízügyet, víziközmű-szolgáltatást szóba hoztam, akkor azt kell mondjam, hogy - nyilván tudja ön is - a minimálbér, garantált bérminimum emelése vonatkozásában óriási terhek születnek ezen vállalkozások keretei között.

A víziközmű-szolgáltatásnál, főleg az önkormányzati fenntartásúaknál, főleg a kistelepülések sokaságát magában hordozó önkormányzati fenntartású víziközmű-szolgáltatóknál, ahol a közműadó fajlagos költsége sokszorosa annak, mint ami egy

nagyobb városban. Ezeket mind-mind ellehetetlenítik, és nem tesznek semmit annak érdekében, hogy működőképesek legyenek.

Mikor akarnak már ezen keretek között is normális életkörülményeket biztosítani? És mikor akarják előidézni azt a helyzetet, hogy az itt dolgozó emberek megragadjanak, megmaradjanak, és ne távozzanak el a szakmától, akár az országtól? Szóval, egy kicsit többet kellene tenni e tekintetben ezeken a felületeken, államtitkár úr! Erre kérek választ öntől. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Tasó László államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Nem tudok maradéktalanul válaszolni a kérdéseire, de engedje meg, hogy azért néhány dologra mégiscsak reflektáljak. Többek között arra is, hogy a hazai víziközmű-ágazatban mintegy 40 társaság működik, amely közül öt társaság tartozik többségi vagy kizárólagos állami tulajdonba, ezáltal a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodási és Befektetési Központ kezelésébe. A regionális, többségi állami tulajdonú társaságoknál az éves létszámhoz kötötten bértömeg-gazdálkodást folytatnak, de ezt tudja ön is. Az évenként aktuális bértömeg- és létszámadatokat az éves üzleti tervben fogadják el, de ezt is tudja képviselőtársam.

Az idén a Duna Menti Regionális Vízmű Zrt.-nél 5 százalékos bérkorrekciót alkalmaztak az átszervezésben érintett munkavállalóknál, akiknek az alapbére a 180 ezer forintot nem érte el. A bérkorrekció célja az volt, hogy az átszervezés során a jövedelemkiesést szenvedett munkavállalók jövedelmét valamilyen módon kiegészítse.

Az állami tulajdonban lévő gázipari cégeknél a tulajdonosváltást követően megindult a béremelési tendencia. A Főgáz Zrt.-nél és a Főgáz Földgázelosztási Kft.-nél 2010 óta évente átlagosan 2,4 százalékkal emelkedtek a bérek és 17 százalékkal a cafetériajuttatások.

A kormány kiemelten kezeli a víziközmű-ágazat reorganizációja mellett a közműszolgáltatók munkavállalóinak bérfelállítását is. 2010-17. évben pedig, mint ahogy mondta és említette, a béremelési csomag elég komoly mértékben segíteni fogja a munkavállalók érdekeit. 15 százalékos minimálbér-emelés, 25 százalékos garantáltbérminimum-emelés történik meg.

(16.50)

5 százalékos munkaadójárulék-csökkentést is tervezünk. Ezek mellett folyamatosan egyeztetünk a munkavállalókkal és azok érdekképviselőivel. Azt gondolom, hogy ennél többet hirtelen nem tudunk

megtenni. Szerintem ez a válasz méltányolható. Köszönöm szépen, elnök úr, a figyelmét és a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Az utolsó képviselői kérdés következik napirendünk keretében. Tisztelt Országgyűlés! Farkas Gergely, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Csak a fénymásolás? - Miért nem foglalkozik a Kormány a szakmai gyakorlatok kapcsán tapasztalt problémákkal?”** címmel. Farkas Gergely képviselő urat illeti a szó.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A Jobbik már korábban is számos alkalommal felhívta a figyelmet a szakmai gyakorlatok körüli súlyos problémákra és visszasságokra. A legutóbbi ilyen kérdésem esetén válaszában ön, tisztelt államtitkár úr, kizárólag a duális képzés rendszerét említette, mint amely terület jól működik. Ezt nem is vitatjuk. Az azonban tény, hogy ez a képzési forma csak a hallgatók néhány százalékát, azaz néhány ezer hallgatót érint.

Önök ezzel a válasszal azt bizonyították, hogy a hallgatók körülbelül 95 százalékaival, több százezer diákkal nem is foglalkoznak. Ezért vagyok kénytelen ismét ezt a kérdést feszegetni. Mind a mai napig rengeteg panasz jut el hozzánk a szakképzésben és a felsőoktatásban részt vevők részéről a szakmai gyakorlatok kapcsán.

Lényegi és korszerű ismeretek helyett sokszor csak fénymásolásra, kávéfőzésre és hasonló tevékenységekre használják a hallgatókat az őket foglalkoztató cégek. Felmerülő problémáként jelentkeznek a túlzott adminisztrációs terhek, a diákok jogsérvető módon történő kizsákmányolása, valamint a foglalkoztatók kedvezményekkel történő ösztönzésének a hiánya.

A kormány valójában nem foglalkozik ezekkel a problémákkal. *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Szégyen!)* Pedig égetően szükség lenne ezek megoldására, és számos lehetőség is lenne a szakmai gyakorlatok terén való fejlesztés kapcsán, amelyeket a Jobbik több alkalommal is megfogalmazott, legutóbb az ifjúsági tagozatunk ilyen irányú országos kampányában.

Szükség volna az online szakmai gyakorlati információs rendszer létrehozására, a minőségi szakmai gyakorlatot adó gyakorlati helyek elismerésére, valamint a vállalati partnerekkel való stratégiai megállapodások szorgalmazására. A Jobbik csökkentené a felesleges papírozást, adó- és járulékkedvezményt biztosítana a munkaadóknak a gyakornokok után, továbbá a hallgatók védelmében kizárnánk azokat a gyakorlati helyeket, ahol méltatlanul bánnak a diákokkal.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mindezek alapján kérem, hogy miért nem tesz végre rendet a kormány a szakmai gyakorlatok terén. Miért nem foglalkoznak a szakmai gyakorlatok kapcsán tapasztalt problé-

mákkal? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. A frakciója kevésbé komoly reakciója után hadd válaszoljak komolyan az ön feltett kérdésére. 2015. november 27-én lépett hatályba az a jogszabálymódosítás, amit pont ezeknek a problémáknak a kiküszöbölésére hoztunk, tisztelt képviselő úr, amelyet ön is említett.

Az kormányrendelet a szakmai gyakorlatra vonatkozó rendelkezéseket pontosította tovább. Az Oktatási Hivatal az, amely nyilvántartást vezet azokról a megállapodásokról, amelyeket a felsőoktatási intézmények, az egyetemek egy évnél hosszabb időtartamra kötnek akár saját intézményükkel, akár piaci szereplővel, bárki mással, belső gyakorlóléhhellyel, szakmai gyakorlóléhhellyel, közreműködővel, bárki mással.

Eléggé széles körű jogosítványai vannak az Oktatási Hivatalnak, hogy nyilván együttműködve másokkal, akikre majd kitérek, helyszíni ellenőrzéseket is folytasson. Ezen a helyszíni ellenőrzésen azt kell vizsgálni, hogy a leadott adatok, tehát a munka érdemi terjedelme például valós-e, tehát az adatok valódiságát, a teljességét, a megfelelőségét és jogszerűségét egyaránt vizsgálja. Ahogy mondtam, nem egyedül teszi ezt az Oktatási Hivatal, hiszen a kamarákkal, a Magyar Rektori Konferencia szakértőivel együttműködve végzi ezeket a felméréseket, ezeket az ellenőrzéseket.

Ha tehát önöknek vagy bármilyen más szervezeteknek arról van ismerete, tudomása, hogy ha valahova ellenőrizni mennének, akkor nem a szerződésben vagy nem a leadott megállapodásban rögzítettek szerinti szakmai gyakorlati helyről vagy munkavégzésről van szó, akkor pontosan ezeknek az ellenőrzéseknek a munkáját tudják önök azzal segíteni, hogy azokat az adatokat, információkat, értékelhető tényeket, amelyek segítenek a gyakorlatok komolyságának megőrzésében, a tavalyi év második felében érvénybe lépett jogszabály-szigorítás mellett érvényre tudják juttatni.

Tehát nagyon nagy szeretettel várjuk önöket, hogy vegyenek részt ebben a munkában a saját információikkal, hiszen itt folyamatosan a felsőoktatási intézményeket, a fenntartókat tájékoztatni kell arról, hogy mik voltak az ellenőrzések eredményei. Az is fontos változás volt, ön is tudja, hogy a hallgatói munkaszerződés munkajogi védelmet is biztosít a hallgatóknak úgy, hogy mindemellett járulékfizetési kötelezettséget nem eredményez az őket foglalkoztatók számára. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Viszont a legalább hathetes egybefüggő szakmai gyakorlat esetén már díjazás megille-

ti a hallgatókat egy minimális hallgatói juttatást legalább elérő összeg esetében. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A kérdések tárgyalásának végére értünk. 16 óra 55 perc van.

Tisztelt Országgyűlés! Most előterjesztések tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása következik.

Az MSZP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **az alapvető élelmiszerek árának csökkentése érdekében az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosításáról** szóló T/12574. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Gazdasági bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót az előterjesztőnek, ötperces időkeretben. Felszólalásra következik Gógös Zoltán képviselő úr.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Jó pár éve próbálkozunk ezzel az áfacskökkentő csomaggal, hogy kerüljön a parlament elé a maga teljességében és komplex módjában. Az pozitív, hogy ennek a csomagnak részelemeit minden évben a kormány próbálja bevezetni, de szerintem ilyen szempontból nem jó ez a módszer, mert teljesen világos, hogy ha nem egy levegővel csináljuk ezt meg vagy csináltuk meg, annak az a következménye, hogy az ebben a csalásrendszerben érdekelt, nyugodtan mondhatom, hogy maffia, mindig talál magának olyan árufajtát, ahova érdemes áthelyezni a tevékenységet. Ez világosan látszott, hogy amikor teljes körben ment, majdnem mindennek 27 százalékos áfája volt, kivétel a tejtermékek és a kenyér, ami 18 százalékos kulcsban volt, akkor azért szinte nem volt olyan terület, ahol ne lett volna nagy volumenű áfacskálás. Amikor elkezdte a kormány, akkor is jeleztük, hogy helyes lenne ezeket csökkenteni. Ebben ugyan voltak szimbolikus lépések, valljuk be, mert a fél kecske és a fél juh áfacskökkentése nyilván nem gazdasági kérdés volt, hanem inkább PR-ügy, de ne legyünk igazságtalanok.

Az első komoly lépés volt szerintem már az élősertés is, hiszen azon a területen is komoly csalásokkal találkoztunk itt. Talán meg is növekedett a sertésállomány. A minisztérium úgy is kommentálta, hogy milyen zseniálisan működik a sertésprogram, pedig ennek semmi más oka nem volt, mint az, hogy aki addig feketén adta el a disznót, annak már nem érte meg. Ennyire egyszerű volt a képlet.

Aztán be is állt ez az állomány nagyjából a saját helyére, de valljuk be, hogy ez már magának a szakmának pozitív esemény volt. Egy kicsit árnyalta a képet, hogy viszont az inputanyagok áfája továbbra is 27 volt, tehát egy bizonyos termelői körrel sikerült nekünk nagyjából fél évvel megfizettetni az áfadolgot, de hozzáteszem, ennek egyértelműen látszott a pozitív hatása.

Következett utána a sertéshús áfája. Itt azért muszáj megállnom egy percre, mert rengeteg olyan híradást látunk nagyon hozzáértő tollnokoktól meg bloggerekétől, hogy lenyelte a kereskedelem az áfacsökkentést, mert azt mondják, hogy megint ugyanannyiba kerül a karaj, mint ezelőtt egy évvel. Csak egy dolgot nem vesznek figyelembe, és nem ártana, ha belenéznenek a statisztikai adatokba, hogy amikor az áfacsökkentés történt, akkor 280 forint volt az élő súlya a sertésnek. Magyarul, nagyon-nagyon nyomott, olyan ára volt, ami nem is szabadott hogy legyen, de nyilván az akkor kialakult húsarokról jött lefelé a 19 százalékos áfamérték.

És közben úgymond félig-meddig rendeződött a piac. Közben volt egy nagyon nagy megszaladás 450-re, de most is olyan 380-390 forint körül van az átvételi ára, de ebből az következik, hogy nyilván magasabb kell hogy legyen a végtermék ára, és ez nem az áfacsökkentés lenyúlása miatt van, hanem egyszerűen annyival a termelői árak följebb mentek. Ezért nagyon nagy hiba lenne, ha most valaki azt mondaná, hogy ne is csökkenjen tovább az áfa, mert nincs értelme. Igenis van értelme.

Csak jelzem, hogy a baromfinál hasonló problémával fogunk találkozni. Ha most január 1-jétől csökken az ár, ott is van egy nyomott ár, a madárinfluenza miatt elég nagyok a készletek, tehát nyilván egy olcsóbb árról jön le majd az áfa, de azt akkor is meg kell csinálni, hiszen a kiskeresetűeken ez nagyon-nagyon sokat segít.

(17.00)

Na, ezt a csomagot egészítettük ki, mi már a kezdet kezdetén egy komplex csomagban gondolkodtunk. Ami még a legfontosabb eleme, nyilván a zöldség-gyümölcs, a tejből az UHT, mert ott valaki - nem tudom, ki - állítólag elhitette a miniszterelnökkel, hogy az egy káros anyag (*Derűtség a Jobbik és az MSZP soraiban.*); szó nincs erről, az éppen olyan tej, mint a többi, csak azért, hogy tovább elálljon, azért másfajta technológiával készül, de abban ugyanúgy tej van, tehát nem is értettük, amikor azt mondták, ráadásul a nepperek meg azt használják, mert abból fogy a legtöbb.

Tehát én azt gondolom, hogy nagyon komolyan kellene venni azt az ügyet, hogy legalább a tejnél legyen már megcsinálva ez a történet, és azért javasoljuk mi, hogy legyen tárgysorozatba véve a javaslatunk, mert akkor legalább elmagyarázhatjuk szakmailag azoknak, akik félrevezetik még akár a miniszterelnököt is, hogy orbitális baromság, amit mondanak, tehát ilyen nincsen. Na most, a másik, ami még fontos lenne, a zöldség-gyümölcs. A zöldség-gyümölcs, az egészségügyi ügy, a halak, az édesvízi halak meg egy szimbolikus ügy, tehát az nem pénz kérdése.

Mindig előkerül a „fedezet” szó is, hogy honnan. Ha azt hozta volna be a kormány, hogy például továbbviszi az áfacsökkentést akár a termőföld-

értékesítés bevétele kárára - amit persze mi továbbra is elítélünk, és nagyon súlyos hibának tartunk -, akkor azt biztos, hogy nem vinnénk Alkotmánybíróságra, de egyébként a másik ügyet vittük, tehát majd kiderül, hogy kinek ad igazat ebben az Alkotmánybíróság.

Összefoglalva: teljesen kellene megcsinálni ezt a dolgot. Kibírná az ország, nagyon jót tennék a kis keresetű emberekkel, ráadásul megszűnne az az óriási csalásvolumen, ami még mindig jellemzi ezt a piacot. Fontolják meg, vegyük tárgysorozatba, beszéljünk róla, és ha előbb nem, februárban szavazunk róla! Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Közbeszólás az MSZP soraiban: Úgy van! - Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-két perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kétperces időkeretben ismertetheti álláspontját. Kérdezem, kíván-e valaki felszólalni. Igen, megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Jobbik tárgyalásra minimum méltónak találja azt a javaslatot, amely előttünk fekszik, nem véletlen, hogy hasonló tárgykörben mi magunk is számos alkalommal nyújtottunk be javaslatot. Kíváncsi lennék a kormányzat részéről arra az indoklásra, amely azt illeti, hogy az alapvető élelmiszerek tekintetében miért nem hajtanak végre komolyabb áfacsökkentést, hiszen eddig csak a fogyasztói kosár, egy átlagos fogyasztói kosár 6-7 százalékát érintő módon tettek gesztusértékű, kozmetikai jellegű engedményeket. Ugyanakkor azt látjuk, hogy miközben saját magukat nyugdíjmeléssel vagy a nyugdíjak vásárlóértékének nem csökkentésével méltatják, a helyzet az lenne, hogy ezen áfacsökkentési koncepció vagy egy még szélesebb körű keresztülvitelével pont a nyugdíjasok számára, pont a legnehezebben élők számára tudnának mérhető könnyebbséget biztosítani - a kérdés, hogy akarják-e ezt.

(*Hiszékeny Dezsőt a jegyzői székben
Hegedűs Lorántné váltja fel.*)

Látható, az államtitkáraik megszólalásából kikövetkeztethető, hogy az úgynevezett költségvetési egyensúllyal kapcsolatos törekvéseik fontosabbak egyelőre az önk számára, mint az a társadalmi igazságosság, amely abszolút mértékben indokolná az áfacsökkentés kiterjesztését, és hozzáteszem: nemcsak az alapvető élelmiszerekre, de a gyermeknevelési cikkekre is. A helyzet az, hogy a költségvetési mozgástér mindehhez meglenne. Az utóbbi hónapokban több száz milliárd forintot osztogattak el fennmaradó összegekből vagy pedig váratlanul megmaradt

összegekből. Nyilvánvaló módon önmagában az áfacsalások visszaszorításával, a szürke- és fekete-gazdaság tisztításával, fehérítésével befektetésként is felfogható egy széles körű áfacsökkenés, amely kifehérítő, gazdaságot fehérítő folyamatok által már néhány éves távlatban is megtérülhet. De ami még fontosabb: levegőt, mérhetően könnyebb életlehetőséget biztosítana nagyon széles társadalmi csoportok számára.

Éppen ezért nem kérjük, hanem felszólítjuk a kormányt arra, hogy legalább tárgyalás szintjén vegyen részt ebben a vitában, fejtse ki az álláspontját. Komoly ellenérvekre nem számítunk, ugyanis a magyar emberek biztonságérzetének szavatolásával szemben nem lehet komoly érveket felhozni.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik sorában. - Schmuck Erzsébet tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, frakcióvezetőnek. Parancsoljon, frakcióvezető asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Az LMP is régóta mondja, hogy mind a keveset keresők szempontjából, mind a gazdaság fehérítése szempontjából fontos, hogy azokat az alapvető szükségleti cikkeket, amelyek nélkül nem tudunk élni, ne terhelje magas adó. Az alapvető élelmiszerek a legtöbb európai országban kedvezményes körbe tartoznak. Magyarországon mi is régóta követeljük az alacsonyabb áfaszintet. A kormány ugyan tett néhány bátortalan lépést ebbe az irányba, de ez korántsem elég. Éppen ezért az LMP is minden költségvetésnél benyújtja az alapvető élelmiszerek áfacsökkenését célzó módosítóját, ez nem véletlen. A magyar társadalom a kormány minden sikerpropagandája ellenére durván szakad szét, egyre nagyobb az a réteg, amelynek már a napi megélhetés is gondot okoz.

Az áfacsökkenés elvi alapja hasonló, mint a minimálbér adómentességéé. Az állam részéről nem méltányos olyan jövedelemből elvenni, ami a létfenntartáshoz kell, ráadásul esetenként rekordmagas adót az emberekre ráterhelni. Az alapvető élelmiszerek széles körénél kell tehát csökkenteni az áfát, hogy egyáltalán érezhető legyen, valódi hatása legyen.

Csökkenteni kellene szerintünk mindenekelőtt a friss zöldségek, a gyümölcsök, a kenyér, a pékáru, a friss és az UHT-tej, a rizs, a liszt, a nyers húsfélék, az étolaj, az édesvízi halak áfáját is.

Ez az egészséges táplálkozáson felül a hazai termékek fogyasztását is ösztönözné, a hazai kistermelőket is segítené, miközben fehérítené a piacot. Ami pedig általában az áfacsökkenéseket illeti, szerintünk az alapvető élelmiszereken túl szükség lenne még a tömegközlekedés és az épületfelújítások áfájának csökkentésére is *(Dr. Nagy István közbeszól.)*, de ez már a részletes vita tárgya lehet.

Az LMP mindenképpen támogatja a tárgysorozatra vételt. *(Dr. Nagy István: Örülünk neki!)* Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megadom a szót Harangozó Gábor István képviselő úrnak, MSZP. Parancsoljon!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Ha jól számolom, akkor kilencedszerre nyújtottuk be ezt a javaslatot a Ház elé, és szeretnék mindenkit emlékeztetni arra, hogy a korábbi időszakban, amikor az alapvető élelmiszerek áfájának a csökkentését a bizottsági üléseken, leginkább a Mezőgazdasági bizottság ülésén tárgyaltuk, rendszeresen az agrártárca is támogatón nyilatkozott, sőt volt olyan, hogy az agrárminiszter azt mondta, hogy a minisztérium a legnagyobb élharcosa annak, hogy az alapvető élelmiszerek áfáját egységesen, nagyarányúan csökkentjük, úgy, ahogy azt a mi javaslatunk is tartalmazza. Valahogy mégsem sikerült ezt keresztülvinni a kormányon.

Akkor az volt az érvelés, hogy tartanak tőle, hogy túl sokba kerül, és hogy igen nagy lesz a költsége, és csak lassan jön be a fehérítő hatás, és a költségvetés ezt nem annyira bírja el, és hogy éppen ezért nem egyszerre lett bevezetve, hanem akkor így termékkörönként. Azonban pontosan amiről Gógös képviselőtársam is beszélt, a sertésáfaból szerzett tapasztalatok azt mutatják, hogy jók voltak a mi számításaink és elképzeléseink, miszerint ezek a költségek nagyon gyorsan megtérülnek, nagyon gyorsan visszajönnek, és az államnak nem jelentenek jelentős kiadást. Így az az érv, miszerint a költségvetés ezt nem bírná el, nem áll meg, ezért továbbra is azt szeretnénk kérni, hogy ne csak az agrártárca, hanem a többi fideszes képviselő is álljon a javaslat mellé, mert nincsen elfogadható érv arra, hogy az alapvető élelmiszerek áfáját egyben, úgy, ahogy azt javasoltuk, ne csökkentjük le.

Azt pedig, képviselőtársak, szeretném, hogy ha nincsen rá érv, akkor valaki magyarázatot adna rá, hogy az áfacsalás lehetőségének a megteremtésén vagy fenntartásán kívül vajon milyen más érv lehet az, ami miatt a Fidesz továbbra is életben tartja ezt a magas élelmiszeráfat. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. *(Gógös Zoltán: Én!)* Jelentkezőt nem látok. Megadom a szót Gógös Zoltán képviselő úrnak mint előterjesztőnek. Parancsoljon, képviselő úr!

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Köszönöm ellenzéki képviselőtársaimnak a támogatást. Sajnálom, hogy kormánypárti képviselők nem mondták el a véleményüket, a holnapi szavazásig még nyilván gondolkodhatnak, mindenesetre én még

egyszer benyújtottam már (*Közbeszólások és derűtség az MSZP soraiban.*), újra, tehát meglesz a tizedik, úgyhogy folytatódik ez a történet. Egyébként most megfordult az agyamban az is, hogy benyújtom a Fidesznek a 2008-as javaslatát (*Derűtség az MSZP soraiban.*), amit Font Sándor képviselőtársam jegyzett, aszerint a homártól a kaviárig mindennek 5 százalék lenne az élelmiszeráfája. Kíváncsi lennék arra, hogy akkor azt leszavazzák, nem szavazzák le. Csak az a baj, hogy egyszerűen szakmailag akkora marhaság, hogy nem lett volna szívem aláírni, megmondom őszintén, és valakinek meg alá kell írni (*Derűtség az MSZP soraiban.*), úgyhogy nem tudok mit csinálni, tehát nem hozom ilyen helyzetbe a képviselőtársaimat sem, hogy egy ekkora marhaságot aláírjanak, mint amit akkor benyújtottak. Mindenestre látszott azért, hogy ellenzékbeli egy kicsit más volt a szándék.

Annyit szeretnék még mondani - ez nem hangzott el -, hogy azért sem gondolom én, hogy ez olyan nagy lyukat ütne a költségvetésen, mert azért egyet látni kell: aki áfát csal, az bért is kénytelen csalni, tehát olyan nincsen, hogy valaki csak az áfát csalja el, mert onnantól kezdve nem hivatalos bevételből hivatalos bért nem tud fizetni senki.

(17.10)

Tehát a nagy kiesés nemcsak az áfacsalásból adódik, hanem abból, hogy a közterheket sem fizetik be. Nem beszélve arról, hogy amikor az ember meglátja az út mellett a 45 forintos lengyel krumplit, akkor hiába hív fel engem egy Lengyelországban dolgozó régi barátom, hogy te, ott nagyon olcsó ám a krumpli, ennyire nem lehet olcsó. Olyan nincs, hogy ide is tudják hozni, meg még az áfát is befizetik utána. Nemhogy befizetik, kétszer visszaigénylik róla az áfát három hajléktalan nevére bejelentett cégből, az biztos, és utána nyilván ki tudják tenni az út mellé 45 forintért szerintem a három-négy évvel korábbi, jó vírusos vetőkrumplit, amit nem tudnak senkinek eladni. Nyilván ezt nálunk megpróbálják szerencsétlen, szegény magyarokkal megetetni. Remélem, azért nem ennyire buták.

Annyiszor elmondtam, hogy nagyon bízom benne, hogy nem veszik meg, de mindenestre egyszerűbb lenne, ha 5 százalékos áfa lenne és akkor nincs ilyen probléma. Köszönöm a figyelmüket. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntson **a közfinanszírozott egészségügyi ellátórendszer összeomlásának megakadályozásához szükséges halaszthatatlan intézkedésekről** szóló H/12997. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Népjeléti bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót az előterjesztőnek, Korózs Lajos képviselő úrnak, ötperces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

KORÓZS LAJOS (MSZP), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Igyekszem nagyon röviden szólni. Ma hallgattuk meg Balog Zoltán miniszter urat, és hosszan ecsetelte ő maga is az egészségügy helyzetét, mi is nagyon sok kérdést intéztünk hozzá ebben a tárgykörben. Azt láttuk, hogy borzasztó nagy költségek voltak az elmúlt hónapokban az országban, médiabirodalmaikat építettek, gyűlöletkampányra fordítottak sok-sok milliárd forintot. Úgy gondoljuk, lesz lehetőség arra is, hogy az egészségügyre fordítsanak a jelenleginél nagyobb összegeket.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az látszik, hogy a szak- és a fekvőbeteg-ellátást nyújtó állami fenntartású szolgáltatók több mint 80 százaléka különböző mértékű eladósodottsággal küzd, és összességében mintegy 90 milliárd forintot meghaladó mértékben tartozik a beszállítóknak. Néhány héttel ezelőtt minden állami fenntartású egészségügyi intézmény kintlévőségére rákérdeztünk írásbeli választ igénylő kérdésünkben.

Az is látszik, képviselőtársaim, hogy a gyógyító teljesítmény pont- és forintértéke, azaz a finanszírozása 2009 és 2016 augusztusa között nem változott, az nem nyújt fedezetet az eszközpark amortizációjára, az időközben az állam által elrendelt bérpolitikai intézkedések egy részére, nem kezelte a devizaárfolyam-változásokat, a gyógyszer- és eszközárak emelkedését. Ebből természetesen következik, hogy ez a hiány, mivel strukturális problémáról van szó, minden évben és minden hónapban újratermelődik.

Volt béremelés, de a kezdő orvosok többsége rosszabbul járt, annál is inkább, mert a rezidensösztöndíjak megvonása miatt erre sor került. Az ápolónők alig kaptak valamit, a gazdasági, műszaki dolgozók pedig semmit nem kaptak ebből a béremelésből. A külföldi munkavállalást nem képes megállítani ez a felemás módon megvalósított elégtelen bérpolitikai intézkedéscsomag, ez is világosan látszik. Ennek a következményeit a betegek érzik, a kevés és túlterhelt kórházi dolgozó pedig nem képes garantálni az ellátás biztonságát, nem jut elég forrás az egyszer használatos eszközökre, egyre gyakoribbak az egyébként pedig elkerülhető kórházi fertőzések. Erről is volt szó a közelmúltban egy parlamenti vitában kapcsán.

Alapvető baj az, hogy a fideszes képviselők nem tekintik kormányzati prioritásnak az egészségügyet. Ezt igazolja, hogy miközben Európában jellemzően növekedett az egészségügyi kiadások részesedése a teljes kormányzati kiadásokon belül, addig az elmúlt években Magyarországon jelentősen csökkent ez az arány. Több mint 12 százalékos volt ez arány, 12,3 százalékra emlékszem, és a kormányzati kiadásokon belül ez 10 százalék alá csökkent az elmúlt kormányzati időszakban.

Azt gondolom, képviselőtársaim, hogy az egészségügy a legfontosabb közügyünk, az egészségügyben a fenntartható jövőhöz valóban szükség van a változásokra, de mindenekelőtt több pénzre. Hataldektalanul rendezni kell a kórházak adósságait, és meg kell előzni azok újratermelődését. Ehhez 30 százalékkal azonnal emelni kell 180 ezer forintról 234 ezer forintra az alapdíjat, hogy a fekvőbeteg-ellátás működési feltételei érdemben tudjanak javulni. Legalább ennyire nélkülözhetetlen azonnali intézkedés az ápolói és a gazdasági, műszaki területen dolgozók bérének azonnali 50 százalékos növelése és a megkezdett orvosifizetés-rendezés folytatása. Ahhoz, hogy az egészségügy ne térjen minduntalan vissza a jelenlegi silány állapotába, az egészségügyre fordított közkiadásokat a következő három évben a bruttó hazai termék, a GDP fél-fél százalékaival meg kell emelni, azzal, hogy az emelkedés három év múlva érje el a gazdasági össztermék, a GDP 6 százalékát.

Az egészségügy összeomlásának elkerülése érdekében szükséges legfontosabb intézkedéseket jelöli meg ez az országgyűlési határozati javaslat, és kérem képviselőtársaimat, támogassák a kezdeményezésünket.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-két perces időkeretben, valamint az első szólásra jelentkező független képviselő szintén kétperces időkeretben ismertetheti álláspontját.

Megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Kevesen tudják, hogy a Guinness-rekord 598 szótag 55 másodperc alatt, ennyit lehet elmondani. Nos, ez alatt a két perc alatt még 1200 szótaggal sem lehetne összefoglalni az egészségügy problémáit és a közfinanszírozott egészségügy hiányzó pénzügyi elemeit.

Az MSZP-s képviselőtársainknak szinte mindenben igazuk van az előterjesztésben. Valóban, a magyar egészségügyből a hiányzó források egyrészt az intézményrendszernek, a kórházi, de nemcsak kórházi, hanem szakrendelői, illetve alapellátásban dolgozói elemeit egyaránt nyomják, egyaránt terhet jelent a dolgozóknak mind bérezés vonatkozásában, mind pedig az ott kialakított munkakörülmények területén. A pénzügyi nemcsak abban jelentkezik, hogy valakinek nem elegendő fizetése van, hanem abban is, hogy olyan körülmények között kell dolgoznia, olyan eszközökkel, esetleg olyan hiányokkal, amelyek rontják az egyébként általa tanult, maximálisan nyújtható teljesítmény kifejezésre jutását. De igazuk van abban is, hogy a pénzügyi hiány megmutatkozik a most már lassan az egész szektort bénító

beszállítói tartozásokban, amelyek időnként újra lesznek tisztázva, ki lesznek tisztázva, ki lesznek fizetve, azonban folyamatosan ott vannak, a nyakában lóholnak, ha úgy tetszik, a kórházaknak, illetve a kórházi vezetőknek.

Összességében: bárhova is nyúlunk, legyen szó az alapellátásról, a járóbeteg-szakrendelésről, vagy a szakellátásnak a fekvőbeteg-ellátási részéről, vagy akár a rehabilitációról, mindenhol pénzügyi krízist látunk. Nem tévedett az a közgazdász, aki az egészségügy három legnagyobb problémájaként elsőnek az alulfinanszírozottságot, másodikként az alulfinanszírozottságot és a harmadikként is az alulfinanszírozottságot jelölte meg. Így hát mindenképpen a javaslatban foglalt céloknak elsősorban és rögtön meg kell valósulnia ahhoz, hogy tiszta lapról indulhassunk az egészségügy tervezésében.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, LMP-képviselőcsoport.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Az LMP is úgy gondolja, hogy az egészségügyi ellátórendszer problémája az egyik legnagyobb, legsúlyosabb probléma Magyarországon. Ezzel mindenképpen valamit kezdeni kell. Messze támogatjuk az MSZP kezdeményezését, és támogatjuk a tárgysorozatba vételt.

Most csak két kérdésre szeretném felhívni a figyelmet. Az egyik kérdéskör, hogy annak, hogy a bértábla egyenlőtlenül bánik az egészségügyi dolgozókkal, meglesz az ára. Most mindenféle béremelés előtt állunk. Ha a versenyszférában nagyobb mértékű béremelés lesz, akkor az egészségügyi bértábla által alacsony fizetésen tartott dolgozók belföldön maradván, de tömegesen fogják elhagyni az egészségügyet egy-egy multinál felkínált pozícióra, ahol kevesebb a megaláztatás, jobb munkakörülmények között vannak.

Ugyanakkor nem csak az egészségügyi rendszert érintő dolgokról kell beszélni, sok esetben egyszerűen az egészségügyön belül megoldhatatlan egyes kérdések rendezése. A háziorvosi és házi-gyermekorvosi praxisok feltöltése sokszor azért reménytelen, mert ezeknek nagy része olyan mértékben leszakadt térségekben található, ahonnan mindenki, akinek lehetősége van, legszívesebben elmenekülne. Azaz a sok betöltetlen praxis a Fidesz vidékpolitikájának is következménye, ezt tudatosítanunk kell, és ha az embereknek nincs lehetőségük rendes munkára rendezés fizetésért, akkor bizonyíthatóan több és súlyosabb betegségben fognak életük során szenvedni, és valószínűbb lesz az is, hogy idő előtt távoznak el közülünk. Gondoljunk bele: a közlekedési lehetőségek is tovább súlyosbítják a vidéken élők életét, ahol naponta csak kétszer fordul meg a busz, sokkal kisebb esély van szakellátáshoz jutni.

(17.20)

Zsúfolt lakásokban, penészes, vizes, leromlott állapotú otthonokban halmozottan nagyobb kockázattal lesznek a gyermekek és a felnőttek is betegek. Tehát olyan nagy a problémakör, hogy az Országgyűlésnek ezzel mindenképpen foglalkozni kell. Az LMP támogatja a napirendre vételt.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megadom a szót Kovács József képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Ennek az előterjesztésnek a címe: „A közfinanszírozott egészségügyi ellátórendszer összetételének megakadályozásához szükséges halasztatlan intézkedésekről”. Ezzel a megfogalmazással egyedül az időpont nem stimmel, mondanám Korózs képviselő úrnak, mert ezt a beadványt 2007-ben kellett volna benyújtani a 2006-os reformintézkedéseket követően, nevezetesen akkor meglehetősen komoly problémák voltak. Akkor kellett volna aggodni azokért az elbocsátott egészségügyi dolgozókért, szakdolgozókért, gazdasági-műszaki területen dolgozókért, akiket az akkori, 2006-os intézkedések miatt el kellett bocsátani az egészségügyi ellátórendszerből.

Azzal, hogy az egészségügy egy kiemelt stratégiai ágazat, és erre nagyon oda kell figyelni, a társadalom minden tagját érinti, ezzel teljesen egyetértek. A 90 milliárd forintos adósságállomány, nem tudom, milyen forrásból származik; egyelőre, ami hivatalos adat rendelkezésünkre áll, az a szeptember végén lejárt, határidőn túli 60,5 milliárd adósságállomány, amelynek az ellentételezésére a kormány 60 milliárd forintot átutalt az egészségügyi ellátórendszerbe, kétségtelenül úgy, hogy ebből 45 milliárdot erre a lejátra, 15 milliárdot pályázati lehetőség keretében, 10 milliárdot pedig egyéb formában még a 2017-es év elejére is átcsoportosítva.

A másik kérdés, amit említett Korózs képviselőtársam, az egészségügyi kiadások GDP-százalékos megoszlása, amelyben említette, hogy a 6 százalékot kellene megcélózni. OECD-adatbázis szerint 2015-ben ez 7 százalék volt, múlt időben egyébként.

A bérfejlesztésekkel kapcsolatban azt szeretném mondani, hogy egyrészt az alapdíj emelkedett 150-ről 180 ezerre; több kellett volna, hogy legyen. A bérfejlesztés folyamatos, az orvosi bérek 56,8, a szakdolgozói bérek 2016 és 2019 között 65,5 százalékkal fognak emelkedni. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz és a KDNP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Megadom a szót Korózs Lajos képviselő úrnak mint előterjesztőnek, kettőperces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Kedves képviselőtársaim! A közelmúltban volt egy nagyon rangos, egészségüggyel foglalkozó konferencia, és ott egy hozzáértő ember, a Tárki egyik vezető kutatója úgy fogalmazott, hogy ma már emberéletekben mérhető az a kár, amely a pénzkivonás miatt történik ma Magyarországon az egészségügyben. Azt hiszem, hogy ezt különösebben nem kell magyarázni. Mi éppen azt követeltük már a múlt év folyamán is, hogy egyszeri 500-600 milliárd forintos pénzügyi segítségre van szüksége az egészségügynek ahhoz, hogy talpra álljon, és hogy többek között azokat a beszállítói tartozásokat, azokat a fehér foltokat föl tudják számolni, amely problémákat itt görgeti maga előtt az egészségügy.

Nézzék, az alapellátásra, azt hiszem, különösebben nem kell kitérni, hiszen itt a képviselők említést tettek róla. Ma már Magyarországon egész járásek vannak szakember nélkül. Az abaúji kistérségben, ahol még vannak házi orvosok, kérem szépen, ott minden házi orvos nyugdíjas, és a nyugdíjas házi orvosok több mint kétharmada elmúlt 70 éves. Azt hiszem, különösebben ezt nem kell magyarázni. Azt hiszem, azt sem kell különösebben magyarázni, hogy amikor egy házi gyermekorvosi pályázatot meghirdetnek, arra senki nem jelentkezik. Egyetlenegy megoldást látnak megvalósíthatónak a fenntartó szervezetek, hogy ezeket a házi orvosi szolgálatokat, a felnőtt- és a gyerekszolgálatot összevonják.

Summa summarum: nincs más, mint az alulfinanszírozottság problémájának a megoldása. Több pénzt kell az egészségügybe tenni, abba a struktúrába, amelyet az ötperces indokolásomban elmondtam. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **a 2017-es év Ápolók Évének nyilvánításáról** szóló H/12857. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Népjóléti bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót az előterjesztőnek, Lukács László György képviselő úrnak, ötperces időkeretben. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik Magyarorszáért Mozgalom azért nyújtotta be ezen határozati javaslatát, mert úgy gondolja, hogy az 1817. február 19-én született Kossuth Zsuzsanna születésének évfordulója alkalmából főként az egészségügyben és a szociális téren dolgozó, ápolói hivatást választó személyeknek nemcsak az anyagi, hanem a szakmai, a szellemi megbecsülésére is mindenképpen szükség van. Önmagában jól látszik, hogy 200 éves évfordulóhoz érkezünk Kossuth Zsuzsanna

születéséhez képest, és ezen évforduló ad alkalmat és biztosít lehetőséget arra, hogy az Országgyűlés segítségével lehetőség nyíljon a szakmának a teljes megbecsülésére, a feléjük irányuló megbecsülés kinyilvánítására.

Maga a határozati javaslat éppen ezért azokat a rendelkezéseket, azokat a kormány számára lehetőségként felmerülő javaslatokat fogalmazza meg, amelyek egyrészt segíteni tudják az ezen a téren a megbecsülés növelésében érdekelt és a szakmai szervezetekkel is kapcsolatot tartó szervezetek tevékenységét azért, hogy ez az emlékvé a lehető legnagyobb méltósággal, a szellemi hagyománynak a lehető legjobb ápolásával történjen. Másrészt a kormánynak, illetve az Országgyűlésnek mint a törvényalkotásért felelős szervnek is lehetőséget nyújt arra, hogy egyrészt kifejezze azt a hálóját, azt az elismerését akár az egészségügyi, akár a szociális területen dolgozó ápolók irányába, amellyel egyrészt orvosolni lehet azokat a problémákat, amelyekkel szembenézünk manapság.

Fontos azt is hozzátenni, hogy ez az a szféra és ez az a dolgozói réteg, az ápolók, dolgozzanak akár az egészségügyben, akár a szociális területen, akik az elmúlt időszakban meglehetősen nehéz éveket éltek át. Nemcsak a magyar bérvizonyt nézve, hanem az OECD, tehát a gazdaságilag fejlett országok viszonyait nézve is jól látszik egy friss, 2015-ös felmérésből, hogy ezek a dolgozók nemcsak nemzetgazdaságilag az utolsó és utolsóelőtti helyen állnak sorrendben egészségügyi, illetve szociális dolgozók, hanem nemzetközi összehasonlításban vásárlóerő-paritás tekintetében - azaz hogy mennyit tudnak a bérükből megvásárolni, milyen termékeket, és milyen vásárlóereje az a bérüknek - is utolsó helyen állnak a fejlett országok tekintetében.

Persze nem minden az anyagiak, és maga az emlékvé sem az anyagiakról szól, hiszen nemcsak az anyagiakkal, hanem a társadalomnak az ő irányukba juttatott megbecsülésnek a kifejezésével lehet egy szakmát segíteni.

S hogy miért pont Kossuth Zsuzsanna? Kossuth Zsuzsanna, Kossuth Lajos húga, mint ahogy említettem, 1817. február 19-én született Sátoraljaújhelyen, és emigrációban 1854-ben halálozott el. Rövid, de mozgalmas életében folyamatosan azon munkálkodott egyrészt az 1848-49-es harcokban, hogy a szenvedő, beteg, illetve sérült embereknek megfelelő ápolást nyújtson, majd ezt követően az ápolás szervezetét, szervezeti rendszerét olyan módon munkálja ki, hogy arra méltán büszkék lehetünk és büszkék lehessünk, és arra a jövőendő nemzedékek építeni tudjanak.

A szabadságharc alatt főápolónőként dolgozott, nemcsak a harctéren megsebesült katonáknak, hanem a katonákat segítő személyzetnek is örök példaképként szolgálhat, és az utána következő generációknak is egy olyan szellemi hagyaték és egy olyan példaképként jöhet szóba, amelynek a megemlékezése és az emlékvének az ő személye köré való csoport-

tosítása nemcsak egy megbecsülést adhat, nemcsak egy rangot adhat, hanem valamilyen szinten társadalmi kötelezettségünk is.

Én éppen ezért azt javasolom önöknek, hogy ami most lehetőség van, szíveskedjenek támogatni - mind a képviselőtársaim, mind pedig a kormány - ennek a javaslatnak a tárgysorozatba vételét, hiszen ennek a ápolási évnek, ha úgy tetszik, az ápolók évének a kiteljesedése csak a kormány segítségével, a szakmai szervezetek leghatékonyabb megsegítésével jöhet létre, és ez tudja szavatolni azt, hogy nemcsak egy szabadnapot kapjanak ebben az évben erre a napra a dolgozók, hanem ez szavatolja azt is, hogy maguk az intézmények, biztosítva számukra a megfelelő forrást, meg tudjanak emlékezni méltó keretek között az őket érintő ápolói évről.

(17.30)

Így hát biztatom képviselőtársaimat, hogy a tárgysorozatba vételt támogatni szíveskedjenek az ügy fontosságára tekintettel. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-két perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kétperces időkeretben ismertetheti álláspontját. Megadom a szót Korózs Lajos képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon röviden szeretném biztosítani arról a kezdeményező frakciót, hogy támogatni fogjuk ezt az indítványt és a tárgysorozatba vételt, annál is inkább, mert olyan kezdeményezésről van szó, amely a korát is megelőzte, hiszen van egy nemzetközi ápolói emléknapi. Ismeretes az az angol ápolónő, aki a krími háborúban annak idején nagyon magas színvonalon végezte ezt az ápolói tevékenységet, és őt is megelőzte Kossuth Zsuzsa akkor, amikor a szabadságharc idején már nagyon komoly intézményrendszert tartott fenn, nemcsak önmagában ápolta a sérülteket, hanem a szakemberképzésben is nagyon fontos szerepet játszott.

Az a három alapelv, amely a feltétel nélküli elfogadásról szól, az együttérzésről és a bizalom építéséről, mi is azt gondoljuk, hogy mindenképpen elismerést érdemel az ápolók körében, és ebből kifolyólag is támogatjuk ezt az országgyűlési határozati javaslatot és a tárgysorozatba vételt.

Gyakorlatilag az ápolók erkölcsi elismeréséről van szó, ahogy képviselőtársam mondta, itt nincs szó külön anyagi elismerésről, hiszen ezek az ápolók krízishelyzeteket hárítanak el, ezek az ápolók gyógyítanak, ápolnak, és ahogy említettem, nagyon sokszor oktatnak is. Az ápolók nagyon szép foglalkozást űznek, emberpróbáló, de gyönyörű hivatás az övék,

ezért is támogatja a szocialista frakció a kezdeményezést. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban. - Dr. Lukács László György tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Mi is úgy gondoljuk, hogy a magyarországi ápolói munka hagyományai megérdemlik, hogy a Kossuth Zsuzsanna születésének alkalmából szervezett események a szokásosnál több támogatást élvezzenek. Azt azonban nem gondoljuk, hogy egyetlen egyesület kiemelt támogatása célravezető. Jobb lenne, ha ez inkább egy nyitott lehetőség lenne, ahol több egyesület, szakszervezet kapna arra lehetőséget, hogy rendezvénye támogatásban részesül, és így több ápolóhoz közvetlenül juthasson el ennek a kerek évfordulónak az ünneplése.

Minden elismerésünk mellett a mai magyar egészségügy helyzete azt kívánja, legalábbis mi úgy gondoljuk, hogy ne kivételezzünk. Az ápolók mellett minden más szakmára is szükség van, hogy működjön a rendszer, nem lehet egyetlen fogaskereket kivenni, mert akkor további problémák jelentkeznek, ezt a szakemberhiány előidézésével a kormány tökéletesen be is bizonyította. Arra lenne szükség, hogy többletforrások mellett érdemben emelkedő bérek, javuló munkakörülmények legyenek, és az egészségügy mint egész, szét nem bontható rendszer kerüljön a középpontba, és így minden szakma minden dolgozójának 2017 egy nevezetes év lehessen. Ehhez a béremelés felpörgetése, azonnali rendelőintézeti, kórházfelújítások kellene, hogy ne omladozó vakolat és harmadik világbéli mosdók legyenek, ahol nem történnek meg olyan esetek, mint a múlt héten is.

Ez nem jelenti azt, hogy a kezdeményezést nem tartjuk fontosnak, nagyon fontosnak tartjuk, hiszen szükség van arra, hogy az ápolói tevékenység, munka elismerése, amilyen mértékben és amikor csak lehet, növekedjen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megadom a szót Kovács József képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon nemes a kezdeményezés, amely a Jobbiktól érkezett, az ápolók évének nyilvánítani a következő évet, Kossuth Zsuzsanna születésnapjának 200. évfordulója apropóján. Az említett hölgy, akit Korózs képviselőtársam említett, Florence Nightingale, a lámpás hölgy, akit így ismert meg a világ. És hogy még mondjunk egy emblemikus személyt, egy emblemikus valakit erről a területről, az Kalkuttai Teréz anya, akinek a nevét mindannyian ismerjük. Nagyon méltó, hogy Kossuth Zsuzsanna ezen nevek között említhető.

Bizottsági elnökként a múlt ciklusban nekem jutott az a lehetőség, hogy az ő születésnapját az ápolók napjává sikerüljön parlamenti határozattal nyilvánítani, amelyben, meg kell mondanom őszintén, hogy házelnök úr mellett nagyon komoly segítségemre volt Makray Katalin asszony, aki a civil oldalról nagyon sokat tett azért, hogy ezt sikerüljön realizálni.

Schmuck képviselő asszonnyal értek abban egyet, hogy valóban biztos, hogy precedensértékű lenne az emlékévvé nyilvánítás, de úgy gondolom, hogy olyan gondolati sort indíthatna el, amelynek kapcsán számos ilyen intézkedésre kellene hogy sor kerüljön. Én is úgy gondolom, hogy sokkal helyesebb, ha az elindult úton az életpályamodell, a szociális területen hasonló munkát végzők elismerésével, itt mindenképpen az anyagi megbecsülés az, ami nagyon fontos, illetve hogy ehhez a pályához kapjanak kedvet a fiatalok is, amelynek keretében például a tanulói ösztöndíjprogramra lehetőség van az EFOP keretében.

Én is úgy gondolom, hogy ez az év biztos, hogy jobb kell legyen az ápolók részére, mint a korábbi évek voltak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak mint előterjesztőnek, kétperces időkeretben. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon szépen köszönöm a parlamenti frakcióknak, hogy megtiszteltek válaszukkal. Köszönöm szépen azoknak a frakcióknak, akik vagy teljes egészében, vagy részint gondolatban támogatják a határozati javaslatot.

A pár elhangzott felvetésre azért szeretnék tisztázólag mondani néhány szót. Az LMP-frakció számára, Schmuck Erzsébet képviselőtársam számára csak annyit szeretnék jelezni, hogy a Magyar Ápolási Egyesület csak azért lett kiemelten megemlítve ebben a határozati javaslatban, mert ők már megkezdték erre az ápolói évre az előkészületeket, ők maguk hirdették meg a saját tagságukon belül is a 2017-es évről a kiemelt voltát. Egyébként ez az az egyesület, aki rendszeresen a Kovács képviselőtársunk által említett napon állami kitüntetésekkel együtt az ünnepnapot megtartja, tehát ezért lettek megnevezve, nem részrehajlás szempontjából.

Kovács képviselőtársam részére, a Fidesz-frakció véleményére: köszönjük szépen a méltatását Kossuth Zsuzsannának, nálunk jobban tudja mindenki, hogy milyen nagyszerű tevékenységet végzett. Úgy gondolom, hogy a jelenlegi, tervben lévő ápolók éve szinte nem kerül semmibe az államnak. Ez egy klasszikusan olyan adomány, illetve egy olyan le-

hetőség lenne, egy olyan ajándék lenne akár a szociális, akár az egészségügyi szférában dolgozóknak, amely valamilyen módon a megbecsülésüket növelné, és bár nem anyagi és nem pénzügyi ajándék, de azért ne felejtsük el, hogy kétszer ad, aki gyorsan ad, erre a megbecsülésre most lenne szükség, erre most nyit apópót a 200. évforduló, tehát hogy 200 éves évforduló elé nézünk.

Így mindenképpen azon kellene elgondolkodni, és azon kellene dolgozni, és erre bátorítom a többi frakciót is, illetve az országgyűlési képviselőtársaimat, de magát a kormányt is, hogy bár lehet, hogy ez a határozati javaslat nem kerül végül napirendre és nem tudunk róla szavazni, de mindenképpen valósítsuk meg azt, hogy a 2017-es év az ápolók éve legyen. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre holnapai ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön az **örmény népiirtás elítéléséről** szóló H/11047. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Külügyi bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak mint előterjesztőnek, ötperces időkeretben. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Akkor, amikor a magyar politika bizonyos szereplőinek a referencia-pontja egyértelműen keletre tolódik, és az orosz befolyás mellett aggasztó méreteket ölt kormány- és ellenzéki oldalon egyaránt az elvtelen törökbarátság, érdemes megállni egy pillanatra és elgondolkodni azon, milyen erkölcsi alapvetés szükségeltetik nulladik lépésként a magyar-török kapcsolatokban.

(17.40)

Az örmény holokauszt az első világháború alatt becslések szerint mintegy másfél millió örmény életét követelte. Ez volt a világtörténelem első modern, szisztematikus népiirtása, amelynek megítélése azonban a mai napig nem egységes. A világon több mint húsz ország ismeri el hivatalosan, hogy népiirtás történt. Magyarország sajnálatos módon nem tartozik ezen országok közé, ezért az LMP nem először kezdeményezi, hogy a magyar parlament népiirtásként ismerje el az örmények lemészárlását.

Az Európai Parlament már 1987-ben és 2005-ben is népiirtásként határozta meg az eseményeket, tavaly Ferenc pápa a XX. század első népiirtásának nevezte az eseményeket. Annak idején pedig Theodore Roosevelt, volt amerikai elnök az első világháború legnagyobb bűntényének, Churchill pedig közgazgatási holokausztnak nevezte a történeteket.

Tisztelt Országgyűlés! Ami az akkori Törökországban történt az örményekkel, az örmény keresztényekkel szemben, később visszaköszönt a vérzivataros XX. század későbbi traumái során. Nem véletlenek az áthallások, hiszen annak idején Hitlernek tulajdonítanak egy nyilatkozatot a lengyel annexió után, amikor azt mondta: „Ki emlékszik ma már az örményekre?”

Éppen ezért fontos emlékezni és emlékeztetni, hiszen az, ami 1915-ben megtörtént, megisméltódott néhány évtizeddel később. Az ipari módszerrel végzett népiirtás vallási, etnikai kisebbségekkel szemben nem egyszerűen a konkrét népcsoportot és vallási csoportot érinti, hanem egy figyelmeztető jel az egész emberiségnek.

Történelmi tényeken természetesen lehet és kell is folyamatos vitákat folytatni, relativizálni a népiirtást viszont nem lehet, hiszen ezzel saját magunkat tesszük védtelenné. A XX. század pontosan arra tanít meg minket, hogy amennyiben kikapcsoljuk az emberiség immunrendszerét a módszeres gyilkolással szemben, pontosan az élet parancsára mondunk nemet. Innentől kezdve az ilyen gyilkosságoknak nemcsak örmények, nemcsak zsidók, nemcsak cigányok lehetnek áldozatai, hanem bármely népcsoport, bármely vallási csoport.

Éppen ezért tartjuk fontosnak, hogy Magyarország is nevezze nevén ezeket a borzalmakat. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-két perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kétperces időkeretben ismertetheti álláspontját. Megadom a szót Gyöngyösi Márton képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először az LMP-nek hasonló tartalmú indítványát 2015 áprilisában láthattuk itt, az Országgyűlés asztalán, és a Jobbik Magyarországért Mozgalom akkor is következetesen azt az álláspontot képviselte, hogy ez egy olyan kérdés, a népiirtások kérdése, és kifejezetten az Örményországra vonatkozó történelmi események megítélése egy olyan kérdés, amely kifejezetten történelmi kérdéskörbe tartozik. Meggyőződésünk szerint nem helyes az, ha történészek helyett politikusok, országgyűlések nyilvánítanak véleményt ilyen kérdésekben.

A népiirtás kérdése egy nagyon bonyolult nemzetközi jogi kérdés. Ennek a megítélése meggyőződésünk szerint nem az Országgyűlésre tartozik, meg nem feltétlenül különböző parlamentek hatáskörébe tartozik. Több példa van arra, hogy hova vezet az, ha kampányszerűen kiragadva, lobbisták által megfogalmazott rendeletekkel vagy határozatokkal próbálunk ilyen kérdésekben utat törni. Meggyőződésünk

szerint ez nem a megbékéléshez, hanem a feszültség gerjesztéséhez vezet minden esetben, különösen a jelenlegi geopolitikai helyzetben, úgy gondoljuk, hogy roppant károkat okozna, ha egy ilyen határozati javaslat kérdésében a Magyar Országgyűlés döntene.

Meggyőződésünk szerint a két ország, a két nép közötti megbékélésre kell helyezni a hangsúlyt. Törökország pár évvel ezelőtt tett ilyen lépéseket, török történészek felajánlották örmény történészeknek, hogy közösen dolgozzák fel a múltat. Meggyőződésem szerint minden országnak, minden parlamentnek az a feladata, hogy ezt a közös megbékélést elősegítse, ne pedig a feszültség gerjesztését szolgálja.

Ezért a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom, akárcsak a korábbi időszakban, nem fog részt venni ebben a szavazásban, nem fogunk gombot nyomni, nem szeretnénk, mivel úgy gondoljuk, hogy az Országgyűlésnek nem tartozik kompetenciájába ennek a kérdésnek a megtárgyalása.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az örmény népiirtás a civilizált világ rendjével szembeszegülve jóvátehetetlen veszteséget okozott az emberiségnek. Az LMP szerint a világ lelkiismeretének ébren tartásához a múlttal való szembenézés elkerülése helyett világos beszédre lenne szükség, emlékezésre a felejtésért, ahol a cél a múlt lezárása és a felejtés, de csak azután, hogy a nevükön nevezett bűnök teljes nyilvánosságot kapnak. Ugyanezt képviseljük évek óta az állambiztonsági iratok nyilvánossága kapcsán is.

Addig ugyanis, amíg a múlt nem megismerhető vagy éppen a múlt traumáit a szőnyeg alá söpörjük, nem lehet továbblépni. Kérem, hogy támogassák ezt a tárgysorozatba vételt.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak mint előterjesztőnek. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Csak annyit szeretnék mondani, hogy köszönjük akkor a Jobbik hozzászólását, nyilván tiszteletben fogjuk tartani a Jobbik álláspontját. Nekünk az az álláspontunk, hogy a múlttal való szembenézés nélkül nincs megbékélés, ezért kérjük a többi parlamenti frakciót, gondolja meg és támogassa az LMP javaslatát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapai ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **az egyes törvényeknek a közpénzek és a közvagyon hatékonyabb védelme érdekében szükséges módosításáról** szóló T/12069. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak mint előterjesztőnek, ötperces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN (LMP), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A korrupció elleni hatékonyabb fellépés érdekében az LMP az elmúlt években tucatnyi törvényjavaslatot, illetve átfogó módosító javaslatot nyújtott be. A javaslatoknál a kormánytöbbség kivétel nélkül elutasította ezeket, pedig aktualitásuk mit sem változott. Ugyanerre a sorsra jutottak egyébként az offshore lovagok ellen a szavak és az alkotmányos deklarációk szintjén bátran fellépő, ám velük a közjavak magánvagyonná alakításában serényen együttműködő kormánypártok részéről azok a javaslatok is, amelyek az offshore vállalkozások költségvetési finanszírozásának tényleges megtiltását akarták elérni, akárcsak ez a javaslat.

Az offshore cégek állammal kötött milliárdos szerződéseinek árnyékában egyértelmű, hogy a két tárgykör mára menthetetlenül összekapcsolódott. A felfejthetetlen tulajdonosi háttérű és adót Magyarországon nem vagy alig fizető offshore szervezetek, a strómanok alkalmazása mellett ma a legfontosabb eszközei annak, hogy a politikai osztály hatalmon lévő tagjai saját hatalmukat és személyes anyagi jólétüket az adófizetők pénzéből építhessék.

Az LMP ezért a korábbi javaslataira építve ismét benyújtja az ilyen szervezetekkel való szerződéskötést következetesen tiltó javaslatát, egyben kiegészíti azokat egy „offshore bűncselekmény” nevű büntető tényállással, amely a törvényi tilalmak ellenére offshore szerződéseket kötő politikusokra és hivatalnokokra, valamint a tényleges tulajdonos közlésére vonatkozó nyilatkozattételt elmulasztó üzletfelekre egyaránt kiterjeszti, ezeket egyaránt fenyegeti.

A javaslat emellett az elmúlt évek tárgybéli javaslatainak továbbvitelével az átlátható tulajdonosi háttérrel nem rendelkező, illetve adókerülési célzatú céges érdekeltségeket kizárja az állami vezetők és kormánytisztviselők számára.

(17.50)

Az offshore cégekkel való szerződéskötés teljes, a meglévő szerződésállomány felülvizsgálatát is megkívánó tilalmat írja elő a közsférában, továbbá kötelezővé teszi a nem átlátható tulajdonosi szerkezetű cégek hazai cégtulajdona esetén a tényleges tulajdonos kötelező cégnyilvántartási bejelentését. Azt gondoljuk, hogy ez egy olyan javaslat, amely tisztább helyzetet teremt Magyarországon, olyan

helyzetet, amit mindenképpen meg kell teremteni. Arra kérek tisztelettel mindenkit, hogy támogassa ezt a javaslatot. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Az offshore cégek a világ minden részén az adóelkerülésre jönnek létre. Az offshore helyszínei a világon mindenhol adóelkerülésként, adóparadicsomként jelennek meg. S bár a 2010-es kormányváltás előtt itt offshore-lovagozott Orbán Viktor és a fél Fidesz, de ne felejtjük el, hogy 2010 után az akkor még meghozott és meglévő, az offshore cégekkel kötendő állami szerződéseket szigorúan tiltó, illetve ellehetetlenítő szabályokat a Fidesz már 2010 első félévében eltörölte.

Nagyon-nagyon fontosnak tartjuk mi is, hogy közpénz közelébe offshore cégek ne kerüljenek. S csak egy picit, a teljesség igénye nélkül: a letelepedési kötvény 100 milliárd forintos hasznáról beszélünk, az MNB-alapítványok 200 milliárdos összege körül tűnnek fel offshore cégek, a Quaestor-vagyon eltüntetésének legalább 200 milliárdos összege körül tűnnek fel ezek a cégek, és ne felejtjük el a MET nevezetű gázkereskedő céget, ahol szintén 100 milliárdos nagyságrendű nem forgalom, hanem nyereség van offshore cégek környékén.

Amit elmondtam, az minimum laza 600 milliárd forint, és ha valaki keresné azt az összeget, amivel a magyar egészségügyet rendbe lehetne tenni, akkor hoppá, itt van, megtaláltuk. Csakhogy ez a 600 milliárd forint offshore cégeken keresztül nagy valószínűséggel adózatlan magánvagyonná válik, és ahogy látjuk, a nap végén szintén nagy valószínűséggel különböző televíziók, rádiók, állami földek és más állami tulajdonok felvásárlásaként jelenik meg magánemberek zsebében, legalábbis a kép igen erősen ezt mutatja.

Természetesen minden olyan javaslatot, akár ezt a nagyon szigorú büntető törvénykönyvi tényállást is tudjuk javasolni, támogatni, legalábbis a tárgysorozatba vételét mindenféleképpen. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Először is le szeretném szögezni az elején, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom minden olyan kezdeményezést támogat, amely átláthatóbb, tisztább közéletet teremtené meg, és amely valóban afelé mutatna, hogy a korrupciót megpróbáljuk visszaszorítani Magyarországon. De vélemény-

nyünk szerint, amíg olyan kormány van hatalmon, amely kormány államszinten, központosítottan működteti a korrupciót, amely kormány olyan törvényeket hoz, amelyek elősegítik a korrupció fejlődését Magyarországon, addig elfogadhatunk mi bármilyen törvényt, ez a kormány nem fogja betartani.

Gondoljanak csak bele, 2012. január 1-jén hozott ez a kormány egy törvényt, amelyben kimondta, hogy átláthatatlan tulajdonosi szerkezetű offshore cégek mostantól kezdve közpénztámogatásban nem részesülhetnek, közbeszerzési eljárásokon nem indulhatnak s a többi, s a többi. Mi történt azóta? Az NFÜ csak abban az évben fél év alatt közel 27 milliárd forintot adott offshore cégeknek különböző pályázatok útján.

Mi történt azóta, amióta Orbán Viktor 2010-ben kijelentette, hogy letűnt az offshore lovakok kora? Saját offshore céghálózatokat építettek fel arra, amik a Fideszhez szorosan kapcsolódnak, hogy a közpénzt hogy tudják eltüntetni. S Harangozó Tamás felsorolásából kimaradt Orbán Viktor jó barátja, Andy Vajna, aki offshore cégeken keresztül viszi ki vagyonát az országból miniszteri biztosként, megbízható kaszinójáték-szervezőként. Amíg ilyen korrump kormány van hatalmon, addig hozhatunk bármilyen törvényt, hozhatunk bármilyen szabályozást, akkor is lopni fogják folyamatosan a pénzt.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom támogatni fogja a tárgysorozatba vételt, de amíg önök vannak hatalmon, ennek semmi haszna nem lesz. El kell kergetni ezt a kormányt, és akkor el lehet kezdeni a korrupció ellen küzdeni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Iktatni képviselőtársunkkal annyiban egyetértünk, hogy tucatnyi javaslatot nyújtottak be, csak egyet nem tett hozzá képviselőtársam, hogy mindegyik alkalmatlan volt arra, hogy a célt megvalósítsa, így aztán a bizottságok - mint ezt is - ezért nem vették tárgysorozatba.

Különös tekintettel például szabályozni kívánja a nem valós ügyleteket, de képviselőtársam elfelejti, hogy az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 1. és 2. §-a ma is szabályozza nemcsak a közszférára, hanem egyébként mindenkire. Vagy például képviselőtársam valószínűleg nem olvasta az államháztartásról szóló törvény 41. § (6) bekezdését, valamint az 50. § (1) bekezdését, amely jelenleg is kimondja, hogy visszerthes szerződéseket csak átlátható szervezettel lehet kötni, és támogatási jogviszonyokban átlátható szervezet lehet kedvezményezett. *(Szilágyi György: Miért nem tartjátok be?)*

Aztán megpróbálja az anyagi jogi szabályok közé a cégeljárás törvénybe illő szabályokat beépíteni. Majd használ olyan fogalmat, hogy alacsony mérték.

Ezzel szemben képviselőtársam nem veszi figyelembe, hogy a jogalkotásról szóló törvény 2. § (1) bekezdése alapján egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkezni. Nem mondja meg képviselőtársam, hogy mi az alacsony mérték. Aztán összekeveri az állami vezetők két kategóriáját. Az egyik rész a politikai vezető, a másik rész a szakmai vezető. Az összes vezetőnek tiltaná azt, hogy akár egy nyilvánosan működő részvénytársaságban egy részvényt vásároljon. Szerintem képviselőtársam nem teljesen tudja azt, hogy ez a törvényjavaslat miről szól, vagy nem ismeri a tárgyra vonatkozó, jelenleg is hatályos szabályokat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, a Fidesz-frakció nem támogatja a tárgysorozatba vételt. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak mint előterjesztőnek, kettőperces időkeretben a válszadásra. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon köszönöm mindenekelőtt azoknak, akik kifejezték, hogy támogatják ezt a javaslatot, Vas Imre képviselő úrnak pedig azt, hogy megszólalt, és hallhattuk tőle azt, ami általában a bizottságban el szokott hangzani, ahol azzal utasítanak el javaslatokat, hogy valamilyen formai hibát vétettünk vagy hogy átfedésben vagyunk más törvényekkel. A repertoár különböző, de a vége mindig ugyanaz.

Tisztelt Képviselő Úr! Ezeket a törvényeket be kellene tartani! Bizonyára képviselő úr is ismeri azokat a felméréseket, amelyek arról szólnak, hogy ha az elmúlt 26 évben nem került volna ki offshore vagyon Magyarországról, akkor a teljes magyar adóssághalmány több mint kétszerese az országon belül maradt volna. Bizonyára ismeri képviselő úr, hogy ez GDP-arányosan évente ugyan csak 1-2 százalékos, de 26 év időtávlatában ez bizony hatalmas összeg.

Ha mindezeket figyelembe véve elfogadnám azt, hogy a Vas Imre képviselő úr által elmondottak megfelelnek a valóságnak, akkor azt kérdezném, tisztelt képviselő úr, hogy ha már ennyiszor benyújtottuk ezt, miért nem teszi meg, hogy ez ellen küzd is, és nemcsak a szavak szintjén, hanem akár olyan módon is, hogy ha komolyan gondolja ezeket, akkor javaslattal megkeres akár bennünket, akár saját maga benyújtja, hogy ezek a hibák - bár meggyőződésünk, hogy ezek nem hibák, ez csupán félrevezetés - ilyen módon tisztázódhassanak. Szó sincs arról, tisztelt képviselőtársam, önök nem akarnak szembenézni ezzel, szemlátomást érdekük, hogy fennmaradjon ez a rendszer, ami nem tiszta helyzetet teremt. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

(18.00)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény és egyes törvények eljárásjogi kérdésekkel összefüggő módosításáról** szóló törvényjavaslathoz benyújtott zárószavazás előtti jelentés és zárószavazás előtti módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/12719. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság zárószavazás előtti módosító javaslata T/12719/12. számon, a zárószavazás előtti jelentése pedig T/12719/13. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon!

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. november 24-én már másodszor foglalkozott és megtárgyalta a T/12719. számon benyújtott, a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény és az egyes törvények eljárási kérdésekkel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslatot. Ezzel összefüggésben a határozati házsabály 54. §-a alapján, 23 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett zárószavazás előtti jelentést és zárószavazás előtti módosító javaslatot fogadott el, amelyek jogtechnikai pontosításokat tartalmaznak. Ezekből emelnék ki kettőt.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A módosító javaslat az egyértelmű szabályozás érdekében egészíti ki a törvényjavaslat 4. §-át azzal, hogy rögzíti, a Pp. új 370/B. §-a a végrehajtás-megszüntetési és -korlátozási per alcímben kerül elhelyezésre. Továbbá, tekintettel arra, hogy 2016. november 22. napján kihirdetésre került az elektronikus ügyintézési rendszer kialakításához szükséges egyes törvények módosításáról szóló 2016. évi CXXI. törvény, amelynek 13. §-a a 306/V. §-sal egészíti ki a bírósági végrehajtásról szóló törvényt, szükséges a törvényjavaslatban szereplő új átmeneti rendelkezések szabályozásának megfelelő pontosítása.

Ezen túl pedig az érdi járásbíróóság létrehozásának határidejét 2018. január 1-jéről 2019. január 1. napjára módosítja, ezért szükséges a hatályba léptető rendelkezéseket összhangba hozni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, szavazatukkal támogassák az előterjesztés elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszöntöm tisztelt képviselőtársaimat. Megkérdezem, hogy a képviselőcsoportok közül va-

laki kíván-e felszólalni ennél a napirendi pontnál. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt. Így a vitát lezárom. A határozathozatalokra a holnapai ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Kósa Lajos, Németh Szilárd István, Galambos Dénes és Vas Imre képviselők által benyújtott T/12878. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak.

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. december 1-jén megtárgyalta a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény módosításáról szóló T/12878. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 36 igen szavazattal összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző javaslat tartalmazza a Honvédelmi és Rendészeti bizottság által elfogadott, egyébként személyesen általam benyújtott módosító indítványt.

Az összegzésben elmondhatom, hogy a katonák után a rendvédelmi állományba tartozók kártalanítása is rendezhetővé válna a Honvéd Egészségpénztár ügyével kapcsolatban.

A törvényjavaslat általános vitája alkalmával örömmel hallottuk, hogy maximális konszenzus jött létre az ellenzéki képviselőtársainkkal annak érdekében, hogy a Honvéd Egészségpénztár csődje miatt kárt szenvedett volt tagjai kártalanításban részesülhessenek.

Bízom benne, hogy szavazatukkal támogatni fogják az előttünk fekvő törvényjavaslat elfogadását. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megkérdezem képviselőtársaimat, a frakciókat, kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Nem kíván senki, így a vitát lezárom - illetve előtte még megkérdezem, a kormány részéről kíván-e valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Öné a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány a javaslatot támogatja. Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy szavazza meg a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselő urat, kíván-e válaszolni erre. *(Jelzésre:)* Nem kíván képviselő úr.

Most következnenek a képviselői felszólalások, ha lennének. De nem látok jelentkezőt, így a vitát most már valóban lezárom. Vas Imre képviselő úr, nem tudom, előterjesztőként kíván-e még szólani. *(Jelzésre:)* Nem. Akkor Galambos Dénes képviselő urat kérdezem meg - ő jelzi, hogy igen. Öné a szó.

DR. GALAMBOS DÉNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság összegző jelentése és a kormány képviselőjének előadása alapján, azt hiszem, teljes körű információval rendelkezik az Országgyűlés arról, hogy milyen indokok alapján került előterjesztésre a törvényjavaslat. Így komplexitásában kérem az Országgyűlést, hogy támogassa a holnapai szavazáson a törvényjavaslat elfogadását.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük. A határozathozatalokra a holnapai ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Képviselőtársaim! Soron következik a **mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény és a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Pócs János képviselő úr által benyújtott T/12727. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Salacz László úrnak. Öné a szó.

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy 2016. december 1-jén a Törvényalkotási bizottság a házszabály 46. §-a alapján megtárgyalta a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény és a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény módosításáról szóló T/12727. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 21 igen szavazattal, 6 tartózkodás mellett, tehát ellenszavazat nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat csupán a Mezőgazdasági bizottság egy pontból álló, részletes vitát lezáró módosító javaslatát tartalmazza.

A módosító javaslat összhangot teremt a földforgalmi törvény rendelkezései között azért, hogy

egyértelművé teszi, a tulajdonostársaknak először a használati rendet meghatározó, használati megosztásról szóló megállapodást kell létrehozniuk, majd ezt követően van lehetőségük arra, hogy a részükre használati rendben kijelölt földterület vonatkozásában akár a másik tulajdonostárs javára, akár harmadik személy javára átengedjék a használati jogosultságot.

(18.10)

Az előttünk fekvő törvényjavaslat az agráriumhoz kapcsolódó jogalkalmazás területén szerzett tapasztalatokat összegzi, valamint a gyakorlatban felmerült problémákat orvosolja, reményeink szerint hatékony módon.

Ehhez kérem a támogatásukat. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Megkérdezem az előterjesztőt, Pócs János képviselő urat, kíván-e felszólalni. Jelzi, hogy igen. Tíz perc áll a rendelkezésére, képviselő úr.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. A tíz percet nem szeretném kihasználni, mindenestre tájékoztatni szeretném a tisztelt Országgyűlést, hogy a Mezőgazdasági bizottság és a Törvényalkotási bizottság tárgyalta az előterjesztést. Képviselőtársaim az anyagot ismerik. Érdemi módosító javaslat nem érkezett. Kérem képviselőtársaimat, hogy támogatni szíveskedjenek. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megkérdezem, a kormány részéről kíván-e valaki hozzászólni. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteri államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. A kormány támogatja a javaslatot, és arra kérjük képviselőtársainkat, hogy a holnapi napon fogadják is el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. A kijelölt Mezőgazdasági bizottság nem állított előadót. Így most a képviselői felszólalások következnek, ha valaki nyom esetleg gombot. *(Nincs ilyen jelzés.)* Nem látok jelentkezőt. Így megkérdezem, a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki egyáltalán felszólalni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Nem jelentkezik senki. A vitát lezárom.

Az előterjesztőt megkérdezem még egyszer, hogy kíván-e hozzászólni. Pócs képviselő úr? *(Pócs János nemet int.)* Nem kíván. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Képviselőtársaim! Soron következik a **közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény és az azzal összefüggő egyes törvé-**

nyek módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/12738. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Vécsey László képviselő úrnak.

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton tájékozatom az Országgyűlést, hogy 2016. december 1-jén a házszabály 46. §-a alapján a Törvényalkotási bizottság megtárgyalta a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvényt és az azzal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/12738. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 25 igen szavazattal, 5 nem ellenében és 5 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat tartalmazza egyrészt a Gazdasági bizottság részletes vitát lezáró módosító javaslatát, továbbá a Törvényalkotási bizottság saját indítványát, amely egy pontban pontosítja a szakbizottság irományát.

A Törvényalkotási bizottság által támogatott tartalmi módosítások közül szeretnék kiemelni néhányat. A jelenlegi joggyakorlatban például problémát okoz annak a helyzetnek a kezelése, amikor az ajánlatkérő szakemberekre vonatkozó adatokat értékel, a felolvasólapon szereplő adatokat azonban az ajánlatban csatolt dokumentumok nem megfelelően támasztják alá. Jelenleg vitás a gyakorlatban, hogy az ilyen hibák mennyiben pótolhatók, illetve milyen jogkövetkezménye van az adatoktól való eltérésnek. A módosítás ennek a helyzetnek a kezelésére vezet be egy olyan áthidaló megoldást, amely egyrészt biztosítja az alapelveknek megfelelést, másrészt ugyanakkor tekintettel van arra az érdekre, hogy minél több ajánlat érvényesként vehessen részt a további eljárásban.

A törvényjavaslatához érkezett társadalmi észrevételeket figyelembe véve könnyítést tartalmaz a vállalkozások számára. A nemzeti eljárásrendben az eljárás iránti érdeklődést jelző nyilatkozat elektronikus megtételéhez a továbbiakban nem szükséges elektronikus aláírás. A jogalkotó figyelembe vette, hogy ez a nyilatkozat a jellegénél fogva még nem igényel olyan szintű hitelességi követelményeknek való megfelelést, mint például az ajánlat vagy a részvételi jelentkezés benyújtása. A vállalkozások eljárási részvételét ugyanakkor jelentősen könnyíti, ha egyszerű e-mailben is jelezhetik érdeklődésüket az eljárás iránt.

Az összegző módosító javaslat értelmében továbbá az ajánlatkérő nem az összefoglaló tájékoztatásban, hanem az ajánlatok, illetve a részvételi jelentkezések bontásakor ismerheti meg, hogy mely

gazdasági szereplőknek küldte meg saját kezdeményezésére az eljárást megindító felhívást. A módosító javaslat figyelembe veszi, hogy a gazdasági szereplők összefoglaló tájékoztatásban történő megjelölése a piacon versenyt torzító magatartásokhoz vezethet.

Nagyon lényeges, hogy az elfogadott módosító javaslat az alvállalkozói közvetlen kifizetés intézménye helyett a kamarák és a vállalkozói érdekképviseleti szervezetek kifejezett kérésére az ellenérték kifizetésére vonatkozóan a 2015 novembere előtti szabályozáshoz kíván visszatérni. Ennek megfelelően végrehajtási rendeleti szinten a fővállalkozó kétféle kifizetése váltaná fel a jelenlegi szabályokat. A visszajelzések szerint problémát jelent, hogy a jelenlegi szabály a gyakorlatban nehezen alkalmazható; az ajánlatkérőknek sok szerződést kell kezelni; az alvállalkozók kifizetésének ütemezése pedig nem esik egybe a fő szerződés fizetési ütemezésével, így egyes alvállalkozók még később juthatnak a pénzükhöz.

A normaszöveg, szintén a kamarák és a vállalkozói érdekképviseleti szervezetek álláspontját figyelembe véve tartalmazza, hogy építési beruházás esetén az alvállalkozói teljesítés összesített aránya nem haladhatja meg a szerződés értékének 65 százalékát. A módosítás indoka, hogy a hazai vállalkozások visszajelzése alapján az 50 százalékos, alvállalkozásra vonatkozó korlátozás a hazai kis- és középvállalkozásokat hátrányosan érinti, tekintettel arra, hogy az építőipari piacon nagy számban működnek az építési munkák egy-egy részére szakosodott kisvállalkozások, amelyek tipikusan alvállalkozóként működnek közre a teljesítésben.

A TAB további saját indítványa a támogatás fogalmát pontosítja. A pontosítás tisztázza, hogy az adózó által adókedvezményként érvényesíthető adófelajánlás nem esik a támogatás Kbt. szerinti fogalmába.

Az elfogadott módosítások is jól mutatják, hogy a jogalkotó igyekszik még vállalkozóbarátabbá tenni a közbeszerzési eljárásokat, szélesítve az ajánlattevők körét, ezzel is fokozva az ország versenyképességét. Kérem tisztelt képviselőtársaimat a törvénymódosítás támogatására. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Megkérdezem az előterjesztőt, Csepreghy Nándor államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy most nem kíván hozzászólni.

Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kívánnak-e felszólalni, mivel a Gazdasági bizottság nem állított előadót. *(Nincs ilyen jelzés.)* Nem látok semmilyen aktivitást. Gondolom, így Csepreghy államtitkár úr sem kíván a nem létező felszólalásokra reagálni *(Csepreghy Nándor nemet int.)*, így a vitát lezárom. A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyar Corvin-lánc Testületről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés

T/12914. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak.

DUNAI MÓNIKA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság a 2016. december 1-jei ülésén megtárgyalta a Magyar Corvin-lánc Testületről szóló T/12914. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. országgyűlési határozat 46. §-a alapján 27 igen szavazattal, 7 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

A bizottsági ülés során megtárgyaltuk a Kulturális bizottság, valamint a Törvényalkotási bizottság módosító javaslatát. Az elfogadott összegző módosító javaslat nyelvhelyességi módosítást, valamint a redundáns rendelkezés elhagyására irányuló, továbbá a jogrendszer koherenciáját szolgáló technikai jellegű módosításokat tartalmaz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném az Országgyűlés támogatását kérni az előterjesztéshez, amely azt a célt tűzi ki maga elé, hogy a törvényhozás jóváhagyásával és döntése alapján felállítsa a Magyar Corvin-lánc Testületet. Úgy gondolom, hogy a köztestületi működés hozzájárulhat a speciális közfeladatok színvonalas ellátásához; szervezeti és működési sajátosságaiból adódóan rugalmasan és könnyen alkalmazkodhat az aktuális kihívásokhoz. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

(18.20)

ELNÖK: Megkérdezem Csepreghy Nándor államtitkár urat, hogy előterjesztőként kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem. A kijelölt Kulturális bizottság nem állított előadót.

Kérdezem a képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, így a vitát lezárom. Gondolom, az államtitkár úr sem kíván akkor már hozzászólni a végén. *(Csepreghy Nándor jelzi, hogy nem kíván hozzászólni.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik a **hivatalos statisztikáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/12924. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót szintén Dunai Mónika képviselő asszonynak.

DUNAI MÓNIKA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy 2016. december 1-jén a házszabály 46. §-a szerint a Törvényalkotási bizottság megtárgyalta a hivatalos statisztikáról szóló T/12924. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 21 igen szavazattal, 7 nem ellenében és 2 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző módosító jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat tartalmazza egyrészről az Igazságügyi bizottság részletes vitát lezáró irományát két nyelvhelyességi korrekcióval, másrészről a TAB saját indítványát. Az összegző módosító javaslat jogtechnikai pontosításokat vezet át a benyújtott törvényjavaslaton, teljes mértékben megőrizve a kormány mint előterjesztő eredeti célkitűzéseit. Uniós intézkedésként a 223/2009/EK rendelet módosítására azért kerül sor, mert mind az európai intézmények, mind a nemzeti hatóságok fokozni kívánják a nemzeti statisztikai hivatalok szakmai és intézményi függetlenségét annak érdekében, hogy az európai szintű statisztikák megbízhatósága megkérdőjelezhetetlen legyen, és a valós gazdasági, társadalmi folyamatokra vonatkozó adatokat Európa-szerte garantáltan független, semleges és az objektivitás alapján működő statisztikai hivatalok állítsák elő. Köszönöm szépen a tisztelt Ház figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megkérdem az államtitkár urat, hogy kíván-e hozzászólni előterjesztőként. *(Csepreghy Nándor jelzésére:)* Jelzi, hogy nem. A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Kérdezem, hogy kíván-e valaki hozzászólni a jelenlévők közül. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, így a vitát lezárom, és gondolom, az előterjesztő úr már nem fog hozzászólni. A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Képviselőtársaim! Soron következik a **muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Lázár János, Halász János és Dunai Mónika képviselők által benyújtott T/12922. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

A vitában elsőként ismét a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak.

DUNAI MÓNIKA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. december 1.

napján megtárgyalta a T/12922. számon benyújtott, a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ezzel összefüggésben, a házszabály 46. §-a alapján 21 igen szavazattal, 6 nem ellenében és 5 tartózkodás mellett összegző jelentést és összegző módosító javaslatot fogadott el.

Az elfogadott összegző módosító javaslat tartalmazza a Kulturális bizottság egy pont terjedelmű jogtechnikai módosító javaslatát, valamint egy két pontból álló szóbeli módosító javaslatot. Ezek a következők: ennek 1. pontja nyelvhelyességi pontosítást tartalmaz, a 2. pontban pedig egy tartalmi értelmező rendelkezést fogadott el a Törvényalkotási bizottság, történetesen azt, hogy a törvényjavaslat 2. §-ában a „birtokba adásának rendjét” szövegrészt megelőzően a szöveg kiegészül a 38/D. §-ban meghatározottak szerinti szöveggel, vagyis a normaszöveg visszautal arra, hogy a felhatalmazó rendelkezés csak a törvényjavaslat szerinti jogcímen történő birtokbaadás szabályainak megalkotására irányul.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összefoglalva tehát: a módosítás annak lehetőségét teremti meg, hogy ha az állami vagy helyi önkormányzati fenntartású közgyűjteményekben őrzött kulturális javak körébe tartozó vagyontárgyon vagy vagyontárgyegyüttesen az állam tulajdonszerzése már jogszerűen teljesedésbe ment, de utóbb mégis olyan méltányolható körülmények merülnek fel, amelyek a vagyontárgynak vagy vagyontárgyegyüttesnek a használatba adását az érintett személy részére indokolttá teszik, akkor erről megfelelő biztosítékok mentén az állam dönthessen. Ehhez kérem szíves támogatásukat. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megkérdem a képviselő asszonyt, hogy előterjesztőként kíván-e hozzászólni *(Dunai Mónika jelzi, hogy nem kíván hozzászólni.)*, de gondolom, hogy nem, így köszönöm.

Megkérdem, a kormány részéről kíván-e valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs jelentkezés.

Most képviselői felszólalások következnek. Hegedűsné Lorántné képviselő asszonynak adom meg a szót.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Amikor ennek a törvényjavaslatnak itt az általános vitája volt, akkor felmerült az a probléma, hogy ez a kifejezés, miszerint „különös méltánylást érdemlő körülmények”, túlságosan széles keretet jelent, és ezért ígéreteinek megfelelően azt mondta, hogy teljesen nyitottak lesznek különböző szövegpontosító javaslatok befogadására.

Én akkor azt a javaslatot tettem és fogalmaztam meg, hogy pontosítsuk a szöveget annyiban, olyan értelemben, hogy ez a bizonyos „különös méltánylást érdemlő körülmények” csak és kizárólag a XX. szá-

zad sorstragédiái kárvallottjainak esetében merülhessen egyáltalában fel, mert emlékezzünk arra, hogy ugyanezen törvénypasszus ezt megelőző szakasza a kölcsönzött kulturális javak használatba adásáról szól, ami kapcsán kiderült, hogy Habony Árpádnak igen széles a rokonsága, és rendkívül szeretik a XVIII-XIX. századi festményeket, különösen Dürert, és bizony elég méltányos körülmények között és méltányos összegért kaphatták meg használatba ezeket a Szépművészeti Múzeumban őrzött kincseket egyébként.

Éppen ezért, hogy ne lehessenek ilyenfajta visszaélésgyanús ügyek - és azt is mondta az államtitkár úr, hogy Lázár miniszter úr ennek a bizonyos bizottságnak az elnöke vagy tagja, és ő különösen is fontosnak tartja, hogy pontosan a második világháború után történt visszaélések és olyan körülmények miatt, amelyek nehezen igazolhatók már most, kellene ez a törvényjavaslat -, ön gyakorlatilag a szavát adta, hogy ilyenfajta szövegpontosításra lehetőség lesz. Nem értem, hogy noha mi benyújtottuk ezt a javaslatot, időben nyújtottuk be, a Törvényalkotási bizottság ezt félkész kontra lesöpörte. Vajon mi az oka ennek? Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a napirendhez. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, így a vitát lezárom.

Megkérdezem Dunai Mónika képviselő asszonyt, hogy kíván-e hozzászólni. *(Dunai Mónika jelzésére:)* Jelzi, hogy nem. A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik a **mozgóképről szóló 2004. évi II. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/12925. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonnak.

DUNAI MÓNIKA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottság 2016. december 1-jén a házszabály 46. §-a alapján megtárgyalta a T/12925. számú, a mozgóképről szóló 2004. évi II. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 21 igen szavazattal, 9 nem ellenében, tartózkodás nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

(18.30)

A bizottsági ülésen megtárgyaltuk a Törvényalkotási bizottság saját módosító javaslatát, amely

egyrészt jogtechnikai, másrészt érdemi módosításokra irányul. Az elfogadott összegző módosító javaslat a jogtechnikai módosításokon kívül a mozgókép szakmai képzési hozzájárulás befizetési határidejének elmulasztása esetén alkalmazható szankciót módosítja. A Magyar Nemzeti Filmalap Zrt. letéti számlájára teljesíthető befizetések maximális összegét a mozgóképről szóló törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendelet határozza meg a 2017. évtől, további a letéti számla 2016. évi keretének megemelését célozza oly módon, hogy a Magyar Nemzeti Filmalap Zrt. a mozgóképről szóló törvényben meghatározott összegen túl jogosult a letéti számlára támogatásokat fogadni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem önöket, hogy támogassák a javaslat által megfogalmazott célt, amely megerősíti a stratégiai ágazatokat, ebbe természetesen beleértve a magyar filmgyártást is. Köszönöm szíves figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megkérdezem az előterjesztőt, Dömötör Csaba államtitkár urat, kíván-e felszólalni. *(Dömötör Csaba jelzésére:)* Jelzi, hogy nem.

A kijelölt Kulturális bizottság nem állított előadót. Most képviselői felszólalások következnek, ha valaki gombot nyomna *(Senki nem jelentkezik.)*, de nem teszi ezt senki.

Így a vitát lezárom, és gondolom, így előterjesztőként már az államtitkár úr sem kíván reagálni. A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik az **általános közigazgatási rendtartásról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/12233. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak.

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság idei év december 1-jén megtárgyalta a T/12233. számon benyújtott, az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 22 igen szavazattal, 7 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat tartalmazza az Igazságügyi bizottság indítványát, valamint a Törvényalkotási bizottság saját módosító javaslatát, amelyek közül néhányról szólnék.

A részletes vitát lezáró módosító javaslat számos pontját szintén támogatta a bizottságunk, mindazon-

által az összegző módosító javaslatban informatikai hiba miatt több ponton pontosításra volt szükség. Továbbá az igazmondási kötelezettségre vonatkozó szabály egyértelműsítésével könnyen értelmezhetővé válik a normaszöveg.

A módosítás összhangot teremt a közigazgatási perrendtartásról szóló T/12234. számú törvényjavaslattal, terminológiájával, ennek megfelelően a közigazgatási per kezdeményezésének lehetősége helyett annak indításáról szükséges rendelkezni. Ezen túl a törvény hivatalos megjelölése más jogszabályokban „Ákr.” megnevezést visel a hatálybalépést követően.

Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat széles körben egyeztetett, alaposan előkészített szakmai anyagot ölel fel, amelynek az elfogadását kérem tisztelt képviselőtársaimtól. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Előterjesztőként megkérdezem Völner Pál államtitkár urat, kíván-e most hozzászólni. *(Dr. Völner Pál nemet int.)* Jelzi, hogy most nem kíván hozzászólni.

Most a képviselői felszólalások következnek, ennek keretében Gyüre Csaba képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Elsősorban, amikor ez a törvényjavaslat idekerült, akkor az volt a legfontosabb kérdés, hogy van-e szükség egy ilyen újfajta törvényre. Amikor a miniszter úr a nyitó beszédében, az általános vita megkezdésekor erről beszélt, akkor elmondta, hogy három törvény lenne, amely szerves része egymásnak, amely benyújtásra is kerülne, amelyek közül azonban egy törvény nem került be, ami, én azt gondolom, a kormánypártok szempontjából, illetve annak a kérdésnek a szempontjából, hogy van-e szükség új közigazgatási rendtartásra, általános közigazgatási rendtartásra, ezt önmagában már ez a harmadik törvény is befolyásolta, hiszen ez így együtt lett volna egy egész.

Mi azt mondtuk, a Jobbik azt mondta kezdettől fogva, hogy nem vagyunk annak a hívei, hogy nincsen szükség Magyarországon új közigazgatási rendszerre, abban az esetben, hogyha a kormány előterjesztése jó, és azt látjuk, hogy jobb lesz a rendszer, mint a régi rendszer volt, akkor természetesen támogatjuk. Jelen pillanatban azonban nem láttuk, hogy ez valóban megtörtént volna, hogy ez valóban jobb lenne, mint a jelenleg működő rendszer, illetve volt egy része, amely kétharmados volt, amelyre az ellenzék végig azt mondta, hogy nem fogja megszavazni, és egyik ellenzéki párt sem adta be a derekát ebben a kérdésben, hiszen álláspontunk szerint ez olyan fontos, a jogállamiságot érintő kérdéseket vetett volna fel, amelyek a jogállamiságba vetett hitet vették volna el a magyar emberektől, végül ki is maradt ez a kétharmados jogszabály, szerintünk pedig önmagában ez nem támogatandó.

Ezért a Jobbik Magyarországért Mozgalom kifejtette az általános vitában is az ezzel kapcsolatos álláspontját, Staudt Gábor, illetve jómagam a vezérszónoki felszólalásban több ponton megfogalmaztuk ezzel kapcsolatosan a kritikáinkat, és ugyanúgy a Törvényalkotási bizottság ülésén sem támogattuk, a Jobbik Magyarországért Mozgalom részéről azon az ülésen, amelyre Vas Imre képviselőtársam is hivatkozott, mi tartózkodtunk, és nekünk jelenleg is ez az álláspontunk, ebben az ügyben tartózkodni fogunk. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni képviselőtársaim közül. *(Senki nem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt. Így a vitát lezárom.

Megkérdezem Völner Pál államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. *(Dr. Völner Pál: Köszönöm, nem.)* Nem, jelzi, hogy nem. A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik a **közigazgatási perrendtartásról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/12234. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

A vitában elsőként szintén a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak.

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tájékoztatam az Országgyűlést, hogy 2016. december 1-jén a házszabály 46. §-a alapján a Törvényalkotási bizottság megtárgyalta a közigazgatási perrendtartásról szóló T/12234. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 22 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat a Törvényalkotási bizottság 108 pontból álló, elsősorban jogtechnikai pontosításokat tartalmazó indítványait öleli fel.

A tartalmi módosítások közül szeretném kiemelni, hogy az összegző módosító javaslat a közigazgatási ügyben általános, első fokon eljáró bíróságként a közigazgatási és munkaügyi bíróságot határozza meg, valamint megjelöli a közigazgatási felsőbíróságot eljáró bíróságként. A módosítás egyértelműsíti, hogy egyesbírói eljárást a törvény főszabály szerint elsőfokú eljárásban rendel; kiegészítés alapján egyesbíró jár el első fokon azokban a perekben is, amelyekben a bíróság illetékességének meghatározása szempontjából a felperes lakóhelye, székhelye szerinti bíróság jár el.

Az összegző módosító javaslat a Kúria javaslatára kiegészíti a Kúria öttagú tanácsának megalakítására vonatkozó szabályt, tekintettel a nagyobb mennyiségű határterületi, így például a közigazgatási

szerződéssel vagy közszolgálati jogviszonnyal kapcsolatos perekre. Ha az ügy jellege indokolja, a Kúria öttagú tanácsának legfeljebb két, nem közigazgatási ügyszakos bíró is tagja lehet.

Az OBH észrevétele alapján kiegészül a megelőző eljárásban kirendelt szakértőre vonatkozó szabály annak érdekében, hogy a perekre kirendelt szakértő szerepét és szakvéleményének a perben kirendelt szakértővel azonos bizonyító erejét a szabályozás csak a kirendelt igazságügyi szakértőre és szakvéleményére vonatkozóan biztosítja.

(18.40)

Ahogy említettem, az Igazságügyi Minisztérium a javaslat benyújtását követően is rendkívül széles körű egyeztetést folytatott le az országgyűlési képviselőcsoportokkal - természetesen csak azokkal, amelyek a miniszter úr meghívásának eleget tettek -, a Kúriával és az Országos Bírósági Hivatallal. Ezek után joggal reménykedhetünk, hogy a XXI. századi kihívásnak megfelelő, modern törvényjavaslat hozzájárul a közigazgatási eljárások, így a közigazgatási perek gyors és hatékony lefolytatásához.

Köszönöm, hogy meghallgattak. Kérem, szavazatukkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megkérdezem Völner Pált mint előterjesztőt, kíván-e most hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem. A kijelölt Igazságügyi Bizottság nem állított előadót.

Most képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Ez megint ugyanolyan törvényjavaslat, mint az előző, és ugyanaz a Jobbik Magyarországért Mozgalom véleménye, mint az előző törvényjavaslatnál volt. Ez a törvényjavaslat is annak a hármas csomagnak a része, amiről az előző felszólalásomban beszéltem, amelyről már elmondtam, hogy számunkra az is kérdéses, van-e szükség arra, hogy új közigazgatási bíraskodás és rendszer jöjjön létre Magyarországon.

Vas Imre képviselőtársam a széles körű társadalmi egyeztetést említette, illetve hivatkozott arra, hogy az országgyűlési képviselőcsoportokkal is lett egyeztetve. Valóban igaz, tehát összességében már történt egy ötpárti egyeztetés, amelyen négy párt vett részt. De ezzel az egyeztetéssel kapcsolatban még elmondanám azt is, ami nekem egy kicsit visszásnak tűnt, mégpedig azt, amikor az egyetemek rektorainak, dékánjainak a véleménye került ismertetésre az igazságügyi miniszter úr által; azért abból kiderült, hogy nem ezt a törvényt véleményezték, hanem általánosságban mondtak véleményt a közigazgatás magyarországi rendszerének a fejlesztéséről, amivel termé-

szetesen elvi szinten mindenki egyetért. Tehát nem ezzel a törvénnyel értettek egyet ők akkor, amikor véleményt mondtak, hanem egy fejlettebb közigazgatási rendszerrel, amiről sem ők, sem mi nem vagyunk meggyőzve álláspontom szerint, hogy ez egy valóban fejlettebb rendszer; különös tekintettel arra, hogy az a rendszer, amely még szeptember elején felállt volna, egy olyanfajta rendszert hozott, amely sokkal távolabb viszi az ítélethozatalt az állampolgártól, sokkal messzebb került volna, ha minden elemében bevezetésre kerül, akár több száz kilométert kell utazni egy-egy tárgyalásra, egy-egy elsőfokú bírósági tárgyalásra az ügyfeleknek.

Mindamellet még kritikája ennek a közigazgatási perrendtartásnak az is, hogy szűkíti a Kúriánál történő felülvizsgálat lehetőségét, ami, én azt gondolom, meglehetősen csorbitja az állampolgároknak az Alaptörvényben biztosított jogát, amely a jogorvoslathoz való jogot biztosítja az állampolgárok számára.

Mindezekre való tekintettel már elmondtuk az általános vitában, illetve a vezérszónoki felszólalásban Staudt Gábor képviselőtársammal is, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom ezeket a törvényeket, a közigazgatással kapcsolatos törvényeket nem támogatja. Mivel itt bizottsági vitáról van szó és a bizottsági vitában is a Jobbik Magyarországért Mozgalom a tartózkodás mellett döntött, mi tartózkodtunk, amikor ezzel kapcsolatos döntés a Törvényalkotási bizottságban megszületett, ugyanígy fogunk a holnapi szavazáson is. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a napirendi ponthoz. *(Nem érkezik jelzés.)* Nem látok jelentkezőt. A vitát lezárom.

Megkérdezem Völner Pál urat, kíván-e hozzászólni. Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Csak Gyüre Csaba képviselőtársam felvetésére szeretnék válaszolni, ami mindkét törvény vonatkozásában fennáll, hogy valóban részt vettünk ezeken az ötpárti egyeztetőkön. Én úgy emlékszem, hogy a vitatéma a közigazgatási bíróságok kialakítása körül zajlott, és pontosan ott a kétharmados részeknél jelezte a Jobbik, hogy egyéb igényei lennének, hogyha ezeket a módosításokat vagy átalakításokat elfogadná. *(Dr. Gyüre Csaba: Így van.)*

Úgyhogy úgy érzem, hogy a törvény érdemi részében olyanfajta vita, ahol éles ellentétek merültek volna fel, nem zajlott, bár tiszteletben tartjuk természetesen a Jobbik tartózkodó álláspontját. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik a **tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról**

szóló 1996. évi LVII. törvény, valamint a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.

A kormány-előterjesztés T/12718. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontja hangzik el. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak.

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2016. december 1-jei ülésén a tagok vitát folytattak a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény, valamint a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény módosításáról szóló T/12718. számú törvényjavaslatról. A bizottság a házszabály 46. §-a alapján 23 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül és 7 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat tartalmazza a Gazdasági bizottság öt pontos terjedelmű és a Törvényalkotási bizottság saját módosító javaslatát, amely a következőket tartalmazza: a javaslat 4. pontja, amely a közvetlen és közvetett vevő fogalmát definiálja, a jogalkalmazás egységességének biztosítása, illetve a jogalkalmazási problémák elkerülése érdekében indokolt.

A javaslat 5. pontja egyértelműsíti, hogy mikortól kell az elévülés nyugvását számítani, továbbá az átültetendő irányelvnek való teljes megfelelést szolgálja azáltal, hogy pontosítja, hogy az elévülés nyugvása nemcsak abban az esetben következik be, ha a versenyhatóság határozatot hoz, hanem akkor is, ha az eljárást egyéb módon fejezi be.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat elfogadása szükséges ahhoz, hogy Magyarország eleget tegyen a versenyjogi kártérítési irányelv átültetésére vonatkozó kötelezettségének, illetve a vállalkozások adminisztratív terhei csökkenthetők a bürokrácia-csökkentést elősegítő fúziós szabályok hatálybalépésével.

Kérem, egyetértésükkel támogassák az előterjesztést. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megkérdezem Völner Pál államtitkár urat, kíván-e előterjesztőként most hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem.

A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót. Most képviselői felszólalások következnek, de nem látok jelentkezőt. Így a vitát le is zárom.

Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Nem kíván. A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik **az elektronikus hírközléssel és a fogyasztóvédelemmel összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/12733. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

A vitában elsőként szintén a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Hadházy Sándor képviselő úrnak.

HADHÁZY SÁNDOR, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezúton tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. november 24-én a házszabály 46. §-a alapján megtárgyalta az elektronikus hírközléssel és a fogyasztóvédelemmel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/12733. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 25 igen és 7 tartózkodás mellett, tehát ellenszavazat nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat a Gazdasági bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatának pontjait tartalmazza, egy kivételével. A Szocialista Párt kezdeményezését a Törvényalkotási bizottság nem támogatta, mely javaslat alapján csupán súlyos esetekben lehetne kiszabni bírságot a Fogyasztóvédelmi Hatóságnak a szabálytalanul működő webáruházak felé.

(18.50)

Hangsúlyozni kívánom, hogy a vállalkozások bírságolása nem lehet elsődleges cél, ugyanakkor megfelelő szintű védelmet kell nyújtani a fogyasztóknak. Különösen igaz ez, ha e-kereskedelemről van szó, amely piac ugrásszerűen növekszik, és az ünnepek közeledtével egyre többen veszik igénybe ezeket a szolgáltatásokat. Fontos, hogy a hatóság elsöre nem büntethet, csupán az után, ha a szabálytalanul, megtévesztően eljáró társaság nem hajlandó a hibát kijavítani. A bírság pedig csak ugyanarra a hibára vonatkozhat, amiben előzetesen már konzultáltak a felek, és nem történt meg a korrekció.

Ahogy a bizottsági ülésen is elhangzott, a bírság emelése, mely a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara javaslatára történt, a megtévesztő gyakorlatot megszüntetheti.

Tisztelt Országgyűlés! Szintén a fogyasztók érdekét védi, és egy bosszantó gyakorlatnak veheti elejét az a módosításban foglalt szabály, amely kimondja, hogy a telefonos ügyfélszolgálatokon a hívástól számítottnan öt percen belül meg kell kezdeni az érdemi ügyintézését. Bízom benne, hogy a pana-

szosoknak a jövőben így kevesebb idegeskedéssel jár majd egy-egy probléma elhárítása. A kormány képviselője a bizottsági ülésen kijelentette, hogy átfogóan kezeli a hűségidő lejárat utáni szerződések helyzetét és az ezzel kapcsolatos előfizetői díjak sorsát.

A fogyasztók érdeke és versenyképességünknek is záloga az, hogy 2018 végére az egész országot lefedő szupergyors széles sávú internethálózat jöjjön létre. Ezt a célt is szolgálja az előttünk fekvő javaslat, ezért tisztelettel kérem támogatásukat. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megkérdezem előterjesztőként Tasó László államtitkárt, kíván-e most hozzászólni. Jelzi, hogy nem. A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót, így most képviselői felszólalások következhetnek, de nem kíván most ezzel élni senki, így a vitát lezárom.

Nyilván Tasó urat megkérdezem, hogy a végén kíván-e hozzászólni. Öné a szó, államtitkár úr.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat és a benyújtott módosító javaslat megfelel a kormány álláspontjának, mindezekre tekintettel tisztelettel kérem az Országgyűlést, hogy támogassa a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Képviselőtársaim! Soron következik a **közlekedéssel összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/12742. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

A vitában elsőként természetesen a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Galambos Dénesnek, a bizottság előadójának.

DR. GALAMBOS DÉNES, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy 2016. december 1-jén a Törvényalkotási bizottság a házszabály 46. §-a alapján megtárgyalta a közlekedéssel összefüggő egyes törvények módosításáról T/12742. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 20 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat a Törvényalkotási bizottság saját indítványait tartalmazza, amelynek egy pontja korrigálja a Gazdasági bizottság részletes vitát lezáró módosító javaslatát.

A jogtechnikai és kodifikációs pontosításokon túl a módosító javaslat a megfelelő hatékonyságú országos halórzés érdekében lehetővé teszi az állami

halórzési szolgálat tagjainak belső égésű motorral hajtott kishajóval való közlekedés lehetőségét azokon a vízterületeken is, ahol az egyébként tilos. Ennek a látszólag nem jelentős, de mégis jelentős szabályozásnak az indoka az, hogy azokon a területeken, ahol bár célul tűztük ki, hogy minél nagyobb lehetőség álljon rendelkezésre az elektromos meghajtású vízi járművek használatára, ahol ez nem lehetséges még a technika adott állása szerint, úgy indokolt volt lehetővé tenni, hogy robbanómotoros kishajókkal is közlekedhessenek. Ennek a jelentősége az, hogy a halgazdálkodás kiemelten fontos nemzeti érdek, és tekintetben a megelőzés és a prevenció pedig megfelelő eszközöket kell hogy biztosítson a szolgálat részére.

Az összegző módosító javaslat célja továbbá, hogy a kisajátítási eljárás során az ingatlan tulajdonjogának elvonásáért olyan kártalanítási összeg kerüljön szakértő bevonásával megállapításra, ami az ingatlan értékének tényleges, a közérdekű célok megvalósítása érdekében történő, övezeti besorolástól független, valós értéket tükröző megállapítására ad lehetőséget. Így elkerülhető, hogy az övezeti módosítás következtében esetlegesen úgynevezett felszabályozással megállapított ingatlanértékért a kisajátítást kérő a ténylegesnél magasabb kártalanítási összeget kapjon kézhez.

Továbbá a kisajátítással érintett ingatlan tulajdonosainak is fokozatosan érvényesül a kisajátítási törvény 9. §-ban és az Alaptörvényben meghatározott és rögzített azon alapvető joga, hogy a tulajdonjoga elvonásáért teljes, azonnali, feltétlen kártalanítást kapjon és illesse meg, mivel az övezeti előírások változása miatt felmerülő esetleges értékcsökkenést nem az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény által szabályozott hosszadalmas különjárással kell érvényesítenie.

A módosító javaslat az alkotmányos követelményeknek megfelelő átmeneti rendelkezéssel egyértelművé teszi, hogy az ingatlan értékelésének új szabályát csak a hatálybalépést követően indult ügyekben kell alkalmazni.

A módosító javaslat a törvényjavaslat által megjelölt céllal összefüggésben a kisajátítást kérő és a kisajátítással érintett ingatlanok tulajdonosainak, használóinak jogait egyaránt tovább erősítve a szabályozás megteremtését, átláthatóvá tételét, a jogrendszer egységét, valamint az Alaptörvényben foglalt tartalmi követelményeknek megfelelő célokat szolgálja, ezért a házszabályi követelményeknek is megfelel.

A benyújtott javaslat elfogadásával a közlekedéssel kapcsolatos jogszabályi környezetben, legyen szó használt autókról, hajózásról vagy éppen vasútról, illetve közlekedési infrastrukturális beruházásokról, a jogbiztonság és a kiszámíthatóság követelménye még teljesebben érvényesülhet. Kérem ezekre is tekintettel támogatásukat és a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Bangóné Borbély Ildikó ki-sebbségi véleményre jelentkezett be, de mivel nincs itt, lépünk tovább. Megkérdezem Tasó László urat előterjesztőként, hogy kíván-e hozzászólni most. *(Jelzésre:)* Majd a végén, rendben, köszönöm. A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Most képviselői felszólalások következnek. Meg-adom a szót Ander Balázs képviselő úrnak.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, el-nök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Állam-titkár Úr! Nos, azt kell hogy mondjam: bűn ezt a törvényjavaslatot ilyen formában elének terjeszteni. Azért bűn, mert nagyon sok jó szándékú és tényleg a Jobbik részéről is támogatható javaslat volt ebben, mint ahogy már a vita korábbi szakaszában ezt el is mondtam. Viszont van két olyan pont, amit egész egyszerűen nem tudunk lenyelni, és azt hiszem, hogy a párhuzamosok vagy éppen a vasúti sínparók előbb fognak találkozni valahol a végtelenben, mint a mi véleményünk, a különböző, nagyon-nagyon külön-böző véleményeink ebben a kérdéskörben.

Az egyik ilyen a 2006-os törvény módosítása, ami a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentő-ségű beruházások gyorsításáról, illetve egyszerűsíté-séről szól. Szerettük volna, ha ezt úgy, ahogy van, elhagyják vagy jelentős mértékben átdolgozzák, hi-szen ebben a formában, azt kell hogy mondjuk, ez bármikor a haveroknak vagy éppen egy kedvezmé-nyezett multinacionális körnek az ajándékává válhat olyan formában, hogy mindenféle piaci verseny alól felszabadítják őket, és gyakorlatilag azt csinálnak és azt tehetnek, amit akarnak. Akadálytalanná válnak azok a beruházások, amelyekkel kapcsolatban azért itt jó néhány felszólalásunk volt. Amikor egyetlenegy tollvonással, mondjuk, 25 milliárd forinttal megtol-danak olyan projekteket, amelyek ugye a nemzet gázszereelőjének, illetve polihisztorának a nevéhez köthetőek, akkor azt hiszem, hogy nem alaptalan az ellenzék részéről, hogyha ilyesféle fenntartásokkal élünk.

Történelmi mendemondákat, városi legendákat lehetne idehozni ezzel kapcsolatosan, hogy milyen rémlátomásai támadnak az embernek, amikor mondjuk, ezt a törvény módosítást, ezt a törvényja-vaslatot olvastuk.

(19.00)

Lehetett ilyeneket hallani, hogy anno a cár atyuska, amikor meguntta itt a vitatkozást, hogy mer-re felé, hogyan épüljön Moszkva és Szentpétervár közt a vasútvonal, akkor megfogta a vonalzót, egy hirtelen mozdulattal húzott egy vonalat, csak éppen belelógott az ujjá, és lett egy furcsa kis kanyar a vas-útvonalban. Vagy éppen ezzel kapcsolatos szintén az a történelmi mendemonda, hogy a moszkvai metró körgyűrűje nem máshogy terveződött, mint hogy Sztálin lerakta a kávéscsészéjének az alját, és az ha-gyott nyomot a térképen.

Ha ezt itt átböngésztük, akkor bizony arra a kö-vetkeztetésre kell jutnunk, hogy ha Orbán Viktornak, aki ilyen formában... - mert itt szinte rendeleti úton hozhatnának olyan döntéseket, amelyek alapján, mondjuk, a felcsúti kisvasutat egészen a budai Várig hosszabbítják meg, nem tudunk jó szívvel igent mondani, éppen ezért ezt nem is fogjuk elfogadni, és ami egy adalék ehhez kapcsolódóan, a társadalmi, szakmai és egyáltalán önkormányzati kontroll. Ez teljes mértékben ki lesz ezáltal húzva, negligálják az önkormányzatokat, azok gyakorlatilag a rolót is le-húzhatják, semmiféle beleszólásuk nem lesz ezekbe a projektekbe.

A másik és napjaink eseményeihez kapcsolódó történet a vasútbiztonsággal kapcsolatos kérdés. A törvényjavaslat másik pontjában önök a közforgalmi vasúti szerelvényekkel kapcsolatos adatokat kívánják titkosítani tulajdonképpen a terrorveszélyre hivat-kozva, illetve bűncselekmények elhárítására hivat-kozva. Itt is jogos lehet egyébként inkább az a kriti-ka, hogy adott esetben ezzel bűncselekményeket lehet majd takargatni. Úgyhogy erre sem tudunk rábólintani, erre sem tudunk igent mondani, ugyanis ha önök valóban komolyan vennék, államtitkár úr, azt, amit itt szavak szintjén, papíron vagy éppen szóban előadnak, akkor a vasútbiztonságra olyan formában is ügyelhetnének, hogy a napokban sztrá-j-koló vasúttörök követeléseit teljesítik.

Amikor a szociálliberális időszakban gyakorlati-lag majdnem tönkretették a MÁV-ot, kiszervezések történtek, akkor a Jobbik, illetve a nemzeti radikáli-sok ezt elutasították. Amikor elkezdődött egy ezzel ellentétes folyamat, egyfajta vasúti integráció, azt természetesen üdvözölni tudtuk.

Most viszont ebben a szegmensében a vasúti történéseknek, ismét csak azt tapasztaljuk, hogy elkezdődött egy ilyen kiszervezési folyamat, és azt nem én mondom, hanem a szakszervezetek, a szak-szervezeti vezetők és az ágazatban dolgozók, akik attól tartanak, hogy kiszáratva adott esetben az utcára is kerülhetnek vagy azok a kedvezmények, amelyekkel most még mint MÁV-alkalmazottak tud-nak élni, el fognak veszni.

Nem véletlenül tüntettek Székesfehérváron, nem véletlenül adták át azt a petíciót most pénteken a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumnál, amelyet meg-fogalmaztak, és amelyben felszólaltak ezek a vasút-örök a kiszervezésekkel vagy a tervezett kiszervezé-ssekkel szemben.

Ez egy sokmilliárdos piac, és ha tovább zajlik ez a folyamat, mert megfigyelhető, van ilyen rengeteg területen, ezt már kiszervezték, nyilvánvalóan azt sem kell itt túrrogatni, hogy milyen baráti, adott esetben jó politikai kapcsolatokkal rendelkező fővál-lalkozók nyerték meg ezeket a tendereket, és ha ezzel kapcsolatosan mi itt fölvetjük a problémákat, akkor jön rendre az a válasz, hogy az alvállalkozók ügyeibe a MÁV vagy a magyar állam ilyen formában már nem tud beavatkozni, és nem tudnak mit kezdeni azzal a helyzettel, hogy a munka törvénykönyve sok

esetben ezeknél az alvállalkozóknál nem több egyfajta papírrongynál. Mert meg kell nézni, hogy hogyan dolgoztatják, hogyan foglalkoztatják ezeket a vasútöröket, akkor mindjárt megértjük, hogy ezek a kritikák nem légből kapottak, egyáltalán nem alaptalanok. Amikor itt 72 órás egyhuzamban elvégzetett szolgálatokról beszélünk, akkor jó kérdés az, hogy mi lesz az utasbiztonsággal, mi lesz a szolgálatot teljesítő MÁV-személyzet biztonságával, és egyáltalán mi lesz a nagy vasútbiztonsággal.

Ezt kellene egyébként itt megfogni, sokkal komolyabban venni, adott esetben akkor a MÁV-nak vagy éppen az állami szereplőknek élni azzal a lehetőséggel, élni azzal a jogukkal, ha a munkaügyi felügyeletet ráeresztik ezekre a sok esetben csaló és a magyar államot megkárosító alvállalkozói banditákra, akik az egyszerű kis munkavállalókat teljes mértékben kizsákmányolják.

Meg kellene ezt az ágazatot tartani a vasúton belül, adott esetben ezek a munkahelyek a rehabilitációs foglalkoztatás terén is jól jönnének, hiszen azok a MÁV-os munkavállalók, akik már nem tudnak megfelelni azoknak a szigorú munkaegészségügyi előírásoknak, amelyek egyébként jogosan megvannak, nyugodtan betölthetnék ezeket az állásokat, és nem mindenféle vagyonőri alvállalkozó Kft.-k szedett-vedett embereivel, sok esetben egyébként hihetetlen módon kizsákmányolt, kiszipolyozott embereivel kellene ezeket a nagyon fontos feladatokat ellátni, mint az objektumőrzés például vagy éppen a szerelvények kísérése.

Idevágó az a kérdés és szerintem teljesen jogos, hogy mondjuk, ennek a szakszervezeti jogos panaszáradatnak, illetve ennek a tüntetésnek lesz-e politikai és szakmai felelőse a MÁV-on belül. Megnevezik-e, államtitkár úr, azt az embert vagy azokat az embereket, akik miatt ezek az anomáliák kialakulhattak, akik miatt ezek a vasútörös munkavállalók a jövőjüket féltik?

Köszönöm szépen. Várom érdemi válaszait. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni? *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, így a vitát lezárom. Megadom a szót Tasó László államtitkár úrnak.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Minden alkalommal élvezettel hallgatom Ander Balázs képviselőtársam hozzászólását, mert felkészült ember *(Ander Balázs: Köszönöm szépen.)*, aprólékos és valóban szerteágazó tudással rendelkezik. Ez egyébként imponál nekem megmondom őszintén. És természetesen hozzá kell azt is tennem, hogy vannak olyan gondolatok, amelyeket alkalmanként mérlegelek utána, és próbálom a következő alkalommal megfontolva a lépéseket úgy tenni, hogy talán ezeket felhasználjam.

Most konkrétan az előttünk lévő törvényjavaslat, amely 11 módosítást tartalmaz, ez kevésbé kapcsolódik az elmondottakhoz, bár fajsúlyos elemei mindenképpen kisarkosíthatók. Az aggályokat próbálnám eloszlatni, ha sikerül, sikerül, ha nem, nem. Mégiscsak szeretném felhívni a figyelmét arra képviselőtársamnak, hogy egyáltalán nincs olyan szándéka a törvényalkotóknak, hogy bármilyen módon olyat fedjen el a közvélemény elől vagy olyat bújtasson, amely alkalmas lehet bűncselekmények kivitelezésére. Nincs ilyen szándéka, soha nem volt ilyen szándéka a törvényalkotóknak. Szerintem soha nem lesz ebben a Házban olyan szándéka senkinek sem, nem feltételezném ezt senkiről sem, aki itt ül, és azt gondolom, hogy ezt azért mégiscsak le kell szögezni, hogy a szándék egyértelműen jobbító.

A műszaki adatokkal kapcsolatban azt gondolom, hogy mégiscsak át kell gondolni a mai világban, amikor a Marsra készülünk, vagy éppen 3 másodpercen belül irányítjuk a Holdra készülő következő expedíciót, ha úgy alakul majd, hogy milyen veszélyei vannak annak, ha minden műszaki paramétert megismerhet bárki korlátozás nélkül. Mindig hozzá kell tenni, hogy egyáltalán nem volt és nincs is a közbeszerzés érintve, a szabályokat nem módosítottuk, e tekintetben nincs arról szó, hogy nem ismerhet meg valaki olyan közérdekű információt, amelyet korábban e törvény elfogadása előtt megismerhetett volna. Ez nincs benne.

Az önkormányzatokkal kapcsolatos véleményét nagyon érzékenyen figyelem, hiszen 20 évig polgármester lehettem, és tudom azt, hogy az önkormányzatok mennyire igényesek és mennyire igénylik azt a lehetőséget, hogy a nagy beruházásoknál is mondjanak véleményt. De ez a módosítás szintén nem vesz el tőlük semmit, hiszen minden komolyabb közlekedési fejlesztés előtte benne van a megyei területrendezési, területfejlesztési koncepciókban, tervekben.

Itt ez a módosítás arról szól, hogy ha nem tenné meg az önkormányzat és ez késleltetné, vagy nem akarja megtenni szándékosan egy olyan beruházás megvalósításának esélyét vagy lehetőségét, ami egyébként valóban közérdekű és valóban fontos, akkor legyen lehetőség beavatkozni; de nem az önkormányzati rendeletbe történő beavatkozás, mert abba nem tud beleavatkozni a magyar kormány.

(19.10)

A rendeletalkotás jogát nem veszi el az önkormányzattól. E tekintetben egyáltalán nincs esélye arra, hogy belenyúljon valóságosan.

A pozitív elemeket nem sorolta fel, képviselőtársam, csak mondta, hogy vannak benne negatív elemek. De a pozitív elemeket nem említette, jó lett volna arról is szólni, hogy vannak pozitív elemek is. Ezt gondolom a bölintését látva. Azt gondolom, hogy bármilyen rosszindulattal is próbáljuk megközelíteni a törvényalkotási munkát, szerintem szándékosság-

gal nem lehet illetni. Szándékosan rosszat nem akarunk, könnyítéseket, egyszerűsítéseket szeretnénk elérni, és a törvénymódosítás erre irányul. Tehát tisztelettel mégiscsak azt kérem, hogy a Jobbik fontolja meg, tudja-e támogatni a javaslat egészének elfogadását, mert közben olyan jó és támogatható célokat nem fog segíteni megvalósulni, amelyekről a korábbiakban, a vita elején még képviselőtársaim is szólt.

Tisztelettel szeretném elmondani, hogy megértem és valóban érzékeny vagyok arra, amikor bármilyen vállalkozás keretein belül foglalkoztatott munkavállalókat nem tudjuk megvédeni. Van ilyen veszély, és van ilyen, előfordul és elő is fog fordulni. De azt is tudni kell, hogy a világ legjobb törvénye, amilyen nincs, de mégis a legszigorúbb és legelőrelátóbb törvénye sem tudja a gonoszságot megakadályozni, nem tudja megállítani azokat a törekvéseket, amelyek valóban kárt okozhatnak munkavállalóknak. Még egyszer mondom: látjuk, érezzük, próbálunk a magunk eszközével ennek akadályt állítani. Remélhetőleg ezt sikerrel tesszük.

Egyébként, képviselőtársam, felelősséget érzek valóban valamennyi, az ágazatban dolgozó életéért, hiszen van erre lehetőségem. Úgyhogy szerintem az fontos dolog, hogy a munkánkat úgy végezzük, hogy erre figyelemmel vagyunk, és együtt érzünk, ha valamilyen területen problémák merülnek fel.

Még egyszer tisztelettel köszönöm aktív közreműködését minden alkalommal. Valóban élvezettel hallgattam a hozzászólásait. Mégis azt kérem a végén, mivel a kormány álláspontjával a módosító javaslat megegyezik, hogy támogassa az Országgyűlés minden tagja a törvény elfogadását. Köszönöm szépen a figyelmüket. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik az **energetikai tárgyú törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/12743. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

Elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére Hadházy Sándor képviselő úrnak adom meg a szót.

HADHÁZY SÁNDOR, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezúton tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság a házszabály 46. §-a alapján 2016. november 24-én megtárgyalta az energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló T/12743. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 22 igen mellett, 8 nem ellenében összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat tartalmazza egyrészt a

Gazdasági bizottság részletes vitát lezáró módosító javaslatát, másrészt a Törvényalkotási bizottság saját indítványát, amely három pontban pontosítja a szakbizottság irományát.

A módosító javaslatok jogtechnikai pontosításokat, kodifikációs észrevételeket vezetnek át a törvényjavaslaton, amelyek vitát nem váltottak ki. A szabályozás célja az uniós jog hazai joggal való összhangjának megteremtése a földgázkereskedelmi eljárások, valamint a villamosenergia-kereskedelmi eljárások pontosításával. Tisztelettel kérem a támogatásukat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megkérdezem Tasó László államtitkár urat, kíván-e most hozzászólni. *(Tasó László nemet int.)* Jelzi, hogy nem. A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót. Most képviselői felszólalások következnek, de nincs jelen pillanatban jelentkező. Így a vitát lezárom.

Tasó László államtitkár úr kíván-e még hozzászólni a végén. *(Tasó László: Igen.)* Igen, jelzi. Öné a szó, államtitkár úr.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mindössze annyi mondandóm van, hogy mivel megegyezik a kormány álláspontjával az összegző módosító javaslat, tisztelettel kérem, hogy támogassa az Országgyűlés annak elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik a **nemzeti turizmusfejlesztésről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/12737. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

A vitában elsőként szintén a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Galambos Dénes képviselő úrnak.

DR. GALAMBOS DÉNES, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy 2016. december 1-jén a Törvényalkotási bizottság a házszabály 46. §-a alapján megtárgyalta a nemzeti turizmusfejlesztésről szóló T/12737. számú törvényjavaslatot, és az ahhoz a bizottság 21 igen szavazattal, 5 nem ellenében, tartózkodás nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat a Gazdasági bizottság 12 pontos indítványát tartalmazza. Szeretném felhívni a képviselőtársaim figyelmét, hogy az említett módosító javaslat a törvényjavaslat címét megváltoztatja, „A turisztikai térségek fejlesztésének

állami feladatairól” cím ugyanis jobban kifejezi az iromány valódi célját és tartalmát.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat szerinti szabályozás lényege, hogy a turisztikai fejlesztések tervezési alapegysége a jövőben a turisztikai desztináció, azaz a turisztikai térség legyen. A törvényjavaslat rögzíti, hogy a hazai költségvetésből és az európai uniós forrásokból megvalósuló turisztikai fejlesztések tervezése az állam feladata, valamint kimondja, hogy a turisztikai tervezés alapegysége a releváns turisztikai fogadóterület. Meghatározza a turisztikai desztináció, tehát a turisztikai térség általános fogalmát, a fejlesztések célját, valamint meghatározza a desztinációfejlesztéssel kapcsolatos alapvető állami feladatok ellátásáért való felelősség címzettjét. Nagyon fontos pontosító szabálynak tartom a továbbiakban azt, hogy a turisztikai beruházások megvalósítását célzó, százszázalékos állami tulajdonban álló gazdasági társaságok célja nem lehet a profitszerzés, tehát csak nonprofit társasági formában működhetnek.

Nagy jelentőségű törvényjavaslat fekszik előttünk, tisztelt képviselőtársaim, amelynek egyik alapvető célja, hogy a terület fogalmi rendszerében rendet teremtsen, megszüntesse az e tekintetben eddig fellelhető anomáliákat. Nehéz volt ugyanis eddig behatárolni a kategorizálást, azt, hogy regionális, térségi fejlesztés alatt milyen fejlesztéseket is értünk. Azt gondolom, hogy e fogalmi alapelvek és az állami feladatok tartalommal való megtöltése a következő időszak feladata. E tekintetben a Fidesz frakció is feladatul tűzte ki, hogy a törvényjavaslat elfogadása után a tavaszi időszakban ezzel foglalkozzon a további szabályozást illetően.

Kérem, hogy a Törvényalkotási bizottság jelentését megtárgyalva, a fogalmi rendszereket és a felépítmény elkészítését törvényként fogadják el, támogassák szavazataikkal a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e most hozzászólni vagy majd később. *(Tasó László: Nem.)* Rendben, köszönöm. A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Most képviselői felszólalások következnek. Keppli Lajos képviselő úr a szó.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Az általános vitában már elmondtuk a törvényjavaslattal kapcsolatos főbb észrevételeinket, amely között pozitívak és negatívak egyaránt voltak. Ezért most ezt nem is kívánom megismételni. Abban egyetértünk és nagyon fontos, hogy a turisztikai céllal rendelt források elosztása megfelelően történjen, és turisztikai célterületekre összpontosítva lehessen egy-egy régiót, egy-egy célterületet fejleszteni. Ezért is fogjuk támogatni a szavazás során a törvényjavaslatot.

Számomra különösen szimpatikus volt, hogy az összegző módosító javaslat kapcsán felvettem az

általános vita során, bár akkor egyik képviselőtársunk megkritizálta, hogy miért ezzel foglalkozom, hogy a desztináció kifejezés helyett nem lehetne-e valami magyarabb kifejezést találni. Ez ki is lett a törvényben minden helyen cserélve, ahol szerepelt. Szerintem pozitív, a magyar nyelv ápolása tekintetében is mindenképpen előrelépés, ha nem is szakmai tartalmú, de mindenképpen pozitív eleme az összegző módosító javaslatnak. Ettől eltekintve nyilvánvalóan a puding próbája az evés. Azt, hogy ezek a források majd hogyan lesznek elosztva, nem ez a törvény fogja megmondani, hanem a gyakorlat. Ez az, ami az Orbán-kormány eddigi gyakorlata alapján némi két- séget ébreszt bennünk.

(19.20)

De hát nyilvánvalóan résen leszünk, a szemünket nyitva tartjuk, és a kormányt e tekintetben továbbra is ellenzékként ellenőrizni fogjuk, ami a feladatunk is természetesen.

Ez a törvényjavaslat akár azt is magában rejti, hogy a magyar turizmus fellendülésnek indulhat, ha ezeket a forrásokat önök megfelelően fogják elkölteni és átcsoportosítani ez alapján a törvény alapján, és nem a már megszokott módon a kormányközeli vállalkozók, oligarchák és egyéb háttéremberek kezébe, birtokába kerül, nem ott összpontosul.

Ha valóban a törvény szerint azokba a megnevezett desztinációkba fog kerülni, és valóban érdemi, akár munkahelyteremtő, akár szálláshelybővítő, akár más egyéb turizmus-infrastruktúrát javító-fejlesztő beruházásra fordítódik, akkor számunkra is ez mindenképpen egy pozitív változás lesz. De még egyszer mondom, ezt majd az idő fogja eldönteni, mi résen vagyunk továbbra is. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt, így a vitát lezárom. Tasó László államtitkár úrnak adom meg a szót.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindössze annyit kérek tisztelettel, hogy támogassák a beérkezett javaslatot, és támogassák a módosító indítványokat is. Az összegző módosító javaslat elfogadását javaslom önöknek.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Soron következik az **egyes energetikai tárgyú törvények árszabályozási célú módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A

Németh Szilárd István és Galambos Dénes képviselők által benyújtott T/12923. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontját fogja ismertetni Vécsey László képviselő úr. Öné a szó.

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. december 1-jén megtárgyalta a T/12923. számon benyújtott, egyes energetikai tárgyú törvények árszabályozási célú módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ezzel összefüggésben a házszabály 46. §-a alapján 21 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett összegző jelentést és összegző módosító javaslatot fogadott el.

Az elfogadott összegző módosító javaslat tartalmazza a Gazdasági bizottság, illetve a Törvényalkotási bizottság 1. hivatkozási számon nyilvántartott saját módosító javaslatát, mely utóbbi esetében a szakbizottsági álláspont egyes részeinek felülírása, felülvizsgálata történt meg. Szükséges megjegyezni, hogy erre a lépésre mindössze az összhang megteremtése céljából volt szükség.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hangsúlyozottan kiemelném, hogy az elfogadásra váró javaslat elsődlegesen arra irányul, hogy a rezsicsökkentés abszolút értékét, hatását fenn tudjuk tartani, mi több, az elért eredményekre tekintettel a folyamatot tovább is tudjuk vinni. A fontos cél hangsúlyozása mellett és ennek érdekében kérem tisztelt képviselőtársaimat, a tisztelt Házat, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megkérdezem Galambos Dénest mint előterjesztőt, hogy kíván-e most hozzászólni. *(Dr. Galambos Dénes: Nem, majd a végén.)* Majd a végén, rendben. Köszönjük. Megkérdezem, hogy a kormány részéről államtitkár úr hozzá kíván-e szólni. *(Tasó László: Nem.)* Jelzi, hogy nem. A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői hozzászólások következnek. Megadom a szót Szakács László képviselő úrnak.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Mekkora fordulat a világ fél év alatt! Nem olyan régen tárgyalt hasonló jogszabályt ez a Ház, még hozzá idén május 17-én, amikor az önök vezérszónoka Bányai Gábor volt. Akkor arról döntött a Ház, hogy ne rendeleti úton kerüljön meghatározásra a rendszerhasználati díj, hanem határozati úton, és ezzel el szerettek volna kerülni egy európai uniós kötelezettség-szegési eljárást. Akkor azt hozták ide a Ház elé, ami pontosan ennek a javaslatnak a fordítottja, hogy a rendszerhasználati díjat rendeleti

módról határozati módra lehessen megállapítani. Hogy mindenkinek meg tudjam magyarázni, mi a különbség: az egyiket meg lehet támadni rendes bíróság előtt, a másikat meg csak az Alkotmánybíróság előtt lehet megtámadni.

De hogy mekkorát változik a világ: Bányai Gábor május 17-én azt mondta, kérdezhetik ezzel az előterjesztéssel kapcsolatban, hogy veszélyben van-e a rezsicsökkentés, a válaszom az, hogy a rendelkezések nem érintik a rezsitörvény vonatkozó rendelkezéseit. Ezt mondták önök idén május 17-én. A mi álláspontunk az, hogy tényleg nem érintik, valamint hogy a mostani egy egyszerű kommunikációs trükk, kommunikációs cirkusz, amivel el akarnak fedni egy másikat, amiről nem akarnak beszélni.

Miről beszélünk itt? Arról beszélünk, hogy a rendszerhasználati díjat, illetve a hatósági árat az energiahatóság rendeletben vagy határozatban állapítsa meg. Mi mindig kiállunk amellett, hogy ez legyen egy határozati forma, higgyen a kormány annak, hogy egy jól működő hivatal fogja ezeket a hatósági árakat meghatározni, és ennek a jól működő hivatalnak a határozatai esetlegesen majd ki fogják állni a bírósági próbákat, ha lesz ilyenre szükség vagy ha van ilyenre szükség.

Milyenek ezek a hatósági árak? Mindig a legmagasabb hatósági árat lehet megállapítani. Ez azt jelenti, hogy akár határozati, akár rendeleti formában történik ez, a legmagasabb árat lehet megállapítani. Mit jelent ez? Azt, hogy ennél magasabban nem lehet adni Magyarországon a gázt, ennél olcsóbban viszont igen. Egész egyszerűen azt tehetné a kormány, hogy ha a rezsicsökkentés vívmányait - amelyek szerintünk egyébként véleményes sikerek - meg szeretné övni, akkor ennél a maximális árnál alacsonyabban adná a jórészt állami tulajdonú Főgáz a lakossági fogyasztóknak. Erre lenne is lehetőség, de erre majd a későbbiekben fogok visszatérni, hiszen ez az a dolog, amit önök el akarnak fedni.

Most amiről beszélünk: ezeknek az árképző elemeknek, a rendszerhasználati díjnak, ami egy árképző elem, a gáz esetében 34 százalékát, a villany esetében pedig 48 százalékát teszi ki az árban a rendszerhasználati díj. Mi úgy gondoljuk, ha ezt továbbra is határozati formában és nem rendeleti formában határozzák meg, akkor nem követnek el nagy hibát. Látszik, hogy ez önöknek fontos. Látszik, hogy ez önöknek valami miatt fontos, amit el szeretnének tussolni.

Azt látjuk, hogy jogi megítélésében nem jelent nagy különbséget, hiszen azt jelenti, hogy eddig rendes bíróságon lehetett megtámadni ezt a határozatot, most majd az Alkotmánybíróságon kell megtámadni ezt a határozatot, ha ez valakinek nem tetszik. Önök egész egyszerűen nehezíteni kívánják azt, hogy a rendszerhasználati díj tekintetében bármelyik szolgáltató jogorvoslattal forduljon bírósághoz.

Az is látszik, hogy önök jobban akarják tudni, mennyi a rendszerhasználati díj mértéke, hiszen ez alapján a rendelkezés, törvényi felhatalmazás alap-

ján Németh Szilárd és társai jobban fogják tudni, mint az energiahivatal, hogy mennyi legyen a rendszerhasználati díj, illetve milyen árat kelljen érvényesíteni a lakosoknak. A brüsszeli törekvésekről annyit tudunk mondani, amiktől önök félnek, hogy egyelőre semmitől nem kell önöknek félni, az Európai Bizottság régóta szorgalmazza a hatósági árak kivezetését, de ez a kereskedelmi árakra vonatkozik, nem pedig a rendszerhasználati díjakra.

Mégis mi értelme van ennek az egész cirkusznak? Miért hazudtolják meg önök Bányai Gábort vagy Aradszki államtitkár urat, aki május 17-én nagyon szépen érvelt pontosan ennek a törvényjavaslatnak az ellenkezője mellett? Ez azért van, mert önök el szeretnének fedni valamit. El akarják fedni azt, hogy a világpiac az energiaárak másfél éve 40-60 százalékkal alacsonyabbak, mint amennyiért önök azt biztosítani tudják a magyarok számára. Nem kívánják érvényesíteni a magyar háztartások számára azokat a világpiaci trendeket, amiket most már lehet trendeknek hívni, hiszen ami másfél éve lefelé megy - 60-40 százalékot csökkent az olaj és a gáz világpiaci ára -, önök nem tudják vagy nem akarják a magyar háztartásokban érvényesíteni.

(19.30)

Ez két dologra adhat magyarázatot. Az egyik ok az lehet, hogy nyertünk már ebben pereket, és látunk már egyébként ilyen újságcikkeket, hogy Fidesz-közeli cégek valahol a nagykereskedő és a magyar állami elosztók közé kerülnek, és ők ebből vígan és nagyon jól élnek. Lehet, hogy itt csapódik le ez a hatalmas különbség, és nem a magyar háztartásokban. Mi ezért álltunk elő egy javaslattal, amit egyébként ma mindenfajta vita meg kérdés nélkül leszavazott pártfegyelemmel a Fidesz-frakció a Gazdasági bizottságban.

A másik lehetőség az, hogy egész egyszerűen önök Oroszországgal egy rossz megállapodást kötöttek. Az lehet, hogy behúzta a csőbe, ha úgy tetszik, a gázcsőbe Putyin Orbán Viktort, és egy rossz megállapodást kötöttek, és ezért ma a magyaroknak többet kell fizetni az energiáért, mint amennyit kellene akkor, ha a világpiaci tendenciákat sikerülne érvényesíteni.

És még egy harmadik dolog. 2005-ben 50 dollár volt egy hordó olaj ára, és akkor Magyarországon 50 forint volt egy köbméter gáz ára. Ma nincs 50 dollár, talán 42-45 dollár egy hordó olaj ára, és Magyarországon 100 forint egy köbméter gáz ára. Önöknek ez a matematika hogyan áll össze? Kinél csapódik le a különbség? Miért nem a magyar háztartásoknál csapódik le a különbség?

Úgy gondolom, ezeket a kérdéseket szeretnék önök elfedni ezzel az álvitával, amivel Magyarországot egyébként kiteszik egy újabb európai uniós eljárásnak. Úgy gondolom, bízhatnának jobban a saját hatóságunkban, az energiahatóságban, bízhatnának

jobban a szolgáltatókban, de legfőképpen segíthetnék jobban a magyar háztartásokat, segíthetnének abban, hogy a magyar háztartások is ugyanolyan kedvező árakat kapjanak az energiapiacra, mint amelyet egyébként azok a kereskedők kapnak, akik önöknek eladják, csak valaki a hasznot leföli.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Ennek a törvényjavaslatnak a vitája során már kifejtettük azt az álláspontunkat, hogy pontosan tudjuk, hogy hol született a rezsicsökkentés mint kifejezés, mint politikai marketingtermék: valahol a Habony-művek tájékán. Azt is tudjuk, hogy mi ennek a valódi része, és mi az, ami porhintés, egy politikai kommunikáció. A valódi részével kapcsolatban, a rezsicsökkentéssel kapcsolatos törvényjavaslatokat mindig is támogattuk itt a parlamentben. A másik részét, ami tisztán politikai kommunikációs célokat és a Fidesz hatalomban maradását szolgálja, egyszer sem támogattuk.

Amikor néhány hónappal ezelőtt önök azzal jöttek ide az Országgyűlés elé, hogy rendeleti formáról változtassuk határozati formává a magyar energiahivatal által meghozandó árszabályozási célú szabályozási joganyagot, akkor mi azt mondtuk, hogy ezt nem tudjuk támogatni. Egészen pontosan tartózkodtunk a zárószavazásnál, mert számunkra a rendelet erősebb jogkört biztosít akár Brüsszel ellen, vagy akár bármilyen más olyan folyamat ellen, ami az árcsökkenés fenntartása mellett hathatna, már amennyiben ez az árcsökkenés egyáltalán megjelenik a fogyasztóknál, de ez egy másik lapra tartozó kérdés. Hiszen nagyon sok esetben az egyéb költségek növekedése miatt összességében nőttek a rezsiköltségei a magyar háztartásoknak. Ezt is el kell mondanunk, valahányszor ez a téma szóba kerül.

Annak, hogy mi most mégis támogatni fogjuk ezt a törvényjavaslatot, pontosan az az oka, hogy szerintünk már eleve rossz ötlet volt rendeletről határozatra változtatni. Ezt önöknek akkor az MSZP támogatásával sikerült határozattá átalakítani a rendeletet, most majd a Jobbik támogatásával fog sikerülni visszaalakítani. Itt, az ellenzékben mindenkinek megvan a határozott álláspontja, önök meg úgy hajlanak, úgy látszik, ahogy éppen az aktuális körülmények azt igénylik.

És hát látjuk, igen, Brüsszel részéről is a nyomást, érezzük. És láttuk, ugye, a múlt héten kijött az energia irányelv vagy rendelet Brüsszel részéről, vagy elmondták, hogy a jövőben egy ötéves lauffal, egy átmeneti időszakkal szeretnék teljesen kivezetni a hatósági árakat az európai uniós piacokról, és mindenhol teljesen szabadpiaci árakat szeretnének az energia- és rezsiarak tekintetében, már ami ebből európai uniós hatáskörnek számít és nem tagállami

hatáskörnek. Tehát itt elsősorban a gáz és a villamos áram díjáról van szó.

Éppen ezért most látjuk, hogy itt tulajdonképpen olyan eszközökhöz kell nyúlni, amelynek segítségével a magyar nemzeti érdeket jobban tudjuk érvényesíteni. Ebben a tekintetben, energiapolitikánk tekintetében valóban sok a közös vonás a Jobbik és a Fidesz energetikai programja között. Mi nemzeti alapokon képzeljük el Magyarország energiaellátását. Mi nem hajlunk aszerint, hogy hogyan fúj a szél, nekünk van egy 2010-ben és 2014-ben is megfogalmazott energetikai programunk, amihez azóta is tartjuk magunkat, és aszerint szoktunk minden törvényjavaslatra szavazni itt a parlamentben.

A rezsicsökkentéssel kapcsolatban valóban igaz az, amit szocialista képviselőtársam is elmondott, hogy a világpiacon árák lehetővé tették volna az elmúlt években, amikor lement a világpiacon az ára a földgáznak, kőolajnak, hogy még nagyobb mértékű, a magyar háztartások számára még kedvezőbb árakat hozzon meg rendeletében az energiahivatal, vagy biztosítsák ezt az árrést, és ne a szolgáltató vagy más tegye zsebre, hanem a magyar fogyasztók zsebében maradjon. És valóban, a rezsicsökkentést több olyan termékre vagy több olyan dologra is ki kellene terjeszteni, mint például a tűzifa, hiszen azt is tudjuk, hogy fával fűtenek a magyarországi otthonok egy jó részében, sőt egyébként a legszegényebb rétegeknél a leggyakoribb ez a fűtési mód. Ők jelen pillanatban kimaradnak ebből a rezsicsökkentési körből.

És most már nem arról van szó, amit néhány hónapja még mondott a kormány, hogy újabb rezsicsökkentéssel szeretnék még tovább csökkenteni a lakosság terheit, hanem most már csak arról van szó, hogy hogyan tudjuk megvédeni a jelenlegi állapotot Brüsszellel szemben, aki bizony el akarja venni ezeket a kedvezményeket, és szabadpiacivá akarja tenni az energiát a teljes Unió területén. Ezt egyébként már a harmadik energiacsomagnál is láttuk, az Európai Unió harmadik energiacsomagjánál, hogy ez a fajta hatósági árszabályozás hosszú távon nem lesz fenntartható.

Természetesen, ha ez valóban arra irányul, hogy a magyar háztartások olcsóbban kapják meg az energiát, akkor legyen, akkor tartsuk fenn, ameddig lehet, ameddig ezt meg tudjuk tenni.

De ami a kritikánk fő éle ezzel párhuzamosan, hogy a kormány nem tesz meg olyan intézkedéseket, amelyek hosszú távon a magyar háztartások számára lehetővé tennék, hogy ne egy nyomott hatósági ár miatt legyen olcsóbb a rezsizsámlájuk, hanem azért, mert kevesebb energiát kell felhasználniuk. Kevesebb villamos áramot, kevesebb hőenergiát, földgázt kell felhasználniuk a háztartásban, mondjuk, azért, mert a magánszemélyek, a háztartások részére is lehetővé teszi a kormány, hogy európai uniós vagy hazai forrásokból leszígezzék az otthonaikat, korszerűsítsék az épületgépészeti berendezéseiket, és ezáltal egy sokkal kedvezőbb rezsiköltséget, energetikai megtakarítást érjenek el.

Ez nem 10-20 százalékkal, hanem akár a felére csökkenthetné vissza a háztartások energiafelhasználását.

Ez azért is volna jó, mert nyilván Magyarország energetikai kitértségét, importfüggőségét is csökkentené, tehát hosszú távon csak ez a jó befektetés. Látjuk, hogy nagyon nyikorog, recseg-ropog minden eresztékében ez az önkéntes által összetákolt, rezsicsökkentés nevű, félig politikai marketingeszköz, félig jogi tákolmány. Hiába adjuk mi meg a támogatást a kétharmados törvényekhez, hogy legalább ezzel a 10-20 százalékkal csökkenjen a lakosság terhe, ha nem tesznek eközben olyan lépéseket, hogy hosszú távon is fenntartható legyen ez a folyamat, akkor egyszer csak össze fog omlani, és a magyar lakosság majd azt fogja észrevenni, hogy hirtelen megemelkednek, nem 10 vagy 20 százalékkal, hanem akár másfélszeresére is az energiahordozók árai, mert elszabadulnak az árak.

Tehát mindenképpen szeretnénk a kormányt figyelmeztetni, hogy túl azon, hogy most ezzel még ideig-óráig ki tudják húzni és ezen az árszínvonalon meg tudják tartani az energiaárakat, tegyék meg a szükséges intézkedéseket.

Ne csak a választásokig lássanak előre, ne csak 2018-ig, hanem hosszabb időtávon is figyeljék azt, hogy mi a magyar lakosság valódi érdeke, és mivel lehet hosszú távon fenntartható folyamatokat elérni, ami nem politikai célokat szolgál, nem egy-egy kormányzati ciklusra, nem négy évre tervez, hanem akár évtizedekre előre. Ha ilyen intézkedéseket fognak idehozni, azt is nagyon szívesen támogatni fogjuk. De ami még valószínűbb, hogy ezekre az intézkedésekre már csak 2018 után egy Jobbik-kormány alatt fog sor kerülni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(19.40)

ELNÖK: Köszönöm. Jelzem Szakács László képviselő úrnak, hogy kétperces hozzászólásra nincs lehetőség, de ha normált nyom, akkor van egy perc, és azt felhasználhatja. *(Dr. Szakács László: Már meg is nyomtam, elnök úr.)* Rendben, akkor öné a szó, képviselő úr.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Bocsánat, még nem szeretnék szólni, később szerettem volna.

ELNÖK: Később már nincs rá lehetőség, csak most.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Megértettem. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A Jobbik felszólalását végighallgatva gondolkodtam el rajta, hogy ha végül is nem értenek egyet a jogszabállyal és a céllal, akkor miért fogják támogatni, és ha nem tartják ezt egy fenntartható pályának, akkor miért fogják támogatni. Nyilván ennek van valamilyen másfajta oka.

Egy dologra még szerettem volna kitérni. Amire ki kell térni, az a hét végi közlemény, amit elmondott Németh Szilárd. Németh Szilárd azt mondta, hogy csak 9,7 százalékkal nőttek az energiaárak, ehhez képest 2010-ben 115 forint volt, 2012-ben 136 forint volt köbmétere a gáznak, ez 18 százalék, és nem 2,2 százalékkal, hanem 4 százalékkal nőttek az elektromos áram árai. Ez az önök szavahihetősége ebben a kérdésben. Jó magasra felemelték az árakat, hogy aztán meg rezsicsökkentés néven ezt eladják a népnek. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Kepli Lajos képviselő úrnak adom meg a szót.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Maradt még némi időkeret, ezért én is elmondanám újra szocialista képviselőtársamnak és nyilván mindenkinek, aki itt tartózkodik, hogy attól még, hogy mi nem értünk egyet azzal, vagy azt látjuk, hogy hosszú távon ez a folyamat nem fenntartható, és a kormány belekeveredett egy olyan rezsicsökkentési, nyomott hatósági áras szabályozásba, amely hosszú távon egyébként nem fenntartható, az nem azt jelenti, hogy a jelen pillanatban ahhoz, hogy legalább ameddig az Európai Unió és egyéb külső nyomáskényszerek miatt ezt tartani lehet, addig ne kellene tartanunk. Ha ehhez egy kétharmados törvény támogatása szükséges, akkor mi nem pártérdeket fogunk nézni, hanem azt nézzük, hogy akár még egy fél évig vagy egy évig ezt a hatósági árszabályozást fenn lehessen tartani, ami egyébként nem ellenkezik a mi elveinkkel.

Ha valaki visszanézi valaki a Jobbik programját, a 2010-est, a 2014-est, mi nem mondtunk mást, akkor sem mást, mint hogy bizony szabályozni kell az árakat, és az államnak beleszólása kell legyen ebbe. Nem szabad ezt teljes egészében a piacra hagyni egy olyan szolgáltatás tekintetében, ahol a legérzékenyebb társadalmi rétegek, a legszegényebbek ihatják meg leginkább a levét annak, ha elszabadulnak az energiaárak. Tehát valamiféle befolyásolás mindenképpen kell.

Nem tartjuk ezt a legjobb eszköznek, viszont pillanatnyilag nem mi vagyunk kormányon, ezért nem tudunk mást csinálni *(Dr. Hoppál Péter: Pillanatnyilag! Sokáig tartson ez a pillanat!)*, mint hogy ennek az összetékoltszerűnek egy picit továbbélését segítjük a szavazatunkkal. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Amennyiben nincs további hozzászólási szándék más frakciók részéről, akkor a vitát lezárom.

Megkérdezem Galambos Dénes urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

DR. GALAMBOS DÉNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam!

Már a napirendre vételkor lefolytattunk egy vitát a Gazdasági bizottságban Szakács László képviselőtársammal *(Dr. Szakács László: Én beszéltem, és te nem.)*. Az akkori megszólalására visszaulva elmondom még egyszer a válaszomat, amit ott elmondtam a napirendre vételkor a törvényjavaslat tárgyalása kapcsán a Gazdasági bizottság előtt, ami valószínűleg választ is fog adni arra, hogy miért vitatom az ön álláspontját.

Elmondtam abban a hozzászólásomban, amit most megismétlek: az önálló szabályozási jogkörrel rendelkező- és most jogi érvet fogok mondani - hivatal, mint a Magyar Energetikai és Közműszabályozási Hivatal, a jogalkotási törvénnyel is összhangban adekvát módon nyilvánvalóan képes arra, hogy a rendeleti útra való visszatérés... - Aradszki államtitkár úr múlt heti törvényalkotási bizottsági ülésen elhangzott szavait idézhetném, visszaállítjuk a régi rendet, tehát azt a rendet, ami fél évvel ezelőtti, függetlenül attól, hogy Bányai Gáborra hivatkozik és az akkori vitában elhangzottakra. Én jogi érvet is mondtam a Gazdasági bizottsági ülésen, amit megismételek, megismételtem most a záróvitában.

Azért is mondom a jogi érvet, mert ez összefügg azzal a stratégiai gondolkodással, amely stratégia most van a kormány szeme előtt. Kepli Lajos képviselőtársam, jobbikos képviselőtárs véleményét annyiban látom előremutatónak, hogy abban az aktuális helyzetben, amikor az energiastratégiának egy adott szakaszában vagyunk, akkor nem ördögtől való az, hogy változtatásokkal egy határozati és rendeleti szabályozás közül a hatékonyabbat választjuk. Jogászként számomra is a rendeletalkotás az, és nem a hivatal képességét kell itt most vizsgálat tárgyává tenni, hiszen képes rá a hivatal, azaz a beszámolójában ön is hallotta a Gazdasági bizottság előtt, itt az az eredményesség kritériuma, hogy a rendeleti jogalkotással egy gyorsabb reagálású eszköz áll a kormány rendelkezésére.

Azt gondolom, hogy ebben a felelős magatartásban kell gondolkodni a parlamenti képviselőknél, amely nem abban áll, hogy egyes sajtóközleményeket vagy sajtómegnyilvánulásokat kelljen nekünk figyelni. Majd Németh Szilárd képviselőtársammal ezt a vitát lefolytatják a megfelelő alkalommal. Én ebbe nem kívánok belemenni, hogy a hét végi nyilatkozatom mit tartalmazott. Szerintem pontosan ő volt az, aki kellően megfogalmazta kellő időben azt, hogy milyen eredményeket tudtunk elérni a rezsicsökkentés révén az elmúlt időszakban, és ez nem egy marketingtevékenység volt, hanem az állampolgárok havi számlájában megjelenő komoly segítség.

Én azt kérem, hogy a vitában azt az irányvonalat kövessük, amely higgadt és az energiastratégia meghatározásában fontos segítséget tud nyújtani a kormánynak. Én magam bevallom, hogy rendeletpárti vagyok, és azért is támogattam mint a Gazdasági bizottság tagja és mint előterjesztő is ennek a törvényjavaslatnak az elfogadását. Az Unió előtt levő kötelezettségesség eljárás tekintetében, ha egy

varázsgömbbe bele tud tekinteni Szakács képviselőtársam, akkor annak örülnék, de nem hiszem, hogy ilyen képességgel rendelkeznek, a tekintetben, hogy ebből a kötelezettségzegési eljárásból Magyarország milyen eredménnyel fog kijönni. Én ennek a kockázatát is be tudom vállalni a magam szempontjából mint képviselő, hiszen ha egy ország tekintetében gyors energiastratégiai lépések szükségesek, akkor ez a rendeleti jogalkotás révén az energiaszektorban is ebben a szakaszban szükséges.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra későbbi ülésen kerül sor.

Most soron következik **az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/12736. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Salacz László képviselő úrnak.

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitáját november 11-én folytatta le a tisztelt Ház.

Úgy vélem, hogy az a tény, hogy sem képviselői, sem bizottsági módosító javaslat nem érkezett a törvényjavaslatához, mutatja, hogy egy pozitív, remélhetőleg az ellenzék támogatását is élvező javaslatról beszélünk. Egyedül a Törvényalkotási bizottság nyújtott be egy jogtechnikai, valamint szövegpontosító módosítót a kormány kérésére. Mint ahogy az általános vitából is kiderült, az indítvány alapvetően arra irányul, hogy az államháztartásra vonatkozó szabályozás jogrendszeri koherenciáját biztosítsa, de ezen túlmenően még az egyes kapcsolódó törvények módosítására is javaslatot tesz.

Így például lehetővé válik, hogy külön kormányengedély nélkül kedvező konstrukciókra lehessen váltani az önkormányzati, illetve az önkormányzati gazdasági társaságok adósságát. A javaslat egyértelműsíti azt is, hogy a fejezeti stabilitási tartalékot a fejezetet irányító szerv érdekkörében felmerülő okból új feladatokra, a feladatok bővítésére kell létrehozni. A fejezeti stabilitási tartalék felhasználásának szabályait a kormány majd külön rendeletben állapítja meg. Továbbá módosul a jegybanktörvény is annak érdekében, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület működését bővítse.

Tisztelt Képviselőtársaim! Remélem, hogy a holnapi napon minden képviselőtársam támogatni fogja az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény módosítását.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kérdezem Banai Péter Benő államtitkár urat, hogy most kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem.

A kijelölt költségvetési bizottság nem állított előadót, így most képviselői hozzászólások következnek, ha valaki gombot nyom, de nem történt ilyen, így a vitát le is zárom.

(19.50)

Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e zárszót mondani. *(Banai Péter Benő jelzésére:)* Igen. Öné a szó, államtitkár úr.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Rendkívül rövid leszek, hiszen Salacz László képviselő úr ismertette a javaslat lényegét. Azt gondolom, hogy egy olyan indítványról van szó, amely tartalmaz egyszerűsítő, adminisztrációcsökkentő intézkedéseket is, és olyan intézkedéseket is, amelyek a költségvetés pontosabb, tervszerűbb végrehajtását célozzák, így például a fejezeti stabilitási tartalékokra vonatkozó szabályokra vagy a költségvetési szervek kiadási és bevételi tételeinek előrejelzési rendszerére gondolok.

Bízom abban, hogy - Salacz László képviselő úr gondolatát megismételve - a holnapi napon a tisztelt Országgyűlés ezeket a javaslatokat el fogja tudni fogadni.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik a **Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló 2016. évi XC. törvény eltérő szöveggel való hatálybalépéséről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/12740. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

A vitában elsőként a Költségvetési bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Vantara Gyula képviselő úrnak.

VANTARA GYULA, a Költségvetési bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A 2017. évi központi költségvetési törvény módosítása fekszik előttünk, amelynek általános vitájára november 11-én került sor, majd ezt követő-

en a Költségvetési bizottság november 15-ei ülésén a részletes vitáját is lefolytatta.

Emlékeztetőül engedjék meg, hogy ismertessem, miért is került sor a jövő évi költségvetés mostani módosítására. Egyrészt: a fejezeti tartalék megképzésére és a befizetési kötelezettség teljesítésére vonatkozó december 20-ai határidő egy későbbi időpontra, december 28-ra módosul. Másrészt: az adótörvények júniusi módosítása miatt indokolttá vált a személyi jövedelemadóról szóló törvényben a cafetéria szabályozása is. Harmadrészt: a folyamatban lévő új közbeszerzési törvény szabályozásának megújítása következtében a megváltoztatandó nemzeti közbeszerzési értékhatárok kerülnek átvezetésre a költségvetésen. Negyedrészt: a KLIK nevének a megváltoztatása miatt, amely a jövőben Klebelsberg Központra változik.

A fenti módosítások nem járnak számszaki változásokkal, nem érintik sem a pénzforgalmi, sem az uniós módszertan szerinti hiányt, ennek következtében a módosításoknak nincs hatása az államadósságra sem.

A Költségvetési bizottság Törvényalkotási bizottságként eljárva egy TAB-módosítót nyújtott be a kormány kérésére, ami a szociális hozzájárulási adó 5 százalékpontos csökkentéséből eredő megtakarításról rendelkezik. A szociális hozzájárulási adó csökkentésének következtében a központi költségvetési szervek kiadási előirányzatain megtakarítás képződik, amelyet célszerű a központi előirányzatra befizettetni. Ezen források birtokában a közszférát érintő bérintézkedésekről a kormány tud majd megfelelő intézkedést hozni.

Kérem a tisztelt Házat, hogy szavazatukkal támogassák a költségvetés ilyen irányú módosításait. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e most hozzászólni. *(Banaí Péter Benő jelzésére:)* Jelzi, hogy nem. Most képviselői hozzászólások következnek, de nincs jelentkező. Így a vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e pár szót szólni. *(Banaí Péter Benő jelzésére:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon rövid leszek, hiszen Vantara Gyula képviselő úr pontosan ismertette a tisztelt Országgyűlés részére benyújtott javaslatot. Azt gondolom, hogy csak olyan módosításokról van szó, amelyek a kormány alapvető célkitűzéseit a jövő évi költségvetés tekintetében nem befolyásolják.

Azt gondolom, hogy a jövő évi költségvetés jó alapot ad arra, hogy a gazdaság bővülése, a foglalkoztatottak számának növekedése és hangsúlyosan a reálbérek érdemi növekedése úgy valósuljon meg, hogy mellette a tisztelt Országgyűlés által már elfo-

gadott jövő évi GDP-arányos 2,4 százalékos hiánycél és az államadósság is csökkenni tud.

Ennek a szellemében tisztelettel a törvényjavaslat módosításának elfogadására kérem az Országgyűlést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik az **egyes foglalkoztatási tárgyú törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/12732. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. A vitában elsőként természetesen a Törvényalkotási bizottság álláspontjának az ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Salacz László képviselő úrnak.

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság a házszabály 46. §-a alapján megtárgyalta az egyes foglalkoztatási tárgyú törvények módosításáról szóló T/12732. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 24 igen szavazattal, 8 nem ellenében, tartózkodás nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat tartalmazza egyrészt a Vállalkozásfejlesztési bizottság részletes vitát lezáró módosító javaslatát, valamint a Törvényalkotási bizottság saját indítványát, amely 3 pontban pontosítja a szakbizottság irományát.

A kodifikációs és jogtechnikai pontosításokon túl a módosító javaslat elsősorban az iskolaszövetkezetekre vonatkozó szabályokat állapít meg. Többek között a normaszöveg értelmében a kölcsönbe adó, illetve az iskolaszövetkezet kérelmet nyújthat be az állami foglalkoztatási szervhez visszatérítendő támogatás iránt a felszámoló által elismertként nyilvántartásba vett vagy kölcsönzési díjra vagy szolgáltatási díjra vonatkozó követelésével kapcsolatban, ha a kölcsönzési díj vagy a szolgáltatási díj az esedékesség napján nem került megfizetésre, és a felszámolási eljárást a kölcsönzési díj vagy a szolgáltatási díj esedékességét követő 12 hónapon belül elrendelték.

A módosító javaslat a T/12732/10. számú, részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat 7. pontját annyiban módosítja, hogy a támogatás a felszámolási eljárást megelőző 12 és nem csak 3 hónapban esedékessé vált követelés tekintetében is igényelhető.

A törvényjavaslat számos jogharmonizációs célú és előremutató szabályozást tartalmaz a foglalkoztatás területén, amelyhez kérem támogatásukat. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem Cseresnyés Péter államtitkár urat, hogy kíván-e most hozzászólni.

(Cseresnyés Péter jelzésére:) Jelzi, hogy nem. A kijelölt Vállalkozásfejlesztési bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek. Ander Balázs képviselő úrnak adom meg a szót elsőként.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nos, hát kereshetnénk a kákán is csomót, nem tesszük meg, noha nyilvánvaló, hogy ez a törvényjavaslat sem hiba nélkül való, viszont azt mondjuk, hogy mégiscsak támogatni tudjuk, hiszen itt kivezetnek egy olyan dolgot, ami már a születésétől kezdve vörös posztó volt a Jobbik szemében, ez pedig nem más, mint a foglalkoztatási szövetkezetek megléte. Mi is volt ezzel a probléma? Azon túl, hogy évekkal ezelőtt már nagyon sok kritikával illettük, és nem utólag okoskodunk, hogy ez az egész ebben a formában egy hamvába holt ötlet volt, azt is ki kell mondani, hogy a cigányintegráció kapcsán, ahol ezt egyfajta aduász-ként kívánták használni, csúfosan megbukott ennek a rendszere.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A Népjóléti bizottságban ma volt Balog Zoltán miniszter úr meghallgatása, aki arra a kérdésemre, hogy sikeresnek érzik-e a cigányintegrációt Magyarországon, határozott igennel felelt, még meg is köszönte a kérdést, és sorolta az általa sikeresnek vélt, mondjuk úgy, hogy tényeket.

Mi viszont úgy gondoljuk, hogy a cigányintegráció Magyarországon egyáltalán nem sikeres, és én, aki egy olyan választókerületből érkeztem ide, ahol ezt a mindennapok valóságában megtapasztalhatjuk, mást nem is mondhatok. Hiszen elég, ha csak arra gondolok, hogy a 9 dunántúli megye 74 járásából van 12 olyan járás, amelyek vagy fejlesztésre, vagy komplex fejlesztésre ítéltettek elmaradott állapotuk miatt, és ebből a 12 gyalázatosan rossz állapotban lévő járásból 3 ott van a választókerületemben; nyilván tudom, hogy nem egyéniben nyertem meg, tehát nem úgy kerültem ide a tisztelt Házba. A Csurgói, a Nagyatádi vagy éppen a Barcsi járás olyan problémákkal kénytelen szembesülni, amelyek nagyban meghatározzák az életkilátásokat, nagyban meghatározzák az ottani mindennapokat.

(20.00)

És bizony az ilyen foglalkoztatási szövetkezet talán egy potenciális lehetőség lett volna arra, hogy abból a nyomorból, abból a halmozottan hátrányos helyzetből, amivel ott találkozhatunk, valamit meg tudjanak oldani. Nem így történt - sajnos, teszem hozzá.

Itt a törvényjavaslat általános indoklásában önök, tisztelt kormánypárti betervezők, egy másfél soros mondatocskával intézik el a foglalkoztatási szövetkezetek kivezetését, mondván, hogy nem váltották be a hozzáfűzött reményeket. Azt hiszem, hogy ennél sokkal többet kellett volna letenni az asztalra, igenis hogy szakmai és politikai felelősöket akarunk látni itt is, mert milliárdokat herdáltak el, tapsoltak el, mutyiztak el, és még mind a mai napig nincsen ennek a szégyenletes, gyalázatos disznóságnak felelőse, holott minden épeszű ember tudja, hogy a magyar-cigány együttélés kérdése az elkövetkezendő évtizedek egyik legsúlyosabb kérdése lesz Magyarországon, és hogyha ezt nem tudják megoldani, akkor szomorú napok várnak a magyar nemzetre, Magyarországra. Ehhez lett volna egy esély, viszont Farkas Flóriánnak sikerült a foglalkoztatási szövetségét rossz utakra vinni, és nem a munka világába hidat építeni, hanem a lopás világába hidat, sztrádát építeni.

Mi lesz így, kérdezem én, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, a vidék Magyarországgal, azzal a vidék Magyarországgal, amelyről még kormánypárti kistéleplési polgármesterek is azt mondják, hogy a nagypolitika tulajdonképpen egyfajta matematikai szempontból tud csak rájuk tekinteni, csak a számok nyelvén tud velük beszélni, és mivel a lakosságnak egy kicsiny hányada él, mondjuk, ezeken a halmozottan hátrányos helyzetű kistélepléseken, ezért igazándiból nem is hajlandóak ide erőforrásokat összpontosítani, sőt az ilyen mutyiztat, az ilyen disznóságokat is elnézik, annak fejében, hogy az önök politikai kiválasztottja a romapolitika oldaláról valamit talán ígérhetett, szavazatokat fog szállítani négy- vagy ötévente, olcsón megvásárolható roma voksokat. Na, ezért mondja azt a Jobbik, hogy annak ellenére, hogy támogatjuk ezt a törvényjavaslatot, de, tisztelt államtitkár úr, kérdezem azt, hogy mikor látunk már felelősöket, mikor látjuk vagy mikor halljuk azoknak az embereknek a nevét, akik felelősek ezeknek a milliárdoknak az eltapsolásáért.

Sok tízezernyi ember reményének az eljátszóiként vettek részt egyébként ebben a gyalázatos játékban ezek az emberek, és ennek ellenére önök nem hajlandóak őket megnevezni, nem hajlandóak őket fülon csípni, és nem hajlandóak politikai felelősségüket kimondani, holott óriási szükség lett volna ezekre a pénzekre, hiszen ha csak a legfrissebb statisztikai adatokat nézzük, amelyek azt mondják ki, hogy az aktív korú cigány lakosság 39 százaléka rendelkezik csupán állással, és ennek a rétegnek a fele is csak közmunkával bír, akkor fel kell tenni azt a jogos kérdést, hogy az olyan családokban, ahol se munka, se közmunka, az olyan családokban felnövő gyerekek milyen szocializációs mintákat láthatnak maguk előtt.

Pontosan azt a célt szolgálta volna az a foglalkoztatási szövetkezet, amely csődbe ment, amely romba dőlt, és most kivezetik erre hivatkozva ezt az intézményi formát, pontosan azt a célt szolgálta vol-

na, hogy az ezekben a családokban felcseperedő gyerekek olyan mintát lássanak maguk előtt, amely közelít a többségi társadalom normáihoz, amely közelít az állam által elvárt normákhoz, illetve amely, mondjuk, megfelel az iskolai elvárásoknak. Pontosan tudják, tisztelt államtitkár úr, hogy ha az úgynevezett elsődleges és másodlagos szocializációs terek között kicsi az átfedés, akkor a szocializáció meg fog bicsaklani, és óriási probléma vár Magyarországra. Ezt a lehetőséget játszották el ebben a formában.

Nagyon örülünk neki egyébként, hogy akkor most ezt kivezetik, mert a lopásnak, a herdálásnak, a mutyiknak ebben a formában is valahol véget kell vetni, de azt hiszem, hogy a magyar társadalom, az adófizetők és egyáltalán azok, akik szeretnének itt egy szebb jövőt, joggal várják el a felelősöknek a megnevezését. Várom valóban az államtitkár úrnak a válaszát, kérem, hogy erre térjen ki néhány mondatban. Nagyon szépen köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Jó estét kívánok képviselőtársaimnak, és megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, Magyar Szocialista Párt. Öné a szó, jegyző úr.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Jó estét kívánok, elnök úr! Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Három kérdéskört szeretnék érinteni a törvényjavaslat kapcsán. Az egyik az úgy globálban, ami körülötte van, mondjuk, a Nemzeti Foglalkoztatási Alapon keresztül, a másik - mint képviselőtársam is szolt róla - nem más, mint a foglalkoztatási szövetkezetek kérdésköre és annak működtetése, a harmadik meg maga a közfoglalkoztatás rendszere. Ez a három kérdéskör azért fontos, és azért illeszkedik egymás mellé, mert az egyik a fedezeti háttérét adja, a másik kettő pedig visszaigazolja az önkö politikájának a mikéntjét.

Hogyha foglalkoztatási szövetkezetekről beszélünk, akkor ma ebben az országban - nem a Parlament falai között, ma ebben az országban - mindenkinek csak az jut az eszébe, hogy hogyan lehet ellopni ezermillió forintos nagyságrendű pénzeket; körülbelül így fogalmaznak nagyon egyszerűen az emberek, amikor a foglalkoztatási szövetkezettel találják magukat szemben.

A legnagyobb baj, az egyik legnagyobb baj az, hogy ezt meg lehet csinálni, a másik legnagyobb baj vagy a másik nagy baj mindezek mellett, hogy ezt az önkö jótékony, hatékony munkássága mellett lehet megtenni, tehát nem szabnak féket annak a történetnek, amely látható módon és egyértelműen - látható módon és egyértelműen! - visszaélésekkel párosul.

Mindegy, hogy milyen testületeket, roma önkormányzati felületen vagy éppen képviselői kapcsolódási felületeken keresztül helyzeteket tekintünk vagy azokra tekintünk rá, látható módon a legsanyarúbb sorsba került emberek segítségére rendelkezés-

re álló forrásokkal való visszaélés jelenítődik meg. Óriási probléma ez. Óriási probléma ez, már csak azért is, mert pont a legkiszolgáltatottabbak elől veszik el a levegőt, a mozgásteret, pont azon ezrek nagyságrendjét érintően - ESZOSZ, sok minden egyéb más -, amelyek vonatkozásában, akik tekintetében két kézzel kellene segítséget nyújtani, ott élnek vissza; ott élnek vissza a lehetőséggel, hogy a kiszolgáltatottat még kiszolgáltatottabbá teszik, és a forráslehetőséget, a levegőt pedig elveszik előlük. Ez szégyen! Ettől nagyobb szégyen nem létezik; nem létezik, mert ezresével tették tönkre Magyarországon ezen programok és keretek között azokat a családokat, amelyeknek egy-egy alanya, akár a családfő, akár bárki más részese volt és szerepet játszott a történetben. Évek telnek el, évek telnek el, mire odaér a történet, hogy egyáltalán azzal lehet majd foglalkozni, hogy bármilyen pénzügyi alapból fakadóan valamilyen részleges helyállást lehet tenni az elkövetett bűnökért, bűnökkel szemben.

Hát, ez a foglalkoztatási szövetkezetekről alkotott kép ma Magyarországon az emberek fejében, és ez nem véletlenszerű, ezt nem az ellenzék alkotja, ezt önkö csinálták.

(20.10)

Önök adtak hozzá teret, és önkö nem változtatták meg ezt a helyzetet akkor, amikor beavatkozási lehetőségük lett volna. Amikor köztudottá váltak a visszaélések, önkö akkor is csak nézték, pátolgatták az ügyeket.

A másik maga a közfoglalkoztatás rendszere. A közfoglalkoztatás rendszere egy elengedhetetlen, Magyarországon szükségszerű foglalkoztatási forma. Elengedhetetlen, szükségszerű, de olyaténképpen kellene hogy működjön, ami legkiváltképp arról szól, hogy egyrészt a benne szerepet játszó vagy szerepet vállalni tudók önbecsülése ne sérüljön, másrészt, hogy az általuk végzett tevékenység eredményeképpen hozam termelődjön, kézzelfogható hozam termelődjön. Önök a közfoglalkoztatást évek hosszú sora óta nem tekintik másnak meggyőződés szerint, mint annak, hogy a statisztikában a kozmetikázás eszközeként használják az embereket. Statisztikai alanyként tekintenek rájuk, és ez így nincs rendjén.

Azért merem mondani nyugodt lelkiállattal, hogy statisztikai alanyként tekintenek rájuk, mert nem nézik őket embernek, mert az a kormány, amely mondjuk, egy hat-hét évvel ezelőtti időszakhoz képest a közfoglalkoztatott embernek még ma is, lassan hét év elteltével kevesebb pénzt ad a kezébe - nem vásárlóerő-értékben, hanem egyébként csak úgy nettóban kevesebb pénzt ad a kezébe -, az a közfoglalkoztatottakat sajnos nem veszi emberszámba, és ez szégyen. Ez szégyen, a valamikori 60 200 forintos nettóval szemben ma ez az 51 800 forintos nettó, ami 42 ezer forintot ér. Önök ennyibe becsülik a közfoglalkoztatottakat.

A másik része a történetnek, ami a pénzen, a fizetésen kívüli, az pedig az, hogy „belehajítják” őket egy olyan rendszerbe, amely keretei között sérül az önbecsülésük, mert rengeteg ember sokkal többre képes, mint ami lehetőséget kap a közfoglalkoztatás rendszerének a keretei között. Nem tud értéket termelni, merthogy nem kap lehetőséget erre, merthogy reggel siktáz, délután siktáz, s közben nem érdekli a foglalkoztatóját, hogy mit tesz, vagy mert nincs mit tenni, ezért rá se néz. Ilyen példák sokasága van.

Tudják annyi közfoglalkoztatottat kell az országban foglalkoztatni, annyinak kell munkát adni, akivel valós értéket lehet teremteni, és akiknek ilyen értelemben az önbecsülése sem sérül. Vagy ha nem hozamtermelő tevékenységet végeztenek egy részükkel a közhasznúaknak, a közfoglalkoztatottaknak, akkor ott legalább a közfoglalkoztatotti rendszeren belül kell bérbeli elcsúsztatásokat végezni.

És akkor a harmadik dolog a Nemzeti Foglalkoztatási Alap kérdésköre. Ahhoz illetően csak annyit szeretnék mondani, hogy amikor megalakult a Nemzeti Foglalkoztatási Alap a valamikori Munkaerőpiaci Alappal szemben vagy azt követően, akkor az első lépés az volt - ez volt a „nemzeti” jelzőhöz való illesztés -, hogy tízmilliárd forintos nagyságrenddel kevesebb pénz került bele. Ez a nemzeti megjelenítés megcsúfolása volt első lépésben. Majd továbbmegyek, a Nemzeti Foglalkoztatási Alapnak az a feladványa, hogy a munkaadók és a munkavállalók közös befizetéseiből származtatottan egyrészt a munkalehetőségek bővítését, másrészt a foglalkoztatáshoz kapcsolódó közvetlen támogatások, aktív foglalkoztatáspolitikai eszközök finanszírozását tegye meg, vagy a képzési lehetőségekhez való hozzáférést erősítse.

Ezzel szemben most ezen a törvénytervezeten keresztül is rengeteg olyan másodlagos, harmadlagos, ötödleges dolgot kívánnak beleírni a Foglalkoztatási Alapba, és ezen keresztül akarják finanszírozni, ami nem idetartozó, amelyet a költségvetésnek vagy épp a Belügyminisztériumnak kellene finanszírozni.

Ezek a dolgok azok, de legkiváltképpen a foglalkoztatási szövetkezet és a közfoglalkoztatotti kérdéskör sárba tiprása, amelyek miatt ezt a törvénytervezetet nem lehet támogatni.

Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, jegyző úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a felszólalási lehetőséggel. *(Jelzésre:)* Igen. Két percre nem lehet szót kérni, csak teljes felszólalásra. Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Gúr Nándor azt mondta, hogy az önbecsülésre figyelni kell. Azt gondolom, hogy annak az embernek,

akinek segítyből kellett élnie korábban, neki milyen önbecsülése volt. Azt gondolom, hogy azt nem lehet jó önbecsülésnek nevezni. Az, hogy valakit segítünk a munka világába visszatérni, és átmenetként - hangsúlyozom: átmenetként - közfoglalkoztatáshoz segítjük hozzá, az önbecsülését is ezzel javítjuk.

Amit Ander Balázs elmondott, sajnálom, hogy már nem tartózkodik az üléssteremben... *(Jelzésre:)* De itt van, bejött. Abban egyet tudunk érteni, hogy nagyon fontos, hogy a cigányok és a magyarok közötti együttélést minden erőnkkel elősegítsük, és ez egy fontos, kiemelt cél kell hogy legyen, és az is egyébként a kormány programjában, ugyanakkor azt nem szabad elfelejteni, hogy ezért mi elég sok mindent teszünk is. Nemcsak a családokat segítjük hozzá, nemcsak a gyermekvédelmi rendszert erősítjük ennek érdekében, hanem az oktatásban is hatalmas erőket csoportosítunk erre a célra.

Nem szabad elfelejteni a hároméves kortól való óvodáztatást. Nagyon nagy segítséget jelent azoknak a családoknak, ha bölcsődébe, óvodába tudják írni a gyermeküket, az egyéni szocializációja és a fejlődése szempontjából, ha megfelelő pedagógiai keretek közé tud kerülni. Meggyőződésünk az, hogy az ebben a korai időpontban elkezdett fejlesztés hozzájárul ahhoz, hogy segítsük felzárkózni a leszakadó rétegeket, köztük azon családokat, akik nemzetiségeink között, többek között a cigányok között is valóban rászorulnak.

De azt sem szabad szem elől téveszteni és nem szabad tipizálni, hogy nem minden cigány család leszakadt család, nem minden cigány család szorul ilyen jellegű segítségre. Nem szabad őket lenézni. Nagyon sok és hála istennek, egyre több érettségizett és főiskolát, egyetemmet végzett cigány él Magyarországon. Azt gondolom, hogy ezt az utat kell tovább folytatunk.

Azokat a kifejezéseket és azokat a vádakokat pedig vissza kell utasítsuk, amiket Ander Balázs ebben a témában megfogalmazott frakciónk felé.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Kérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom, és megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak, aki láthatóan válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Szeretném megköszönni képviselőtársaimnak a napirend tárgyát képező törvényjavaslattal kapcsolatos hozzászólásaikat és a benyújtott módosító javaslataikat. Tekintettel azonban a megvalósítás terén tapasztalható nézetkülönbségekre, engedjék meg, hogy néhány felvetésre, néhány módosító javaslatra reagáljak.

Gúr Nándor képviselőtársunk a most elhangzott felszólalásában a közfoglalkoztatásról elég kritikus hangon szólt, és a közfoglalkoztatottak önbecsülésével, értékteremtésével foglalkozott. Ezzel én most részletesen nem szeretnék foglalkozni, mert Dunai Mónika képviselő asszony rendbe tette az ön gondolatait ebben az ügyben, úgyhogy további szót nem érdemel ez a véleménye, de természetesen szeretnék reagálni azokra a módosító javaslatokra, azokra a megfogalmazott kritikákra, amelyeket az általános vitában megfogalmazott.

(20.20)

Kifogásolta tehát a vitában, hogy a közfoglalkoztatási kiállításokkal, valamint a kutatásokkal kapcsolatos költségeket a Nemzeti Foglalkoztatási Alap finanszírozza. Szeretném megjegyezni, hogy a közfoglalkoztatási kiállítás egy támogatott foglalkoztatási forma eredményeit bemutató rendezvény, a közfoglalkoztatáshoz kapcsolódó kutatás pedig a közfoglalkoztatás jobb megszervezését, hatékonyabb működését szolgálja. Miután szakmai szempontból ezek szorosan kapcsolódnak a közfoglalkoztatáshoz, ezért tartjuk indokoltnak, hogy a kiadásokat ne egy minisztérium működési költségvetése finanszírozza.

Ami a képviselő úr vita során elhangzott másik felvetését illeti, a bér garancia-törvény jelenleg is tartalmaz olyan rendelkezést, miszerint a kölcsönbe adó és az iskolaszövetkezet a támogatást saját pénzeszközeitől elkülönítetten kezeli, és azt kizárólag a kikölcsönzött munkavállaló, illetve az iskolaszövetkezeti tag részére járó munkabér megfizetésére fordíthatja.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy a továbbiakban részletesebben reagáljak a törvényjavaslatnak a szociális szövetkezetekkel kapcsolatos rendelkezéseit érintő kritikákra, amelyek mind módosító javaslat formájában, mind pedig egyéb módon megnyilvánultak.

Mind a módosító javaslatokban, mind pedig az egyéb módon megfogalmazott kritikákban az fogalmazódott meg a kormány szándékával szemben, hogy az előkészített szabályozás sérti a szövetkezetek nemzetközileg is megfogalmazott elveit, valamint a vállalkozás szabadságát. Ez a kritika különösen a szövetkezeti törvénynek azokkal a módosításaival szemben fogalmazódott meg, amelyek a szociális szövetkezetek esetében legalább egy önkormányzat, nemzeti önkormányzat vagy közhasznú jogállású szervezet tagságát írják elő, valamint azzal, hogy a szociális szövetkezetnek a nevében viselnie kell a fő tevékenységére való utalást. A kötelező önkormányzati vagy közhasznú jogállású szervezeti tagság előírása a belső ellenőrzés hatékonyságát hivatott elősegíteni.

Nem tudunk egyetérteni a kritikákban megfogalmazott azon állítással, hogy az önkormányzat, valamint a szervezeti tagság egyrészt kiszolgáltatottá

teszi a szociális szövetkezeteket, másrészt elősegíti a visszaéléseket.

A szabályozás pontosan abból indult ki, hogy azaz, hogy a szociális szövetkezeteknek egy szervezet is tagja, hatékonyabbá teszi a működés belső ellenőrzését. A szövetkezeti törvény hatályos szabálya jelenleg is előírja, hogy a szociális szövetkezetnek a nevében viselnie kell a „szociális szövetkezet” elnevezést, a törvényjavaslat ezt a rendelkezést csupán a fő tevékenységre való utalással egészíti ki. Ez a rendelkezés nem sérti a vállalkozásalapítási szabadság jogát, csupán arra ösztönözné a szövetkezeteket, hogy a valóságban is olyan tevékenységet folytassanak, ami a törvényben meghatározott célnak és eredeti szándékuknak megfelel.

Egy másik módosító javaslat elhagyni javasolja a törvényjavaslatnak azt a rendelkezését, amely szerint, ha a szociális szövetkezet tagi munkavégzési jogviszonyban lévő tagja a tagsági jogviszonya fennállása alatt más foglalkoztatóval munkavégzésre irányuló jogviszonyt létesít vagy tart fenn, e jogviszony tartama alatt a szociális szövetkezettel fennálló tagi munkavégzési jogviszonya szünetel. A tagi munkavégzésre irányuló jogviszony a jogi szabályozás célja szerint kiegészítő lehetőség addig, amíg a szociális szövetkezet tagjának foglalkoztatása más foglalkoztatónál az általános szabályok szerint nem oldható meg. Ez bizonyítja azt, hogy a közfoglalkoztatást, a szociális szövetkezetben való foglalkoztatást átmeneti foglalkoztatási formának tekintjük, és addig szánjuk ezt a foglalkoztatási formát, amíg az elsődleges munkaerőpiacon nem tud elhelyezkedni az, aki a szociális szövetkezetben szociális szövetkezeti tagként talál munkát. Éppen ezért nem indokolt annak lehetővé tétele, hogy a tagi munkavégzésre irányuló jogviszony más munkavégzésre irányuló jogviszonnyal párhuzamosan fennálljon.

Tisztelt Képviselőtársaim! Több módosító javaslatban fogalmazódott meg, hogy a törvény a közfoglalkoztatott részére a megfelelő munkahely elfogadásával, illetve a munkahely keresésével összefüggésben nemcsak a helyközi, hanem a helyi utazási költségek megtérítését is tegye lehetővé a Nemzeti Foglalkoztatási Alapból. Az álláskeresők számára a helyi utazási költségek megtérítését nem a törvény, hanem annak felhatalmazása alapján kiadott miniszteri rendelet tartalmazza.

A közfoglalkoztatott munkahelykeresésével kapcsolatos helyi utazási költségek megtérítését nem támogatjuk, mert az ő együttműködési kötelezettségébe a közfoglalkoztatásban részt nem vevő álláskeresővel szemben nem tartozik bele az aktív munkahelykeresés, hanem a megfelelő munkahely elfogadása tartozik mindössze bele. Ez azt jelenti, hogy a jogszabályban a megfelelő munkahely elfogadásával kapcsolatban felmerült utazási költségek tekintetében indokolt azt rendezni.

Úgyisint több módosító javaslat javasolja elhagyni azt a rendelkezést, amely a közfoglalkoztatott számára a felajánlott képzés elfogadásának kötele-

zetségét írja elő. A megfelelő képzést az álláskeresőknek is el kell fogadnia, az pedig az állami foglalkoztatási szerv kötelezettsége, hogy olyan képzést ajánljon fel a közfoglalkoztatott részére, amely illeszkedik a lakóhelye munkaerőpiaci helyzetéhez. A szabályozás célja az, hogy a közfoglalkoztatott minél előbb visszasikerüljön a nyílt munkaerőpiacra, ennek érdekében neki is mindent meg kell tenni, amibe beletartozik a megfelelő képzések elfogadása is.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Őszintén remélem, hogy az előzőekben elmondottakkal sikerült meggyőzni önöket, hogy a javasolt módosításokkal a törvénytervezetet elfogadják, és arra kérem önöket, hogy szavazatukkal támogassák majd azt.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, soron következik az **egyes egészség- és önszegélyező szolgáltatások védelméről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Gelencsér Attila és Galambos Dénes fideszes képviselők által benyújtott T/12927. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Galambos Dénes képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. GALAMBOS DÉNES, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. A Törvényalkotási bizottság a december 1-jén tartott ülésén hozott határozatával megállapította, a bizottság összegző jelentését elfogadva, hogy az általános vitában elhangzott véleményeket is figyelembe véve azok az észrevételek és kérdések, amelyeket feltettek az általános vitában, részletesen megválaszolásra kerültek az előterjesztők részéről, illetőleg arra a kérdésre is kitértünk a Törvényalkotási bizottság ülésén, amely folyamatosan az ellenzéki oldalról felmerült, és Lukács László György képviselőtársam kérdése folyamatosan erre irányult, nevezetesen arra, hogy egy olyan társaságra, illetve egyesületre vonatkozna ez az előterjesztés, amely Dimenzió néven került a köztudatba.

Én akkor is és most is szeretném hangsúlyozni, hogy nem a Dimenzió nevezetű társaságra, egyesületre vonatkozik a jogszabálytervezetünk, hanem arra vonatkozik, hogy kvázi jogutódlást biztosítson a tekintetben, hogy azon döntően életbiztosítással foglalkozó egyesületek esetében, amelyeknél a további működés folytatására már nem kerülhet sor, nevezetesen azért, mert a biztosítási tevékenységük

felfüggesztésre került, a felfüggesztés után az egyesületek tevékenységei átkerülnek a felügyelet hatálya alá tartozó egészség- és önszegélyező pénztárakba. Ennek a célnak az elérése érdekében szükséges ennek a kvázi jogutódlásnak a bevezetése és elfogadása a törvényjavaslatban.

Hozzáteszem még a képviselőtársam kérdésére, hogy a piaci részesedése mindössze 0,7 százalékos a hazai életbiztosítási piacon a Dimenzió Egyesületnek, és 2016. május 13. óta felügyeleti biztos került kirendelésre a Dimenzió Egyesülethez, ami önmagában is jelzi, hogy nem egy ön által nevesített egyesületre került megállapításra a normaszöveg, és magának a törvényjavaslatnak a célja sem erre irányul.

Mindezek alapján kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság jelentését fogadja el, és támogassa a törvényjavaslat elfogadását. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Nem kíván.

A kormány részéről kíván-e a jelen lévő államtitkárok közül valaki felszólalni? *(Senki sem jelentkezik.)* Nem kívánnak felszólalni. A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. Amennyiben van erre igény, kérem, jelezni szíveskedjenek! *(Senki sem jelentkezik.)* Jelzést nem látok. Tisztelt Országgyűlés, a vitát lezárom.

(20.30)

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e élni a felszólalás lehetőségével.

DR. GALAMBOS DÉNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. A Törvényalkotási bizottság jelentésének az ismertetésekor tulajdonképpen mindazt összefoglaltam, ami a vitában elhangzott, és erre tekintettel nem kívánok reagálni. Kérdés sem hangzott el, tehát a korábbi vitaszakaszokban elhangzottakat kérem figyelembe venni, és kérem, hogy támogassák a törvényjavaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Galambos képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes iskolaszövetkezetekkel összefüggő törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Kósa Lajos, Szatmáry Kristóf, Hadházy Sándor, Vinnai Győző és Dunai Mónika fideszes képviselők, valamint Hollik István KDNP-s képviselő által benyújtott T/12899. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, a bizottság előadójának.

DUNAI MÓNIKA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Törvényalkotási bizottság 2016. december 1-jei ülésén megtárgyalta az egyes iskolaszövetkezetekkel összefüggő törvények módosításáról szóló T/12899. számú törvényjavaslatot. A bizottság a házszabály 46. §-a alapján, 29 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 7 nem ellenében, tartózkodás nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat tartalmazza a Gazdasági bizottság négyponos terjedelmű módosító javaslatát, amely teljes egészében megegyezik a T/12899/6. számú, részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatban foglaltakkal, és amelyben csupán nyelvhelyességi pontosítások valósultak meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! A legutóbbi módosítások óta eltelt időben tartottuk a kapcsolatot a diákszövetkezetekkel, és az általuk elmondottakra alapozva elmondhatom, hogy az új szabályozás egyszerű, a jogalkotói szándék kiolvasható a szabályokból. Ettől függetlenül azonban sok helyről érkeztek kérdések, és ebből kiindulva célszerűbbnek tűnt, hogy egyes kérdésekre jogszabályi környezetben alkossunk válaszokat.

Ennek megfelelően indítványunk legfőbb célja a jogszabályi környezet gyakorlati alkalmazása folyamán felmerült bizonytalanságok kiküszöbölésére irányul. Véleményem szerint a benyújtott javaslat elfogadásával rugalmasabbá, ugyanakkor egységesebbé válik az iskolaszövetkezetekre vonatkozó jogi szabályozás.

Kérem a tisztelt Házat, egyetértésükkel támogassák az előterjesztést. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm, képviselő asszony. Megkérdem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem, hogy a kormány részéről kíván-e valaki most felszólalni. *(Jelzésre:)* Megadom a szót, államtitkár úr.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az iskolaszövetkezetekre vonatkozó legutóbb elfogadott törvényt módosításnak az volt a célja, hogy változtasson az iskolaszövetkezeteket érintő jogi szabályozás széttagoltságán, valamint nagyobb mozgási lehetőséget biztosítson az iskolaszövetkezet tagjának személyes közreműködése tekintetében. A gyakorlat azonban azt mutatja, hogy a továbbiakban is szükséges a szabályozás finomítása.

Az iskolaszövetkezetekkel szemben alapvető elvárás, hogy már a képzés időtartama alatt lehetőséget biztosítson a hallgatók számára a munkatapasztalatok megszerzésére. A benyújtott törvényjavaslat egyrészt a szabályozást e cél érdekében fejleszti tovább, másrészt hozzájárul és hozzájárulhat ahhoz, hogy az iskolaszövetkezet keretében végzett munka előnyösen befolyásolja a hallgató, tanuló tanulmányi kötelezettségeinek teljesítését is.

A módosítás egyértelművé teszi, hogy a felsőoktatási intézmény által előírt szakmai gyakorlatot az iskolaszövetkezet hallgató tagja külső szolgáltatásra irányuló személyes közreműködés keretében, tagsági megállapodással is teljesítheti.

Az iskolaszövetkezetek működési lehetőségeit bővíti az a módosítás, amely szerint az iskolaszövetkezetnek nemcsak oktatási intézmény, hanem bármely jogi személy is tagja lehet.

A javaslatban az a törekvés tükröződik, hogy az iskolaszövetkezeti tag munkavégzésére egyes munkajogi szabályok csak valóban indokolt esetben legyenek alkalmazhatók, amelynek oka egyrészt, hogy a nappali tagozatos hallgató az iskolaszövetkezet keretében nem munkaviszony, hanem külső szolgáltatásra irányuló jogviszony keretében végzi és végezheti a munkát. A módosítás másik indoka, hogy a nappali tagozatos hallgató, tanuló az iskolaszövetkezeteken belül munkavégzést csak az oktatási intézmény által biztosított szabadidejében vállal.

A csődeljárásról szóló törvény módosítása a jogszabályok közötti összhang megteremtését szolgálja.

Átvezetésre kerül a csődtörvényen az a változás is, miszerint az iskolaszövetkezeti tagok foglalkoztatásának szabályait immár a szövetkezeti törvény tartalmazza.

A törvényjavaslatához kisszámú módosító javaslat érkezett. A támogatott javaslatok olyanok, amelyek a jogszabályok közötti összhang megteremtése érdekében a szövetkezeti törvény és a csődtörvény módosuló rendelkezéseiben a díjra vonatkozó részeket javasolja pontosítani.

Tisztelt Képviselőtársaim! Bízom benne, hogy a benyújtott javaslat által tartalmazott módosítások indokoltságát a gyakorlat is visszaigazolja, ezért támogatására kérem önöket, egyben köszönöm megtisztelő figyelmüket is. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Cseresnyés államtitkár úr. A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót. Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben. Elsőként megadom a szót jegyző úrnak, Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Az iskolaszövetkezeteknek ezen törvénytervezet alapján mostantól már természetes személyek is és jogi személyek is tagjai lehetnek.

A gyakorlati képzést - ami egy fontos dolog nyilván, ezt nem lehet elvitatni - a hallgató a külső szol-

gálatásra vonatkozó tagsági megállapodás alapján is elláthatja. Az alapvető problémák nem itt vannak, az alapvető problémák szerintem ott vannak, amikor akár a munka törvénykönyvéhez illesztett jogosítványrendszerek sérülnek, vagy akár a munkabér helyett a díjazás lép előtérbe.

Nagyon egyszerű a történet, államtitkár úr erről kevesebbet beszélt a bevezető gondolataiban, de biztos ez sem érdemel szót, mint az ő szavazását ismerjük; arról kellett volna egy kicsit bővebben szólnia, hogy a munka törvénykönyve keretei között, tudja, az önök értrendjei szerinti rugalmasság mit is takar. Dunai Mónika is használja jó szívvel a rugalmasság kifejezést. Szeretném jelezni, önök kellően rugalmasak voltak már a 2011. és 2012. január 1-jével hatályosult munka törvénykönyve kapcsán is, amikor rengeteg olyan intézkedést hoztak, amely rugalmasság a munkavállalók számára a kiszolgáltatottságot eredményezte, akár a bérekben történő csökkenéssel is párosult.

Nem kell hogy a részletekbe belemenjek, mert nem feltétlenül ennek a törvénytervezetnek a keretei közé tartozik, de csak azért, hogy az emlékképeit egy kicsit felfrissítsem képviselő asszonynak és államtitkár úrnak is. Tudják, emlékeznek arra, hogy hogyan és miképpen csökkentették, mondjuk, a délutános műszak vagy az éjszakai műszak pótlékainak mértékét meg sok minden egyéb mást. De nem kell a részletekbe belemenjek, csak a rugalmasságra való visszahagyatkozással, visszahivatkozással szerettem volna szembesíteni önöket.

Na, ez a fajta rugalmasság nem kell a magyar munkavállalónak. Ez a fajta rugalmasság a kiszolgáltatottság növelését eredményezi, mint ahogy az előbbiekben mondtam. Lehet, hogy a munkaadónak eggyel több lehetőséget teremtett, mert őt is a falhoz szorították, mondjuk, annyival többet, hogy még egy bőrt lehúzhatott a munkavállalójáról, de egyéb mást nem. Tehát ez nem rugalmasság, tisztázzuk, ez kiszolgáltatottság.

Ugyanúgy, mint ahogy most, amikor a munka törvénykönyvéhez illesztett szabadság kérdéskörében eljárnak. Egy tollvonással, egy apró picit lendülettel elvették a nappali rendszerben lévő hallgatóktól a munkájuk után járó szabadság jogát.

(20.40)

Tudják, azt, amit fél évvel ezelőtt hoztak. Ezen törvénytervezetek kapcsán Kósától Czombán keresztül Szatmáryval kiegészülve Cseresnyésig és sok mindenki másig már mindenki belepiszkált ebbe a történetbe, a maga okosságát hozzátette. Hát, baj van, ha ennyi az okosság, nagy baj van, merthogy ennek az eredményessége nem mutatkozik meg, államtitkár úr.

Nem, sajnos nem az eredményessége mutatkozik meg, hanem az, hogy hogyan válnak kárvallottá ezek az emberek, a nappali rendszer keretei közötti

hallgatók. Úgy, hogy az önök által fél évvel ezelőtt meghozott jogszabályban megítélt szabadság lehetőségét vonják most el tőlük. Fejetlenség ez, fejetlenség, nem következetesség.

De nem csak a szabadság kérdéskörével van probléma. Probléma van a munkabér vagy épp a díjazás dolgában. A szövetkezeti tag most már nem munkavállaló, hanem feladatteljesítő személy. Ezért nem munkabért kap, hanem díjazást. Tudja, államtitkár úr, hogy mi a kettő között a különbség, a munkabér meg a díjazás között?

Ha valamikor még lesz olyan, persze, ha önökön múlik, akkor nem lesz, de ha nem önökön, akkor lesz, hogy mondjuk, nyugdíjbiztonság, akkor más a munkabér és más a díjazás kérdésköre. Magyarul, azt tudom mondani, hogy a Fidesz és a KDNP közös összefogásával a hallgatókat egy újabb lépéssel továbbblokkolták a munka törvénykönyvétől, gyakorlatilag annak a hatályától és annak a biztonságától vagy azáltal biztosított kérdésektől.

A munkajogi védeltséget gyengítették ezen mostani törvénytervezet keretei között is. A munkaadók valószínűleg nem járnak rosszabbul, de még egyszer mondom, az iskolaszövetkezet tagjai igen, az iskolaszövetkezet tulajdonosai vélhetően nem. De lehet, hogy egy kicsit kutakodni kellene, hogy kik is az iskolaszövetkezetek tulajdonosai, esetleg nincsenek-e olyan összefüggések, amelyek a szerencsejáték felé vezető útvonal, a kaszinók felé vagy bármi más irányba megmutatkoztak az elmúlt időszakban.

Tudják, azért fontos ezzel a kérdéskörrel ilyen értelemben foglalkozni a munkatörvénykönyv szemszögéből, a díjazás helyetti munkabér szemszögéből, merthogy évente nagyjából 180-200 ezer olyan fiatal van, akik diákként valamilyen értelemben érintettek, érintetteké válnak, és ezek közül nagyjából 130-150 ezer fő - nyilván pulzál a rendszer -, ők az iskolaszövetkezet keretei között mutatkoznak meg. Őket is statisztikai alanyként használják, mint a közfoglalkoztatottakat, mert Dunai Mónika, nagy tisztelettel, hét évvel ezelőtt, tesszen majd megnézni, hogyan nézett ki, az iskolaszövetkezet keretei között dolgozó fiatalok a munkaügyi statisztikában bent voltak-e vagy nem; most bent vannak-e vagy nem? Tudok válaszolni a saját kérdésemre. Igen, a különbség az, hogy önök a statisztikába ma beleszámítják azokat, akiket hét évvel ezelőtt nem számított bele a rendszer, és így próbálnak meg félrevezető, manipulált statisztikai adatokkal foglalkoztatási többleteket életre hívni. Nem így kell, nem! Úgy kell, ahogy a választási programban leírták, úgy, hogy hozamtermelő adóforintokat fizetők, a gazdaságban produktummal párosuló munkahelyeket hívnak életre. Ezt elfelejtették a cselekedeteik kapcsán.

Azt akarom tehát mondani, hogy jelen tervezet nem ad, hanem elvesz, és azt akarom még mondani, hogy a járuléksökkentés útján történő visszafoglalkoztatás nem stabilizálás, nem, még nem is rugalmasság, a munka világából való kivezetés kategóriája. Tudják, akkor, amikor akár foglalkoztatási szö-

vetkezetek, akár iskolaszövetkezetek keretei között beszélünk ilyen dolgokról, akkor sokkal inkább arra kellene törekedni, hogy ez tényleg a munka világába való vezetést segítse és alapozza meg, és ne azt játszsza ki. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, jegyző úr. Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, Fidesz.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon röviden szeretnék csak reagálni arra a felvetésre, hogy hogyan is és milyen logika alapján javasoljuk jelen előterjesztésben azt, ami a szabadságolásokat érinti. A diákszövetkezeteknél azok, akik tanulóként vagy egyetemi-főiskolai hallgatóként dolgoznak, az ő esetükben a hallgatói jogviszony és a tanulói jogviszony az, ami az egész foglalkoztatásukra - ha így fogalmazunk -, kiterjed. Eben a rendszerben értelmezhetetlennek tűnik és értelmezhetetlen a szabadság kérdése.

Nagyon különböző az, hogy ki mennyit dolgozik egy évben iskolaszövetkezeten keresztül. Nagyon gyakran csak a nyári szünet idején, két hétre vagy egy hétre mennek el dolgozni, és vannak olyanok, főiskolások, egyetemisták, akik heti több alkalommal rendszeresen dolgoznak iskolaszövetkezeten keresztül. De ettől függetlenül ezt a tevékenységet, ezt a munkavállalást csak a hallgatói, illetve a tanulói jogviszonyukkal összeegyeztethető módon, gyakorlatilag a szabadidejükben, amikor nincs tanulási kötelezettségük, akkor vállalhatják el. Igazán nehéz ezt a kettőt így összeegyeztetni, a jelen javaslatban ezen logika és ezen megfontolás alapján tettünk javaslatot a módosításra. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, jegyző úrnak, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak egy mondattal Dunai Mónika képviselőtársamnak: a szabadság tekintetében fél évvel ezelőtt mindez értelmezhető volt önök által és az önök által hozott törvényi keretek között. Konzekvenca? Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki a felszólalás lehetőségével élni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem kíván. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **szakképzési és felnőttképzési hatósági felada-**

tok átadásával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Bóna Zoltán, Dunai Mónika fideszes képviselők, valamint Harrach Péter, Hoffmann Rózsa és Földi László KDNP-s képviselők által benyújtott T/12919. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, a bizottság előadójának, legfeljebb 8 percben.

DUNAI MÓNIKA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy 2016. december 1-jén a házszabály 46. §-a alapján a Törvényalkotási bizottság megtárgyalta a szakképzési és felnőttképzési hatósági feladatok átadásával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 24 igen szavazattal, 7 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat tartalmazza a Törvényalkotási bizottság saját indítványát, amely több pontban is felülírta a Kulturális bizottság módosító javaslatát.

(20.50)

A Törvényalkotási bizottság által támogatott tartalmi módosítások közül szeretnék kiemelni néhányat nagyon röviden. Az indítvány a T/12919/6. számú, részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat 1., 5. és 8. pontjában szerepelő módosítást tartalmazza kodifikációs pontosítással kiegészítve. Az 1. és az 5. pont kodifikációs jellegű módosítást tartalmaz, a 8. pont pedig a törvényjavaslatnak a hatósági és a tisztán szakmai feladatok elválasztására irányuló rendelkezéseinek pontosítását célozza azzal, hogy a törzslapok kezeléséhez kapcsolódó hatósági feladatokat is kiveszi az állami szakképzési és felnőttképzési szerv feladatköréből.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a megfogalmazott egységes eljárásrend teljes mértékű megvalósulása céljából szavazatukkal támogassák az előterjesztést, amelyet a Törvényalkotási bizottság a benyújtott módosításokkal együtt ajánl az Országgyűlésnek elfogadásra. Köszönöm szépen a szót és a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, 7 perces időkeretben. Megadom a szót Pintér Tamás jobbikos képviselő úrnak.

PINTÉR TAMÁS, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Erre a törvénymódosításra az ősszel elfogadott 2016. évi CIV. törvény módosítása miatt kerül sor, amely az álláspont szerint hatékonyságnövelésre és minőségjavulásra ad majd lehetőséget.

Belekerült viszont egy olyan pont ebbe a törvényjavaslatba, ami ellen elég komoly ellenérveink voltak, és amiket már elmondtam az előző ülések egyikén. Eszerint az MFKB-k, vagyis a megyei fejlesztési és képzési bizottságok javaslatát a kormányhivatal az NSZFH véleményezése után készítené elő a kormánynak. Álláspontunk szerint ez olyan szinten megterhelné a kormányhivatalt, illetve egy olyan vízfejet hozna létre, amely lelassítaná az amúgy is nehezen és döcögősen működő folyamatokat, mert hogy ennek a bizottságnak a szakmunkáshiány kezelésére tett javaslatait módosította volna, tehát berakta volna a kormányhivatal alá.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom azt gondolja, hogy érdemi motivációkkal kell előállnunk a diákoknak a hiányszakmákba való jelentkezésének az elősegítésére. Mivel ez az utolsó Törvényalkotási bizottságon módosításra került, tehát ez a pont valószínűleg kikerült az egész törvénymódosításból, pártunk ezt a javaslatot támogatja. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e felszólalni. *(Dunai Mónika: Nem.)* Jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem államtitkár urat, hogy a kormány részéről hozzá kíván-e szólni. *(Cseresnyés Péter: Igen.)* Megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Elmondhatjuk, hogy a törvényjavaslat szakmai vitája és az azóta folytatott szakmai munka eredményes volt, annak ellenére, hogy a viták során annak fő tárgya sokszor perifériára szorult.

A törvényjavaslattal összefüggésben benyújtott módosító javaslatok az általános vitán felvetett pontosítási igényekhez igazodó módosításokat tartalmaztak annak érdekében, hogy a már kialakított szakmai struktúra továbbra is egységes, koherens legyen.

Az egyéni képviselői módosító javaslatok, valamint a törvényjavaslat részletes vitáját lezáró bizottsági módosító javaslatok egyértelműbbé tették a javaslatban megfogalmazott és láthatóan megértett célok megvalósulását segítő rendelkezéseket. A javaslatok alapján néhány esetben sor került a hatósági és a tisztán szakmai feladatok elválasztására irányuló rendelkezések kiigazítására, így például megőrzésre kerül az NSZFH szakmai döntés-előkészítő, illetve szakmai vizsgáztatási, vizsgaszervezési fel-

adatköre, ezáltal még inkább láthatóvá vált, hogy a tervezett módosítások illeszkednek a kormány azon terveinek megvalósításához, amelyek a háttérintézmények nem szakmai feladatainak csökkentésére irányulnak.

Az általános vita során többen felvetették, hogy a tervezett lépések a központosítás irányába mutatnak, az állítás azonban a feladatellátás szintjén nem értelmezhető, hiszen a változás nem a decentralizált feladatkörök centralizációját jelenti, hanem az országos hatáskörű feladatok ellátásának racionalizálására irányul.

Tisztelt Képviselőtársaim! A viták eredményeképpen is világosabbá vált, hogy az NSZFH továbbra is megmarad mint a szakképzéssel összefüggő szakmai feladatok ellátásának egyik fő helyszíne, szereplője. A felnőttképzési szakértői bizottság működését, a központi vizsgaszervezést és a megyei fejlesztési és képzési bizottságok javaslataira épülő szakmaszerkezeti döntés előkészítését ezután is a szakmai szerv, az NSZFH végzi. Nem központosításra tehát, hanem a feladatellátás észszerűsítésére kerül sor a törvényjavaslat alapján.

A változások révén a kijelölt kormányhivatal jelentősebb szerepet kap a szakképzés és különösen a felnőttképzés rendszerében. Az új hatáskörök áthelyezésével lehetővé válik a felnőttképzés teljes rendszerének, valamint a szakmai vizsgarendszernek egy intézmény keretei közötti egységes működtetése és felügyelete.

A törvényjavaslat illeszkedik abba a rendszerbe is, amelyet az érettségi vizsgák szervezésében a kormányhivatalok már kialakítottak és mindenki megelégedésére működtetnek; az emelt szintű érettségi vizsgákat megérettként a kormányhivatalok szervezik ugyan.

Ehhez hasonlóan az OKJ-s szakmai vizsgarendszer működtetése is a kormányhivatal irányítása alá kerül. A vizsgaelnököket és a vizsgabizottsági tagokat a kijelölt kormányhivatal delegálja, egyúttal végzi mindazokat a kapcsolódó feladatokat, amiket egy OKJ-s vizsga hatósági jellegű feladatai jelentenek. Így például vezeti a vizsgákhoz kapcsolódó központi nyilvántartásokat, nyilvántartja a vizsgáztatásra jogosultakat és kezeli a vizsgákról készített törzslapokat.

A végleges törvényjavaslatban az is egyértelműen látható, hogy a feladatátcsoportosítás az ellenzéki képviselőtársaim erre irányuló kritikáival ellentétben nem elvonja, csorbítja a megyei fejlesztési és képzési bizottságok szakmaszerkezeti döntésre, hiány-szakképesítések meghatározására irányuló feladatkörét, hanem az adminisztratív jellegű feladatok átvállalásával segíti a bizottságok szakmai munkáját.

Tisztelt Képviselőtársaim! A benyújtott módosítók révén egy pontosabb és közérthetőbb törvényjavaslat kerülhet a tisztelt Országgyűlés elé, amely alkalmas arra, hogy elfogadásával megvalósuljon a felnőttképzés teljes rendszerének egységes működtetése, valamint az áthelyezéssel érintett, korábban

kettős szervezeti struktúrában ellátott feladatokhoz kapcsolódó adminisztrációs terhek jelentősen csökkenjenek.

Ezekkel az indokokkal javaslom a tisztelt Háznak, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Kulturális bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. Elsőként megadom a szót Gúr Nándor jegyző úrnak, képviselő úrnak, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A szakképzés és a felnőttképzés hatósági feladatainak átadásáról szóló törvénytervezetről beszélünk. De mielőtt erre sort kerítenénk, a szakképzésről és a felnőttképzésről azért mondanék néhány mondatot.

Közel hét éve kormányoznak. A szakképzés intézményrendszerében három-négy éves kifizetéssel kézzelfogható eredményeket lehet elérni. Most, a hetedik év kormányzásának időszakában azt látjuk és azt tapasztaljuk - és nem mi mondjuk, nem a politikai ellenzék mondja ezt, hanem azok a munkaadói körök, amelyek a munkaerőpiacon az igényeiket megfogalmazzák -, hogy baj van. Baj van, államtitkár úr, a szakképzéssel. Baj van a szak- és a felnőttképzéssel is, hiszen a munkaadók elvárásaihoz, igényeihez illesztetten a megfelelések nincsenek rendben.

Ez nyilvánvalóan abból fakad, hogy önök először szétzúztak mindent, szétzilálták mindent, olyan helyzetet teremtettek, amelyben, mondhatom nyugodt lelkiállással, lebutították a szakképzést az egyik oldalról, a másik irányból pedig a továbbtanulási esélyeket csökkentették azok számára, akik úgymond majd a szakgimnáziumok keretei között fognak tanulmányokat folytatni. Meggyőződésem szerint megfontolatlan vagy nem kellő alaposítással megfontolt volt az a tevékenység, amit önök e tekintetben folytattak. Mutatja ezt az eredménytelenség. Tudja, amikor a szakképző intézmények némelyikében, de mondhatni azt is, hogy sajnos nem némelyikében, hanem fogható sokaságában a 2,5-es átlagteljesítménnyel teret lehet foglalni, akkor ott problémák vannak.

(21.00)

Nyilván az alapképzésből fakadóan hozott problémák is felütik a fejüket. No, de hát itt sem tették meg azt, amit kellett volna, akár a források felhasználása, kivonása, csökkentése, sok minden egyéb más utat járva, akár pedig a vonatkozásban, ami arról szólt volna, ami a munkaerőpiac igényeihez való illeszkedéssel párosulna.

Felnőttképzés. A felnőttképzés tekintetében egy létező, évtizedes, több évtizedes, működő rendszer szétzilálását tették meg. Ez a RÁK-ok hálózati rendszere többek között. A regionális átképző központoké. A regionális átképző központoké, amelyek egyértelmű és normális kialakult kapcsolati rendszerrel összefonódtak a munka világával és magával az intézményi oktatási rendszerrel is. Érdemes lenne, államtitkár úr, kicsit rátekinteni, búvárkodni, hogy hol tart ma ez a történet, mit csináltak ebből.

So-so, azt akarom tehát mondani, hogy mind a szakképzés, mind a felnőttképzés tekintetében nem a hatósági feladatok vonatkozásában, hanem tartalmi értelemben vetten is rengeteg kárt okoztak az elmúlt 6-7 esztendőben. Ha most a törvénytervezet keretei közötti hatósági feladatok átrendezéséről kezdünk el beszélni, akkor azt kell mondjam, hogy ez a történet nem másról szól, államtitkár úr, mint a hatósági feladatok átcsoportosításon keresztüli koncentrációjáról. Tehát arról szól, hogy hogyan és miképpen lehet végérvényesen úgymond központosítani.

Korábban a felnőttképzéshez kapcsolódó hatósági feladatok nem a kormányhivatal keretei között rendeződtek. Hatósági feladat vagy szakmai feladat? Mondok néhányat abból, ami e törvénytervezet keretei között megjelenik. Például az OKJ keretei közötti szakmai vizsga és vizsgaelnökök kijelölése, hogy mennyire hatósági vagy mennyire szakmai megfontoláson kell hogy alapuljon. Szerintem szakmai megfontoláson leginkább, nem hatósági típusú kijelölésen. Vagy a központi vizsgaszervezés kérdésköre. Vagy ha nem mást, akkor a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Hivatal hatósági feladatainak en bloc kormányhivatalokhoz való átcsoportosítása, vagy az ön által említett megyei fejlesztési képzési bizottságoknak most már az előbbi képviselői hozzászólásból is visszaigazolódott, hogy ott bizonyos átrendeződések, elvárásokat elfogadtak. De hogy a tekintetben az a mozgásszabadság, ami gyakorlatilag egy-egy megye, régió vonatkozásában a legszakmahivatottabban tudta megfogalmazni a javaslatát, azoknak egyfajta, megint csak keretek közé, egyfajta központosítás irányába való mozdítása mennyire hasznosítja a szakmaiság érvényesülését? Szerintem nem. Szerintem rontja.

De megszüntették a szakképzési megállapodás intézményrendszerét is. Tudja, azt, ami az állam és a nem állami fenntartó között született, ami azért volt szükségszerű, mert egyébként a Nemzeti Foglalkoztatási Alap szakképzési részéből forráshoz ekképpen lehetett hozzájutni, ha ezek a fajta szakképzési megállapodások adottak voltak. Ez határozta meg, hogy hol, hogyan, milyen finanszírozási keretek mellett történhet, mondjuk, szakképzés.

Nem akarom túlbeszélni a dolgot, ezért csak azt mondom, hogy mindaz, amit csinálnak e tekintetben, mondja már el nekem, államtitkár úr, vagy nekünk itt, a Parlament falai között legalább, mennyire élvezzi, mondjuk, a pedagógus-szakszervezet vagy a pedagógus demokratikus szakszervezet támogatását.

Milyen értelemben és milyen mértékben lett kivitva velük közösen, és az ő álláspontjaikat mennyire akceptálták és integrálták ebbe a gondolkodásba? Merthogy vélem, azon keretek között azért szakmai hozzáértéssel bíró emberek vannak jelen.

Szóval, mondhat bármit, államtitkár úr, úgy, mint az előbbi napirendi pontnál a rugalmasság tekintetében, amikor is nem mással, mint a kiszolgáltatottsággal találták magukat szembe a nappali tagozatos hallgatók, most ezt tudom mondani önnek, mondhat bármit, de ez akkor is központosítás. Miért jó az, ha mindent egy kézbe akarnak összehordani? Miért jó az? Miért nem hisznek és bíznak a szakmai felületeken működő emberek sokaságában? Ha önök nem bíznak bennük, hogy gondolják, hogy majd ők fognak bízni önökben? Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, jegyző úr. Megadom a szót soron kívül Cseresnyés Péter államtitkár úrnak.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Csak nagyon röviden szeretnék szólni, nem ahhoz, amit Gúr Nándor a törvényjavaslattal kapcsolatban elmondott, mert a fölszólalásomban ezzel kapcsolatos gondolataimat elmondtam, viszont az a szerteágazó vádaskodás, amit megpróbált megfogalmazni, mindenképpen reagálásra ad okot. Szeretnék néhány gondolattal reagálni azokra a gondolatokra, mondatokra, amit ő elmondott.

Képviselőtársam! Örülök annak, hogy két évvel a szakképzés átalakításának kezdete után ráébredt arra, hogy elkezdődött valami a szakképzésben. Abban a szakképzésben, annak a szakképzésnek a megreformálásában, ami többek között az önök áldásának nem mondható munkájának eredménye, amit abban a 8 évben végeztek vagy elhanyagoltak, amíg kormányon voltak. Úgy tesz ön, mintha akkor nem lett volna képviselő, nem lett volna a kormánypárti frakció tagja, egy olyan tagja, amelyik beleszólhatott volna abba, hogy ha reformra lett volna szükség, akkor ezt meg tudják tenni. Önök nem tettek semmit sem.

Nem a piaci igényekhez igazították a képzést, ez nagyon nagy gond volt, ezt is nekünk kellett megtenni. Például azzal tettük meg, hogy olyan szervezetekkel vettük fel a kapcsolatot, olyan szervezetekkel alakítjuk most ki a szakmaszerkezetet, a szakképzés területén az oktatást, amelyek a munkaerőpiaci igényekre fókuszálva segítik a mi munkánkat.

Ezzel jöttek új szakmák létre, ebből a megfontolásból alakítottuk át a szakképzés iskolarendszerét úgy, hogy ne legyen zsákutca azoknak a diákoknak a számára a szakképzési rendszerbe való belépés, akik itt kezdik el tanulmányaikat vagy itt folytatják a tanulmányaikat. Nem úgy, ahogy önöknél például a szakképző intézményekben, a hároméves szakképző intézményekben, ahol tulajdonképpen a kimenet csak egy irányba lehetett, egy szakmunkás-bizonyít-

vány megszerzésével, és ahhoz, hogy valaki onnét továbbtanulhasson, továbbképezhesse magát, szinte előlről kellett kezdeni a tanulmányait. Ezt is megszüntettük.

Tehát egy jelentős munkában vagyunk benne, amit ön nem akar elismerni, és régi lemezeket tesz föl. Évek óta ugyanazokat a vádakat fogalmazza meg. Mintha a világ elment volna ön mellett, és a régi lemezek önnél megmaradtak volna.

Az lenne a javaslatom és a kérésem, hogy figyelje a változásokat. Figyelje azt a munkát, amit mi elvégzünk a szakképzés területén is, és akkor nem fogalmaz meg ilyen gondolatokat, ilyen mondatokat, amit a felszólalásában megtett. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, jegyző úrnak, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem vád. Tényszerűség. Tényszerűség, államtitkár úr. Hét éve kormányoznak, eredménytelenség párosul a tevékenységükhöz e tekintetben.

Piaci igényekhez való igazodás? Tudja, ki? Nyugodjon békében, Kiss Péter miniszter volt, aki ezeket a folyamatokat annak idején elindította a megyei fejlesztési képzési bizottságokon belül, a hiányszakmák tanulására való rámozdítást, a motivációt, megteremtette az olyan finanszírozási háttérfeltételeket, amelyeket önöknek már nem kellett kitalálniuk, amelyeket önöknek már csak el kellett tudni olvasni, és utána gyakorolni. De sajnos azóta sem tudtak többet és jobbat tenni ettől.

(21.10)

Összességében pedig az, amit csinálnak a szakképzés és a felnőttképzés tekintetében, az szegény. Szegény, és a magyar munkaerőpiac igényeihez való illeszkedést nem támasztja alá sajnálatos módon. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, Fidesz.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Ha ma azt elmondhatnánk, hogy a szakképzés rendszerével kapcsolatban 2010 előtt, nyolc éven keresztül az előző kormányok észrevették volna azt, hogy nagy baj van, és ezek után önök kezdeményezték volna, hogy változtassunk a szakképzés rendszerén, akkor, azt gondolom, hogy ma sokkal előbbre tartanánk. 2010-ben azzal kellett szembesülnünk, hogy a fiataljaink, a gyermekeink nem kapnak olyan versenyképes tudást a legtöbb, szakképzést adó intézményben, hogy azzal el tudjanak helyezkedni és munkájuk legyen. Ezen kellett változtatni.

Amikor egy rendszert megváltoztatunk, utána lehet persze kritizálni is mindent, de azt gondolom, hogy akkor lehetne joggal kritizálni, ha ebben önök valamit léptek volna. Vagy nem akartak, vagy nem tudtak, vagy nem vették észre ennek a szükségességét, de tény, hogy az alatt a nyolc év alatt bizony léphetünk volna kettőt; most pedig a kettőről esetleg háromra léphetnénk. A szakképzés rendszerét nem lehet ide-oda rángatni (*Gúr Nándor: Hát, ezt mondtam én is!*) négyévente, nyolcévente. Azt gondolom, hogy ebben kellene konstruktivitás a mindenkori ellenzéktől, hogy egy megadott úton a megadott célt kitűzve azt fogjuk követni. A mi célunk az, hogy versenyképes tudást szerezzenek a fiataljaink.

Az a célunk, hogy a fiatalok munkához juthassanak, és olyan szakmákat tanuljanak, amelyekre szükségük van saját maguknak is meg a társadalomnak is. Azt gondolom, hogy a vádaskodás egyáltalán nem célszerű ebben az ügyben, inkább jobban teszi az MSZP, ha hallgat ebben az ügyben. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki a felszólalás lehetőségével élni. (*Senki sem jelentkezik.*) Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e most hozzászólni. (*Jelzésre:*) Nem.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, soron következik az **egyes törvényeknek a táncművészeti életjáradék bevezetésével összefüggő módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Lázár János, Balog Zoltán, Dunai Mónika és Selmeczi Gabriella fideszes képviselők által benyújtott előterjesztés T/12739. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Selmeczi Gabriella képviselő asszonynak, a bizottság előadójának.

DR. SELMECZI GABRIELLA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A Törvényalkotási bizottság 2016. november 30-ai ülésén a házszabály 46. §-a alapján a tagok megtárgyalták a T/12739. számú, egyes törvényeknek a táncművészeti életjáradék bevezetésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 24 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 7 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

A bizottsági ülés során a tagok megtárgyalták a háttéranyagban található négy pontos javaslatát a

Kulturális bizottságnak, amelyek jogtechnikai jellegű és szövegpontosító módosításokat fednek. Következésképpen elmondhatom, hogy a Törvényalkotási bizottság teljes mértékben támogatta a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot.

Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat célja, hogy azt a balettművészeti életjáradékot, amit egy korábbi törvényünkkel még 2011-ben megállapítottunk, kiterjesszük a táncművészet néptánc ágára is, és így nem balettművészeti, hanem táncművészeti életjáradékká alakítsuk. Szeretném újra megnevezni ezt a négy művészeti együttest, táncegyüttest, akik szerepelnek a javaslatban, hiszen megérdemlik, méltán kapják majd meg ezt a járadék, amennyiben az Országgyűlés megszavazza. Tehát a Magyar Állami Népi Együttest, a Honvéd Együttest, a Duna Művészegyüttest és a Budapesti Operettszínház tánckarárt érinti jelen előterjesztés.

Úgy gondolom, hogy illő különös figyelmet fordítanunk mindazokra, akik kultúránkat fenntartják, illetve újjáteremtik. Ehhez kérem szíves támogatásukat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megkérdezem, hogy a kormány részéről kíván-e államtitkár úr hozzászólni. (*Dr. Hoppál Péter: Igen.*) Öné a szó, Hoppál államtitkár úr.

DR. HOPPÁL PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Azt hiszem, hogy e késői órán a kormány támogatásáról tudom biztosítani az összegző módosító javaslatot. A tényszerű javaslatok kiegészítései hozzájárulnak ahhoz, hogy a módosító indítvánnyal kiegészítve a törvényjavaslat valóban a kitűzött társadalmi célt elérje. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a kijelölt Kulturális bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. Megkérdezem, kíván-e valaki hozzászólni. (*Senki sem jelentkezik.*) Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e hozzászólni. (*Dunai Mónika: Igen.*) Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, Fidesz.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előterjesztők nevében szeretném megköszönni azt a hozzáállást és konstruktivitást, amelyet a bizottsági üléseken tanúsítottak. Ez abból is látható volt, hogy a Törvényalkotási bizottság ellenszavazat nélkül, bár néhány tartózkodás azért volt, de ellenszavazat nélkül támogatta a benyújtott javaslatot.

Azt gondolom, és ez az előterjesztés fő célja is, hogy a magyar népi kultúrát, ezen belül a magyar néptáncot elismerjük ezzel az előterjesztéssel is, és azt szeretnénk, ha ez az elismerés, bár jelképesnek is tűnhet, mindenképpen rávetítené a figyelmet arra, hogy művészeink számára nemcsak a táncművészetben, hanem más ágazatokban is a népi kultúra ugyanolyan fontos és ugyanolyan figyelmet fordítunk rájuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dunai Mónika képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Elsőként megadom a szót Kész Zoltán független képviselő úrnak, aki napirend utáni felszólalásra jelentkezett: „Luxustalan vagy gusztustalan?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KÉSZ ZOLTÁN (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt kormánypárti Képviselő Hölgyek és Urak! Amikor a propagandaminiszter a múlt heti meghallgatásán az Igazságügyi bizottságban úgy fogalmazott, hogy legfontosabb feladata miniszterként az, hogy győzelemre vezesse a Fideszt 2018-ban, akkor igazat szólt. Itt álljunk meg egy pillanatra! Rogán úr nyilvánosan igazat mondott, és mi ez, ha nem valódi politikai csemege. Beismerte, hogy miként türkmén vagy fehéroroszországi kollégájának, neki is az a dolga, hogy mindannyiunk pénzét egy párt hatalomban tartása érdekében használja fel.

De még ennél is fontosabb, hogy az elszólásnak tűnő mondat valójában egy figyelmeztetés volt, a címzett pedig nem más, mint maga Orbán Viktor: „Don, össze vagyunk kötve, én maradok, amíg te is, vagyis együtt sírunk, együtt nevetünk, és eszedbe ne jusson hozzám nyúlni!” Persze, nem újdonság, hogy politikusok szorosban fogják egymást a közéletben, így van ez olyan helyeken is, ahol nem a Habony-, Mészáros-, Vajna-, Garancsi-féle, a húsfaszékba nyakig beleragadt oligarchák harácsolják el egy egész nemzet erőforrásait, és ahol nem egy üresen kongó stadion VIP-páholyában dől el az állami százmilliárdok sorsa.

(21.20)

Ám itt nem viccelnek. Van, aki egy kis, kockás fűzetbe írogatja a neki nem tetsző eseményeket, a másik külföldi paparazzikat és a közpénzen lopott szennymédiáját küldi párton belüli és kívüli riválisai nyomába, és van, aki nemzetbiztonsági információkat csepegtet ellenzékiekről, mint tette múlt héten Rogán úr a bizottsági meghallgatásán. Egymás figyelmére, zsarolása elérheti azt a Mariana-árok közelében lévő szintet, ahol egy klán olyan végtelen habzsolás-

sal fosztja ki az állami javakat, hogy az vad bandaháború kitöréséhez vezet a luxusjobboldalon belül.

Önöknek azonban egyszer el kell számolniuk a magyar társadalommal Rogán Antal személye miatt. A „parancsra tettem” pedig nem lesz jó mentség, tisztelt képviselőtársaim. El kell számolniuk valaki miatt, aki már ellenzéki időszakukban is ügyesen azt a látszatot hitette el önökkel, hogy ő politikus, miközben akkor is figyelemreméltó vagyonnal rendelkezett. Kérdezzék csak meg egymástól, hogy a Budapest Airport miért nem csak egy a sok repülőtér közül Rogán Antal számára! Kérdezzék csak meg egymástól, hogy a 2006-os szerverügy és Magyar Vizsla-ügy kinek a kézi irányításához köthető! Ahhoz a személyhez, aki már 2004-ben is együttműködött Habony Árpáddal a meghódítandó Belváros csendes irodáiban. De amíg a kezdeti botrányokon jobbra csak önök veszítettek, a későbbiekben az egész ország is.

Így volt ez, amikor a Rogán-kör kinézte magának a mesés ingatlan vagyonnal rendelkező Belváros polgármesteri székét, amit szabályosan megszállt az azóta már svájci villatulajdonossá vált, a kvázi zugügyvéd Kertész Balázssal, aki áron alul és kéz alatt jutott Aulich utcai irodájához, és most luxustermékek árverésein sündörög, miközben buzgón próbálja az elmúlt évek nyomait eltüntetni az internetről. Óriáslakásának szerződését már sikerült is.

Így volt ez, amikor áron alul értékesítették belvárosi épületek tömegeit, és a nyertesek között felbukkantak a Rogán-érdekkör tagjai. Emlékeznek még arra, hogy ellenzéki politikusként Rogán Antal hozta be a „luxus” jelzőt mint pejoratív tartalmat a politikai közbeszédbe? A propagandaminiszter meghallgatásán választókerületem, Veszprém és környéke lakóinak a kérésére tettem fel azt a kérdést: vajon a politikai kommunikációért felelős miniszter szerint ma Magyarországon mit jelent a „luxus” kifejezés? És vajon saját értékítélete szerint Rogán Antal luxusban él-e az átlag magyar emberhez képest? Önök szerint miért nem kapott választ a választópolgár?

Tisztelt Kormánypárti Képviselők! A helikopter csak a jéghegy csúcsán látható. Nem az a lényeg. A milliárdospökhendiség, az alsó-medellíni kokainbárókra hajazó életvitel és mindezek kísérő jelenségei, a tanárok két-három éves fizetését kitevő táskák, cipők, öltönyök, a világegyetemhez hasonlóan táguló lakások csak kellékek, nem lényegesek. Az a lényeg, hogy miként emelkedhetett a hatalom legtetetejére kétes köreivel együtt valaki, akinek az egyetlen valódi találmánya az, hogy elképesztő méretű magánvagyonok felhalmozására képes az állam révén. Erre a kérdésre kell válaszolniuk, és ne felejtsek el, hogy ha most együtt is nevetnek Rogán úrral, féltő, hogy egy napon együtt fognak sírni is. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik és az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Pintér Tamás jobbikos képviselő úr: „Remekeltünk a szakmunká-

sok Európa-bajnokságán.” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

PINTÉR TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton szeretném méltatni és őszinte gratulációmat kifejezni a december 1-je és 3-a között Göteborgban megrendezett EuroSkills versenyen részt vevő és onnan hat éremmel hazatérő szakmunkásfiataljainknak. A tehetséges magyar szakemberek 2008 óta vesznek részt a kontinens legrangosabb szakmai versenyén, ahol mindig helyálltak, és sikeres szereplésükkel tisztességesen képviselték országunkat.

Az idei versenyen 35 szakmában 28 országból mintegy ötszáz fiatal szakmunkás mérte össze tudását, közülük 16 magyar fiatal 14 szakmában indult a versenyen. Ezüstérmes lett a Tóth Bence és Vajgel Viktória alkotta informatikai csapat, Stadler Bence épületasztalos, bronzérmes szerzett Molnár Zsófia virágkötő, Pányi Péter hegesztő, Szöllösi-Vágó Éva fodrász és Beke Barbara szépségápoló. A nemzet legjobbja elismerést az informatika csapat, Tóth Bence és Vajgel Viktória kapta. Kiválóság érmet kapott Varga Tamás ápolás és gondozás, Liszi Roland bútorasztalos, Zilahy Krisztián László és Balázs Dávid mechatronika szakmában. Külön öröm és a kiemelkedő szereplés bizonyítéka, hogy a magyar csapat az átlagpontoszámok alapján az 5. helyen, az éremtáblán a 8. helyen végzett 28 ország között.

Jelentős nemzetközi érdeklődés kísérte Göteborgban a magyarok részvételét egyrészt a magyar fiatal szakmunkások különböző nemzetközi versenyeken az utóbbi időben elért kiváló eredményei miatt, másrészt a 2018-ban Budapesten megrendezésre kerülő EuroSkills verseny miatt. Ez a hazánkat ért megtiszteltetés különösen jó eszköz lehet arra, hogy a szakmunkáspálya hazai népszerűsítése a fiatalok körében megtörténjen.

A fiatal szakmunkások Európa-bajnokságán az eddigi legnépesebb mezőnyben érték el versenyzőink ezt a tiszteletreméltó eredményt, megmutatták, hogy Magyarországnak igenis van tehetsége a sikerhez. Ennél nem kell nagyobb bizonyíték arra, hogy a hazai szakmunkásréteg komoly értéket hordoz magában.

Őszinte büszkeséggel tölt el az is, hogy városom, Dunatújváros fiatal szakmunkástanulói is évről évre kiemelkedő sikereket érnek el az OSZTV- és SZKTV-versenyeken. Színvonalas szakképzés nélkül egy ország gazdasága nem lehet jól fejlődő, az országok között pedig fokozódó verseny alakult ezen a területen.

Ennek tudatában még szomorúbb az, hogy Magyarországon egyre aggasztóbb jövőképet mutat a szakképzések fokozatos leépítése, és hogy napjainkban lassan elviselhetetlen méreteket ölt a szakmunkáshiány a hazai munkáltatóknál. Vannak olyan szakterületek, ahol a munkáltatók alig vagy egyáltalán nem találnak megfelelő szakembereket, ez pedig nagyon ellentmondásos kép a nemzetközileg elismert tehetséggel rendelkező szakmunkásaink ered-

ményével. A legkevésbé népszerűbb szakmacsoportok listája szinte teljesen összecseng a jelenlegi hiányszakmák névsorával, ez pedig arra bizonyíték, hogy az érintett szakmaterületeken egyelőre nem sikerült érdemi megoldást találni a szakmunkáshiányra, és a probléma egyre égetőbb.

Ez a folyamat hosszú, de már rövid távon is rendkívül káros a magyar gazdaságra nézve. Ezúton is biztatom a kormányt arra, hogy érdemi motivációkkal álljanak elő a diákok hiányszakmákba való jelentkezésének elősegítésének érdekében, és minden szakmunkástanuló számára biztosítsanak megfelelő és fejlett környezetet a szakmájuk minél teljesebb mértékű elsajátításához. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik és az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Pintér képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirendi utáni felszólalásra jelentkezett Horváth László képviselő úr, a Fideszből: „Szilvásvárad Lipicai Lovas Központ” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

(21.30)

HORVÁTH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. A hazai lovastársadalom ünnepe volt november 12-e, nem volt ez egy zajos ünnep, de annál örömtelibb, méltó a hagyományokhoz, hiszen a lovat szeretők, a lovaskultúra iránt elkötelezettek, a hazai lovassportok üzöi és a tenyésztők képviselői is nagy örömmel fogadták az új létesítményt, az új, korszerű, világviszonylatban is minden elvárást kiálló, új fedeles lovarda átadását. Régen vártak erre a létesítményre, több mint 30 évet kellett várni arra, hogy egy ilyen létesítményfejlesztés megvalósuljon Magyarországon és Szilvásváradon.

A hely szelleme, hagyománya, az elődök tudása és teljesítménye kötelez minket ilyen lépésekre, hiszen 1984-ben volt hasonló szabású vállalkozás Magyarországon, amikor is Szilvásváradon megrendezésre került minden idők talán egyik legsikeresebb négyesfogathajtó világbajnoksága. Abban az időben a világ újratanulta a magyarok nevét, a magyar bajnokok nevét, és a kicsinyke falu, Szilvásvárad nevét sem lehet azóta kitörölni a fogathajtás történetéből. Több mint 30 év után a Kincsem-program keretében, annak legnagyobb létesítményfejlesztéseként valósul meg a szilvásvárad lipicai lovascentrum újjászülése. Az első ütemben készült el a fedeles lovarda 1,9 milliárd forintból, reményeink szerint 2017 végén az új lovascentrum teljes egésze átadásra kerül, és nagyon reméljük, hogy 2018-ban a Lovassport Szövetség szándékaival megegyezően újból négyesfogathajtó világbajnokságra kerülhet sor Szilvásváradon.

Köszönet Magyarország Kormányának, hogy a Kincsem nemzeti lovas programot elfogadta, elismerve azt, hogy a magyar kultúra legmélyebb rétegét

képező lovashagyomány megtartása és a hagyomány élettel való megtöltése fontos ügynek tekintendő. Lovaskultúra nélkül és a lovaskultúra megtartása nélkül igazából teljességében magyar kultúra sincs, és ehhez a célhoz, ehhez a nagyon fontos területhez saját belső forrásokat is rendelt hozzá.

Érdekességképpen hadd mondjam el önöknek, hogy a régi lovaspályán elkezdődő beruházások megindítása előtt régészeti feltárást is folytattak a pálya, a lovaspálya, a valamikori lovaspálya területén, és ott a régészek késő bronzkori leletek között lovas szobrokat is találtak, nem nagyokat, de figyelemre méltókat. 3100 évesre datálják ezeknek a leleteknek a korát. Az a hagyomány, amelyre építkezik a hazai lovaskultúra új központja, 3100 éves történetre tekinthet vissza, és a hagyományra, a lovashagyományra is úgy tekintünk, mint amelyet élettel kell megtölteni. A hagyomány - ahogy azt Sebő Ferenc

mondta - nem rab, nem kell őrizni, nem is beteg, nem kell ápolni, viszont csak akkor megtartóerejű, ha mindig átélhetővé tesszük, a saját életünkben életet teremtünk neki.

Ennek a hagyománynak tiszteleg és ad otthont a Szilvásváradon megvalósuló új lovasközpont, a lipicai központ. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Horváth László képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

Megköszönöm munkájukat, az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését. Nyugodalmat jó éjszakát kívánok, az **ülénapot bezárom**.

(Az ülésnap 21 óra 33 perckor ért véget.)

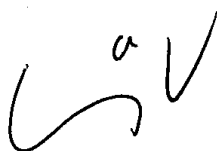
Hegedűs Lorántné s.k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s.k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)